

Pyralidae-2

Teksti: Harri Jalava (Perhoswiki 2015-05-02)

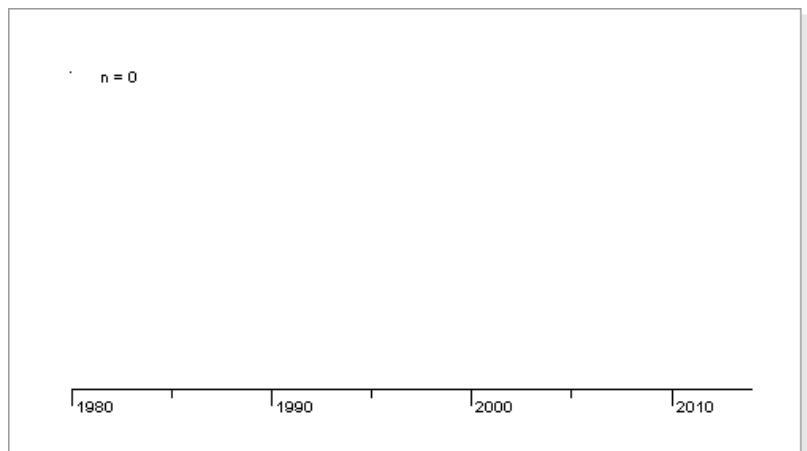
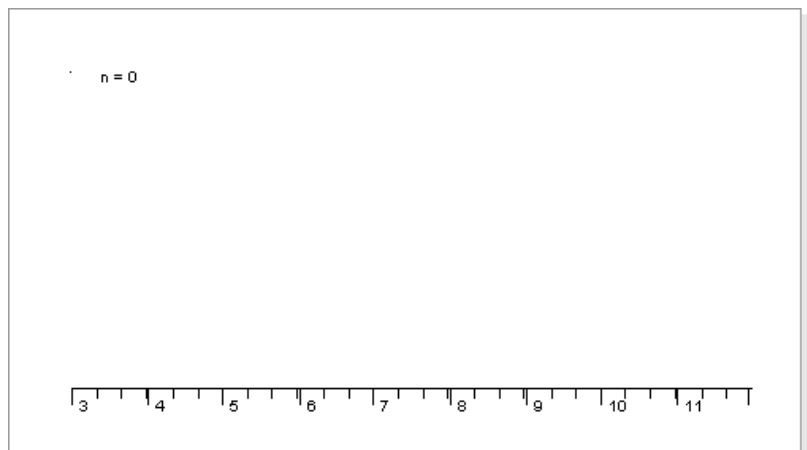
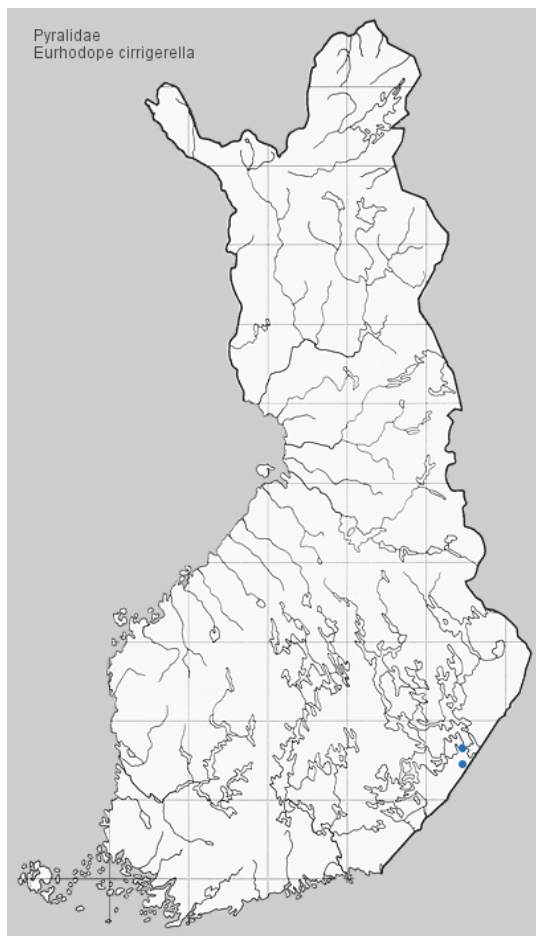
Kuvat: Kuvapankki (<http://insects.fi/insectimages/browser>)

Havainnot: Hyönteistietokanta (<http://insects.fi/hyonteistietokanta/index.html>)

Ohjelmisto: iText (<http://itextpdf.com/>)

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-22 mm. Pää, keskiruumis ja etusiivet yksivärisen okrankeltaiset; ripset eivät kiiltävät. Takasiivet ruskehtavanharmaat, ripset kellertävät.

Elintavat. Kuivilla, hiekkaisilla paikoilla. Istuu päivisin ravintokasvin kukintojen alla; lentää iltahämärissä ja yöllä; tulee silloin tällöin valolle.

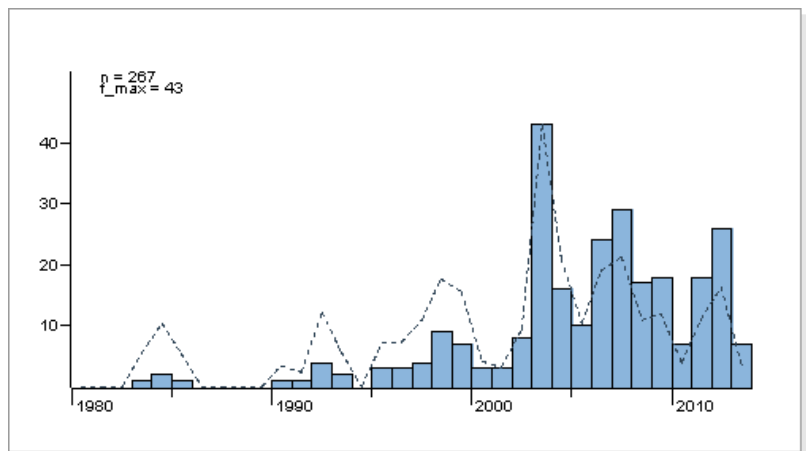
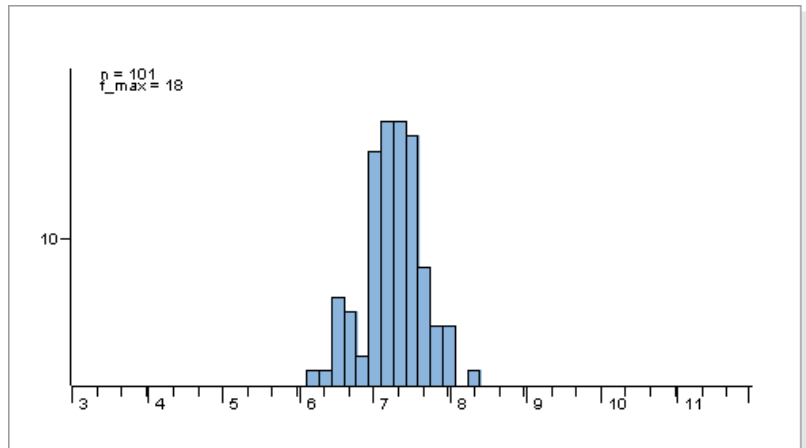
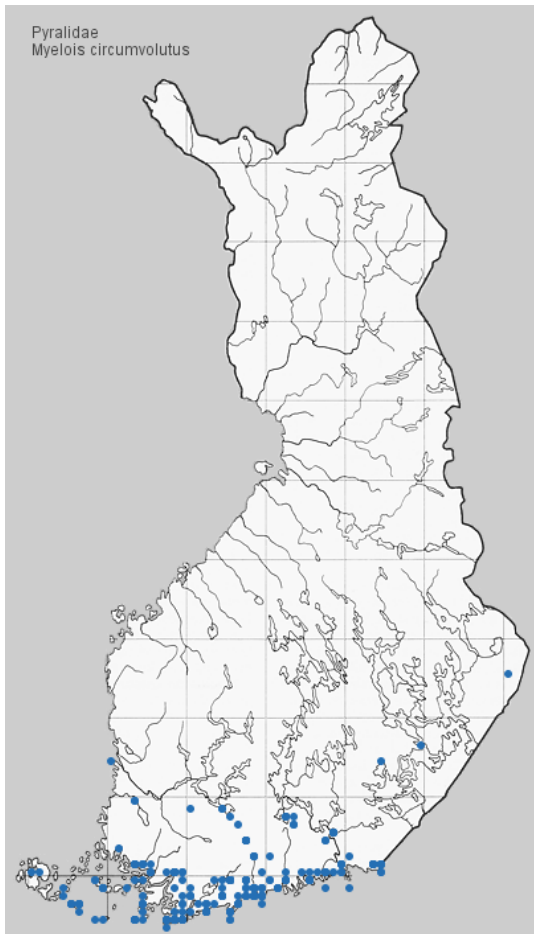
Toukka ruskeanoranssi tai valkeahko, pitkittäisjuovat punaiset. Niska- ja peräkilpi vaaleanruskeat; pää ruskea, tummempitäpläinen. Elää ruusuruoholla (*Knautia arvensis*); loppukesällä likaisessa valkeassa silkiputkessa kukinnossa syöden siemeniä. Täysikasvuisena elo-syyskuussa kehrää pyöreähkön, pergamenttimaisen, maa-aineksella ja kasvinosilla päällystetyn kotelokopan kasvin tyvelle, jossa talvehtii, joskus kaksi kertaa.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 26-35 mm. Etusiivet kiiltävän valkeat, etureunasta heikosti kellertävät, niissä pieniä, mustia täpliä: 1 lähellä siiven tyveä, 2 sisemmän poikkiviirun kohdalla, 1 keskikohdan sisäpuolella ja 2 diskaalitäplää. Ulomman poikkiviirun kohdalla 6-7 pienempää, mustaa täplää. Ulkoreunassa rivi mustia täpliä. Takasiivet harmaanvalkeat, etu- ja ulkoreunasta tummemmat.

Elintavat. Ruderaateilla, rinteillä, niityillä. Istuu päivisin ravintokasvin kukinnan alapuolella; lentää iltahämärissä rauhallisesti ravintokasvien ympärillä; tulee harvakseltaan valolle.

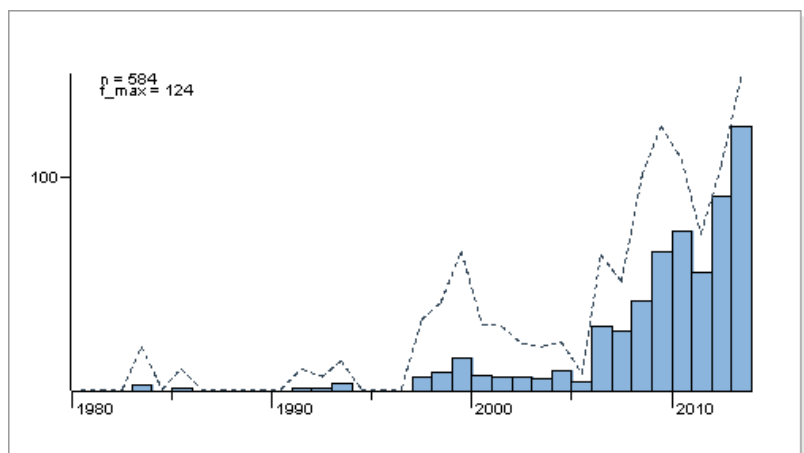
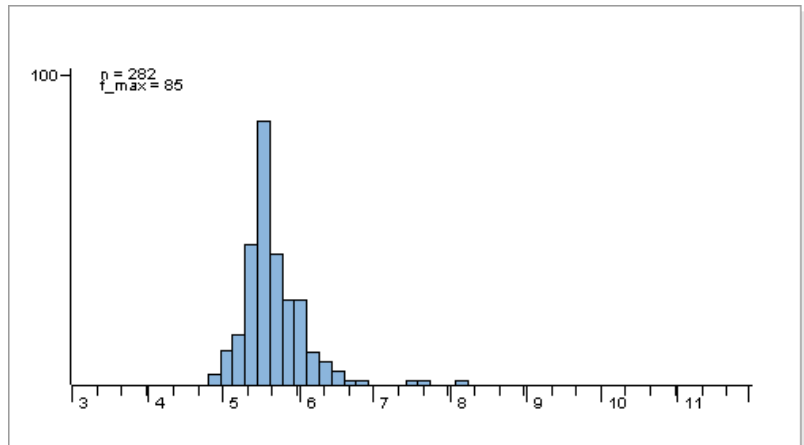
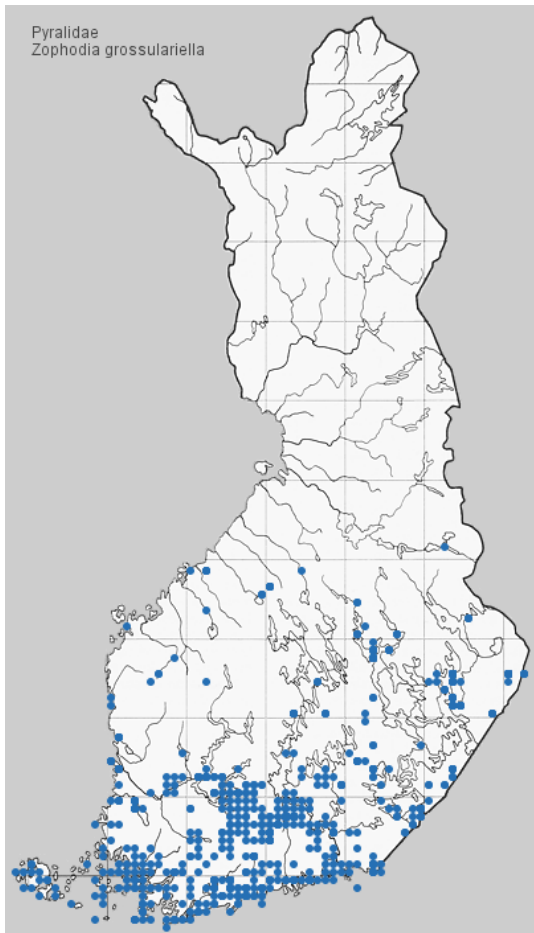
Toukka kalpean harmaanoranssi, ruskehtavanharmaa, ruskehtava tai vihertävä; selkäjuova tummempi, sen reunassa epäsäännöllisesti valkeaa; kylkijuova valkea. Pää ja jakaantunut niskakilpi mustat. Elää loppukesällä mm. takiaisen (*Arctium*) ja kruunuohdakkeen (*Onopordum acanthium*) hedelmissä. Syksyllä toukka porautuu varteen, jossa talvehtii. Jatkaa syömistä keväällä ja kesäkuussa koteloituu varren sisään.

Kuva: SIP Haapala

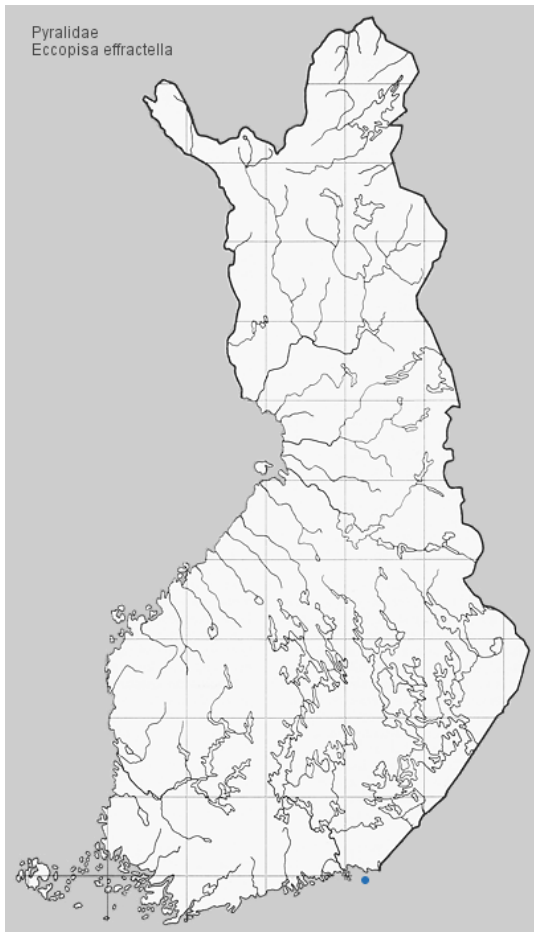
Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 25-33 mm. Suurehko; etusiivet ruskeanharmaat, varsinkin tyvisarakkeessa ja keskisarakkeen etuosassa laajalti vaaleaa kehnää; sisempi poikkiviiru lähes suora tai lievästi mutkainen; ulompi poikkiviiru terävästi mutkitteleva, melko viisto.

Elintavat. Puutarhoissa, valoisissa metsissä. Tulee valolle.

Toukka kellertävänvihreä, selkä- ja kylkijuovat tummemmat; pää tummanruskea tai musta, niskakilpi suklaanruskea. Elää kesä-lokakuussa karvaisella (*Ribes uva-crispa*), yhteenkehrättyjen lehtien, kukkien ja marjojen välissä syöden raakoja marjoja. Koteloituu maahan.

Tuntomerkit. Siipiväli 14-16.5 mm. Koiraan huulirihmat kokonaan, naaraan tyven sisä- ja alapinnalta vaaleankeltaiset. Etusiivet savunruskeat, heikosti kellertävänkiiltoiset. Poikkiviirut vaaleat, lähes täysin häipyneet. Keskitäplä epäselvä, tumma. Ripset tumman kellanharmaat. Takasiivet kellertävän ruskeanharmaat, tyvestä vaaleammat; ripset harmaat.

Elintavat. Kuivissa tai kuivahkoissa lehdoissa, rantalehdoissa ja -pensaikoissa, lehtoniityillä. Tulee valolle.

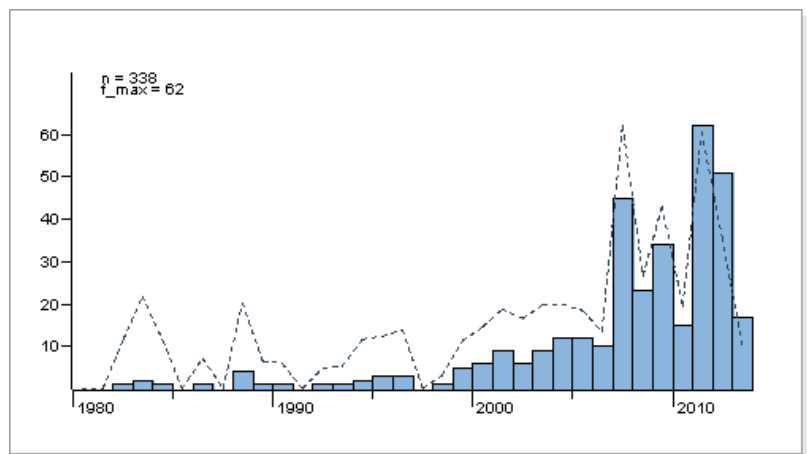
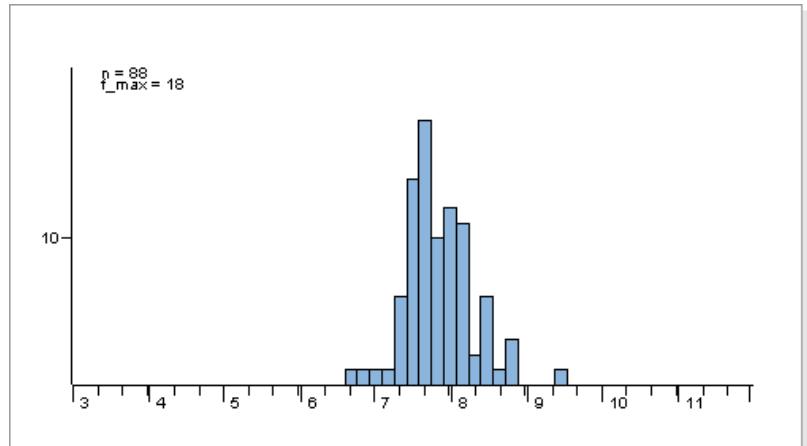
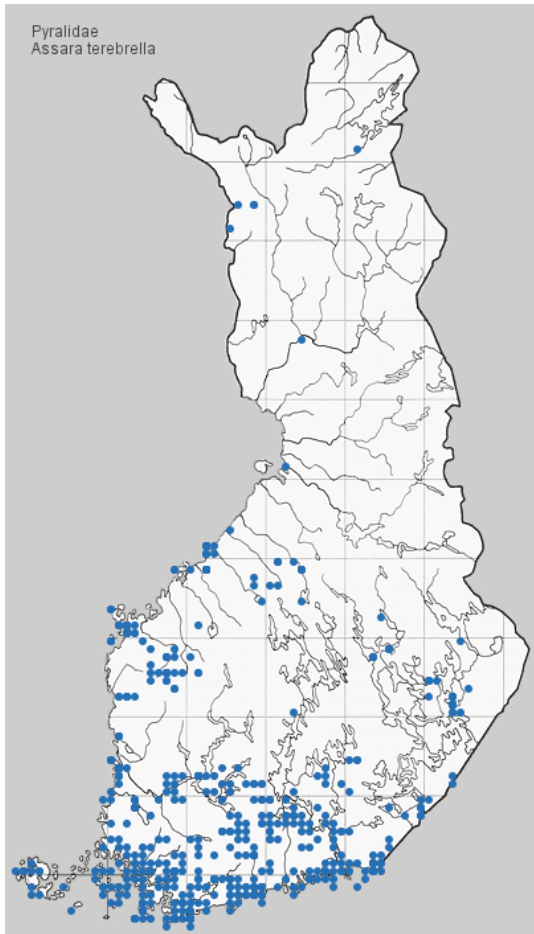
Toukka elää ulkomailla omenapuilla (*Malus*) ja luumuilla (*Prunus*), myös pähkinäpensaalla (*Corylus avellana*); kuoren alla rungossa ja oksissa, jossa myös talvehtii. Havaittu myös heinä-elokuussa pitkin lehden keskisuonta sijoitetussa kattomaisessa kudoksessa, johon on sekoittunut lehden karvoja. Koteloituu kuoren alle tai kotelokoppaan karikkeeseen maahan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-25 mm. Etusiivet mustanruskeat; poikkiviirut valkeat; sisempi leveä, viisto, keskellä vahva, ulospäin suuntautunut hammas; ulompi kapea, etu- ja takareunan läheltä saharampainen. Keskisarakkeessa suuri, epämääräinen, valkea laikku, jossa mustanruskeaa kehnää ja kaksi mustaa diskaalitäplää. Ulkoreunassa musta juova, joka on ulkosarakkeen valkokehnaisten suonien katkoma. Takasiivet tumman ruskeahkonharmaat.

Elintavat. Kuusimetsissä. Tulee yksittäin valolle.

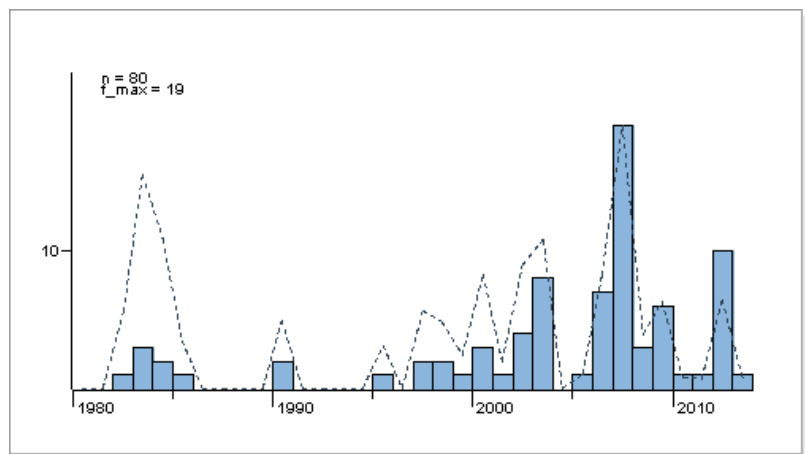
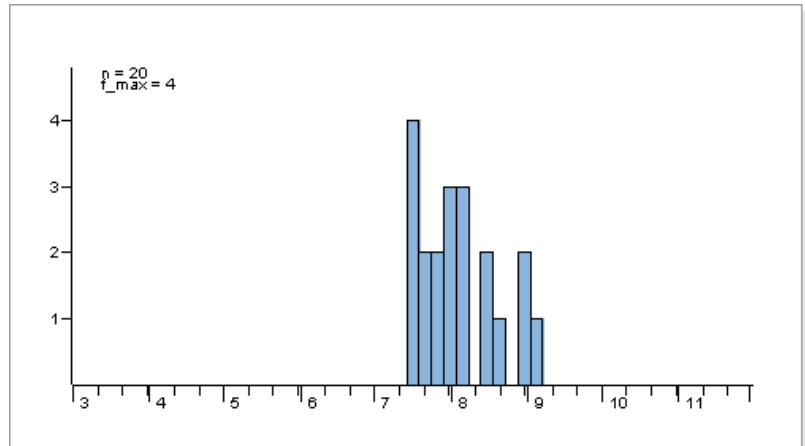
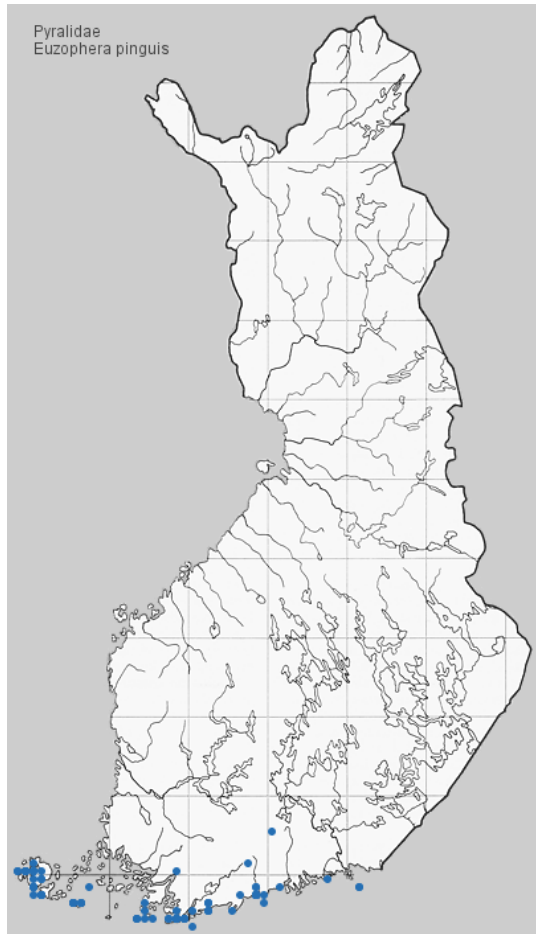
Toukka vaaleankeltainen, selkäjuova vaaleanharmaa, nystyrät harmaanmustat; pää ja niskakilpi vaalean punertavat tai ruskehtavat. Elää syys-kesäkuussa kuusen (*Picea abies*) kävyissä, jotka taipuvat hieman, jäävät normaalia pienemmiksi ja lopulta putoavat maahan. Täysikasvuisia toukkia voi löytää keväällä maahan pudonneista kävyistä, joihin koteloituu.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-28 mm. Naaras on hieman suurempi ja leveäsiipisempi kuin koiras. Etusiivet vaalean kellertävänruskeat, usein punertavansävyiset; niissä sirotellusti mustia suomuja. Poikkiviirut pohjan väriset, saharhampaiset; sisempi leveässä, mustassa poikkivyyssä, joka ulottuu lähes siiven keskelle; ulompi molemmilta puolilta tummavarjainen. Ulkosarake tummakehmainen. Takasiivet vaalean ruskeanharmaat; naaraalla tummemmat kuin koiraalla.

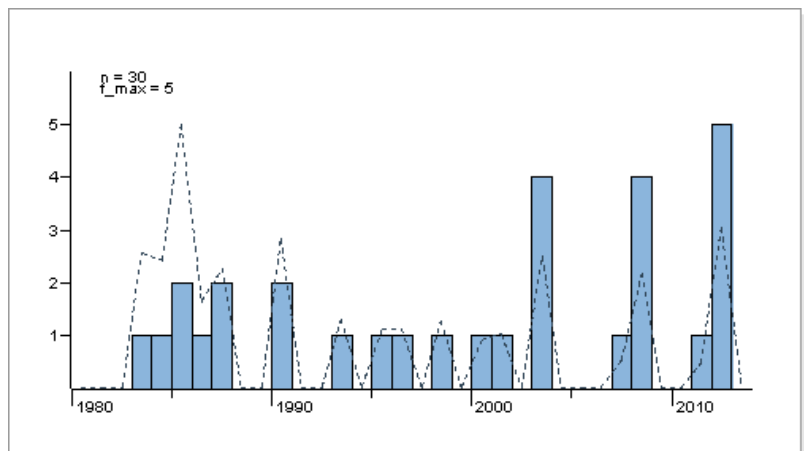
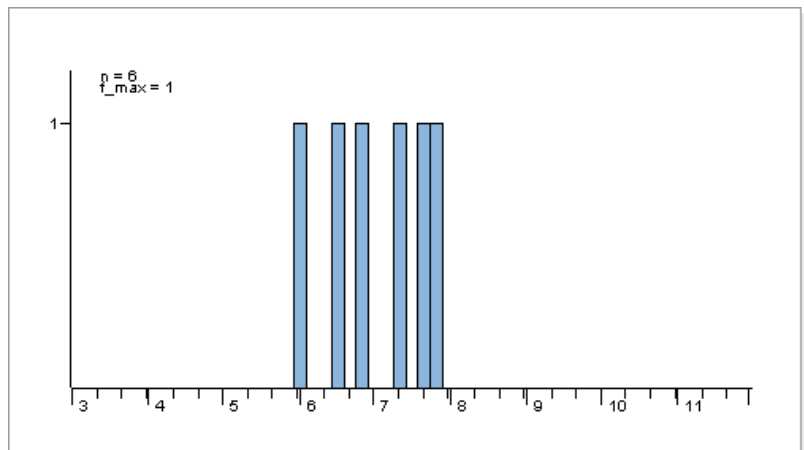
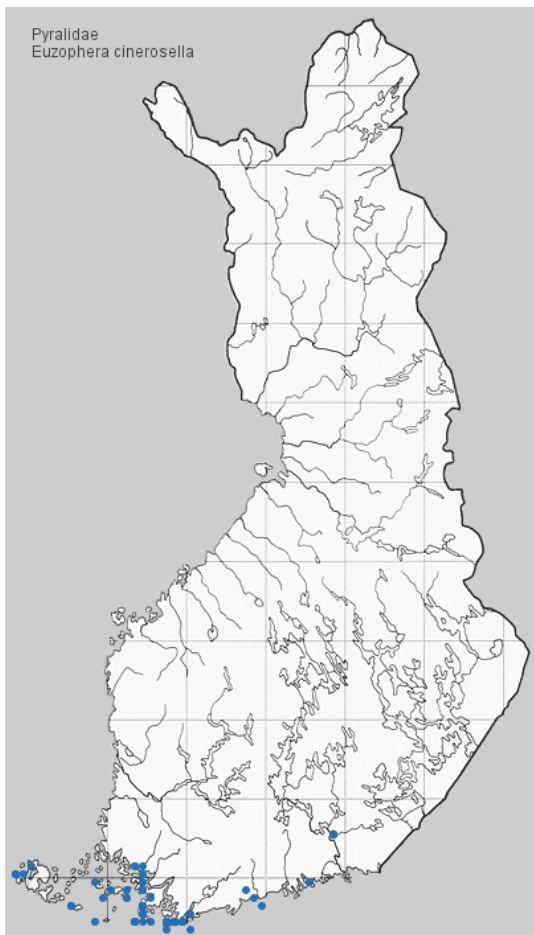
Elintavat. Saarnimetsissä, rantalehdoissa. Vastakuoriutuneita yksilöitä voi löytää puunrungoilta. Tulee yöllä valolle. Toukka valkeahko, likaisen okrankeltainen tai vaalean oranssinpunainen; selkäjuova tummempi, katkeileva. 3. ja 12. jaokkeen kyljissä punaruskea rengas. Pää ja niskakilpi punaruskeat tai ruskeat, mustakuvioiset. Elää syys-heinäkuussa saarnen (*Fraxinus excelsior*) kaarnan alla; talvehtinee kahdesti. Koteloituu valkeaan kotelokoppaan kaarnanrakkoon.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 17-23 mm. Etusiivet kalpean ruskehtavanharmaat, niissä sirotellusti tummia suomuja, etupuolisko sekä ulkosarake valkeahkokehnaiset. Poikkiviirut vaaleat; sisempi terävämukainen keskeltä, ulkopuolelta tummareunainen; ulommassa 2 kulmaa sisäänpäin, sisäpuolelta tummareunainen, sen etureunasta lähtee viisto, tumma varjo, joka ulottuu keskisarakeen keskelle. Diskaalitäplä pieni, mustanruskea. Ulkosarakkeen etureunassa pieni, tumma, häipyvä täplä hieman kärjen sisäpuolella; ulkoreunassa rivi tummia täpliä. Takasiivet vaalean ruskehtavanharmaat.

Elintavat. Kedoilla. Lentää iltahämärissä koiruohokasvustossa; tulee yöllä valolle.

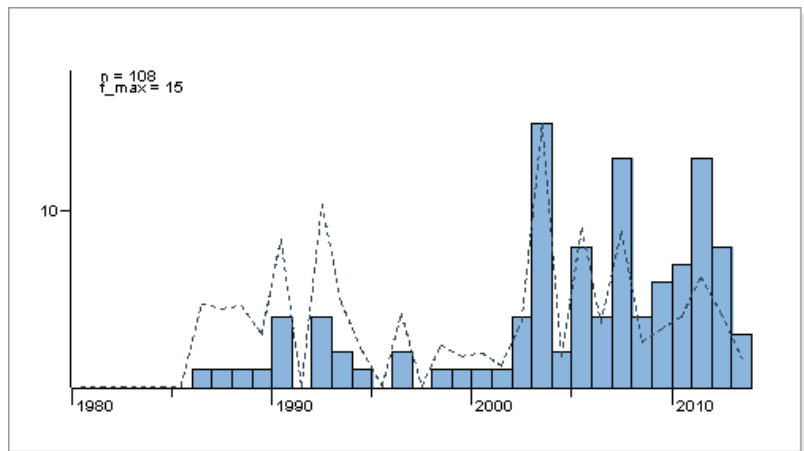
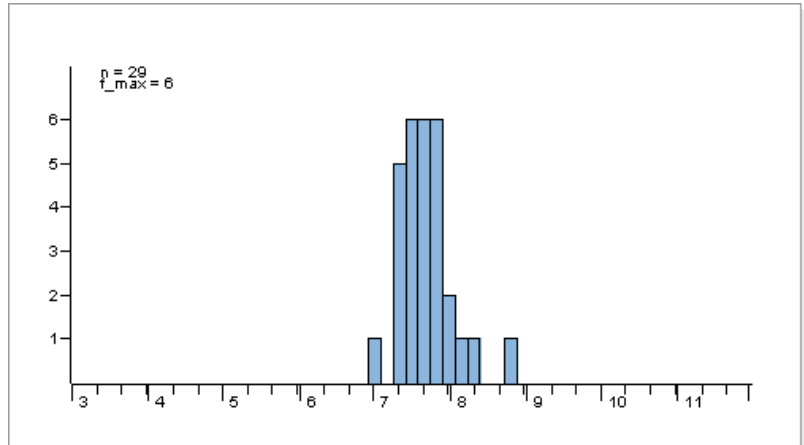
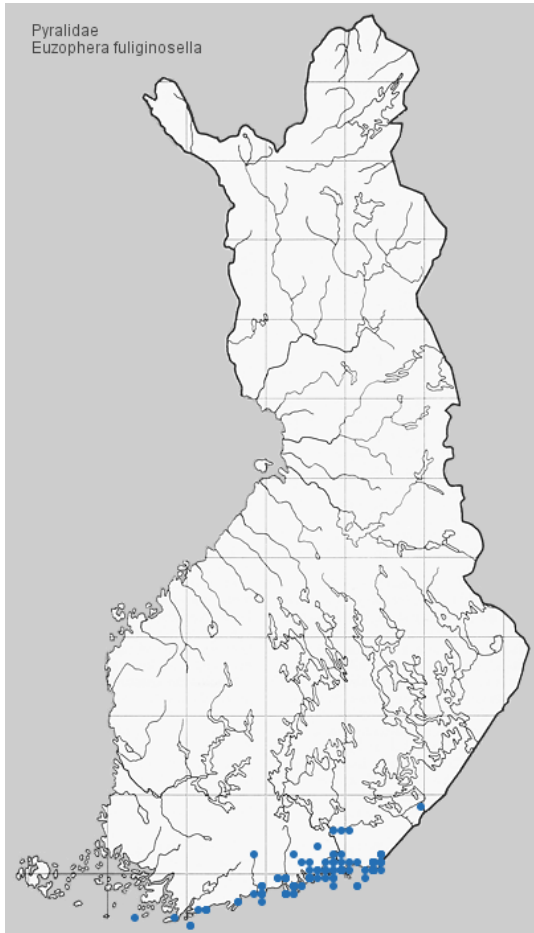
Toukka kalpean harmaan- tai kellertävänvalkea, oranssin tai vaaleanpunaisen sävyinen; selkäjuova tummahko; 3. ja 12. jaokkeen kyljissä tumma rengas. Niskakilpi vaalean ruskehtava tai punertavanruskea, pää vaaleanruskea tai tumman punaruskea. Elää syys-toukokuussa koiruohon (*Artemisia absinthium*) juuriston yläosissa. Koteloituu valkeaan kudokseen ravintokasvin varren sisään.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 15-20 mm. Etusiivet vaaleanokrat; tyvisarake mustanruskea, tumma alue jatkuu viistosti keskisarakeen etuosaan lähes ulompaan poikkiviiruun asti. Poikkiviirut saharampaiset, okrat, keskisarakeen puolelta tummareunaiset; sisempi siiven keskellä. Takareuna ruosteenruskea siiven tyveltä sisempään poikkiviiruun asti. Takasiivet tumman harmaanruskeat.

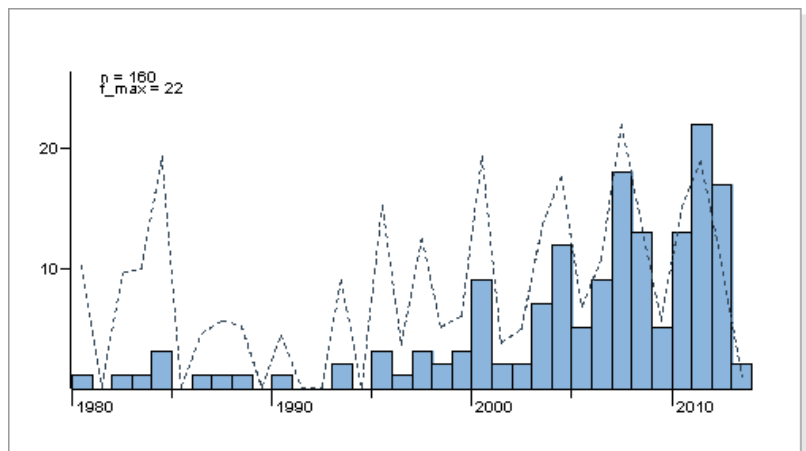
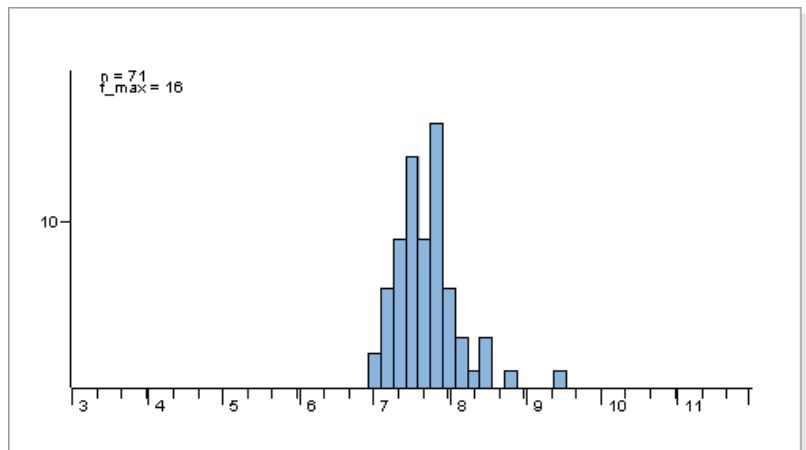
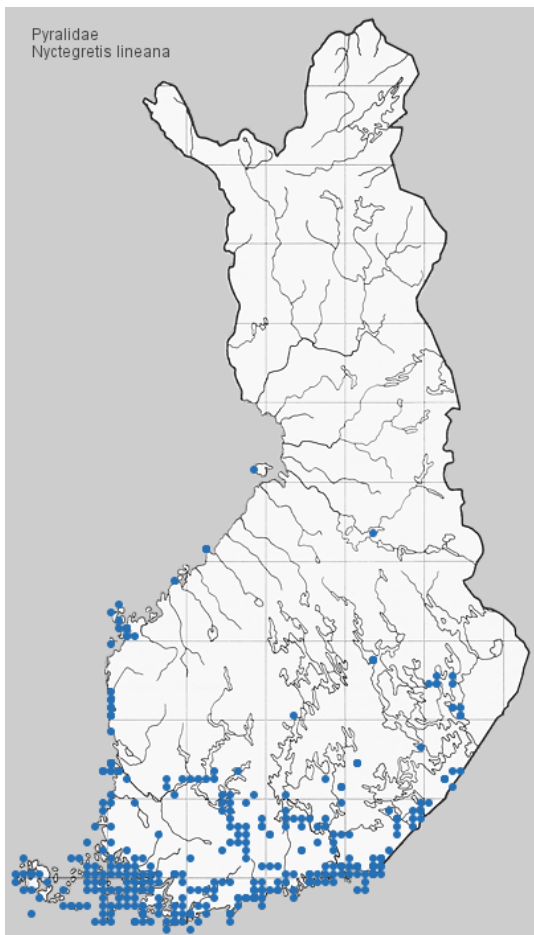
Elintavat. Kuivissa metsissä, sekametsissä, metsänreunoilla. Istuu päivisin kasvillisuudessa; tulee yöllä yksitellen valolle. Toukka likaisenruskea; pää mustanruskea. Elää elo-toukokuussa koivulla (*Betula*), yhteenrullattujen kuivien lehtien välissä, jossa myös talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-22 mm. Etusiivet punertavan kellanharmaat, niissä sirotellusti tummia suomuja; etureunassa ja tyvisarakkeessa ruskeita varjoja. Poikkiviirut lähes suorat, sisäpuolelta leveästi ruskeareunaiset, terävän valkeahkot - ruskeat, lähes näkymättömät; sisempi hyvin takaviisto. Keskisarakkeessa kolmikulmainen, ulkopuolelta vaalearajainen, ruskea varjotäplä. Takasiivet ruskeanharmaat.

Elintavat. Kuivissa valoisissa metsissä, kedoilla, hiekkarannoilla. Lentää myöhään iltapäivällä ja iltahämärissä, parveilee kasvillisuuden yläpuolella. Tulee yöllä valolle; istuu myöhään yöllä kukilla.

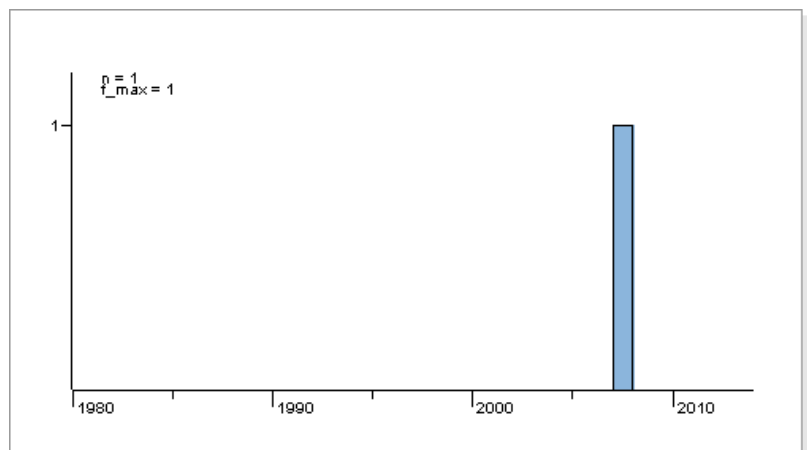
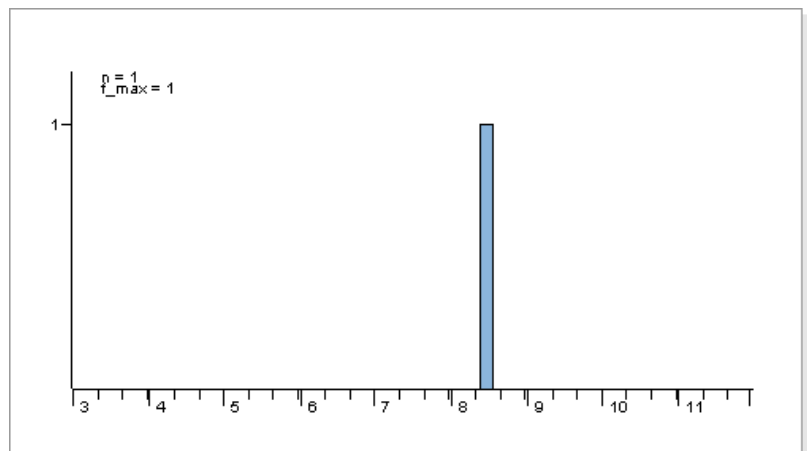
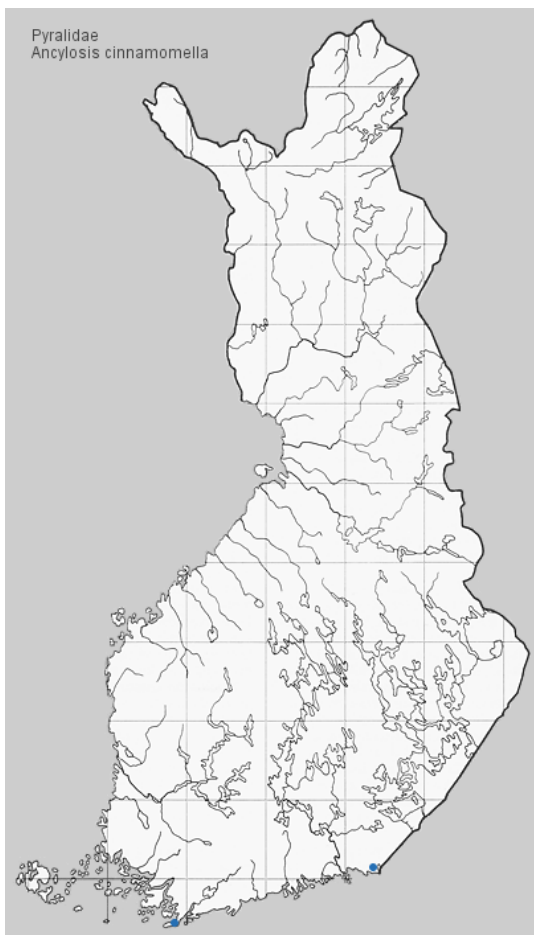
Toukka likaisenvihreä, tummanharmaa tai tumman ruskehtavanharmaa; pitkittäisjuovat epäsäännöllisiä. Pää vaaleanruskea tai tumman oranssinruskea, tummakuviainen. Niskakilpi vaaleahkon tai tummahkon ruskea. Nystyrät mustat, raajat mustanruskeat. Elää toukokuussa talvehtimisen jälkeen jäkkärällä (*Gnaphalium*), apilalla (*Trifolium*) ym., valkeassa silkiputkessa alimpien lehtien alla. Koteloituu pieneen, valkeaan kotelokoppaan, joka on kiinnitetty riippumattomaisesti sammaleeseen ja korsiin.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-24 mm. Vaihteleva. Etusiivet kanelinruskeat, niissä enemmän tai vähemmän vahvaa, punaista sävyä ja valkeahkoa kehnää, etenkin etu- ja ulkoreunassa. Poikkiviirut valkeahkot, takareunassa lähempänä toisiaan; sisempi saharhampainen ja hiukan häipyvä, usein parin tumman varjon rajaama takareunassa; ulommassa kulma sisäänpäin lähellä takareunaa. Takasiivet koiraalla vaalean harmaanruskeat, naaraalla tummemmat.

Elintavat. Kuivilla paikoilla. Tulee valolle.

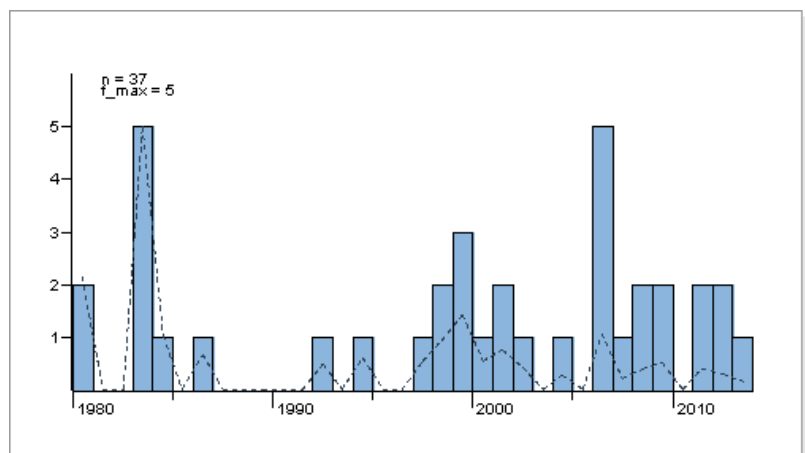
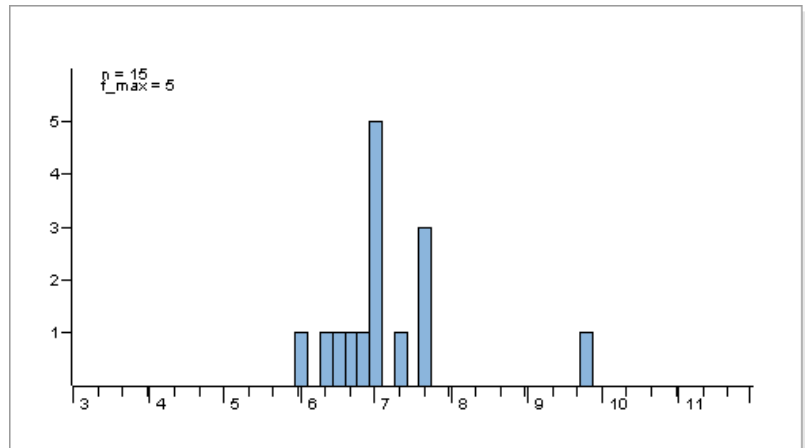
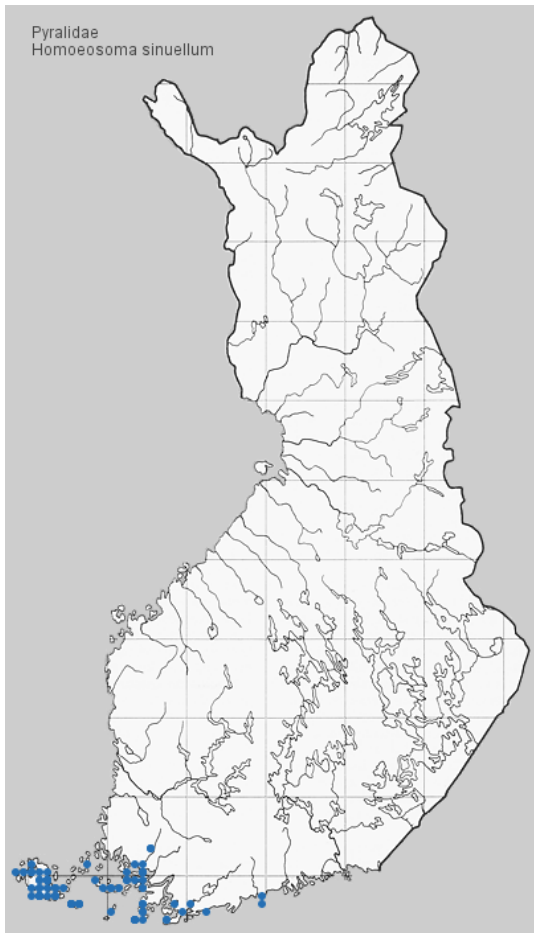
Toukka kellertävä, pitkittäisjuovat kapeat, punaiset. Pää vaaleanruskea. Niskakilpi melko vaalean ruskea, kuviot hienot, mustanruskeat. Elää huhti-kesäkuussa ja heinä-syyskuussa keltamaksaruoholla (*Sedum acre*) ja ketomaruunalla (*Artemisia campestris*), yhteenkehrättyjen alalehtien välissä. Koteloituu ravintokasvin tyvelle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-23 mm. Etusiivet okrankeltaiset; poikkiviirut punertavanruskeat; sisempi heikosti taipunut; ulompi suora, levenee etureunaan päin. Diskaalitäplä ruskea. Ulkosarake ruskehtava. Takasiivet harmaanruskeat.

Elintavat. Kedoilla, niityillä, rannoilla. Lentää iltapäivän auringonpaisteessa hitaasti, laskeutuu mielellään korsille.

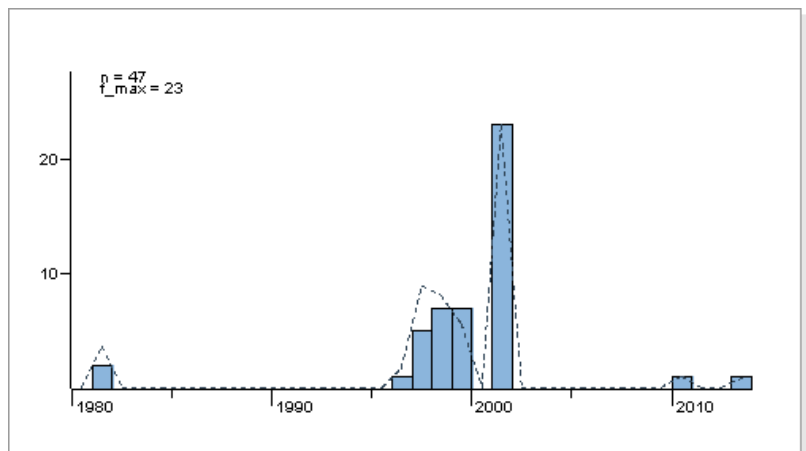
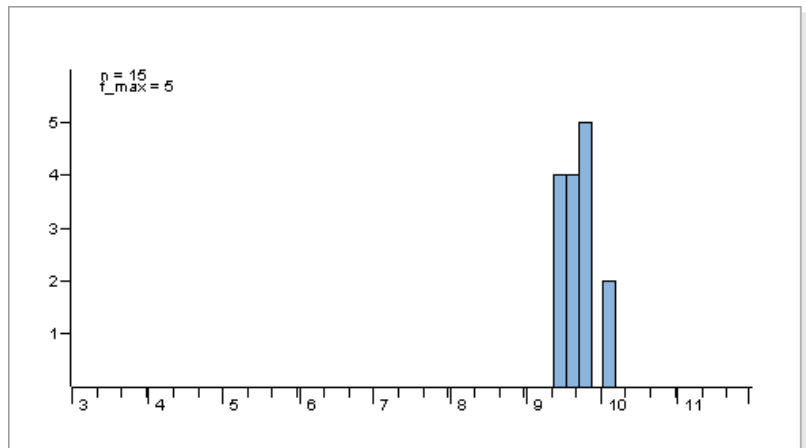
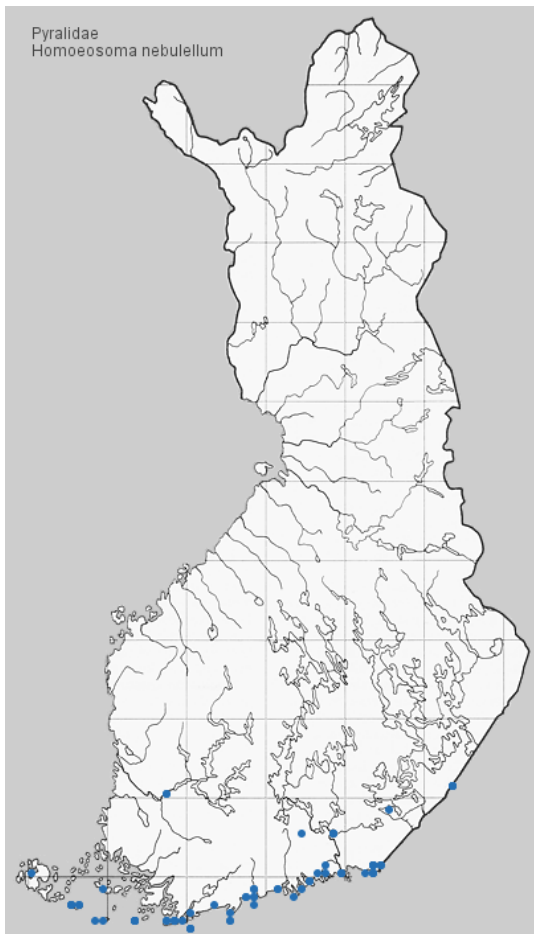
Toukka valkeahko; pää vaalean punaruskea; niskakilpi ruskea, edestä mustatäpläinen; peräkilpi ruskea. Elää elo-maaliskuussa heinäratamon (*Plantago lanceolata*) juurakossa, johon myös koteloituu.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

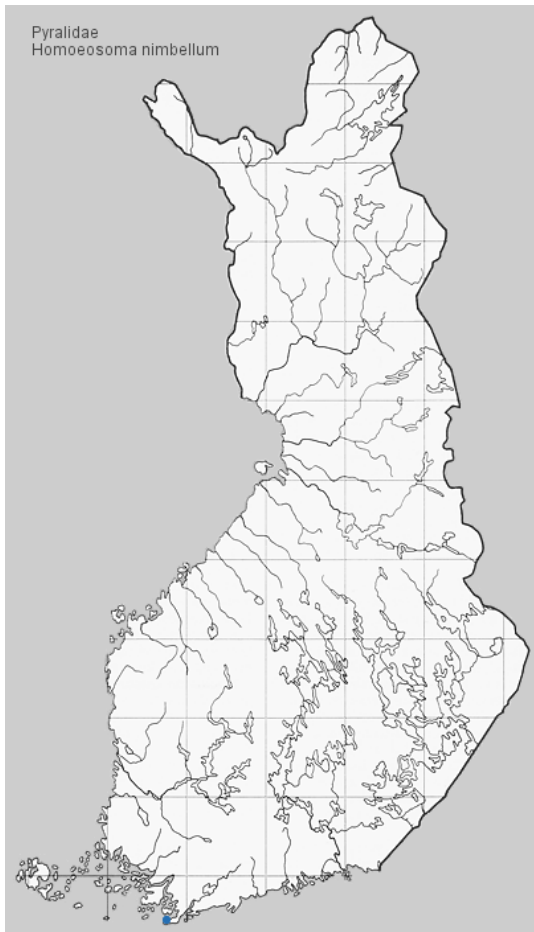
Tuntomerkit. Siipiväli 21-26 mm. Etusiivet kalpean ruskehtavanharmaat, etureunasta valkeahkot, niissä sirotellusti tummanruskeita suomuja. Sisemmän poikkiviirun kohdalla 3 pientä, mustanruskeaa täplää, joista keskimäinen ulompana muita; etummainen usein puuttuu. Ulompi poikkiviiru heikosti tummareunainen, sisäpuolelta 3-4 heikon, tumman täplän rajaama. Diskaalitäplät mustanruskeat, allekkain. Takasiivet vaalean ruskehtavanharmaat, osittain läpikuultavat; suonet ja ulkoreuna tummemmat.

Koiraan vinculumissa selvät ulokkeet.

Naaraan genitaalit muistuttavat lajin *H. sinuellum* omia.

Elintavat. Avoimilla, hiekkapohjaisilla paikoilla. Lentää yöllä; käy kukilla, tulee valolle.

Toukka kellertävänvihreä, likaisenvihreä tai tumman vihreänkeltainen; pitkittäisjuovat leveät, enemmän tai vähemmän selvät, punaiset, ruskeat tai violetit; selkäjuova yhtenäinen. Pää melko vaalean ruskea; niskakilpi vihreä tai vaaleanruskea, takaa mustanruskea; raajat mustat. Elää pietaryrtin (*Tanacetum vulgare*) ja villakkojen (*Senecio*) kukinnoissa ja siemenillä. Talvehtii täysikasvuisena valmiissa kotelokopassa maassa tai ravintokasvin tyvellä, jonne keväällä kotoituu.

Tuntomerkit. Siipiväli 16-23 mm. Muistuttaa paljon lajia *Phycitodes saxicola*. Etusiipien suoni M2 puuttuu. Etusiivet vaalean ruskehtavanharmaat, etureunasta enemmän tai vähemmän valkeat, niissä runsaasti mustanruskeaa kehnää. Sisemmän poikkiviirun kohdalla 3 pientä, hiukan juovamaista, mustanruskeaa täplää; niistä etummainen ja takimmainen lähes allekkain, keskimäinen ulompana. Ulompi poikkiviiru vaalea, ulkopuolelta tummavarjainen, sisäpuolelta rivin enemmän tai vähemmän selvien, tummien täplien rajaama. Diskaalitäplät mustanruskeat, suoraan allekkain. Takasiivet ruskehtavanharmaat, ulkoreunasta tummemmat.

Koiraan vinculumin ulokkeet selvästi pitemmät kuin muilla *Homoeosoma*-lajeilla. Sacculus ja sivulämssä kapeat ja pitkänomaiset. Naaraan genitaalit muistuttavat lajin *H. sinuellum* omia.

Elintavat. Kallioilla, hietikoilla, mäenrinteillä. Tulee valolle.

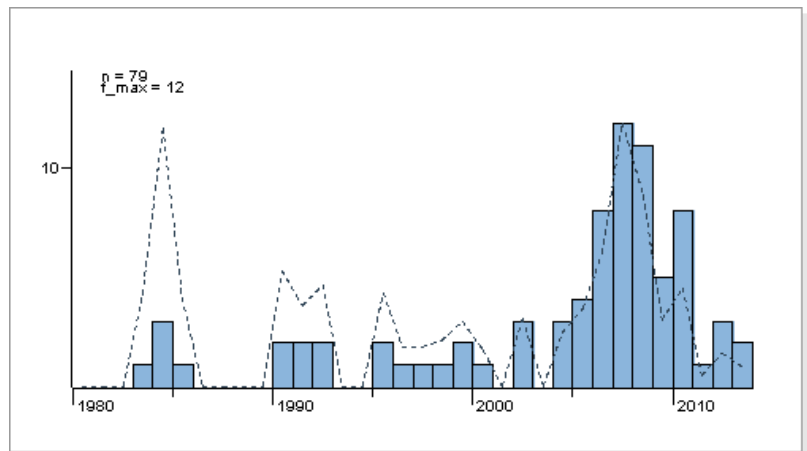
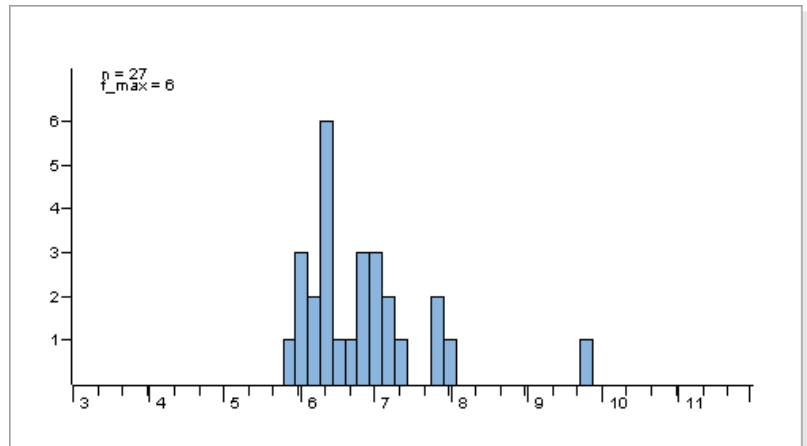
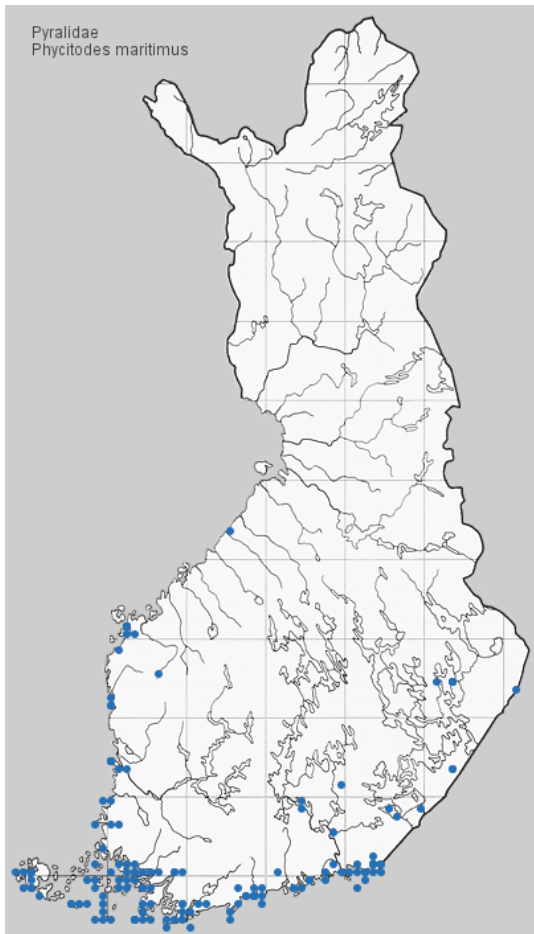
Toukka kellertävä tai vihertävä; pitkittäisjuovat purppuranruskeat. Elää syys-lokakuussa vuorimunkin (*Jasione montana*) kukinnoissa. Talvehtii täysikasvuisena, koteloituu keväällä.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-24 mm. Etusiivet savenkeltaiset, etureunasta valkeahkot, niissä sirotellusti mustanruskeita suomuja. Sisemmän poikkiviirun kohdalla 3 pientä, pitkänomaista, mustanruskeaa täplää, joista etummainen sisempänä muita. Ulompi poikkiviiru melko viisto, muodostuu 5-6 tummasta täplästä. Diskaalitäplät terävät, mustanruskeat, allekkain, taempi suurempi. Ulkoreunassa rivi epäsäännöllisiä, tummia täpliä. Takasiivet vaalean ruskehtavanharmaat.

Koiraan kornuutit pienet, pitkittäisrivissä, vain vesican takaosassa; juxtan ulokkeet tylpät, liuskamaiset; transtilla tikkumainen; sacculus ensin rinnakkaisreunainen, suippenee vasta lähellä kärkeä, siksi melko leveä.

Naaraan ductus bursaessa pyöreä, rakkomainen pullistuma sen toisella sivulla; sen takapäässä pitkittäispoimuja.

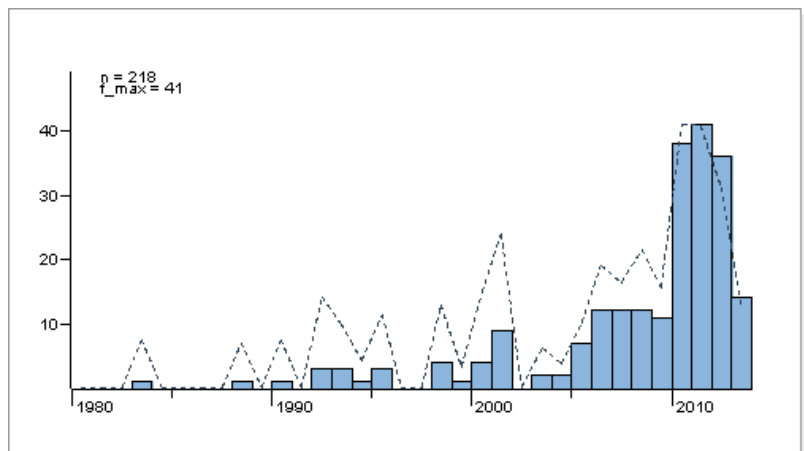
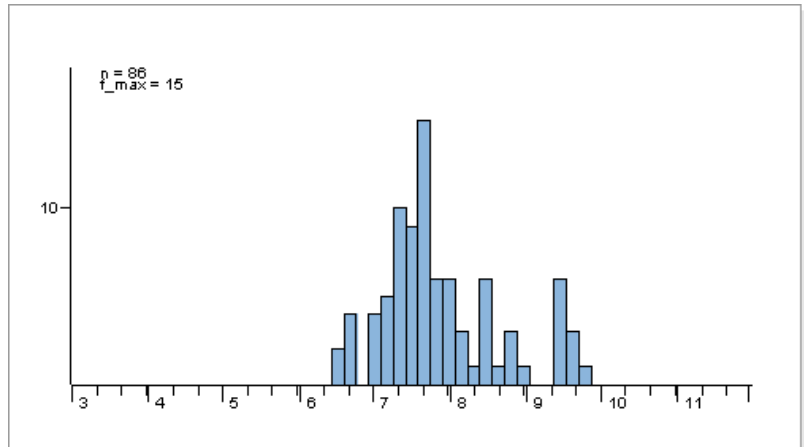
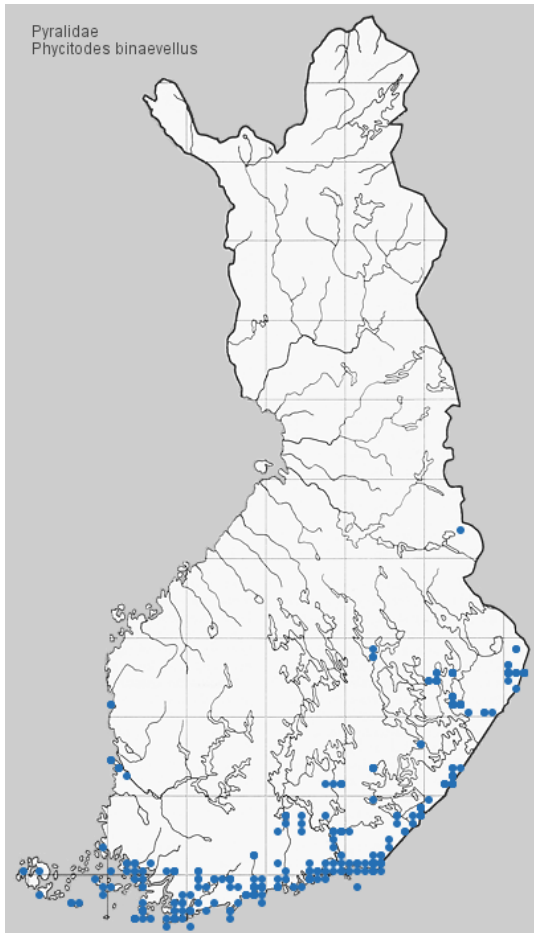
Elintavat. Kedoilla, hiekkarannoilla, valoisissa metsissä. Lentää iltapäivän auringonpaisteessa ja illansuussa; tulee yöllä valolle. Toukka selkäpuolelta tumman purppuranruskea, selkäjuova vielä tummempi. Vatsapuoli vihertävänharmaa. Pää ja niskakilpi kiiltävän mustat tai mustanruskeat. Elää jaakonvillakon (*Senecio jacobaea*), pietaryrtin (*Tanacetum vulgare*) ja siankärsämön (*Achillea millefolium*) kukinnoissa. Talvehtii täysikasvuisena tukevassa kotelokopassa maassa tai ravintokasvin lehtien välissä, johon keväällä kotoituu.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

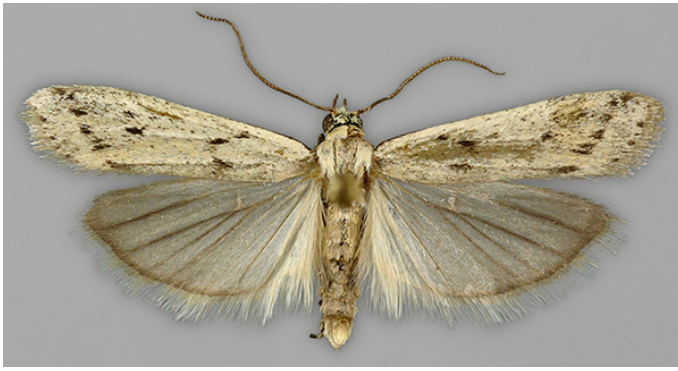

Tuntomerkit. Siipiväli 18-26 mm. Etusiivet kalpean kellertävänharmaat, etureunasta valkeahkot, niissä sirotellusti mustanruskeita suomuja. Sisemmän poikkiviirun kohdalla 3 melko suurta, hieman häipyvää, mustanruskeaa täplää, jotka ovat suorassa rivissä. Ulompi poikkiviiru lievästi sahamampainen, harmahtavanvalkea, molemmilta puolilta tummareunainen. Diskaalitäplät mustanruskeat, melko suuret, allekkain. Ulkoreunassa rivi usein häipyviä, tummia täpliä. Takasiivet vaalean ruskehtavanharmaat. Koiraan kornuutit pienet, pitkittäisrivissä, vain vesican takaosassa; juxtan ulokkeet tylpät, liuskamaiset; transtilla okamainen; sacculus tasaisesti kapeneva.

Naaraan ductus bursaessa soikea, rakkomainen pullistuma sen molemmilla sivuilla; sen takapäässä pitkittäispoimuja.

Elintavat. Niityillä, jokien ja purojen rannoilla, metsänreunoilla. Lentää iltahämärissä, käy kukilla, tulee yöllä valolle.

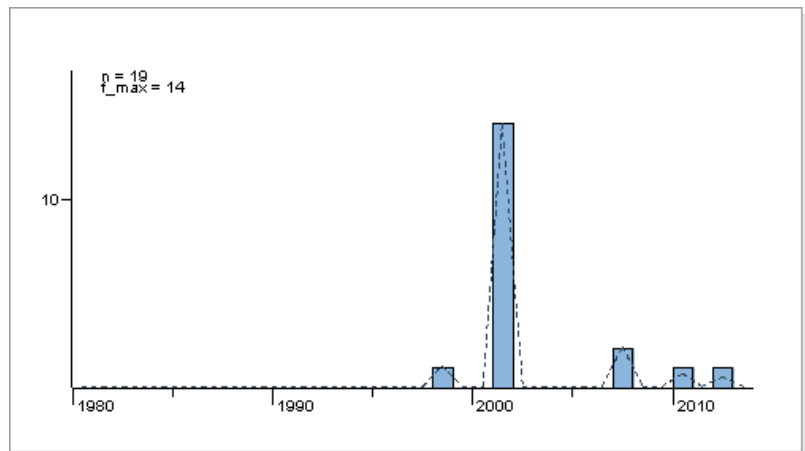
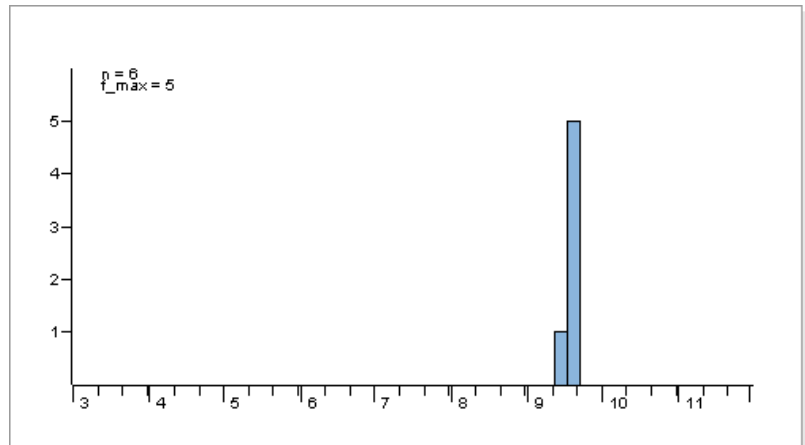
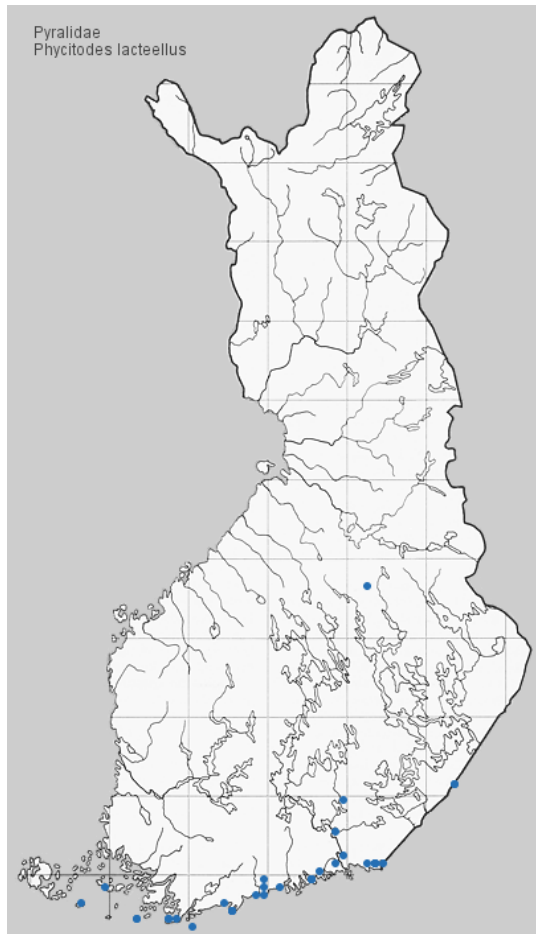
Toukka kalpeanvihreä, kellertävänvihreä tai vihertävänvalkea. Selkäjuova, leveä, jaokkeiden välien katkaisema juova ja pieni, pyöreä täplä hengitysaukkojen alla olevan pitkittäislaikun takana punaiset. Pää keltainen, siinä ruskeanpunaisia täpliä tai viiruja tai kokonaan punaruskea. Niskakilpi kalpea, edestä kellertävä, takaa ruskea. Peräkilpi ruskea tai musta; raajat mustat. Nystyrät kalpeat, niissä pienet, mustat pisteet, joihin karvat ovat kiinnittyneet. Elää elo-syyskuussa piikkiohdakkeen (*Cirsium vulgare*) ym. ohdakkeiden (*Cirsium*), karhiaisten (*Carduus*), pietaryrtin (*Tanacetum vulgare*) ja pujan (*Artemisia vulgaris*) siemenillä. Talvehtii täysikasvuisena löyhässä, tummanruskeassa tai vihreässä kotelokopassa, johon keväällä kotoituu.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: R.Siloaho

Tuntomerkit. Siipiväli 17-19 mm. Etusiivet harmahtavan kermanvalkeat. Sisemmän poikkiviirun kohdalla 3 mustanruskeaa täplää, joista keskimäinen uloimpana; ulomman poikkiviirun kohdalla rivi mustanruskeita täpliä, jotka voivat näkyä heikosti. Takasiivet harmahtavanvalkeat, hieman läpikuultavat; suonet ja ulkoreuna tummemmat.

Koiraan kornuutit pienet, pitkittäisrivissä, vesican takaosassa; aedeaguksen keskellä kitiinimuodostuma, jossa kornuuteilla varustettu levy.

Naaraan ductus bursaessa loiva, rakkomainen pullistuma sen molemmilla sivuilla; sen takapää kalvomainen, siinä pieniä kitiinihammaslevyjä.

Elintavat. Harhailija. Tulee valolle.

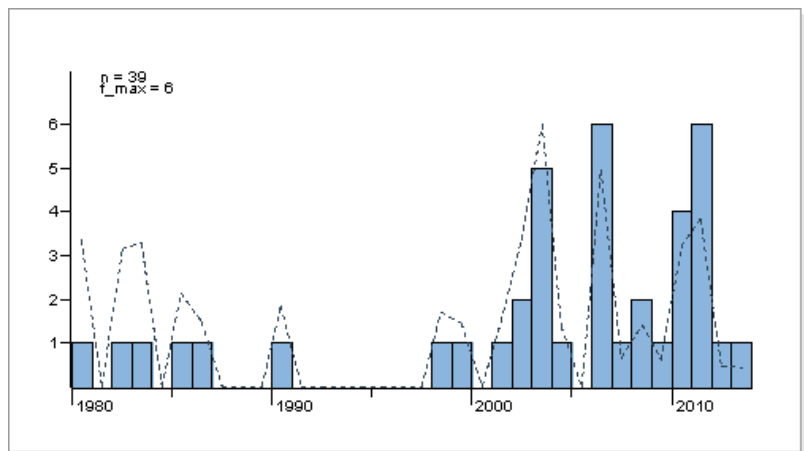
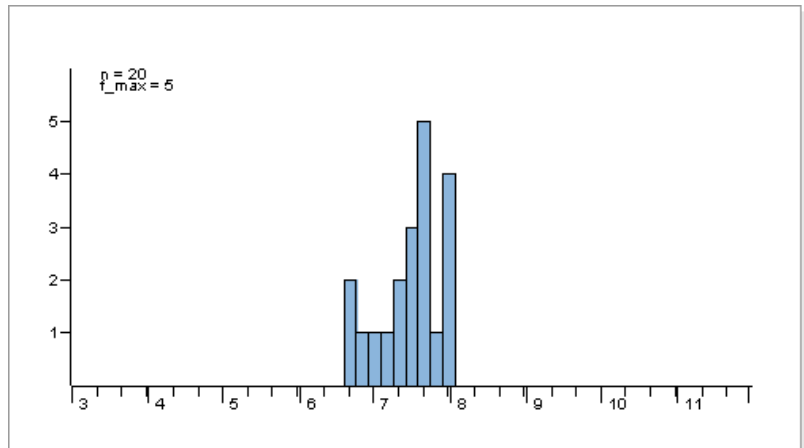
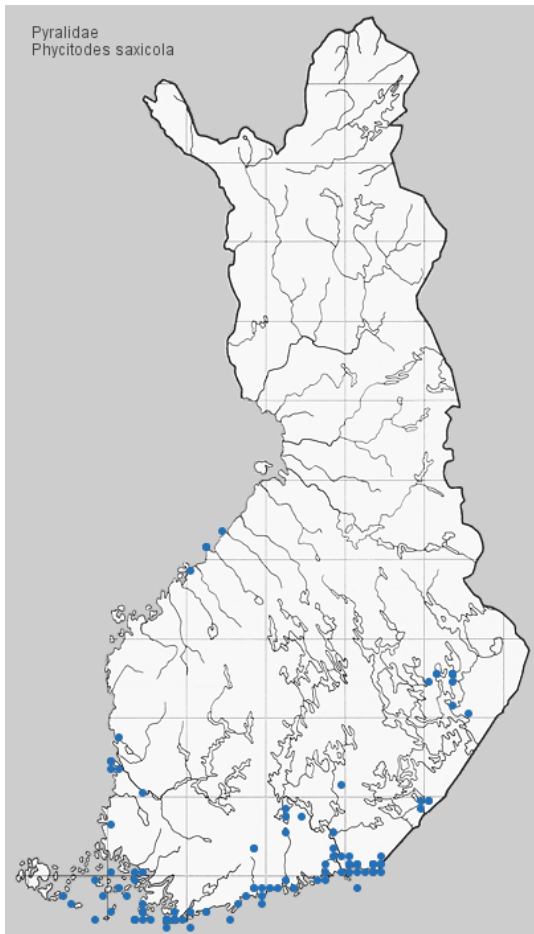
Toukka tuntematon, elää mahdollisesti asterikasveilla (Asteraceae).

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 12-19 mm. Etusiivet vaalean ruskehtavanharmaat, etureunasta valkeahkot, niissä sirotellusti mustanruskeita suomuja. Sisemmän poikkiviirun kohdalla 3 pientä, pitkänomaista, mustanruskeaa täplää, joista etummainen sisempänä muita. Ulompi poikkiviiru vaalea, ulkopuolelta tummareunainen, sisäpuolelta rivin tummia täpliä rajaama. Diskaalitäplät pienet, mustanruskeat, allekkain. Takasiivet ruskehtavanharmaat, ulkoreunasta tummemmat.

Koiraan kornuutit pienet, pitkittäisrivissä, vain vesican takaosassa; juxtan ulokkeet terävät; aedeagus kapea, sauvamainen.

Naaraan ductus bursaessa ei rakkomaisia pullistumia; anaaliliuskat ja signumit melko pitkänomaiset.

Elintavat. Kedoilla, hiekkarannoilla. Tulee valolle.

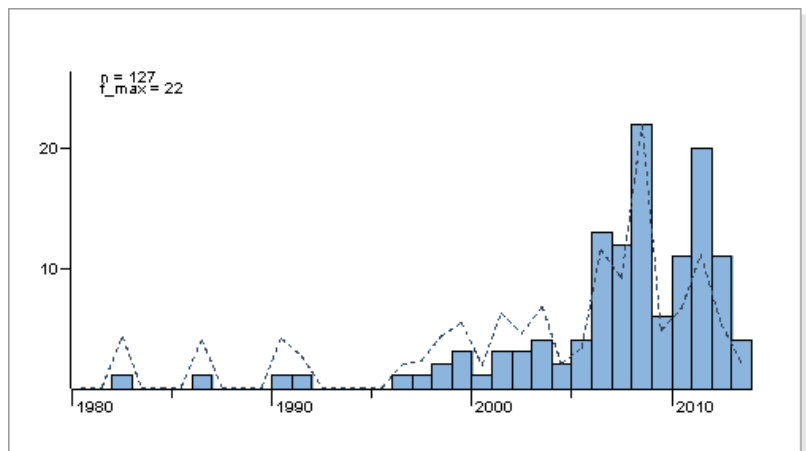
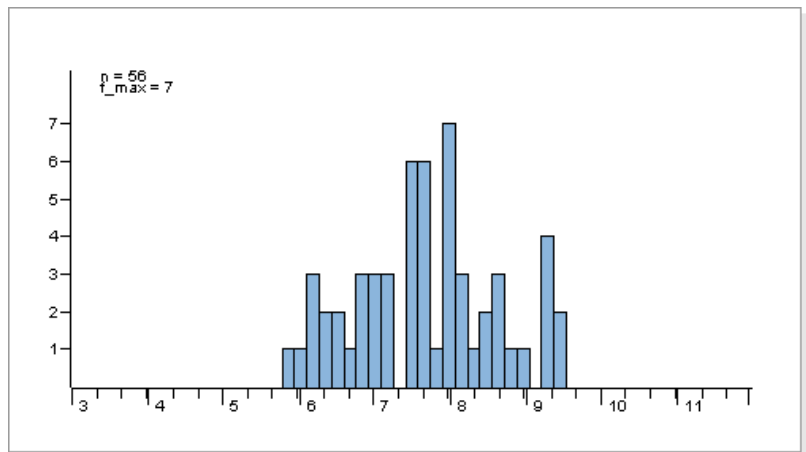
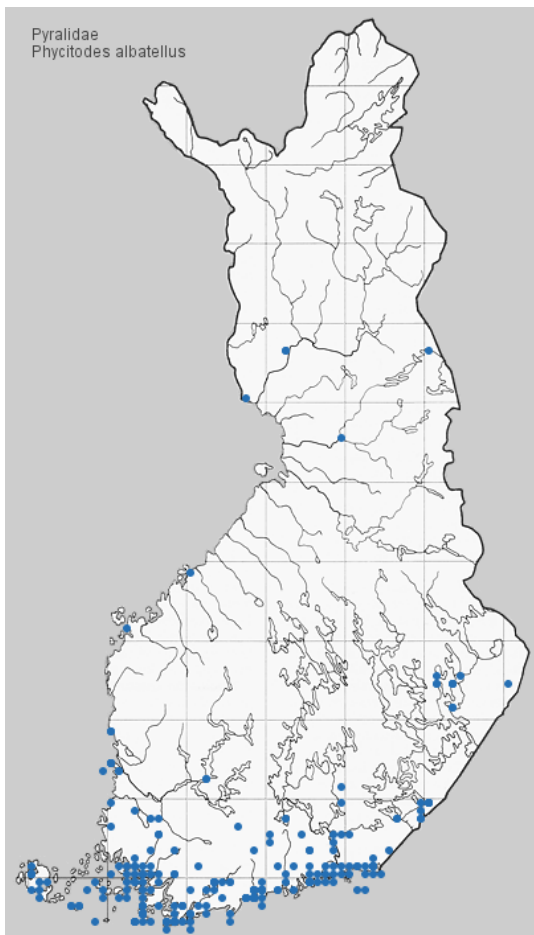
Toukka muistuttaa lajin *Homoeosoma nimbellum* toukkaa. Elää jaakonvillakon (*Senecio jacobaea*) ja sauramoiden (*Anthemis*) siemenillä, tiukasti yhteenkehrättyjen kahden kukinnon välissä. Talvehtii täysikasvuisena, koteloituu keväällä.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-21 mm. Etusiivet vaalean ruskehtavanharmaat, etureunasta valkeat, niissä sirotellusti mustanruskeita suomuja. Sisemmän poikkiviirun kohdalla 3 hiukan häipyvärajaista, mustanruskeaa täplää, joista keskimäinen ulompana muita. Ulompi poikkiviiru vaalea, molemmilta puolilta tummareunainen. Diskaalitäplät mustanruskeat, hiukan häipyvärajaiset. Ulkoreunassa rivi epäselviä, tummia täpliä. Takasiivet ruskehtavanvalkeat, osittain läpikuultavat; ulkoreunasta tummemmat. Koiraan kornuutit suuret, pitkittäisrivissä.

Naaraan ductus bursaessa soikea, rakkomainen pullistuma; sen takapää vahvasti kitinisoitunut, kiekkomaisesti laajentunut.

Elintavat. Kedoilla, nummilla, rinteillä, hiekkarannoilla. Tulee valolle.

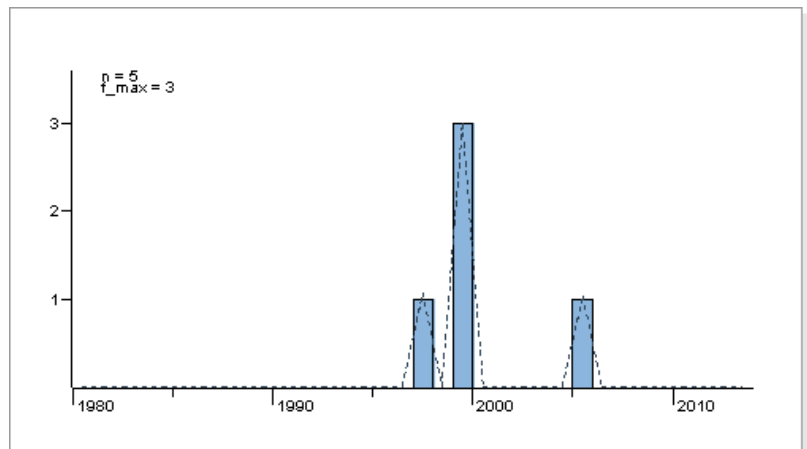
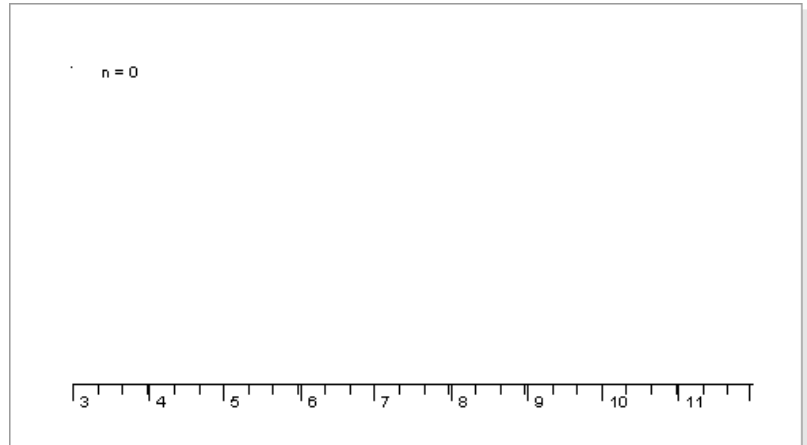
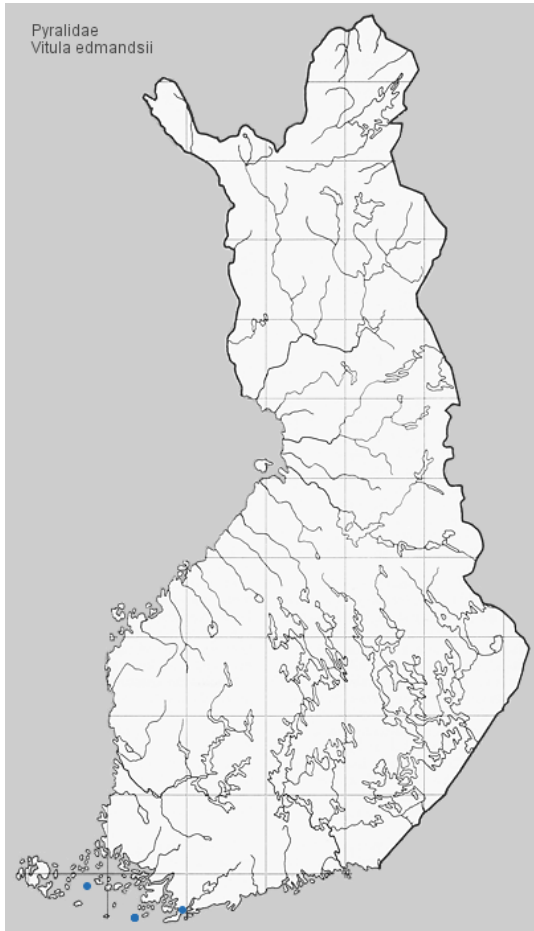
Toukka etu- ja takapästä leveämpi; harmaa, valkeahko, kellertävä tai vihertävä, siinä 3 ruskehtavaa tai punertavaa pitkittäisjuovaa. Pää ja niskakilpi ruskeat; raajat mustat. Elää kultapiiskulla (*Solidago virgaurea*), kelloilla (*Crepis*) ja villakoilla (*Senecio*), kukkapohjuksessa syöden siemeniä. Täysikasvuinen toukka tai kotelo talvehtii; toukan talvehtimiskoppa on tiheä, kotelon koppa harvempi.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 20-25 mm. Etusiivet sinertävänharmaat, kuluneina harmaat; varsinkin keskisarakeesta mustanruskeakehnaiset. Sisempi poikkiviiru 1/3 kohdalla, vaalea, ulkopuolelta mustahkoreunainen; sen uloin kohta terävä, lähempänä etureunaa (vrt. suvut *Cadra* ja *Ephestia*). Ulompi poikkiviiru vaalea, sisäpuolelta kapealti mustahkoreunainen; sen uloin kohta terävä, siiven keskellä; etureunan lähellä pieni terävä kulma sisäänpäin. Diskaalitäplät musta, tavallisesti yhtyneet poikittaiseksi viiruksi. Siiven alapinnalla etureunassa tyven lähellä tupsu mustia suomuja. Takasiivet vaalean ruskehtavanharmaat; siipisuonet tummat; ulkoreunassa kapea, tumma juova.

Koiraan coreman kolmas suomukimppu lähes yhtä suuri kuin ensimmäinen; transtillan kärki muodostaa terävähkön kulman; sivulämssän yläreunassa lähellä keskikohtaa matala kyttyrä.

Naaraan takimmaisiet apofyytit yhtä pitkät kuin etummaisiet; vain takimmainen kolmannes ductus bursaesta kitinisoitunut; signum koostuu yhdestä, korkeintaan kahdesta nystyrästä.

Elintavat. Kimalaispesien lähellä lämpimillä, ketomaisilla paikoilla. Lentää yöllä, tulee valolle.

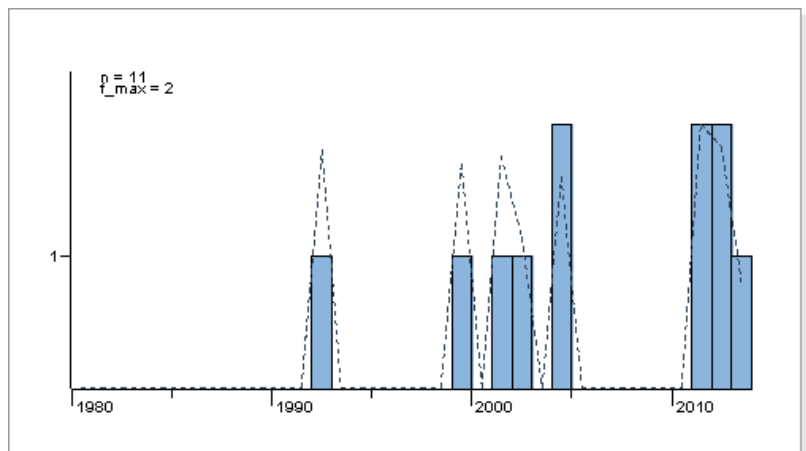
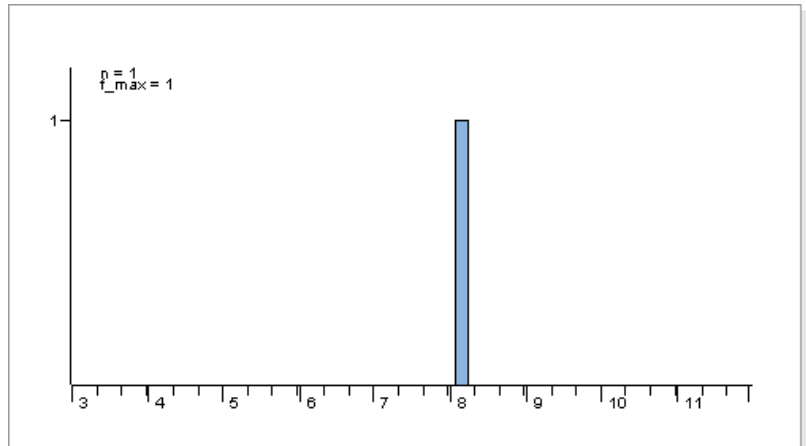
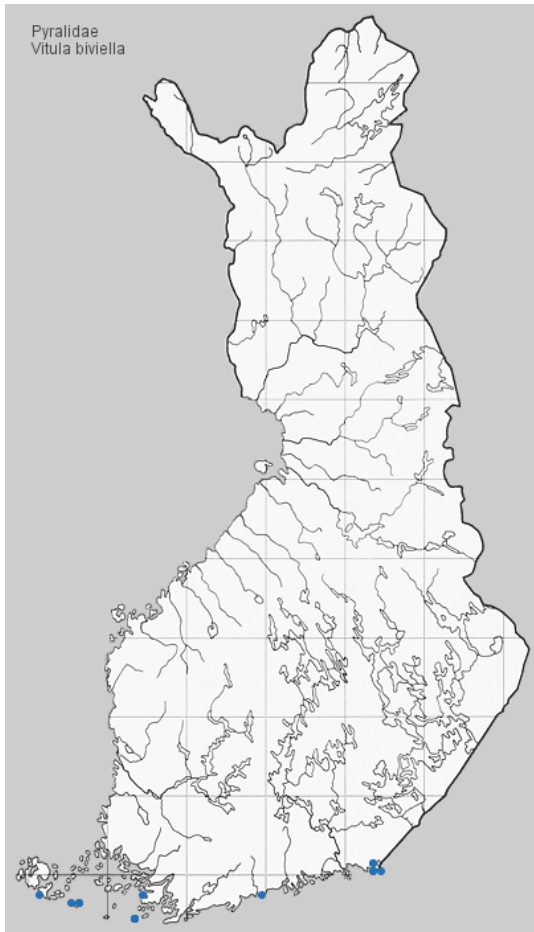
Toukka vaalean norsunluun värinen, renkaat ja harjakset tummanruskeat. Niskakilpi kellertävänruskea, taka- ja kylkireunat tummemmat. Pää punertavanruskea, siinä suuri, musta täplä. Elää kimalaispesien vahassa.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 12-18 mm. Pieni. Etusiivet tuhkanharmaat, ruskeakehnäiset. Diskaalitäplä tumma, häipyvärajainen.

Poikkiviirut valkeat, lähes suorat, tummien varjojen rajaamat; sisempi selvästi takareunan keskikohdan sisäpuolella. Takasiivet vaaleanharmaat, läpikuultavat.

Koiraan coreman kolmas suomukimppu korkeintaan puolet ensimmäisestä; transtillan kärki pyöreä; sivulämssän yläreuna suora.

Naaraan takimmaisat apofyytit kaksi kertaa etummaisten pituiset; puolet ductus bursaesta kitinisoitunut; signum koostuu 5-7 nystyrästä.

Elintavat. Rannikon valoisilla mäntykankailla. Lentää mäntyjen ympärillä iltahämärissä; tulee hyvin valolle.

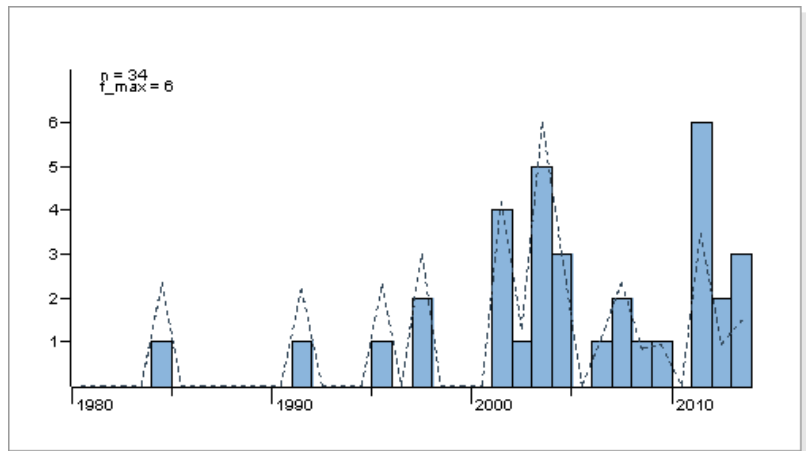
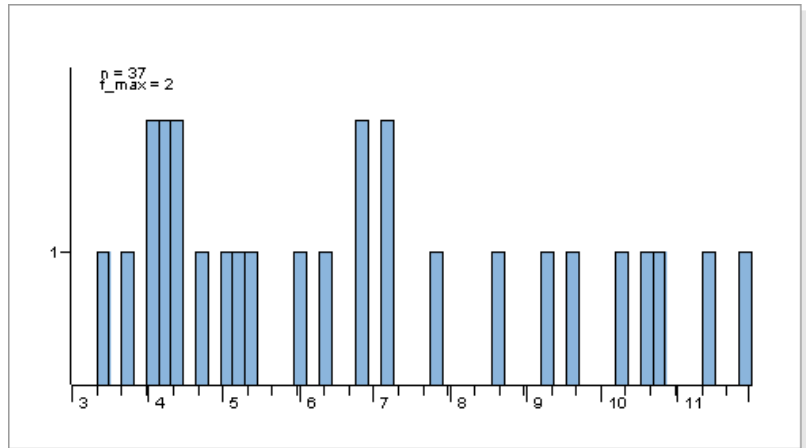
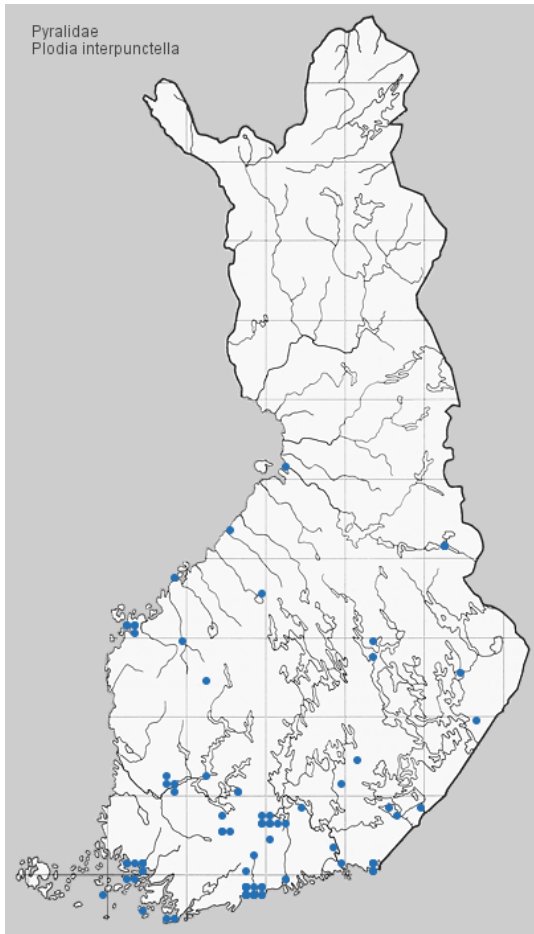
Toukka vaalean kellertävänharmaa - vaaleanruskea. Kitinisoituneet osat punaruskeat. Pää tumman punaruskea. Elää kesäkuussa männyn hedekukinnoissa. Koteloituu toukan kehräämään kudokseen.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 14-22 mm. Naaras on suurempi kuin koiras. Etusiivet purppuranruskeat, tyvisarake vaaleankeltainen.

Poikkiviirut, keskivarjo ja ulkoreuna lyijynkiiltävät. Takasiivet vaalean ruskehtavanharmaat.

Elintavat. Kosmopoliitti; etenkin lämpimien alueiden hedelmätuholainen. Varastoissa, asunnoissa.

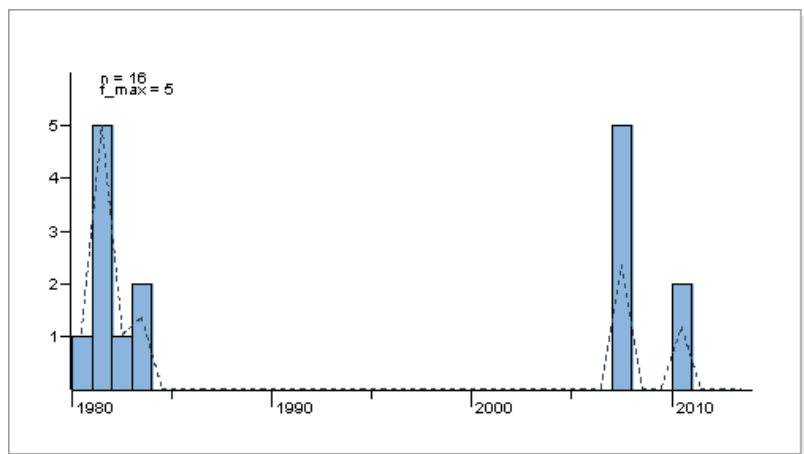
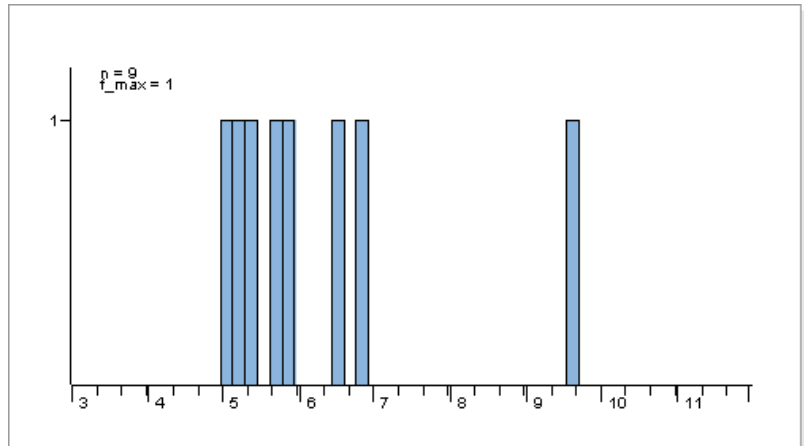
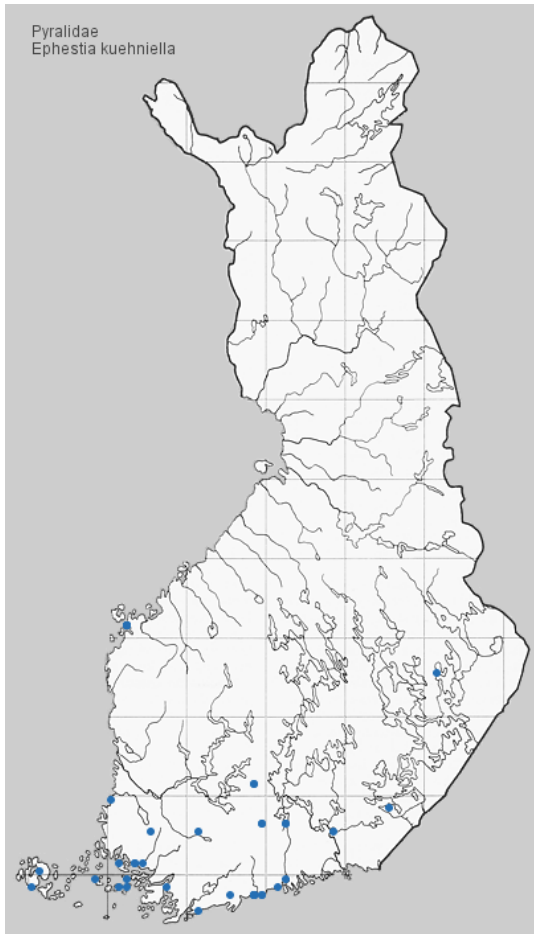
Toukka valkeahko tai kellertävä, selkäjuova tummahko. Pää ja niskakilpi ruskeat tai tumman punaruskeat. Elää kuivatuilla hedelmillä, manteleilla, pähkinöillä, makeisilla ja rohdoilla; kehittää valkoista seittikudosta, johon ulosteet kerääntyvät. Koteloituu suojaansa rakoon.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

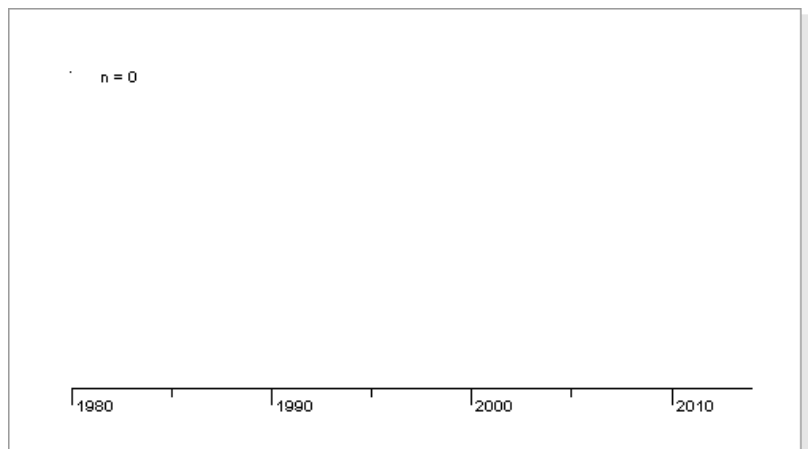
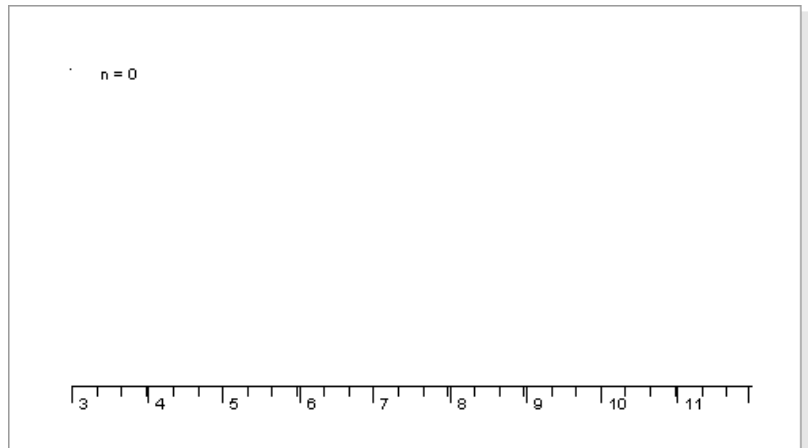
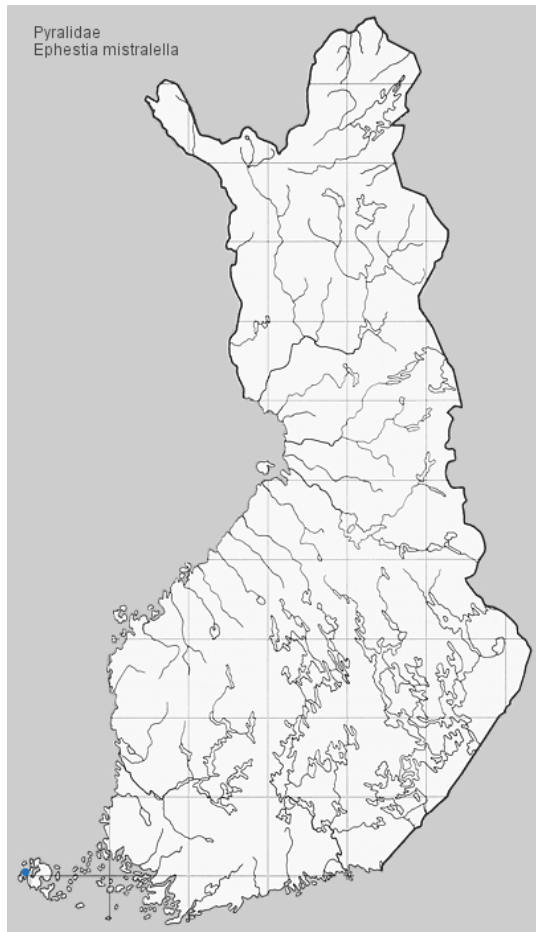
Tuntomerkit. Siipiväli 17-28 mm. Etusiivet harmaat, useimmiten heikosti ruskehtavansävyiset, mustanruskeakehänäiset. Poikkiviirut vaaleanharmaat; sisempi mustanruskeareunainen, vahvasti sahahampainen; ulompi molemmilta puoli tummareunainen, vahvimmin suonien kohdalta, etureunan lähellä terävä hammas sisäänpäin. Diskaalitäplät mustanruskeat, viistosti allekkain. Ulkoreunassa rivi tummia täpliä. Takasiivet valkeahkot, hiukan läpikuultavat, suonet ja ulkoreuna tummemmat. Koiraan gnathoksen kärkiuloke kielimäinen; sivulämssän yläreunassa kärjen lähellä hammas. Naaraan anaalipapillit pitkänomaiset; takimmaisiet apofysit kaksi kertaa etummaisten pituiset; ductus bursae kalvomainen, sen etukolmannes pienien kitiinihampaiden päällystämä.

Elintavat. Myllyissä ja leipomoissa, varastoissa, kotitalouksissa. Lepää päivällä seinällä, ikkunoilla ym.

Toukka likaisen valkea, joskus heikosti punertava tai vihertävä. Pää, niska- ja peräkilpi ruskeat tai kellanruskeat. Elää vehnäjauhoissa, seittimäisessä kudoksessa, joka aiheuttaa jauhojen paakkuuntumista. Koteloituu löyhään kudokseen jauhoon.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 14-22 mm. Muistuttaa lajia *E. elutella*; etusiivet pyöristyneemmät; sinertävänvalkoiset, niissä sirotellusti mustanruskeita suomuja; siiven takaosassa vaalean okranruskeita pitkästäisjuovia. Poikkiviirut sinertävänvalkeat; sisemmän ulkoreunassa rivi pieniä, mustia, pitkänomaisia täpliä, jotka joskus yhtyneet, joskus epäselvät. Ulompi poikkiviiru lähes suora tai keskeltä heikosti ulospäin taipunut, sisäpuolelta samalla tavalla pienten, mustien täplien reunustama, nämä joskus yhtyneet. Diskaalitäplät mustat, allekkain. Takasiivet yksivärisen vaaleanharmaat.

Koiraan sivulämssän yläreunassa matala kohouma; coreman toisen suomukimpun tyvellä ei taittumaa.

Naaraan anaalipapillit hyvin lyhyet; takimmaisiet ja etummaisiet apofyytit yhtä pitkät; ductus bursae sileä ja kalvomainen, siinä ei kitiinilevyjä.

Elintavat. Variksenmarjaa kasvavilla hiekkarannoilla. Lentää illalla; istuu ravintokasvin latvoissa. Tulee yöllä valolle.

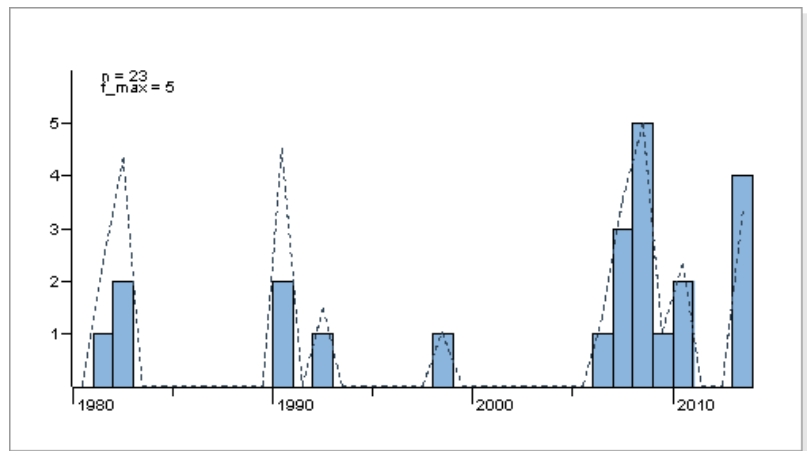
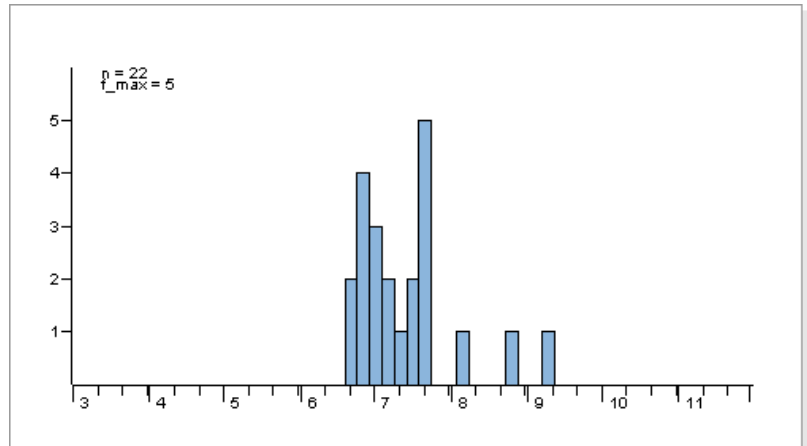
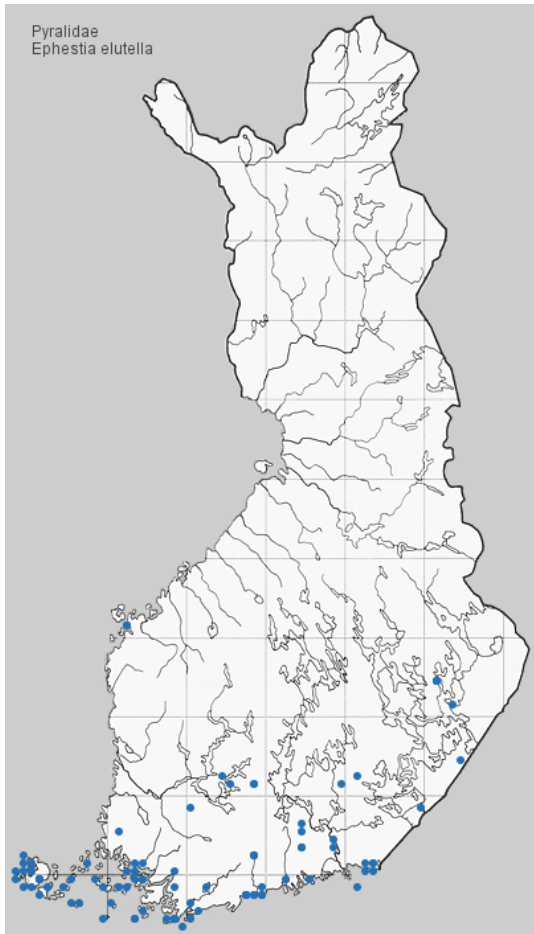
Toukka tuntematon, elänee variksenmarjalla (*Empetrum*).

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 14-20 mm. Etusiivet ruskehtavanharmaat, tummakehnaiset, takareunasta usein punertavanruskeat. Poikkiviirut vaaleammat; sisempi viisto, heikosti sahapainainen, ulkopuolelta tummareunainen; ulompi heikosti aaltoileva, molemmilta puolilta tummareunainen. Diskaalitäplät mustanruskeat, allekkain. Ulkoreunassa rivi tummia täpliä. Takasiivet vaalean harmaanruskeat, koiraalla 2 kellertävää karvatöyhtöä.

Koiraan gnathoksessa pitkä ulkonema; sivulämssän yläreunassa matala kohouma; coreman toisen suomukimpun tyvellä taittuma. Naaraan anaalipapillit hyvin lyhyet; takimmaisiet ja etummaisiet apofyyssit yhtä pitkät; ductus bursae puoleenväliin vahvojen kitiinihammaslevyjen peittämä.

Elintavat. Dyyneillä, valoisissa mäntymetsissä, navetoissa yms. Lentää iltahämärissä, tulee yöllä valolle.

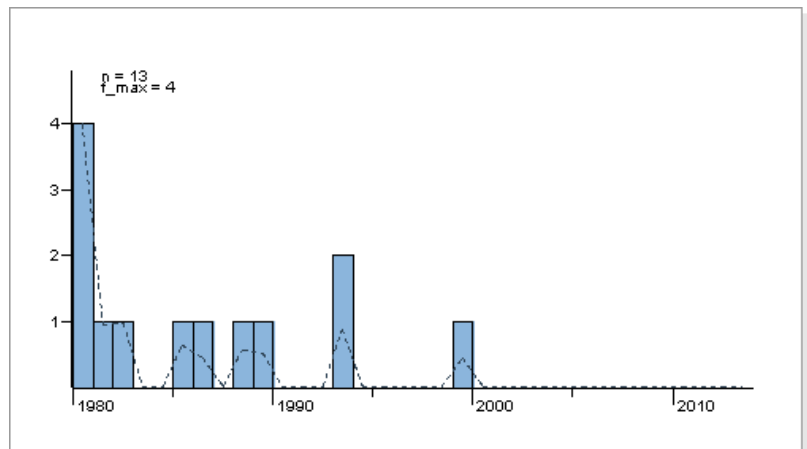
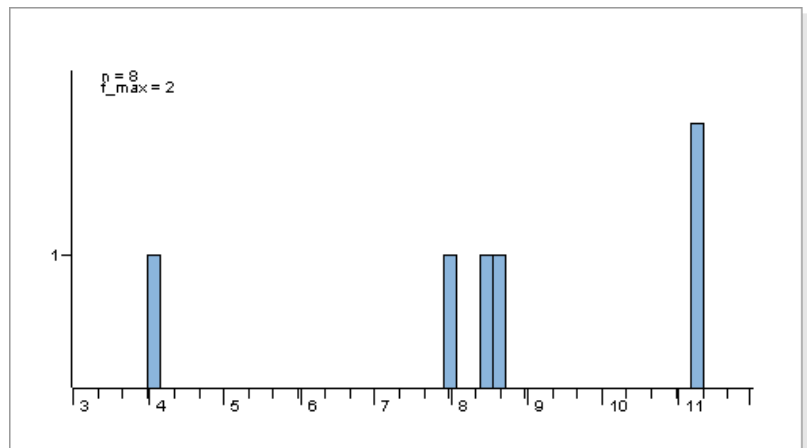
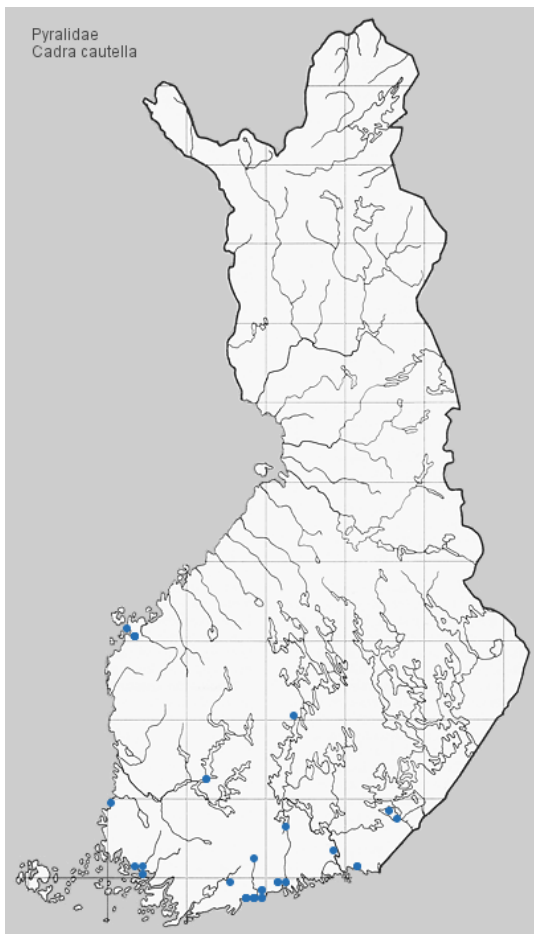
Toukka kellertävä, ruskehtavanvalkea tai heikosti vaaleanpunainen; nystyrät ruskeat. Pää punaruskea; niskakilpi punaruskea, vaalean jakama. Elää olkikarikkeella, jyvillä, pähkinöillä, kaakaopavuilla, suklaalla yms., ohuessa kudoksessa. Koteloituu löyhään kotelokoppaan. Toukka tai kotelo talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 13-21 mm. Naaras on suurempi kuin koiras. Muistuttaa suuresti lajia *Ephesia elutella*; sisempi poikkiviiru vähemmän viisto. Genitaaleissa selvät erot, kts. suvun tuntomerkit.

Elintavat. Suklaatehtaissa ja -varastoissa. Lentää illalla ja yöllä, tulee heikosti valolle.

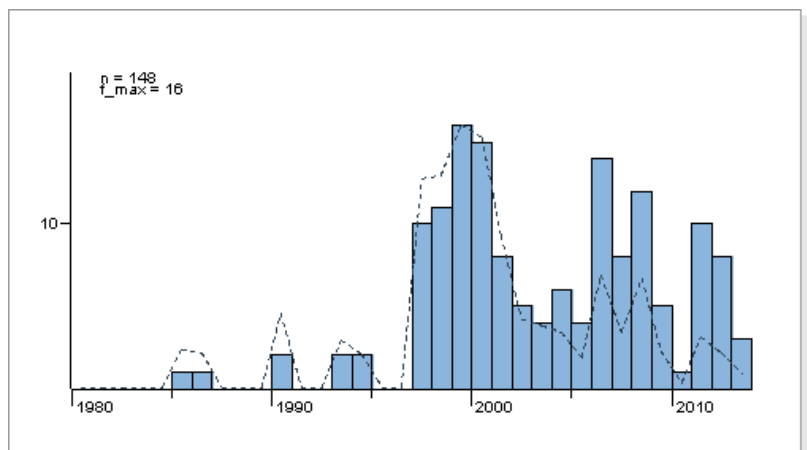
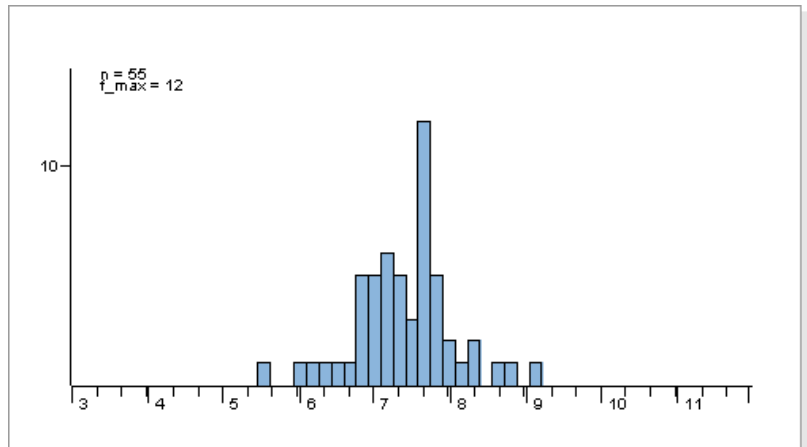
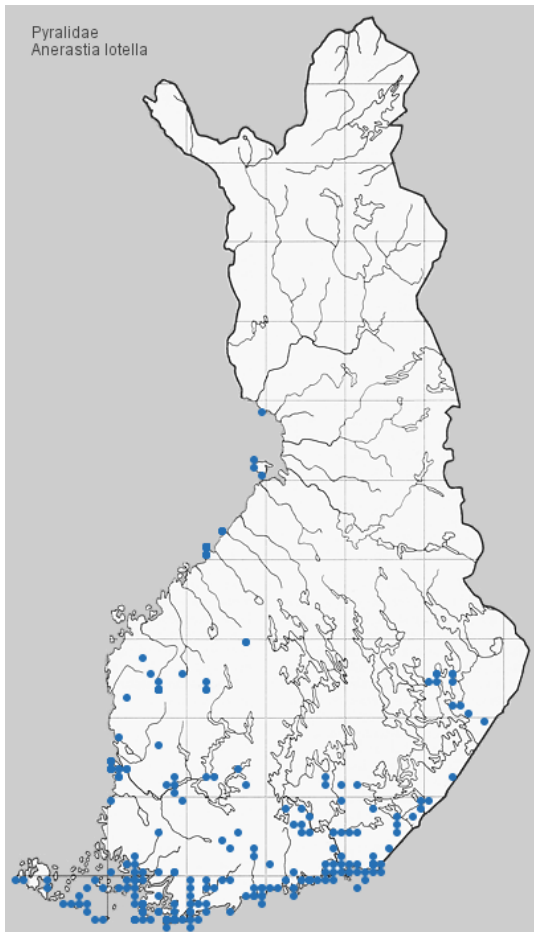
Toukka valkeahko, kellertävä tai heikosti vaaleanpunainen. Nystyrät ja kitiinirenkaat tummahkon harmaanruskeat. Pää, niska- ja peräkilpi tummanruskeat. Elää suklaalla tai suklaan seassa olevilla pähkinöillä, ohuessa kudoksessa; ravinnon ollessa vähissä voi olla kannibaali. Koteloituu ohueen harmaaseen kotelokoppaan. Tavallisesti toukka talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-28 mm. Etusiivet varsinkin koiraalla vaihtelevan väriset, punertavanharmaat, punertavankeltaiset, punertavanruskeat tai harmaanruskeat; suonet tavallisesti harmaanvalkokehnaiset, joukossa yksittäisiä tummia suomuja; joskus sirotellusti tummia suomuja koko siiven alalla. Diskaalitäplät pienet, usein epäselvät. Tasalevyinen etureunajuova usein vaaleampi, harmaanvalkea, takaa tummemman pitkittäisjuovan rajaama alkaen siiven tyveltä. Takasiivet harmaanvalkeat - vaaleanharmaat.

Elintavat. Paahteisilla hiekkapohjaisilla paikoilla. Lentää iltapäivällä ja illalla; tulee yöllä valolle; lepää pää ylöspäin.

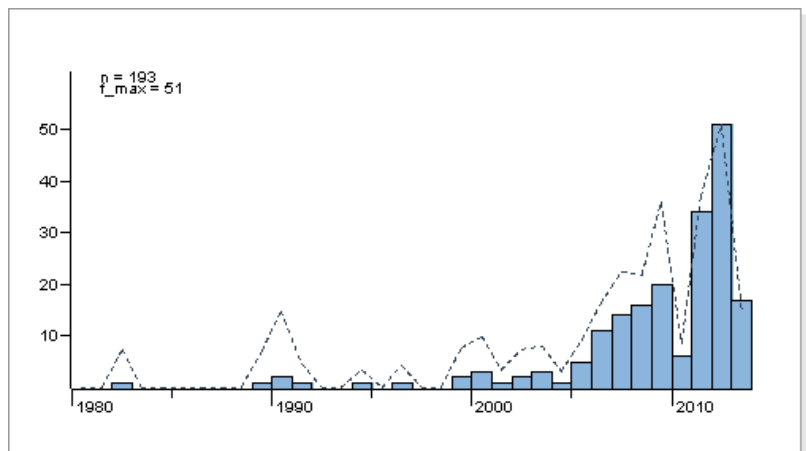
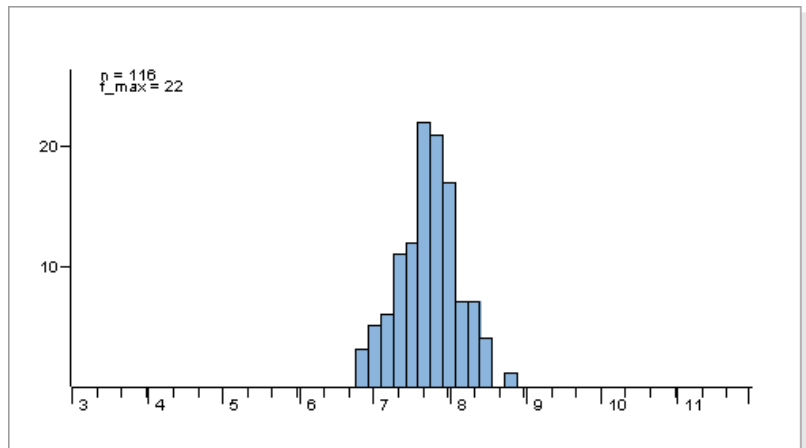
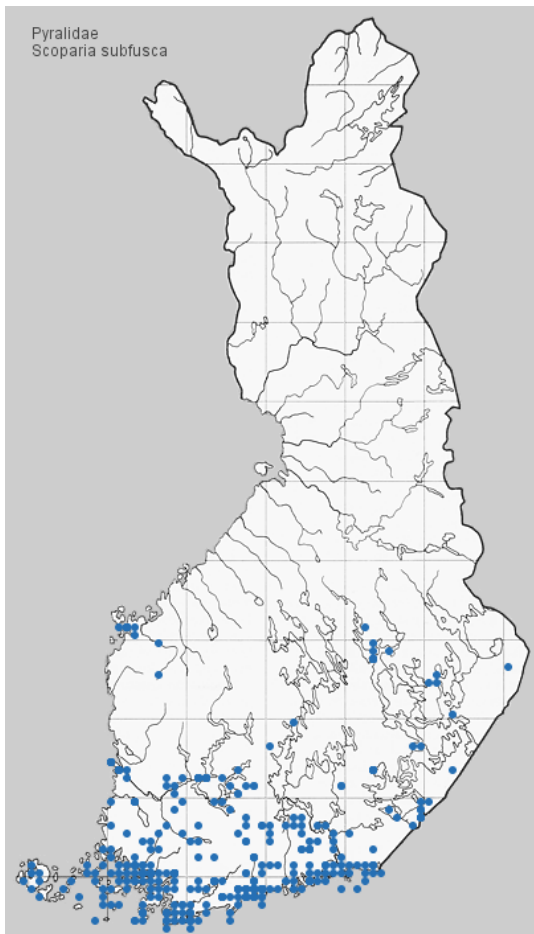
Toukka kellertävä tai kalpean oranssinkeltainen, selkäjuova punertava; pää punaruskea tai vaaleankeltainen. Elää touko-kesäkuussa, luultavasti talvehdittuaan, hietakastikalla (*Calamagrostis epigeios*) ja lampaannadalla (*Festuca ovina*), epäsäännöllisen putkimaisessa hiekkapussissa ravintokasvin juurakossa. Koteloituu hiekan peittämään kotelokoppaan lähelle toukan kaivantoa.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 20-27 mm. Suuri. Etusiivet poikkipäiset; pohjaväritään tasaisen vaalean ruskehtavanharmaat, joskus kellertävänsävyiset, niissä sirotellusti yksittäisiä tummia suomuja. Kuviot häipyvät. Tyvijuomu lyhyt, musta. Poikkiviirut heikosti saharhampaiset, valkeahkonharmaat, keskisarakeen puolelta tummareunaiset; sisempi taittunut; ulompi muodostaa tylpän kulman ulospäin hiukan keskikohdan etupuolella. Munuaistäplä X:n muotoinen tai juovamainen, tumma, usein epäselvä, hunajankeltatäyteinen. Rengastäplä epäselvästi mustareunainen, hunajankeltatäyteinen; keilatäplä musta juomu; 2 viimeksimainittua kiinni sisemässä poikkiviirussa. Ulkoreunajuova puuttuu tai on hyvin epäselvä, valkeahko. Takasiivet valkeahkonharmaat - kellertävänharmaat.

Koiraan aedeagus kornuutit kahdessa ryhmässä, toisen ryhmän piikit sulautuneet yhdeksi vahvaksi piikiksi.

Elintavat. Kuivilla avo- ja metsämailla. Istuu päivisin kivillä, aidoilla tai rungoilla. Lentää iltähämärissä, tulee valolle.

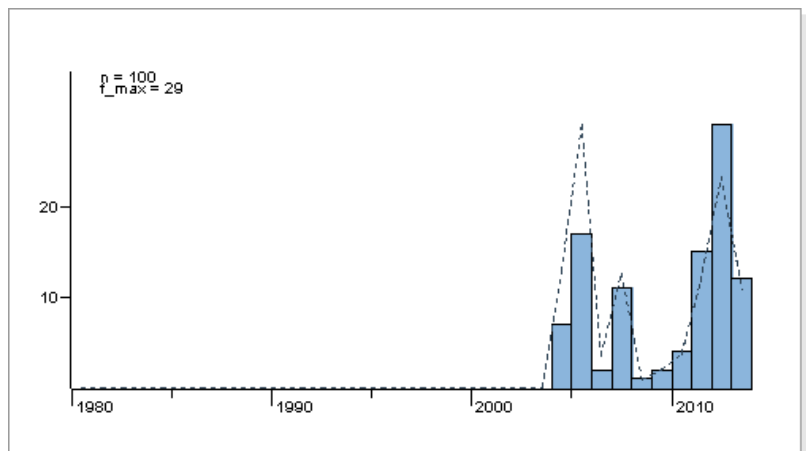
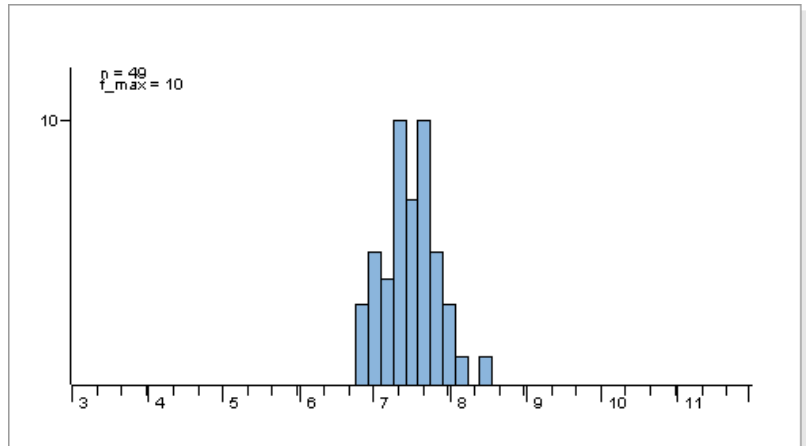
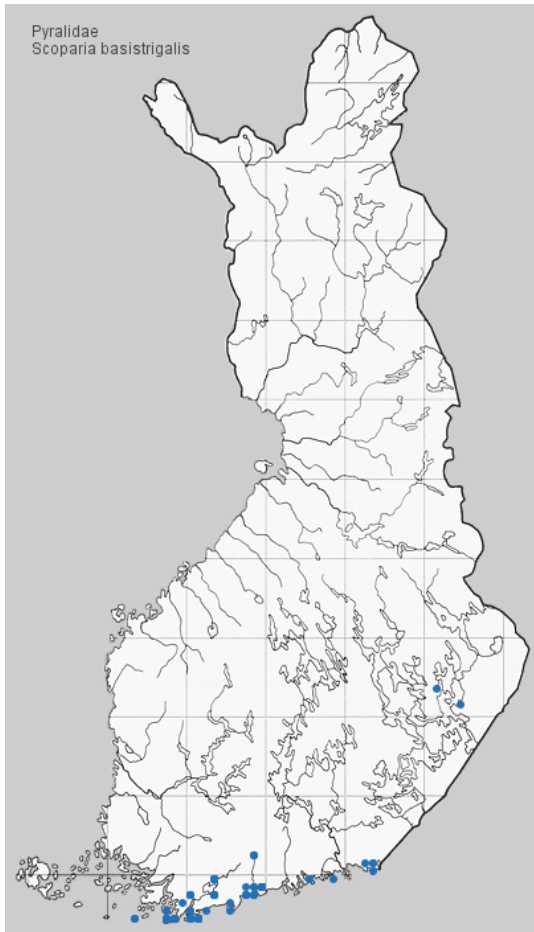
Toukka valkeahko, selkäjuova tumma, lähes musta. Pää ruskea, niskakilpi vaalean ruskehtava. Nystyrät suuret, oranssit tai okrat. Elää syys-toukokuussa harvassa kudoksessa leskenlehden (*Tussilago farfara*) ja ruttojuuren (*Petasites*) juurissa. Koteloituu pieneen, soikeaan, maa-aineksella ja kasvinosilla peitettyyn kotelokoppaan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-25 mm. Suurehko. Muistuttaa lajia *S. ambigualis*. Etusiivet leveät, pyöreäkärkiset; kuviot terävämät, kontrastisemmat. Munuaistäplä tavallisesti oliivinvärinen. Keilätäplä selvä, pitkä, kiinni sisemässä poikkiviirussa. Tyviuomu selvä, musta. Ulompi poikkiviiru vahvemmin saharampainen. Siipiripset voimakkaan mustan ja valkoisen kirjavat. Takasiivet yksivärisen tummanharmaat.

Koiraan aedeaguksessa kaksi riviä kornuutteja, joista toisen piikit vahvemmat.

Elintavat. Lehtimetsissä, etenkin tammimetsissä. Istuu päivisin rungoilla, on helposti häiritävissä. Lentää ilta- ja yöllä, tulee valolle ja syötille.

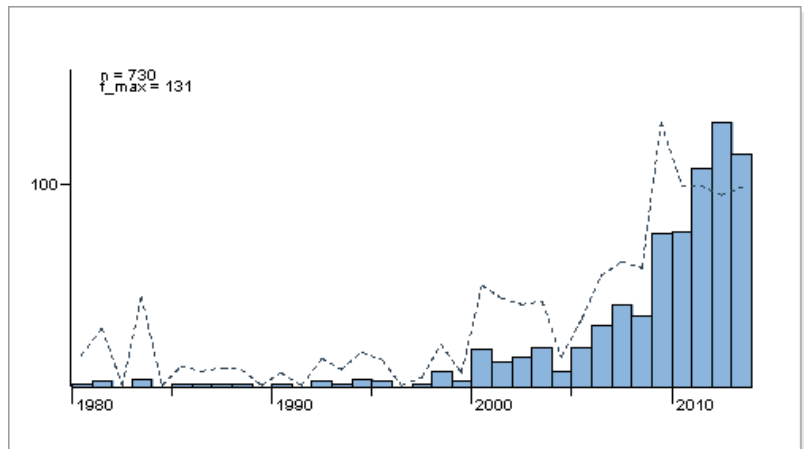
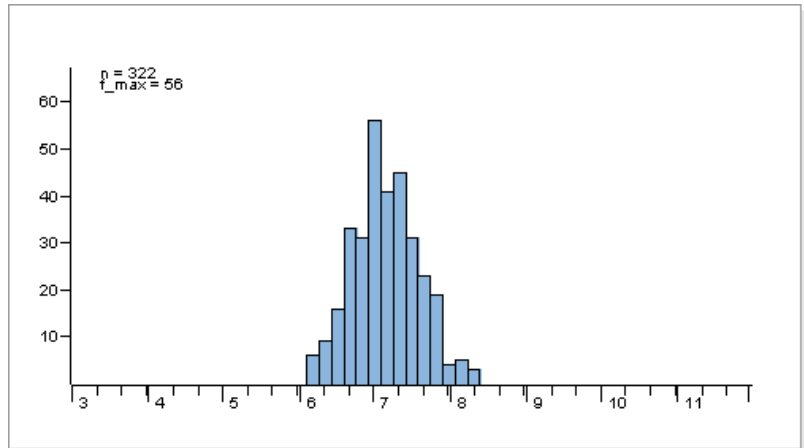
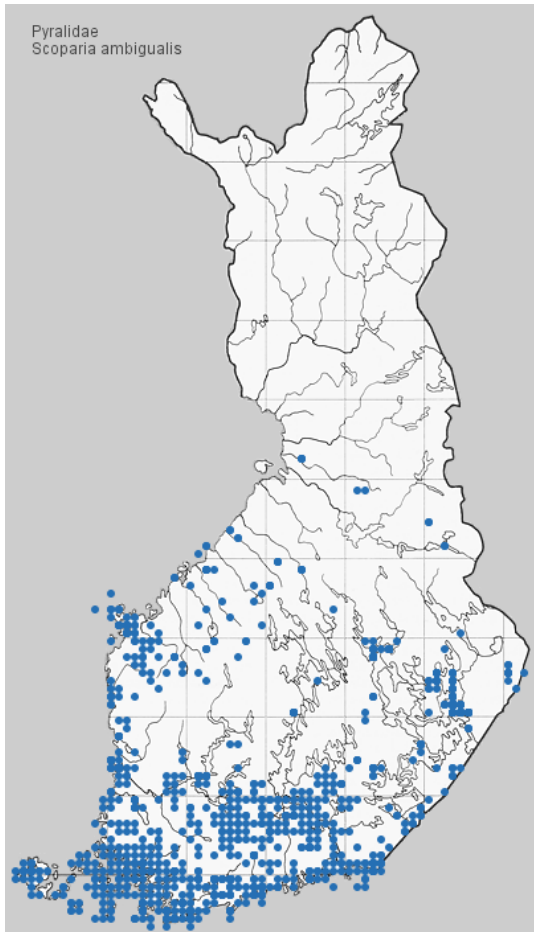
Toukka tummanharmaa, takaosastaan vaaleampi, ilman vihertävää sävyä (vrt. *S. ambigualis*). Pää ja niskakilpi tummanruskeat tai mustat, niskakilvessä joskus epäselvä kellertävänvalkea keskiosa. Nystyrät pohjaväriä tummemmat, oliivinsävyiset, peräpäätä kohti vaalenevat, niissä 1 tai 2 mustaa pilkkua, joista lähtee lyhyt, musta karva. Peräkilpi musta. Elää mm. pystylehväsammalilla (*Mnium*). Koteloituu vahvaan, humuksella ja sammalella peitettyyn kotelokoppaan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 17-23 mm. Vaihteleva. Etusiivet tavallisesti vaalean ruskehtavanharmaat, niissä sirotellusti mustia suomuja; kuviot hillityt. Tyvijuomu lyhyt, musta, tavallisesti heikko, voi puuttua. Poikkiviirut terävät, valkeat, saharhampaaiset; sisempi epäsäännöllinen, ulkopuolelta tummareunainen; ulompi muodostaa tylpähkön kulman ulospäin hiukan keskikohdan etupuolella, molemmilta puolilta tummareunainen. Munuaistäplä 8:n muotoinen, osittain mustareunainen, ruskehtavatäyteinen; rengastäplä mustareunainen, ruskehtavatäyteinen, kiinni sisemmässä poikkiviirussa. Keilätäplä lyhyt, musta juomu, tavallisesti ei kiinni sisemmässä poikkiviirussa. Ulkosarake tumma, ulkoreunassa valkea, häipyvärajainen juova, jonka ulkopuolella rivi mustia täpliä. Siipiripset korkeintaan heikosti täplikkäät (vrt. *S. basistrigalis*). Takasiivet harmaat, ulkoreunasta heikosti tummemmat. Takasiivet vaalean ruskehtavanharmaat, ulkoreunasta tummemmat.

Koiraan aedeagusessa rivi yksittäisiä, lyhyitä kornuutteja.

Elintavat. Lehti- ja sekametsissä ja niiden reunoilla, niityillä, nummilla ym. Istuu päivisin rungoilla ym., lähtee häiritäessä helposti lentoon. Lentää iltahämärissä, tulee valolle ja syötille.

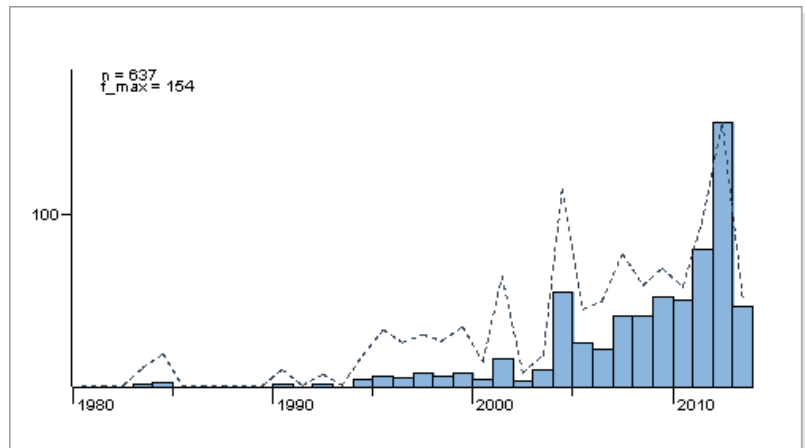
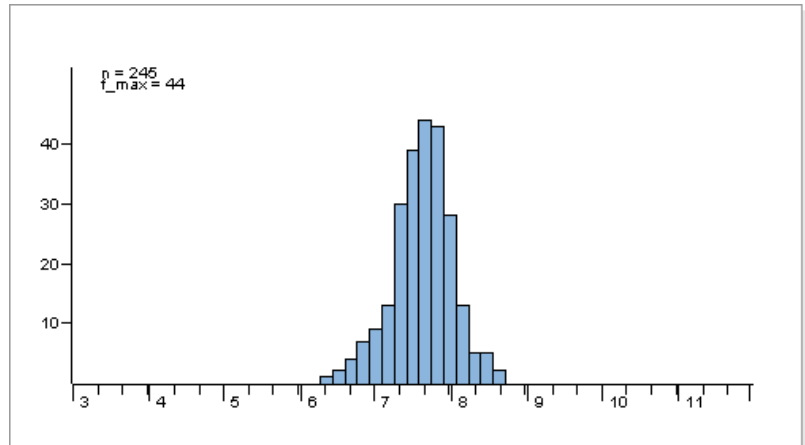
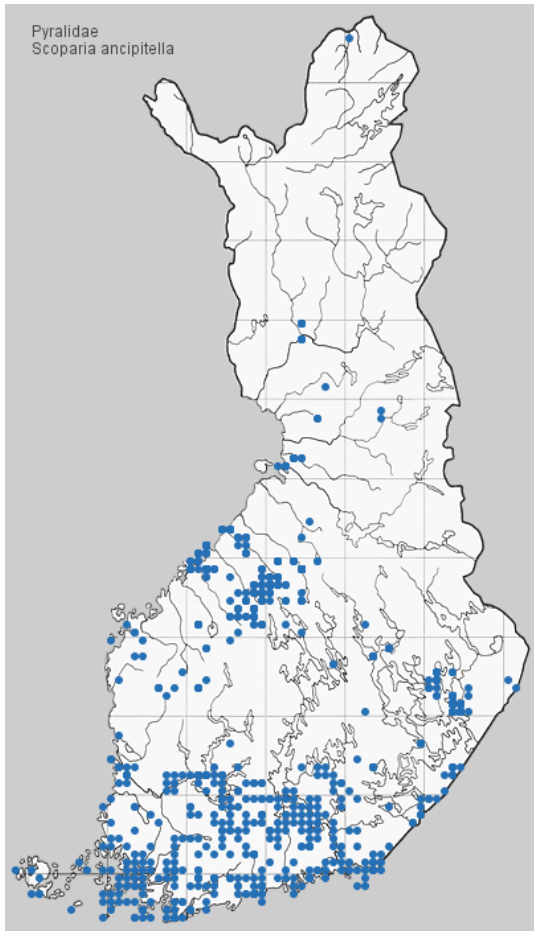
Toukka tummanruskea, keväällä vihertävänharmaa, suoli harmaa. Nystyrät suuret, mustahkot. Pää ruskea, etu- ja takareuna mustat. Niskakilpi kiiltävän tummanruskea, etureuna keskeltä musta. Peräkilpi mustahko, punertavakuviainen. Elää syys-kesäkuussa isonokkasammalella (*Eurhynchium striatum*) ym. sammalilla ja karikkeella.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-19 mm. Muistuttaa lajia *S. ambigualis*; pienempi; etusiivet harmaammat. Poikkiviirut vaaleanharmaat, keskisarakkeen puolelta terävämmin tummareunaiset; sisempi tasaisemmin kaartuva. Tyvijuomu selvempi. Rengastäplä selvemmin tummareunainen; keilatäplä selvempi, kiinni sisemmässä poikkiviirussa. Takasiivet vaaleammat, kiiltävämmät. Koiraan aedeaguksessa vain kaksi yhteenliittynyttä kornuuttia.

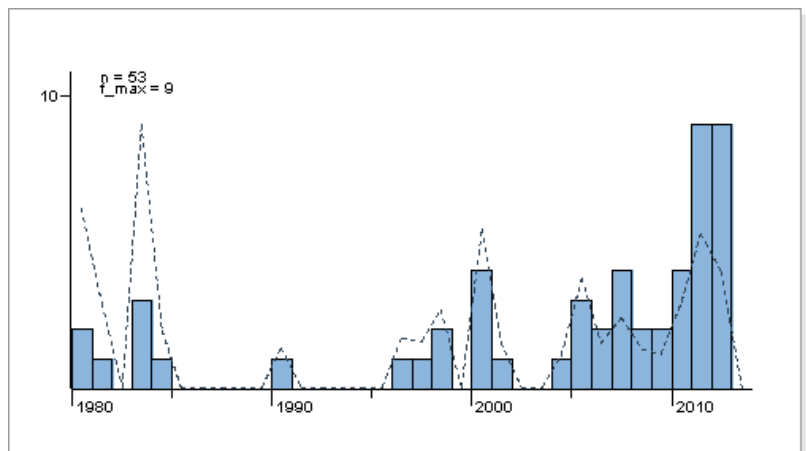
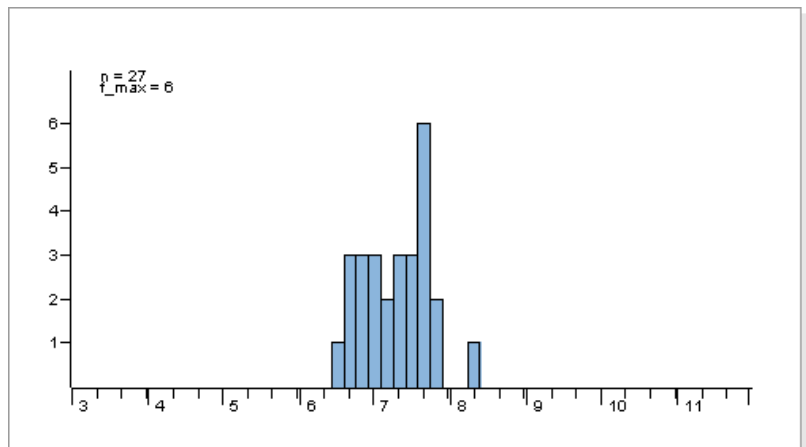
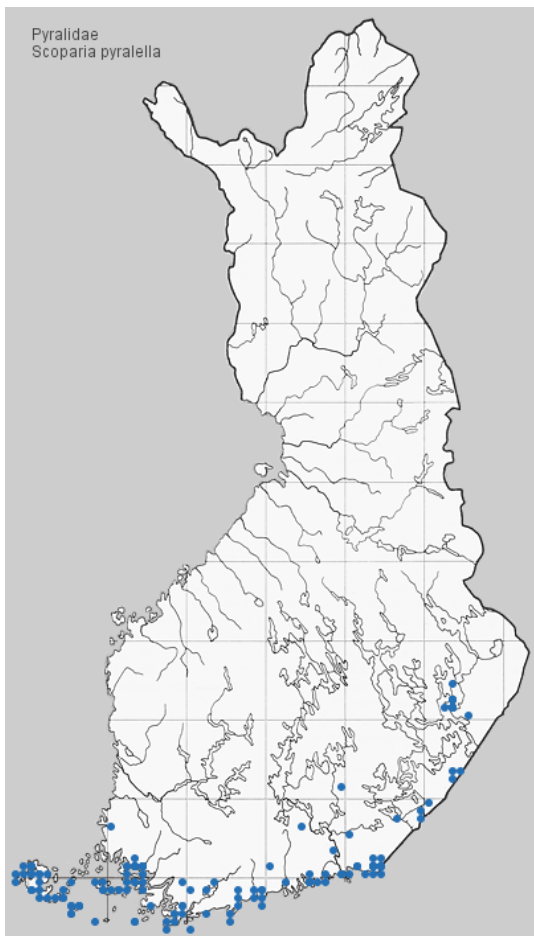
Elintavat. Kosteissa metsissä, soilla. Istuu päivisin puunrungoilla. Tulee yöllä valolle. Kehitysvaiheet tuntemattomat.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-22 mm. Etusiivet valkeat, mustanharmaakehnäiset. Poikkiviirut valkeat, keskisarakkeen puolelta terävästi tummareunaiset, saharhampaaiset; ulompi muodostaa tylpän kulman ulospäin hiukan keskikohdan etupuolella. Etureunasta lyhyt, musta tyviuomu. Munuaistäplä suuri, 8:n muotoinen, tummareunainen, kellertävänruskeatäytteinen. Rengastäplä pyöreä, keilätäplä pitkänomaisen soikea, molemmat tummareunaiset ja kellertävänruskeatäytteiset. Keilätäplä kiinni sisemmässä poikkiviirussa. Ulkosarake mustanruskea, ulkoreunajuova epäsäännöllinen, valkea. Takasiivet kellertävänvalkeat, ulkoreunasta tummemmat, harmaat.

Koiraan aedeagusessa rivi (5-6) pitkiä ja ohuita kornuutteja.

Elintavat. Avoimilla, kuivapohjaisilla paikoilla kuten rinteillä, kedoilla, rantaniityillä, metsänreunoilla. Istuu päivisin ruohoilla ja kivillä. Lentää iltahämärissä, tulee yöllä valolle.

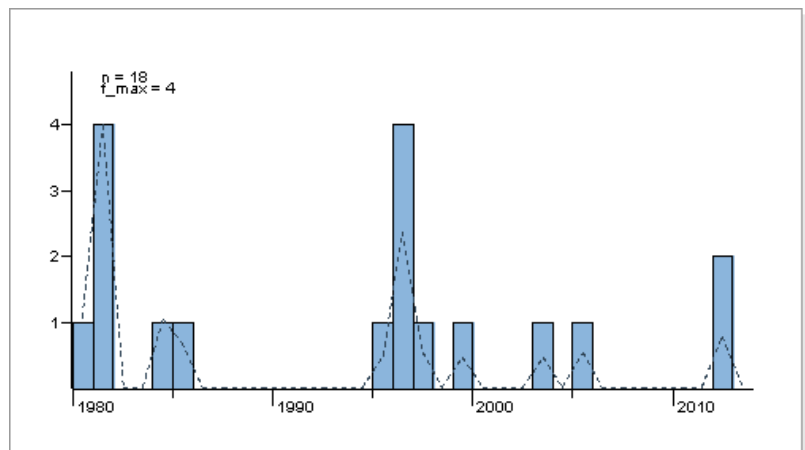
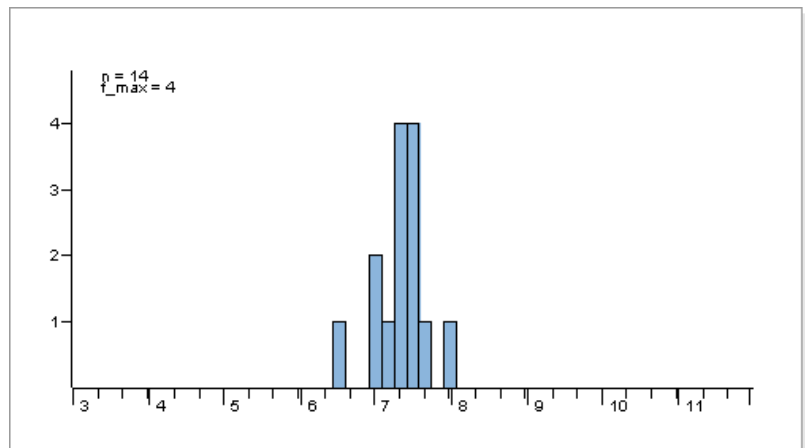
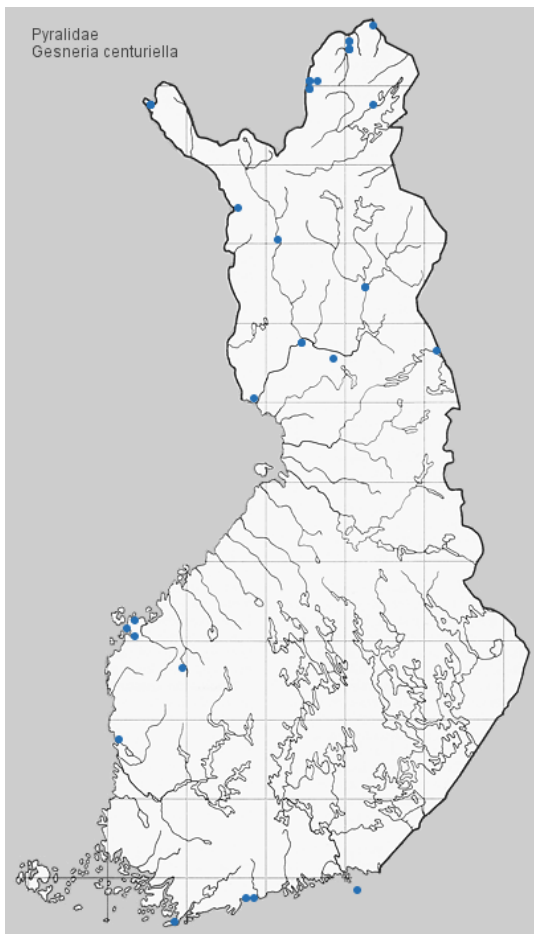
Toukka kellertävänvihreä tai kellanruskea, nystyrät mustat. Pää punaruskea tai punertava; niskakilpi hunajankeltainen, hiukan läpkuultava. Peräkilpi musta, reunoista vaaleampi. Elää heinäratamon (*Plantago lanceolata*) tyvellä ohuessa kudoksessa syöden sekä eläviä että kuittuneita kasvinosia.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 23-30 mm. Suuri ja leveäsiipinen. Naaras kapeampi siipinen kuin koiras. Etusiivet koiraalla siniharmaan ja ruskean kirjavat, naaraalla ruskeat; keskisarake vaaleampi. Poikkijuovat epäselvät, vaaleat, keskisarakkeen puolelta häipyvän tummareunaiset; sisempi taittuu sisäänpäin kohti etureunaa; ulompi muodostaa loivan kulman ulospäin hiukan keskikohdan etupuolella. Munuaistäplä X:n muotoinen, ruskeanpunatäyteinen. Rengastäplä kapean soikea; keilatäplä musta, juovamainen, molemmat kiinni sisemmässä poikkiviirussa. Ulkosarakkeen sisäpuolisko tummavarjoinen. Takasiivet vaaleanharmaat, ulkoreunassa tumma vyö.

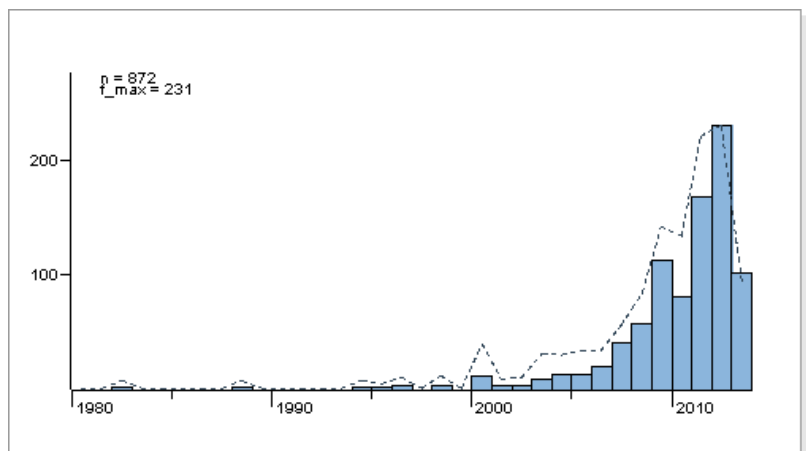
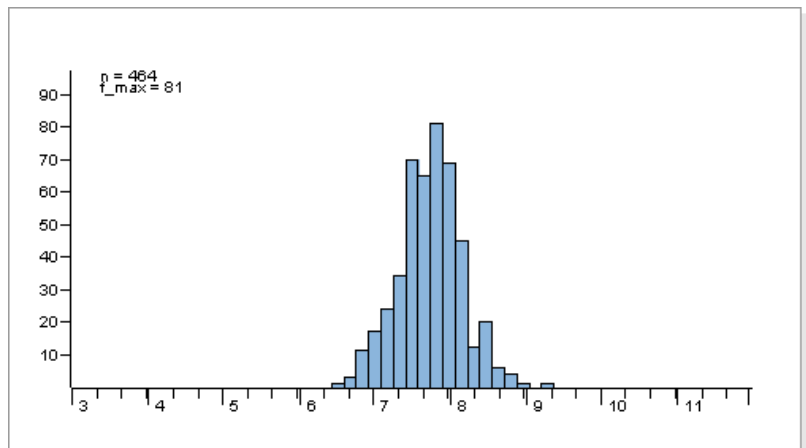
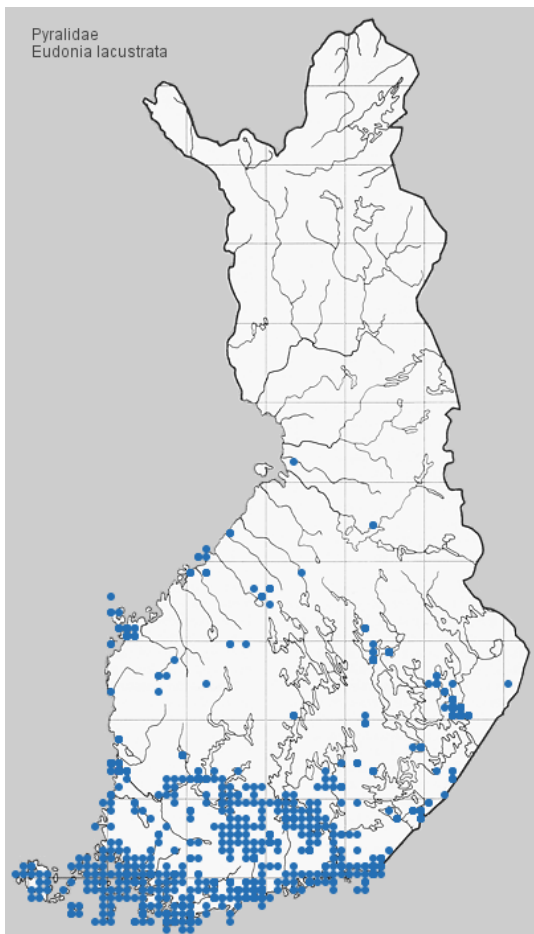
Elintavat. Sekametsien aukioilla, tunturien koivuvyöhykkeessä. Lentää aktiivisimmin illalla. Kehitysvaiheet tuntemattomat.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-20 mm. Pienehkö. Muistuttaa lajia *E. mercurella*; etusiivet leveämmät ja pyöreämpikärkiset; valkeahkot, harvoin ruskehtavankeltaisen sävyiset, mustakehnaiset. Siiven tyvi vahvasti mustakehnaainen. Poikkiviirut valkeahkot, keskisarakkeen puolelta kapealti mustareunaiset; sisempi epäsäännöllisesti aaltoileva; ulompi heikosti saharhampainen. Munuaistäplä X:n muotoinen, musta. Rengas- ja keilätäplä mustat, laikkumaiset. Ulkosarake harmaa, mustakehnaainen; ulkoreunajuova valkeahko, keskeltä katkennut. Siipiripset tyvestä kirjavat. Takasiivet valkeahkonharmaat, ulkoreunasta tummemmat; lähellä ulkoreunaa aavistus vaaleasta poikkiviirusta.

Koiraan sacculus vahvasti kitinisoitunut. Sivulämssässä heikosti kehittynyt hakanen. Naaraan signum pitkänomainen.

Elintavat. Taimikoissa, rinteillä, valoisissa metsissä, puistoissa ym. Istuu päivisin puunrungoilla, lähtee häiritäessä helposti lentoon. Tulee yöllä valolle.

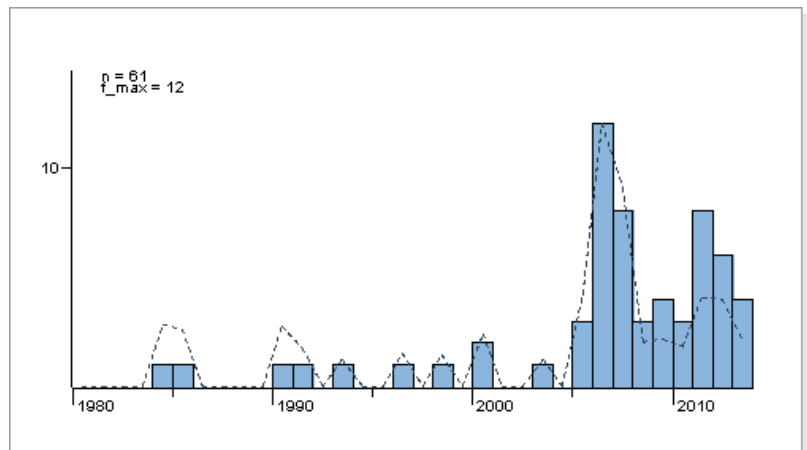
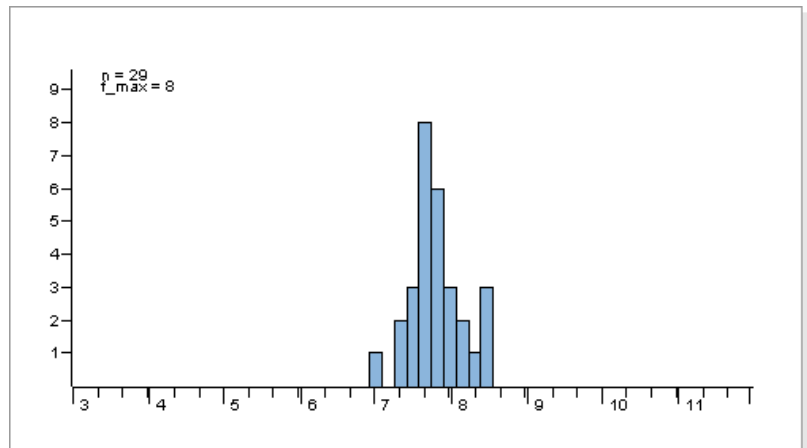
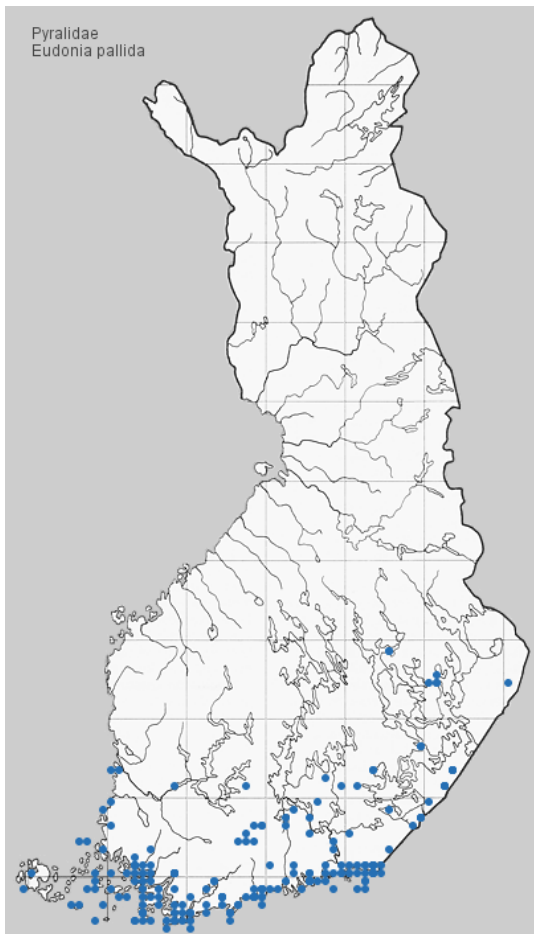
Toukka kellertävänvihreä tai ruskeankeltainen; nystyrät ruskehtavat tai mustat. Pää punaruskea, heikosti tummajuovainen; niskakilpi musta. Elää puunrunkojen ja kivien sammalilla; talvehtii sammaleella ohuessa kudoksessa.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 14-19 mm. Pieni. Etusiivet vaalean kellanharmaat, niissä sirotellusti yksittäisiä tummanruskeita suomuja. Poikkiviirut valkeahkot; sisempi tavallisesti heikko; ulompi heikosti aaltoileva. Munuaistäplä mustanruskea, täplämäinen. Rengas- ja keilatäplä mustanruskeat, täplämäiset tai viirumaiset. Ulkoreunajuova valkeahko, häipyvä, ei kosketa ulompaa poikkiviirua. Ulkoreunassa rivi mustanruskeita täpliä. Takasiivet valkeahkonharmaat, ulkoreunasta hiukan tummemmat. Koiraan gnathos tyvestä hyvin leveä.

Elintavat. Kosteilla niityillä, soilla, rannoilla. Lentää myöhään illalla ja yöllä; tulee valolle.

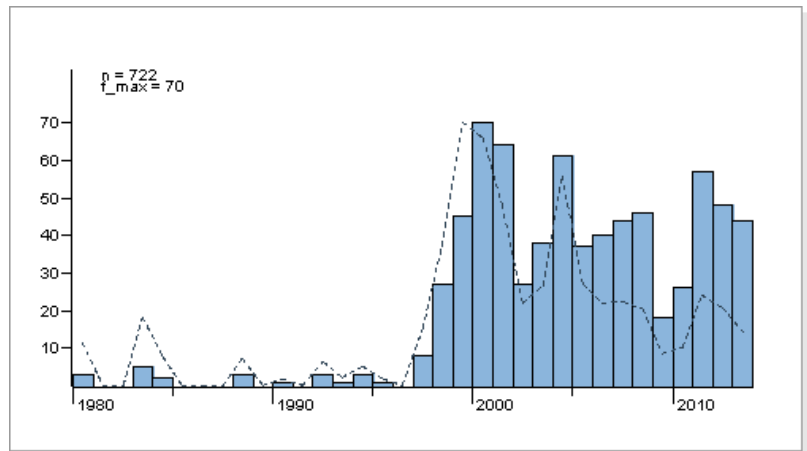
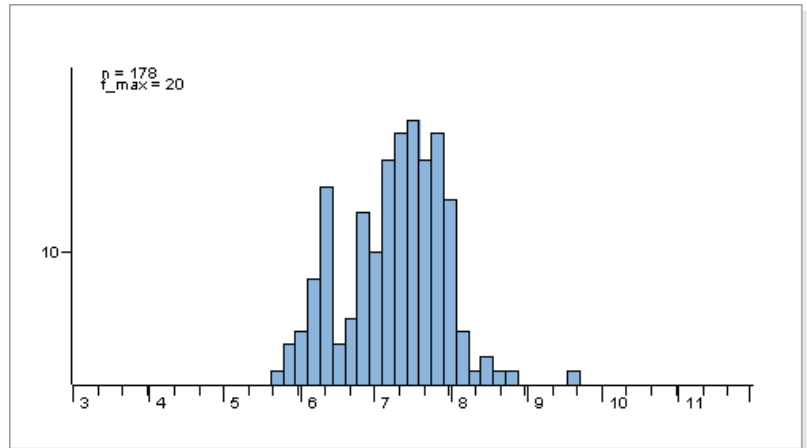
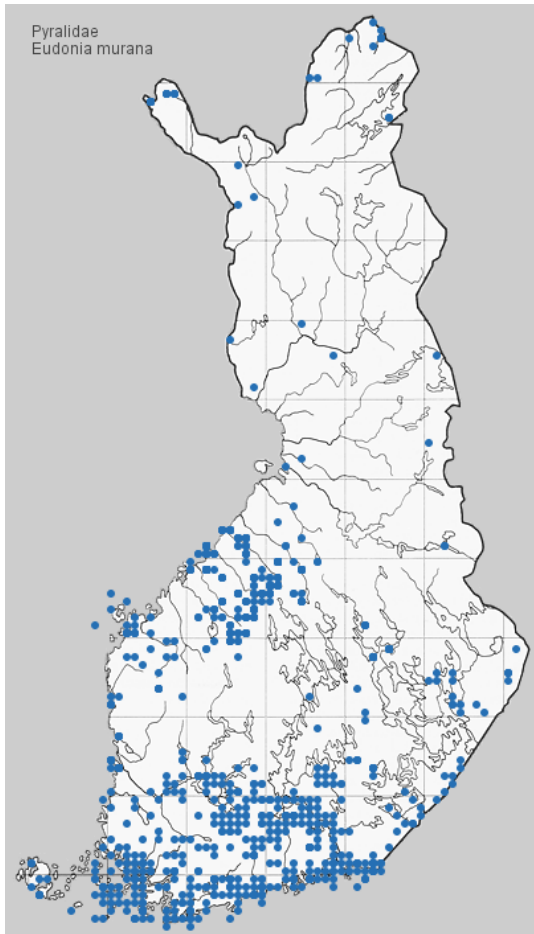
Toukka kellertävänharmaa; nystyrät pienet, karvat mustat. Pää punaruskea, selvästi mustajuovainen; suuosat vaaleat, valkoreunaiset. Niskakilpi mustanruskea. Peräkilpi lähes puuttuu, melko läpikuultava. Elää otaluhtasammalella (*Calliergonella cuspidata*) ja seinäsammalella (*Pleurozium schreberi*) tekemässään käytävässä; talvehtii. Koteloituu keväällä sammalella ja maa-aineksella päällystettyyn kotelokoppaan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-23 mm. Koiras on suurempi kuin naaras, eikä niin kapea- ja suipposiipinen. Etusiivet kellertävän harmaanvalkeat, tummakehnaiset. Siiven tyvellä pari tummaa täplää. Poikkiviirut harmahtavanvalkeat, saharhampaaiset, keskisarakeen puolelta tummareunaiset; sisempi hiukan viisto; ulompi tekee terävän mutkan sisäänpäin siiven takaosassa; etureunassa se muodostaa selvän, valkean täplän. Ulkoreunajuova vaalea, sen ja ulomman poikkiviirun välissä kaksi tummaa varjoa, jotka usein koskettavat toisiaan. Munuaistäplä suuri, 8:n muotoinen, vaaleatäyteinen. Rengas- ja keilatäplä täplämäiset, tummat; rengastäplä pohjan värinen. Siipiripset kirjavat. Takasiivet valkeahkonharmaat, naaraalla tummemmat. Koiraan uncus lyhyempi kuin lajilla *E. truncicolella*; gnathos hyvin lyhyt ja leveä. Naaraan ductus bursaen keskellä ylimääräinen pieni, kitinisoitunut alue.

Elintavat. Metsissä, nummilla; sidoksissa kallioseinämiin, suuriin siirtolohkareisiin sekä kiviseiniin, joilla lepää päivisin. Tulee yöllä yksittäin valolle.

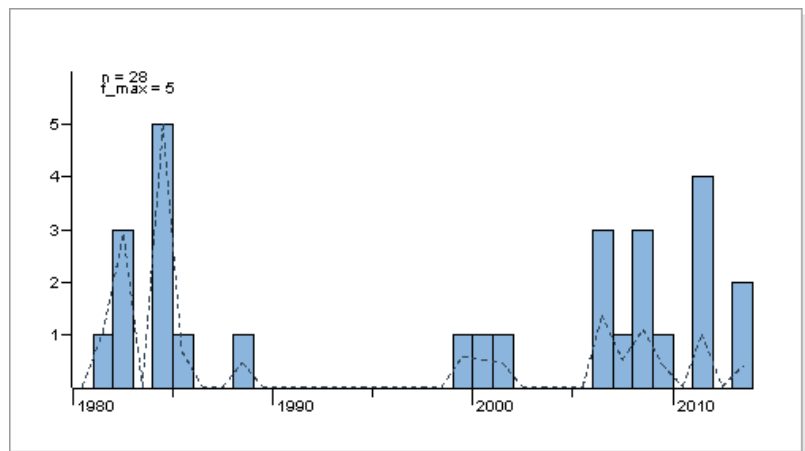
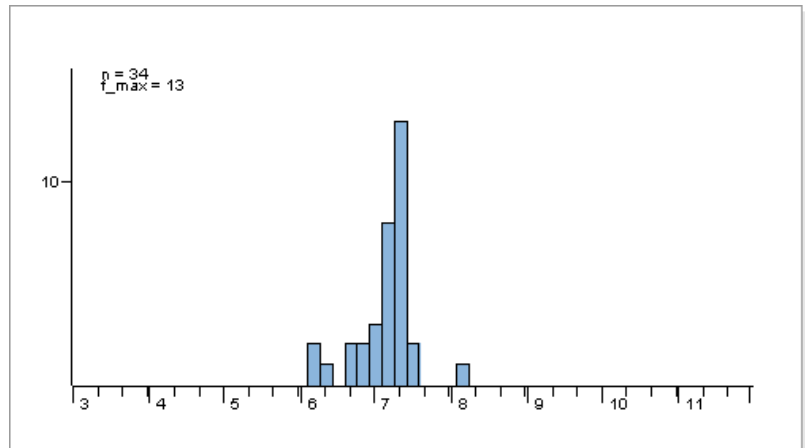
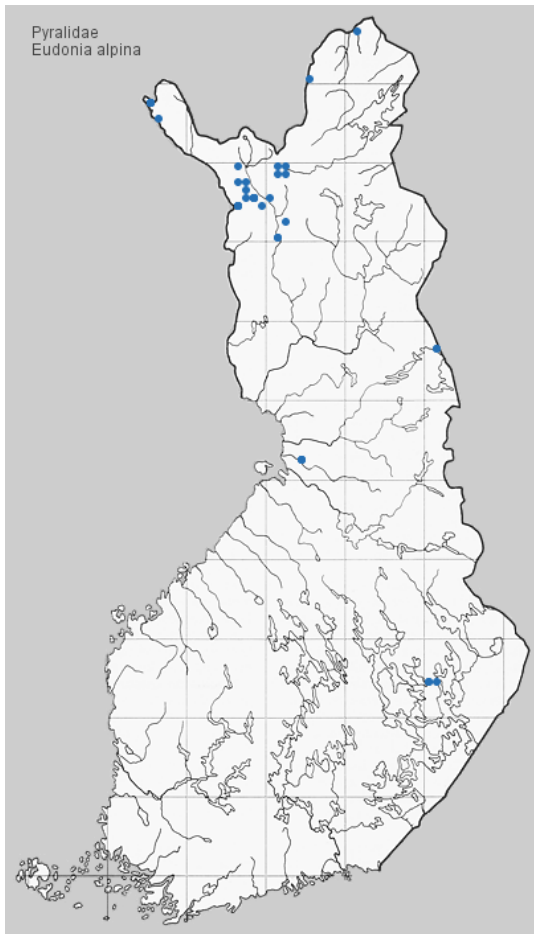
Toukka ruskea, kyljet oranssinruskeat. Nystyrät tummat; pää ja niskakilpi tummanruskeat tai mustat. Elää kallioseinämiin, siirtolohkareiden ja kiviseiniin sammalilla; talvehtii. Koteloituu kotelokoppaan sammalen alle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-23 mm. Suuri, kapeasiipinen. Naaras pienempi ja kapeampisiipinen kuin koiras. Etusiivet ruskehtavan ja valkeahkon kirjavat, mustakehnäiset. Poikkiviirut epäselvät, valkeahkot, mustahkoreunaiset; sisempi viisto; ulompi aaltoileva. Munuaistäplä X:n muotoinen, musta, pohjaväriin täyttämä. Rengastäplä mustareunainen; keilatäplä musta. Ulkoreunajuova valkeahko, epäselvä, koskettaa joskus ulompaa poikkiviirua. Takasiivet vaalean ruskehtavanharmaat, keskitäplä tummempi, epäselvä.

Koiraan anelluksessa pitkä uloke. Aedeagus pitkä ja ohut.

Elintavat. Metsä-Lapin soilla, etelämpänä ehkä vain letoilla. Tunturi-Lapissa soilla, ei tunturien rinteillä. Lepää päivisin kalliojyrkänteillä, lohkareilla ja puunrungoilla. Aktiivisempi yöllä kuin päivällä.

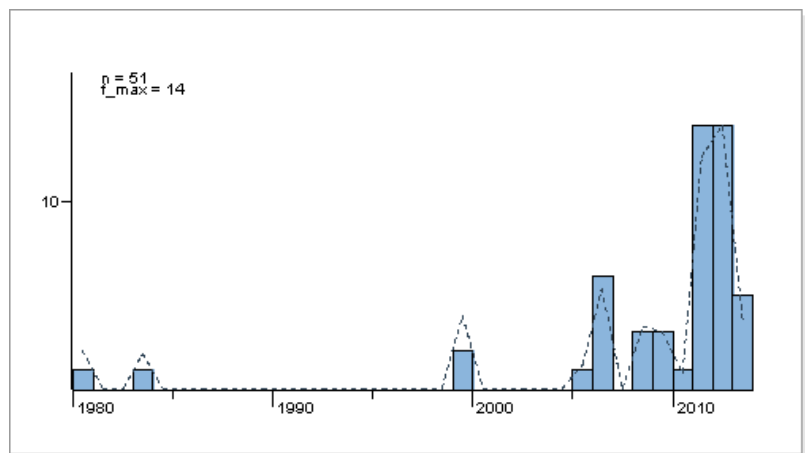
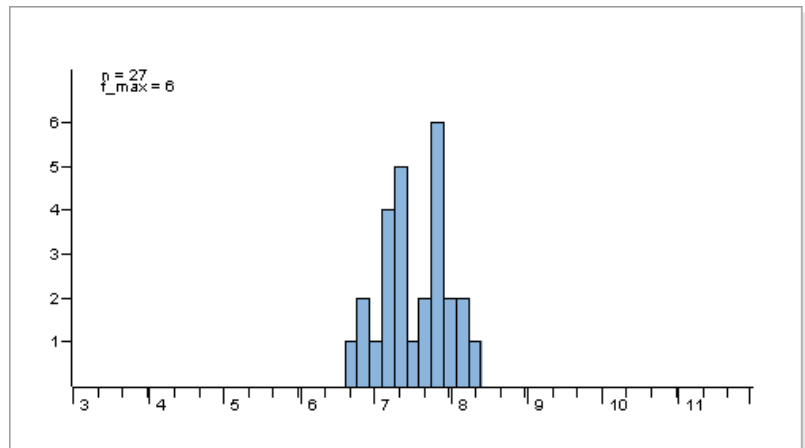
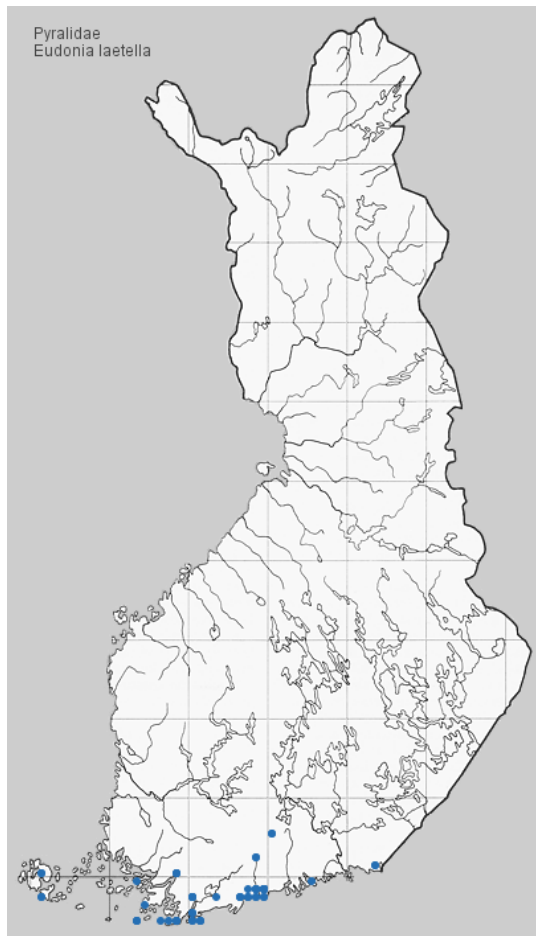
Kehitysvaiheet kuvaamatta; toukka elänee kallioseinämiä ja lohkareiden sammalilla.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

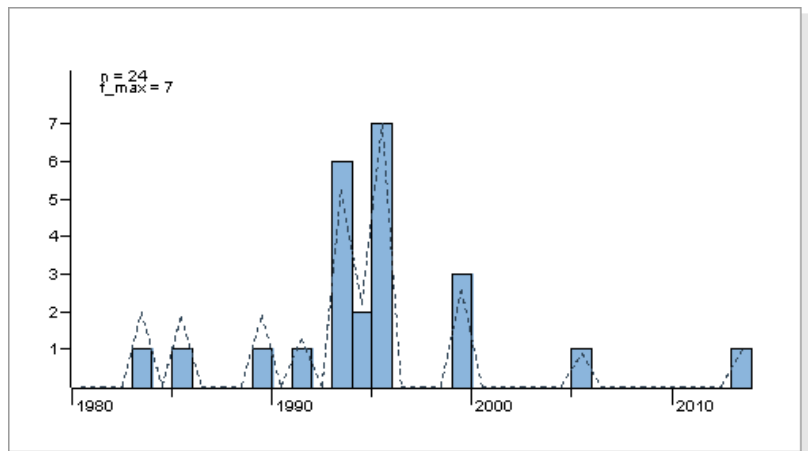
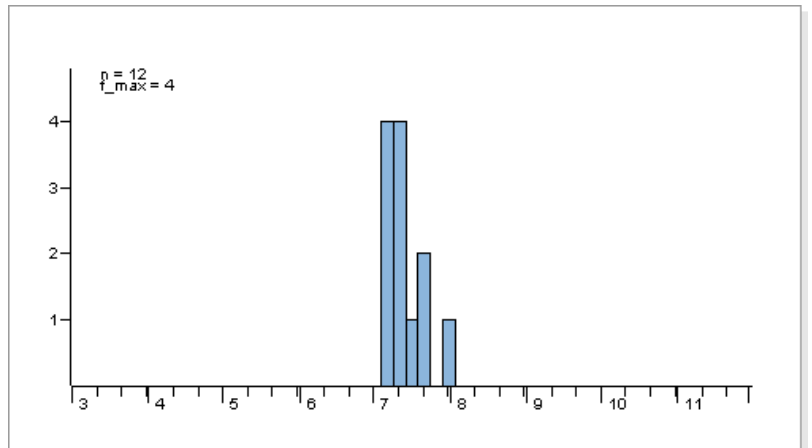
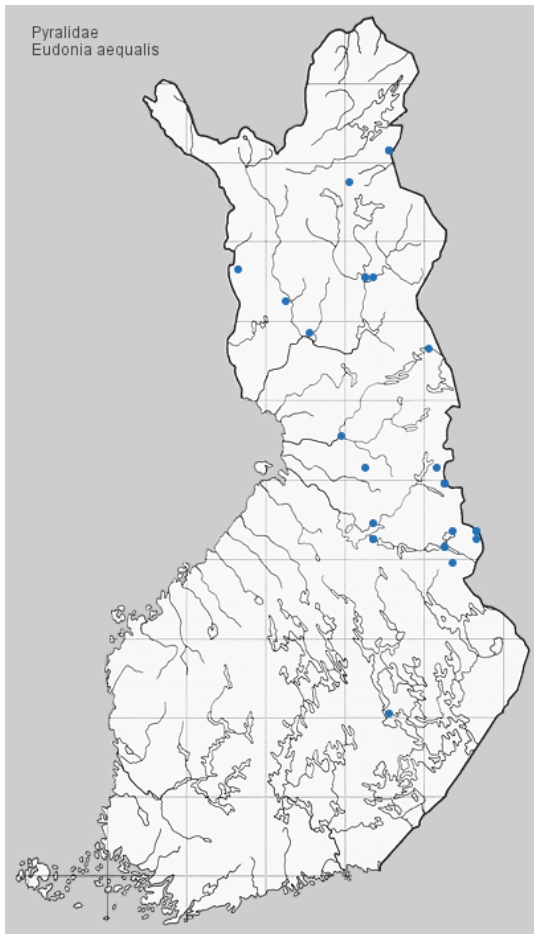

Tuntomerkit. Siipiväli 16-20 mm. Pienehkö. Naaras on suurempi, leveämpisiipinen ja tummempi kuin koiras. Etusiivet puhtaasti maidonvalkeat, hienosti mustakehnaiset; kuviot terävät, mustat. Tyvisarakkeessa mustia täpliä. Poikkiviirut mustat; ulompi melko lähellä ulkoreunaa. Munuaistäplä 8:n muotoinen, rengas- ja keilatäplä täplämäiset, kaikki mustat. Ulkosarakkeessa kärjen ja takakulman lähellä mustat, kolmikulmaiset laikut. Takasiivet valkeahkonharmaat. Molempien siipiparien ripset kellertävät.

Elintavat. Kaupunkiympäristöissä, vanhoissa tienvarsipuissa ja avoimissa hiekkapohjaisissa (mänty)metsissä. Tulee valolle. Toukka elänee puunrunkojen ja kattojen sammalilla.

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-23 mm. Suurehko, leveäsiipinen. Etusiivet lähes yksivärisen tumman ruskeanharmaat, kuviot heikot.

Munuaistäplä musta, X:n muotoinen. Ulkoreunassa mustia täpliä. Siipiripset lähes yksiväriset. Takasiivet yksivärisen harmaat.

Elintavat. Vanhoissa, paksusammallisissa kuusikoissa. Tulee valolle.

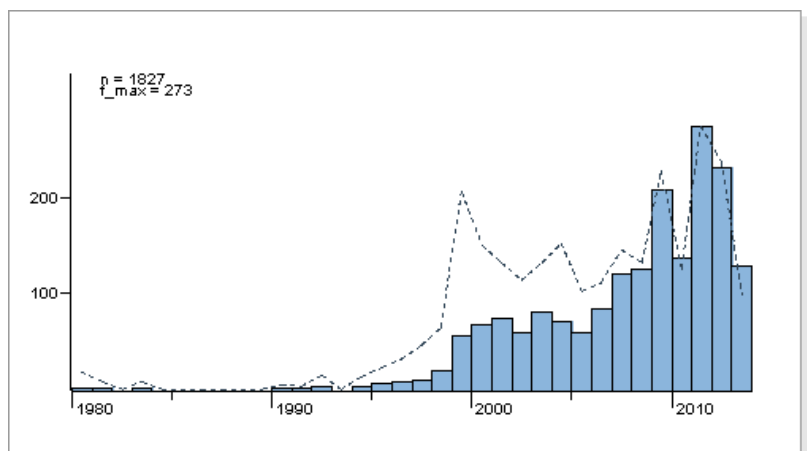
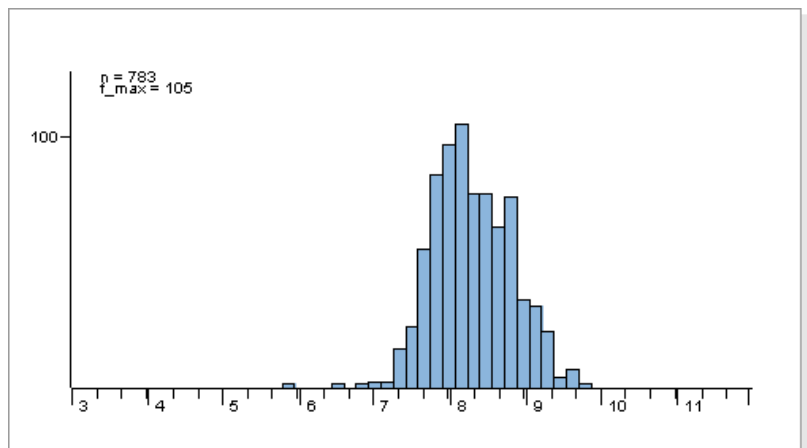
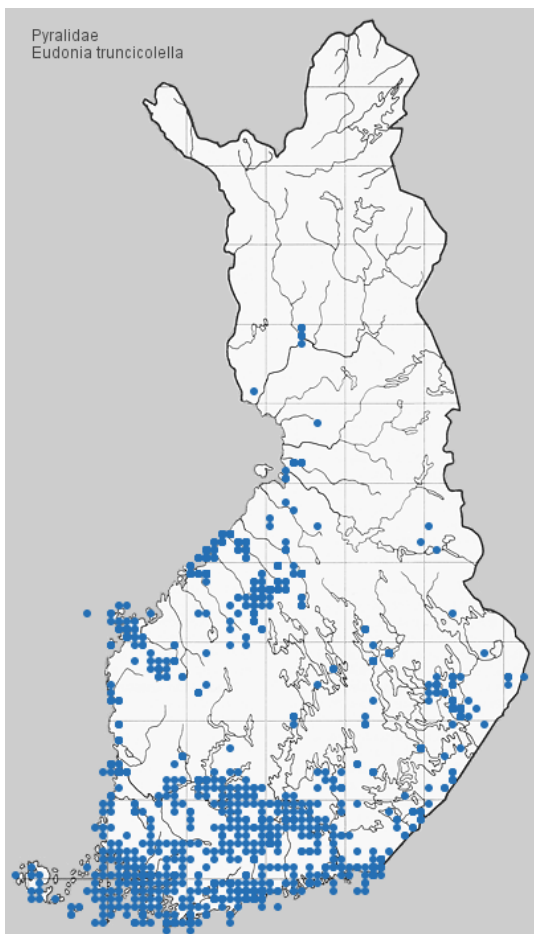
Kehitysvaiheet tuntemattomat.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-23 mm. Suurehko; vaihteleva. Leveämpisiipinen kuin *E. murana*. Etusiivet kellertävänvalkeat, tiheään musta- ja mustanharmaakehnaiset. Poikkiviirut valkeahkot, tummareunaiset; sisempi aaltoileva ja saharampainen, tekee keskellä voimakkaan, terävän kulman sisäänpäin; ulompi saharampainen ja muodostaa kaaren ulospäin keskikohdan etupuolella. Munuaistäplä 8:n muotoinen, mustareunainen. Rengas- ja keilätäplä mustat, viirumaiset. Ulkoreunajuova valkeahko, hieman häipyvä; koskettaa keskellä ulompaa poikkiviirua. Ulkoreunassa rivi mustia täpliä. Siipiripset tyvestä kirjavat. Takasiivet valkeahkonharmaat, ulkoreunasta heikosti tummemmat. Koiraan uncus hieman pitempi kuin lajilla *E. murana*; anelluksessa kaksi nystyrää; aedeagus vahvempi kuin muilla *Eudonia*-lajeilla.

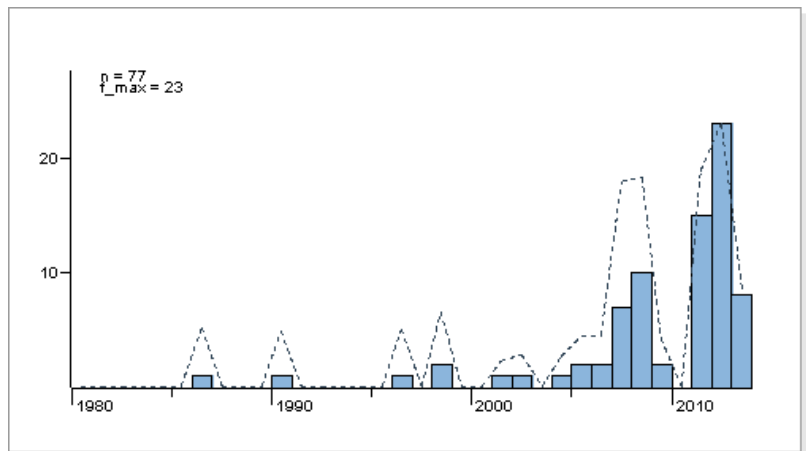
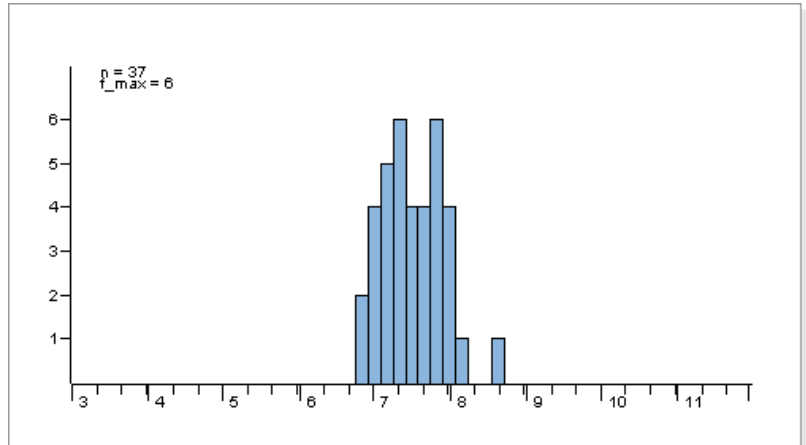
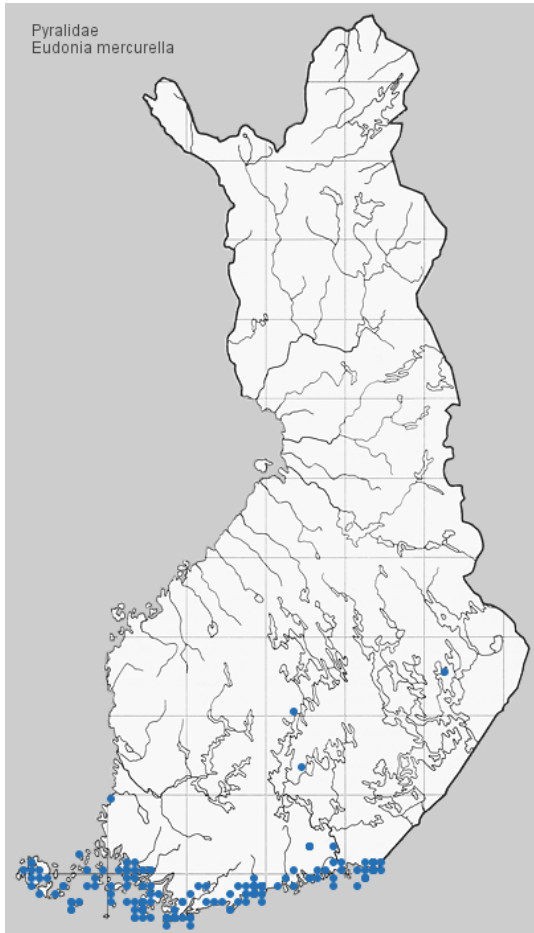
Elintavat. Havu- ja sekametsissä, puistoissa. Istuu päivisin puunrungoilla, lähtee helposti lentoon häiritäessä. Tulee valolle. Toukka harmaa, selkäjuova tumma tai musta. Nystyrät melko läpikuultavat, karvat mustanharmaat. Pää vaalean oranssinruskea; niska- ja peräkilpi läpikuultavan ruskeankeltaiset, reunoista hiukan tummemmat. Elää maa-, kivi- ja runkosammalilla, kaivaa käytäviä sammalen alaosiin; talvehtii. Koteloituu keväällä sammaleeseen.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-20 mm. Pienehkö. Muistuttaa lajia *E. lacustrata*; vähän isompi; tiheämmin tummakehnäinen; sisemmän poikkiviirun ulkopuolen tumma varjostus ulottuu usein pitkälle keskisarakeeseen peittäen rengas- ja keilatäplät. Rengas- ja keilatäplä viirumaiset. Ulkoreunajuova ei keskeltä katkennut, tavallisesti koskettaa ulompaa poikkiviirua. Takasiivet hiukan tummemmat kuin lajilla *E. lacustrata*.

Koiraan uncus melko vahva; gnathoksen kärkiuloke kapea, sylinterimäinen, pyöreäpäinen; aedeagus vahvasti taipunut. Naaraan signum pyöreä.

Elintavat. Kallioilla, valoisissa mäntymetsissä, hiekkaisissa paahdeympäristöissä. Istuu päivisin puunrungoilla, häiritäessä lähtee helposti lentoon. Tulee yöllä valolle.

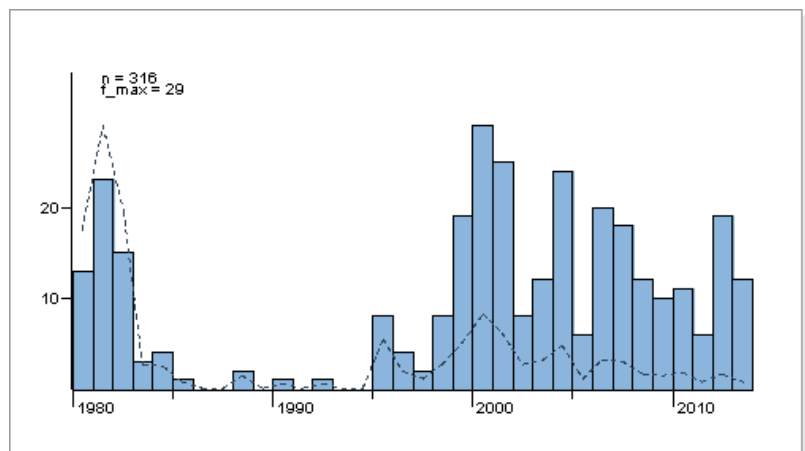
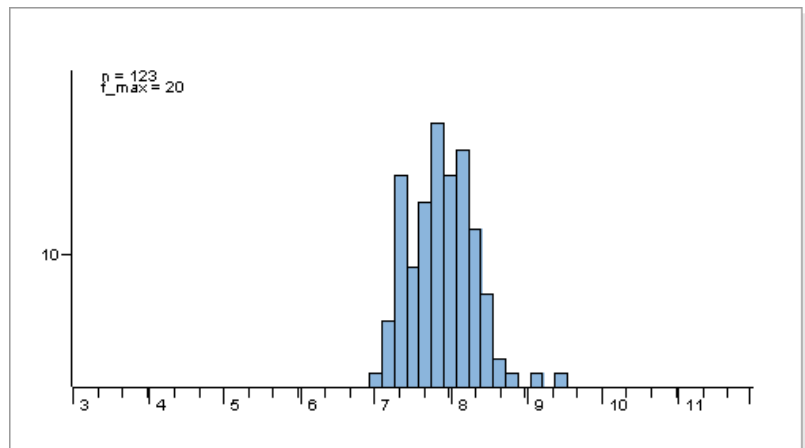
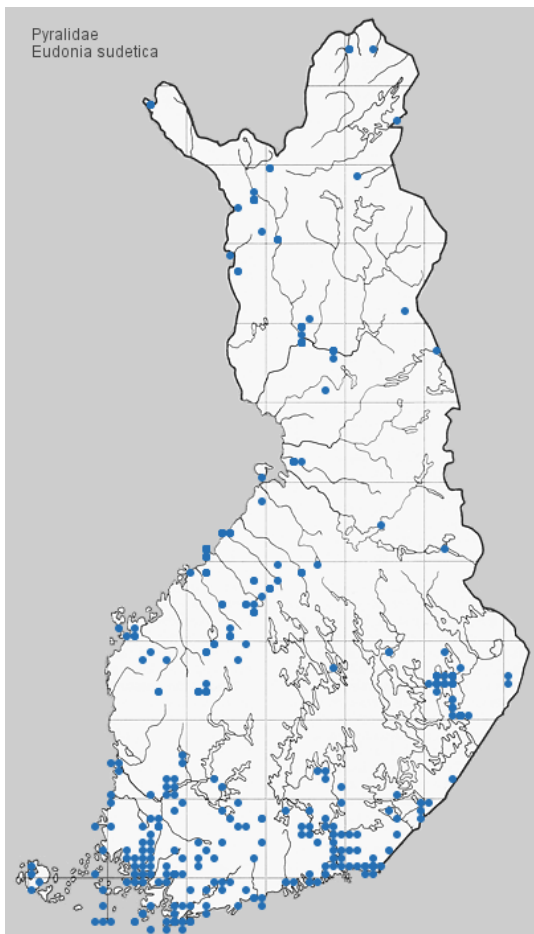
Toukka keltainen, vihertävänkeltainen, harmaa tai likaisen keltainen; selkäjuova heikko, ruskehtava; nystyrät tummanruskeat. Pää kirkkaan oranssinruskea; niskakilpi hiukan läpikuultavan musta, etureunasta hyvin kapealti vaalea. Peräkilpi harmahtava, heikosti kitinisoitunut. Elää silkikikäytävässä kalliopalmikkosammalilla (*Hypnum*); talvehtii. Koteloituu keväällä kotelokoppaan sammalen alle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 14–21 mm. Koiras suurehko, naaras selvästi pienempi ja kapeampisiipinen. Etusiivet suippokärkiset; valkeahkot, koiraalla tummanharmaa-, naaraalla mustanharmaakehnäiset. Poikkiviirut valkeat, saharhampaiset ja aaltoilevat, molemmilta puolilta tummareunaiset; ulompi yhtyy etureunaan ulospäin viistosti. Munuaistäplä suuri, 8:n muotoinen, tummatäyteinen, usein epäselvä ja tumman kehnän peittämä, kiinni etureunassa ja ulommassa poikkiviirussa. Rengas- ja keilatäplä mustat, pistemäiset. Ulkoreunajuova valkea, koiraalla häipyvä, naaraalla selvempi, keskellä hammas sisäänpäin. Ulkoreunassa rivi mustia täpliä. Takasiivet vaaleanharmaat, niissä heikosti näkyvä, vaaleampi poikkiviiru.

Koiraan gnathos ei niin tylppäpäinen kuin lajilla *E. mercurella*; aedeagus loivemmin taipunut.

Elintavat. Kangasmailla ja hiekkaympäristöissä. Tulee valolle.

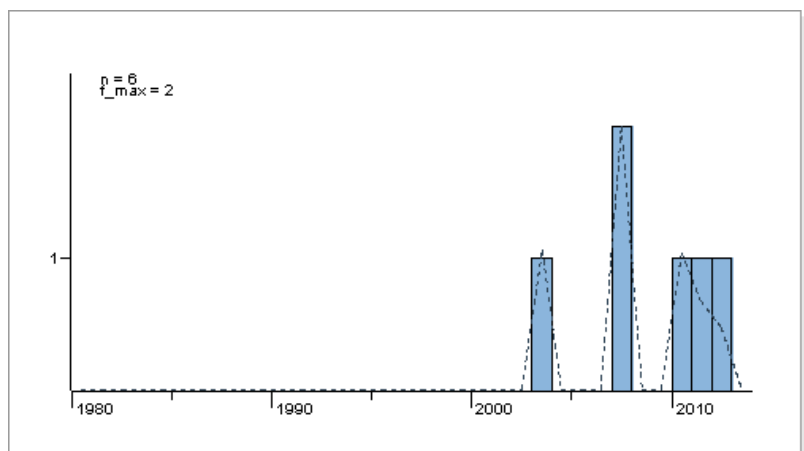
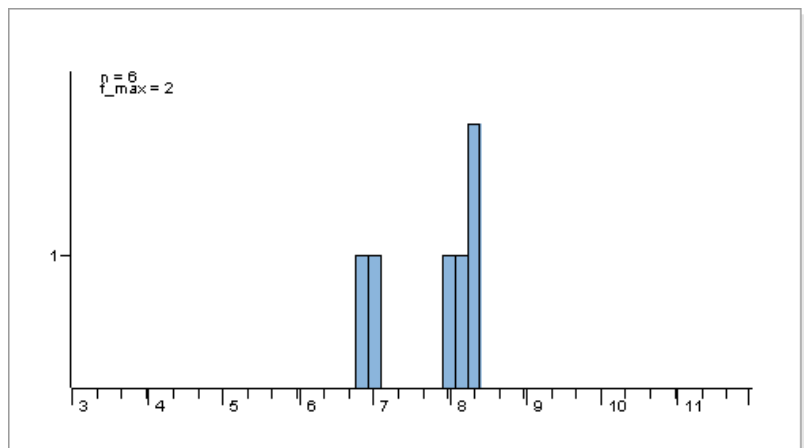
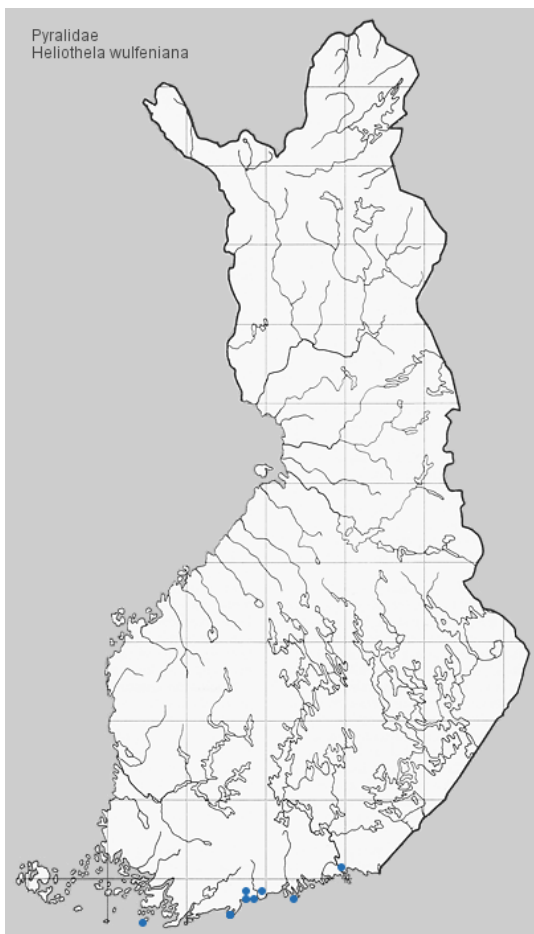
Toukka elänee puunrunkojen ja kivien sammalilla; talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 11-15 mm. Pieni. Etusiivet mustanruskeat, niissä metallinkiiltoisia suomuja. Diskaalitäplä enemmän tai vähemmän selvä, vaalea, pyöreä, ulottuu usein etureunaan; sen ulkopuolella etureunassa usein pieni, vaalea täplä. Takasiivet mustanruskeat, niissä vaaleankeltainen keskitäplä lähellä etureunaa. Molempien siipiparien ripset valkeahkot kärjen lähellä.

Elintavat. Pientareilla, kallioilla, joutomailla, kedoilla. Päiväaktiivinen, nopea lentäjä; käy kukilla.

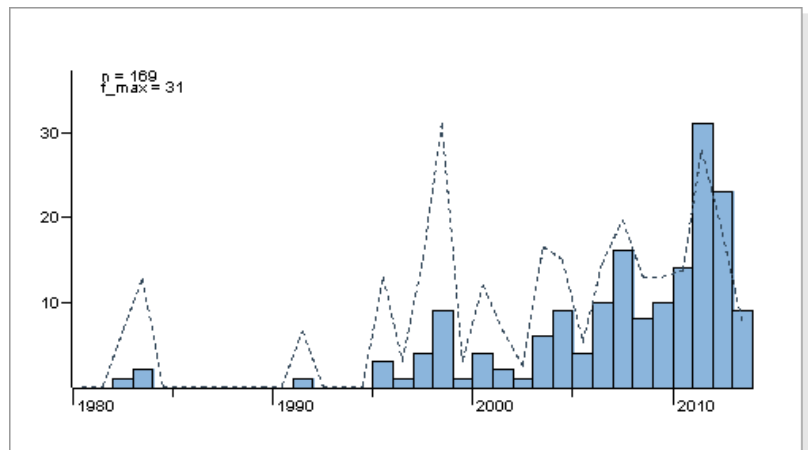
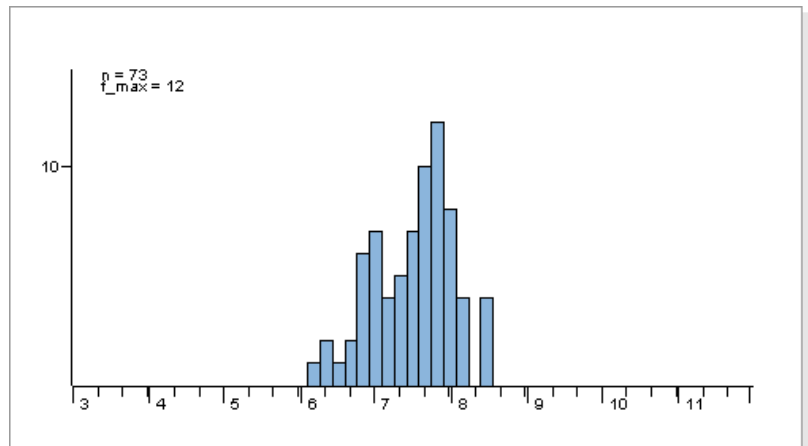
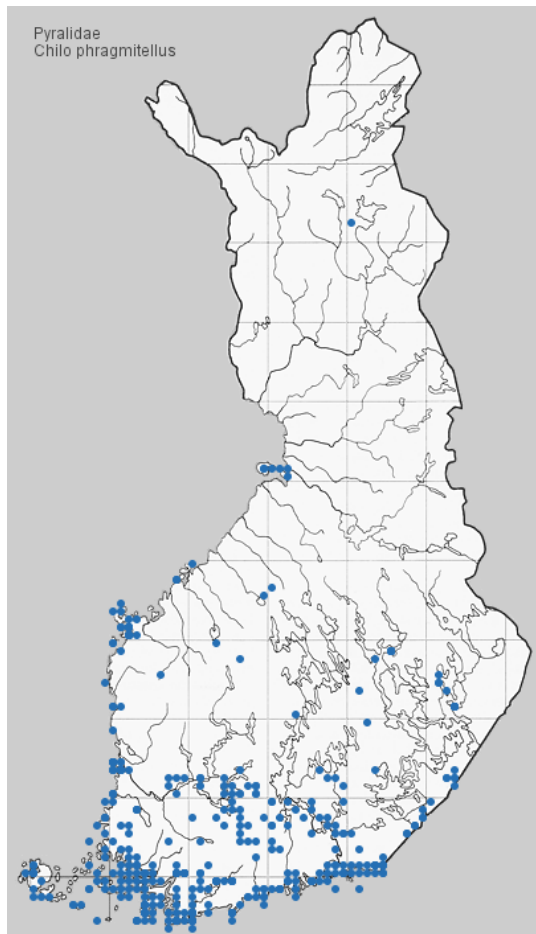
Toukka tummanruskea, pitkittäisjuovat violetinsävyiset; pää musta, niskakilpi musta tai ruskea. Elää keto-orvokilla (*Viola tricolor*); ensin kovertajana lehdessä, sitten varren sisällä. Koteloituu maahan kasvinosien keskelle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 25-33 mm. Etusiivet koiraalla vaaleanruskeat - mustanruskeat, naaraalla kalpean okranruskeat - harmaanruskeat; molemmilla sukupuolilla mustanruskeaa kehnää, varsinkin siiven tyvellä. Keskitäplä mustanruskea, pieni. Ulkoreunassa rivi mustia täpliä. Koiraan takasiivet vaalean harmaanruskeat, naaraan kellertävänvalkeat. Huulirihmat pitemmät kuin pää ja keskiruumis yhteensä.

Elintavat. Rannoilla, soilla (letoilla), ojissa. Koiras lentää iltahämärissä ja alkuyöstä ruoikossa. Molemmat sukupuolet tulevat valolle.

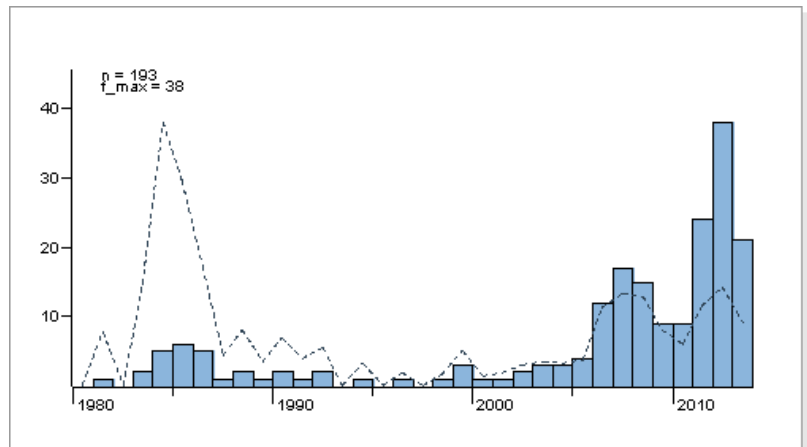
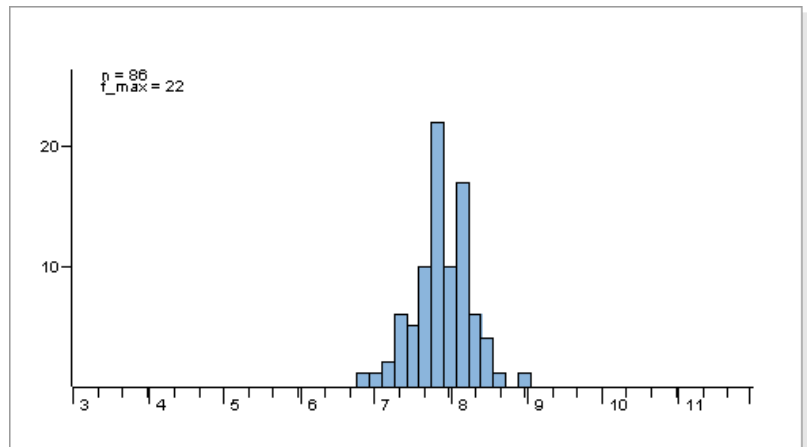
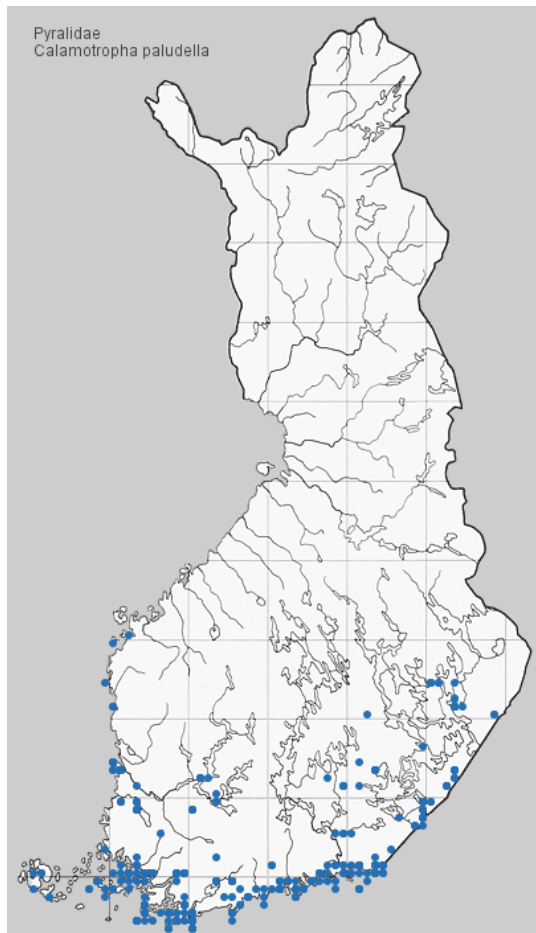
Toukka vaaleankeltainen tai vaaleanvihreä, pitkittäisjuovat punertavanruskeat. Pää, niska- ja peräkilpi kellanruskeat. Elää järviruo'on (*Phragmites australis*) ja isosorsimon (*Glyceria maxima*) korsissa; talvehtii kahdesti. Koteloituu kotelokoppaan vesirajan yläpuolelle tai edellisvuotisen korren sisään pää ylöspäin.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 24-33 mm. Etusiivet leveät; vaalean harmaanruskeat. Kuviot heikot, muodostuvat tummista täplistä, jotka usein lähes häviävät. Sisemmän poikkiviirun kohdalla 2-3 täplää; keskitäplä tavallisesti selvä. Ulompi poikkiviiru viisto, muodostuu täplistä suonien kohdalla. Takasiivet valkeat; ulkoreunassa kapea, tumma juova.

Elintavat. Rannoilla, soilla, ojissa. Piilottelee päivisin kasvillisuudessa. Parveilee iltahämärissä. Molemmat sukupuolet tulevat yöllä valolle.

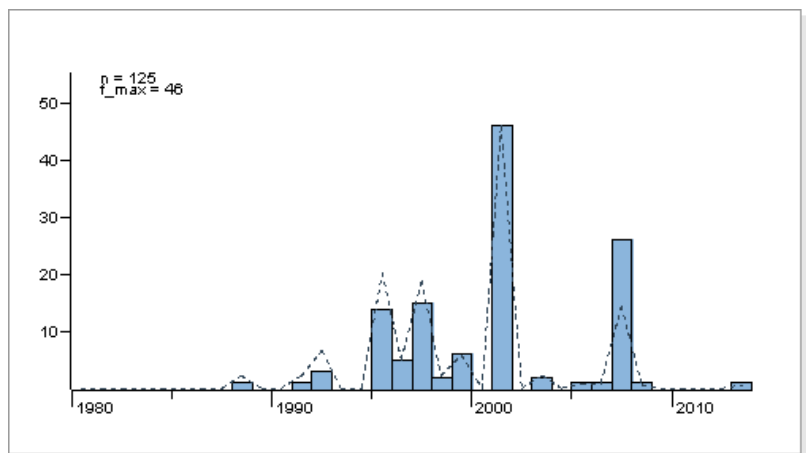
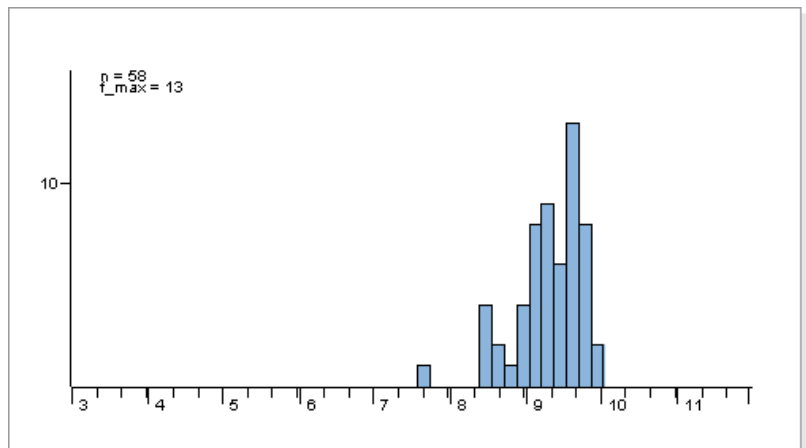
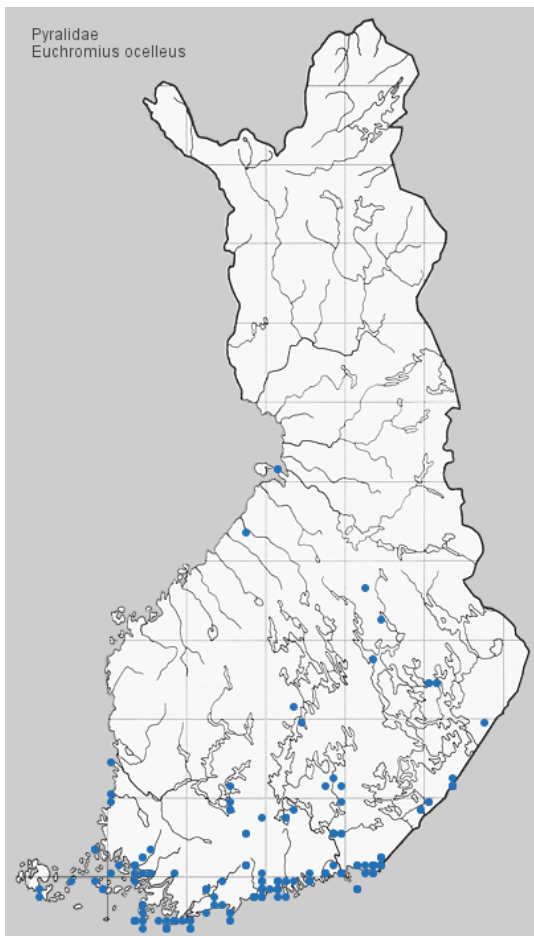
Toukka valkeahko, selkäpuolelta harmaampi. Selkäjuova vaalean punavioletti. Pää vaaleankeltainen, kellertävänharmaa tai ruskea. Niskakilpi vaaleahkon kellertävä tai kellanruskea. Nystyrät suuret, harmaat, karvojen kiinnityskohdat mustat. Hengitysaukot mustat. Raajat keltaiset; peräkilpi harmahtava. Kovertaa syys-toukokuussa osmankäämien (*Typha*), useimmiten leveäosmankäämin (*T. latifolia*), lehtiä ja korsiä. Talvella koverteet erottuvat vaaleampina kuin muu osa kuihtuneesta lehdestä. Koteloituu kesä-heinäkuussa koverteen tai vanhan korren sisään.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 13-26 mm. Etusiivet kermanvalkeat, okra - ruskeakehnäiset; niissä kaksi kellertävää poikkivyyötä, jotka yhtyvät takareunaan 5/6 kohdalla. Ulkosarakkeen juova okra - vaaleanruskea. Ulkoreunassa valkealla pohjalla 8-9 mustaa täplää. Siipiripset kiiltävän kermanvalkeat, niissä kaksi ruskeaa juovaa. Takasiivet kermanvalkeat - harmaanruskeat, tummareunaiset; ripset kermanvalkeat, niissä ruskehtava juova.

Elintavat. Vaeltaja; kuivilla ja kosteilla paikoilla. Tulee valolle.

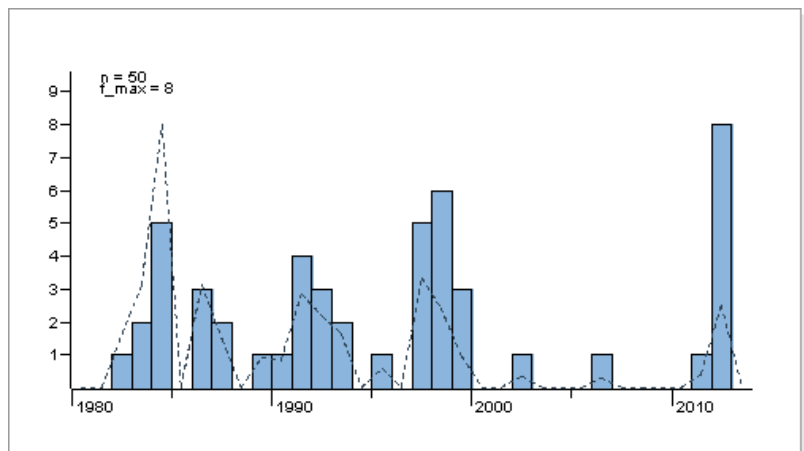
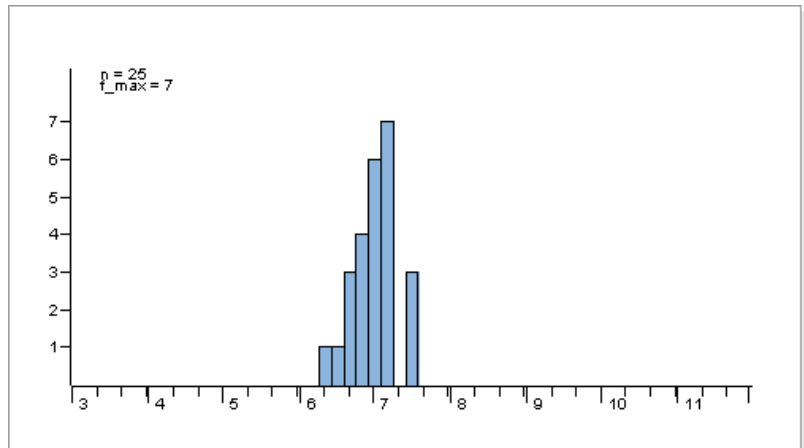
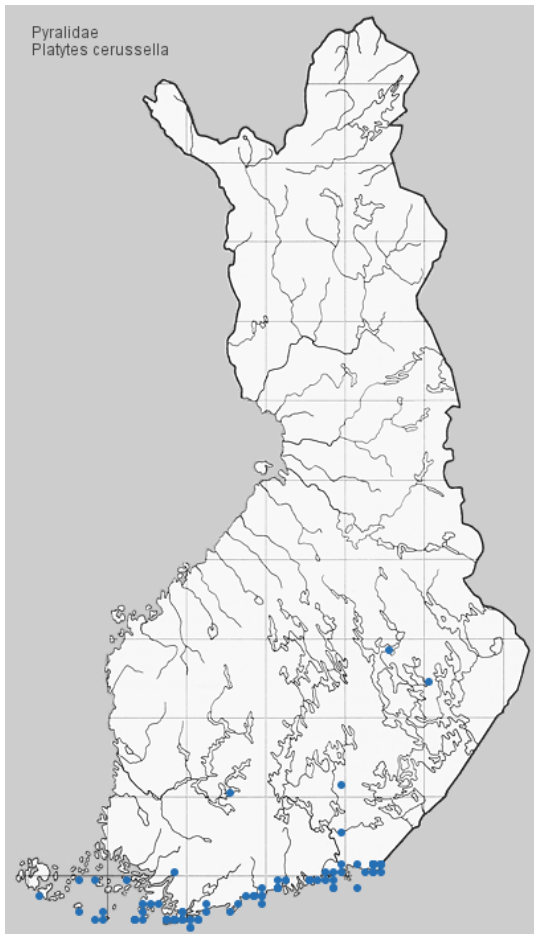
Toukka kellertävänvalkea. Pään ja niskakilven alaosat mustat. Elää kuivalla kasvimateriaalilla.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 11-17 mm. Pieni. Etusiipien ulkoreuna keskeltä hieman kovera. Etusiivet koiraalla leveät, ruskeat; naaraalla kapeammat, valkeahkot, niissä ruskeaa kehnää, varsinkin etureunassa ja ulkosarakkeessa. Kaksi kahteen kertaan terävästi taipunutta poikkiviirua vaaleat, ruskeareunaiset; naaraalla selvät, koiraalla lähes häipyneet. Ulkoreunan takaosassa kolme mustaa täplää. Siipiripset metallinkiiltoiset. Takasiivet koiraalla harmaanruskeat, naaraalla harmaat.

Elintavat. Kedoilla, rinteillä. Lepää päivällä kasvillisuudessa. Parveilee iltahämärissä matalalla heinäkavuston yllä. Tulee yöllä silloin tällöin valolle.

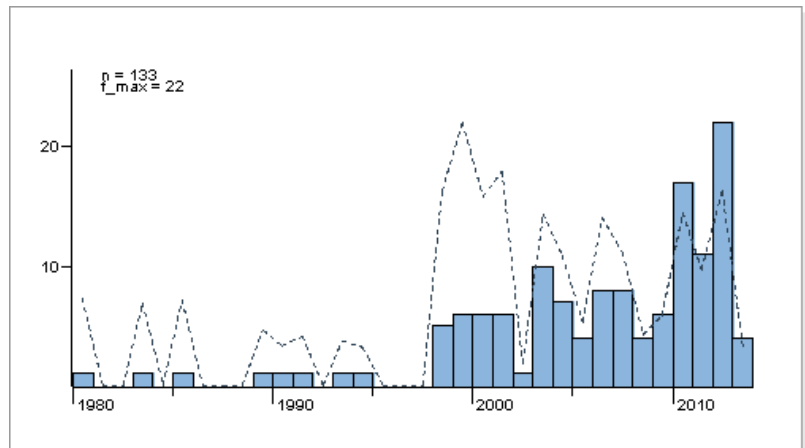
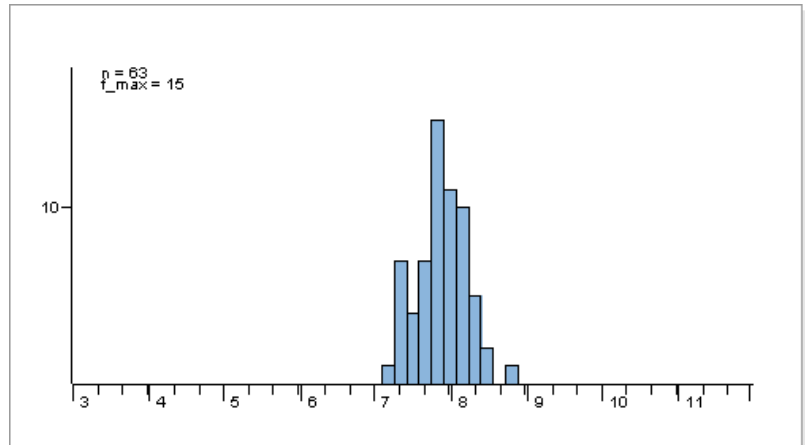
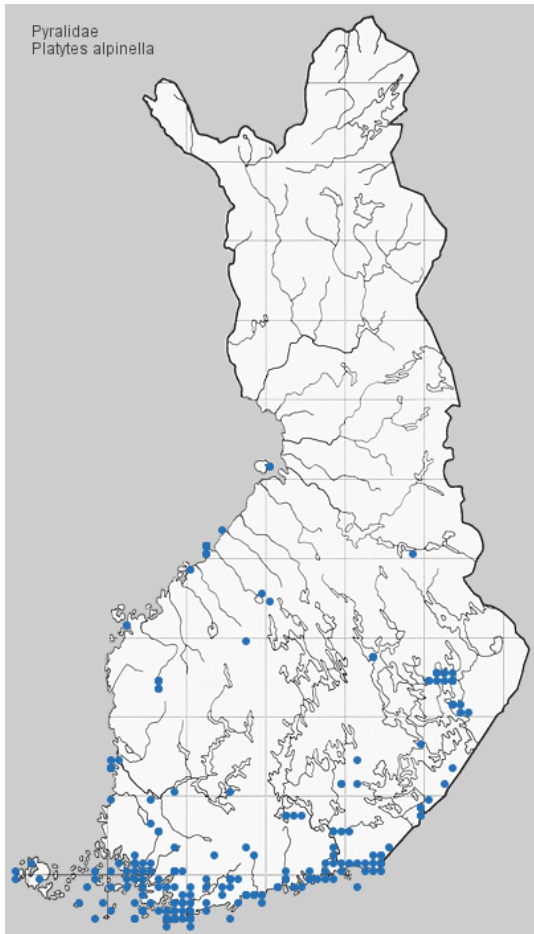
Toukka likaisenvalkkea, kellertävä, vaalean harmaanruskea tai vihertävänruskea, täplät tummat. Pää keltainen, kellanruskea tai ruskea. Elää heinäkavien (Poaceae), kuten natojen (*Festuca*) juurissa tai sammalessa. Toukkia löytää heinikon kivien alta.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-22 mm. Etusiipien ulkoreuna vahvasti kovera. Pohjaväri tumman ruskeanharmaa, valkeahkokehänäinen. Valkean pitkittäisjuovan katkaisevat tummanruskea, sisäpuolelta vaalearajainen, terävämutkainen poikkiviiru keskellä siipeä sekä terävämutkainen, leveä, ruskearajainen ulompi poikkiviiru. Ulkoreunan takaosassa kolme mustaa täplää. Siipiripset tyvipuolelta metallinkiiltoiset; siiven kärkiosassa tummanharmaat, sen takana pitkittäisjuovan kohdalta valkeat, muutoin harmaat. Takasiivet harmaat.

Elintavat. Hiekkarannoilla, kedoilla. Lentää aktiivisesti iltahämärissä; tulee yöllä valolle. Käy kukilla.

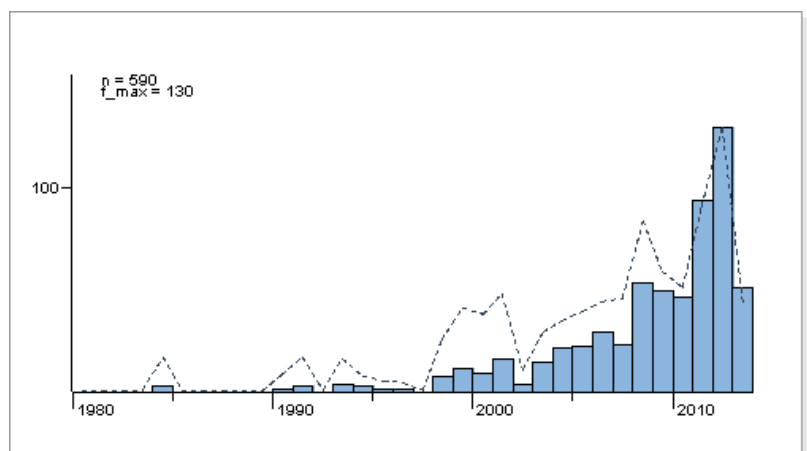
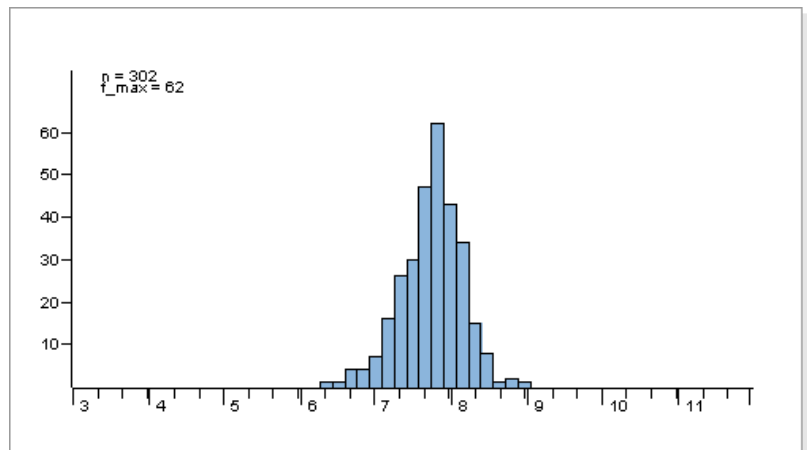
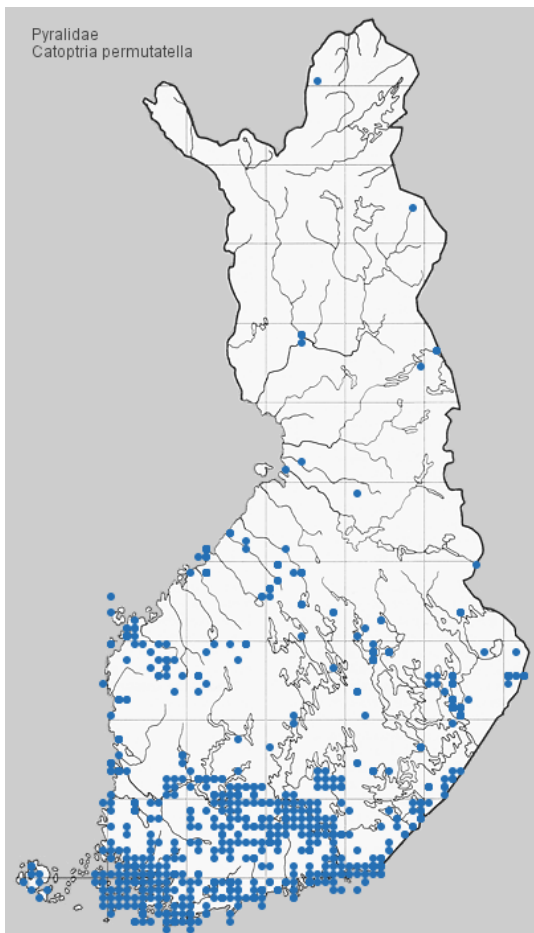
Toukka elänee partasammalilla (*Tortula*).

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 21-28 mm. Etusiivet kellanruskeat, etureuna kärkeosassa ruskea. Siiven keskellä leveä, kiiltävänvalkea pitkittäisjuova, joka ulottuu siiven tyveltä lähelle ulkoreunaa. Sen jakaa kaksi leveää, viistoa, tummanruskeaa poikkijuovaa: toinen siiven keskellä, toinen lähellä ulkoreunaa. Etureunassa lähellä kärkeä epäselvä, leveähkö, vaalea täplä. Ulkoreunassa rivi mustia pilkkuja. Siipiripset ruskehtavat, kärkipuolella 4-5 valkeaa täplää. Takasiivet vaaleanharmaat, ulkoreunasta tummemmat.

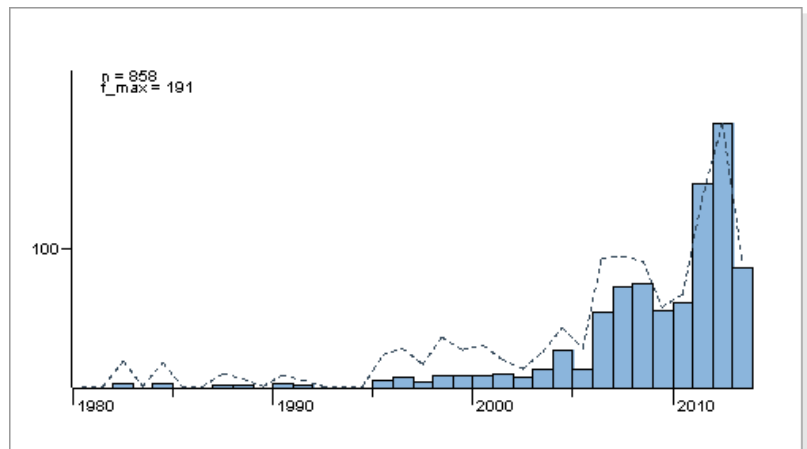
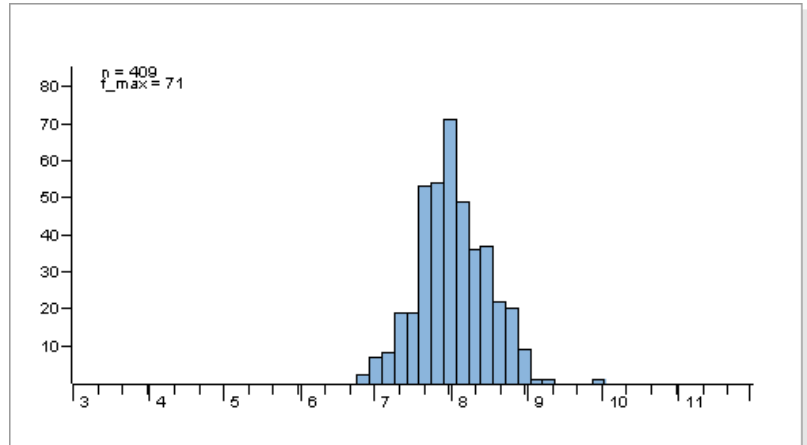
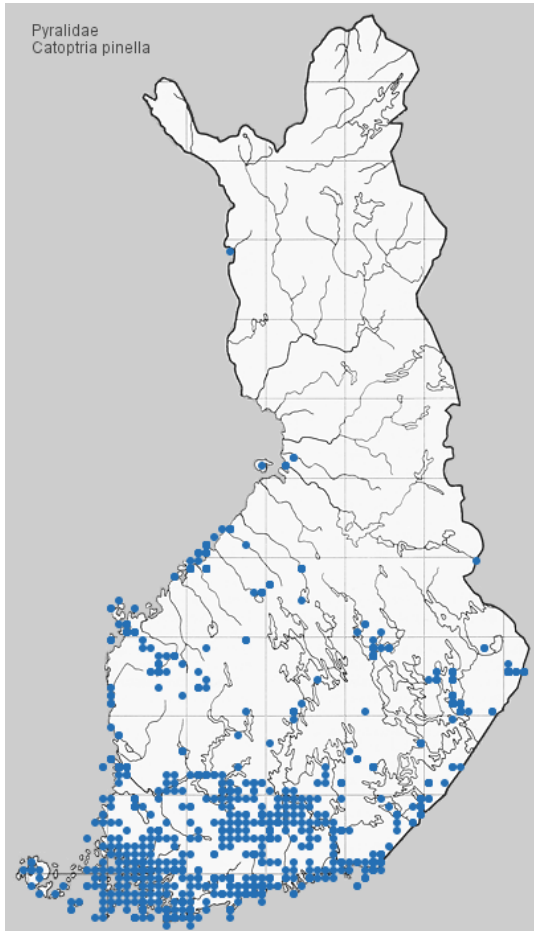
Elintavat. Kosteilla niityillä, tuoreissa metsiköissä, soilla. Lepää päivisin puunrungoilla, heinänkorsilla ym. Tulee yöllä valolle. Toukka ruskea; pää musta; niskakilpi musta, jakautunut. Elänee sammalilla; talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

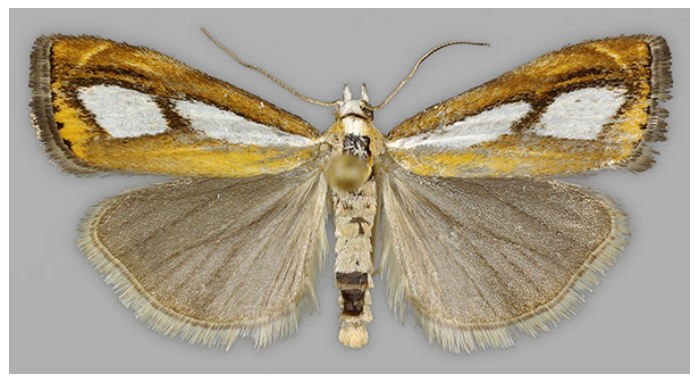
Tuntomerkit. Siipiväli 17-25 mm. Etusiivet kellanruskeat; ulompi poikkiviiru ulospäin taipunut, ruskehtava, ulkopuolelta vaalearajainen, usein epäselvä takareunan lähellä. Siiven keskellä leveä, kiiltävänvalkea pitkittäisjuova, joka ulottuu siiven tyveltä ulompaan poikkiviiruun asti; sen jakaa siiven keskellä viisto, tummanruskea poikkijuova. Sen ulomman osan kärki osuu ulomman poikkiviirun taipuneeseen kulmaan, ja se on usein tummavarjainen ulko- ja etureunan puolelta. Siipiripset ruskeat, kiiltävät. Takasiivet vaaleanharmaat. Otsassa kartiomainen kohouma, jonka kärki usein kontrastisen tumma (vrt. *C. perniaca*). Koiraan sacculus huomattava, siinä pitkät ulokkeet. Sivulämssän etureunan keskiosan kohouma turvonnut kauas reunasta; se on pyöreän nystyrän muotoinen, ei suorareunainen. Sivulämssä pyöreä, ilman suoria reunoja tai terävää kulmaa.

Elintavat. Mäntykankailla, valoisissa sekametsissä, soilla ym. Istuu päivisin männynrungoilla; lähtee häiritäessä helposti lentoon, varsinkin myöhään iltapäivällä ja illansuussa. Lentää aktiivisesti ilta- ja yöaikaan; tulee yöllä valolle.

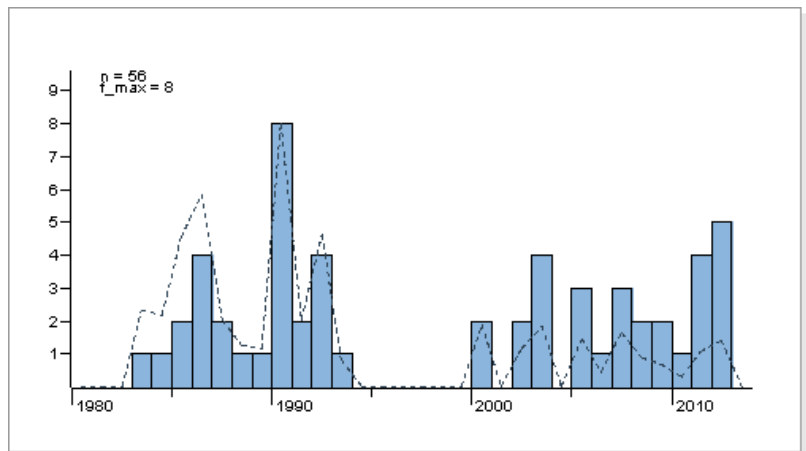
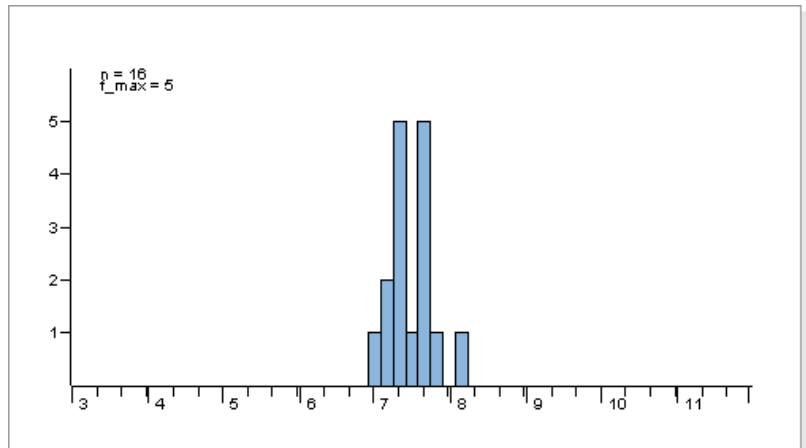
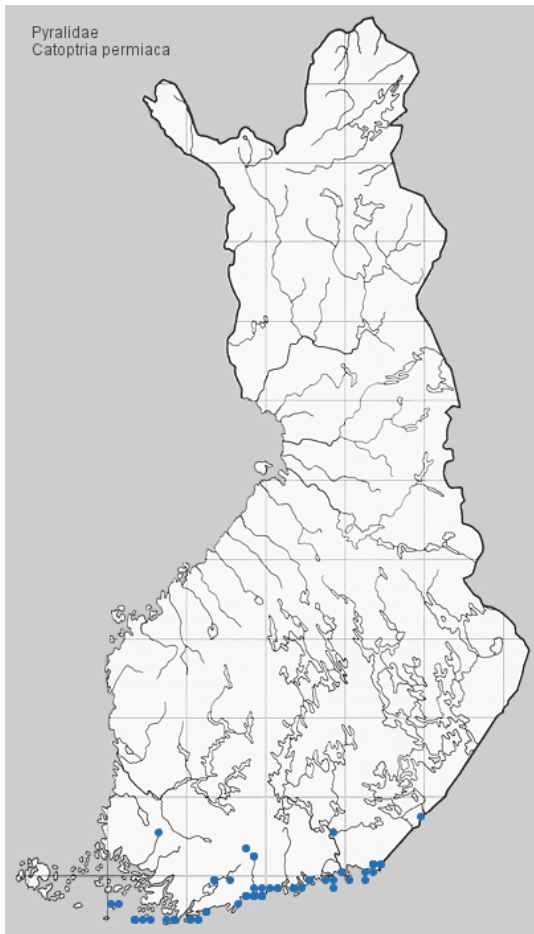
Toukka punaharmaa tai mustahko. Nystyrät, pää, niska- ja peräkilpi kiiltävänmustat. Elää kasvinosilla päällystetyssä silkkiputkessa mm. nurmilauhan (*Deschampsia cespitosa*) ja tupasvillan (*Eriophorum vaginatum*) juuristossa sekä sammalilla, mm. hiirensammalilla (*Bryum*); talvehtii. Koteloituu keväällä valkeaan, pienillä kasvinosilla peitettyyn kotelokoppaan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-19 mm. Muistuttaa lajia *C. pinella*; pienempi, otsa tasainen. Etusiipien keskijuovan ulko-osa enemmän puolisuunnikkaan muotoinen, sen ulkoreuna suurempi, kärki terävämpi. Keskijuova ulottuu lähemmäksi ulkoreunaa ja on ulko- ja etureunan puolelta mustarajainen. Takasiivet tummemman harmaat.

Koiraan sacculus vähäinen, siinä pienet ulokkeet. Sivulämssän etureunan keskiosassa matala kohouma, jossa suorat reunat.

Sivulämssä nelikulmainen, sen reunat suorat, kärkikulma teräväkö.

Elintavat. Mäntykankailla, valoisissa sekametsissä. Tulee valolle.

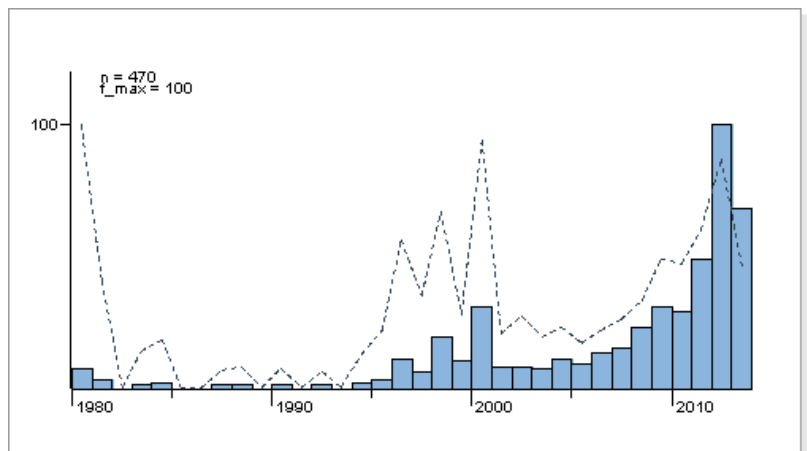
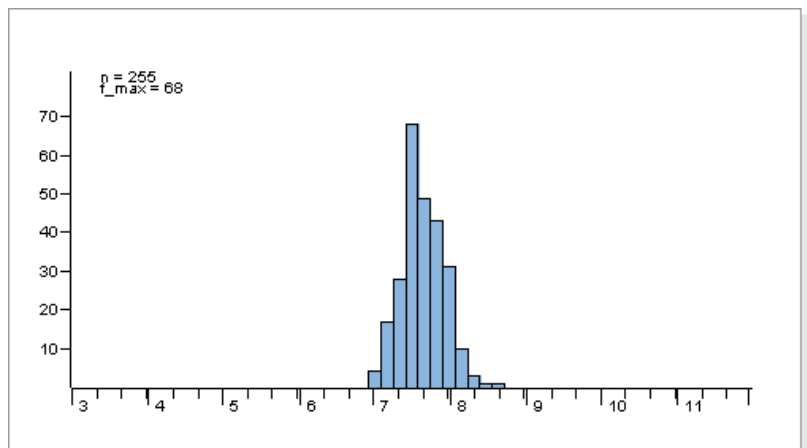
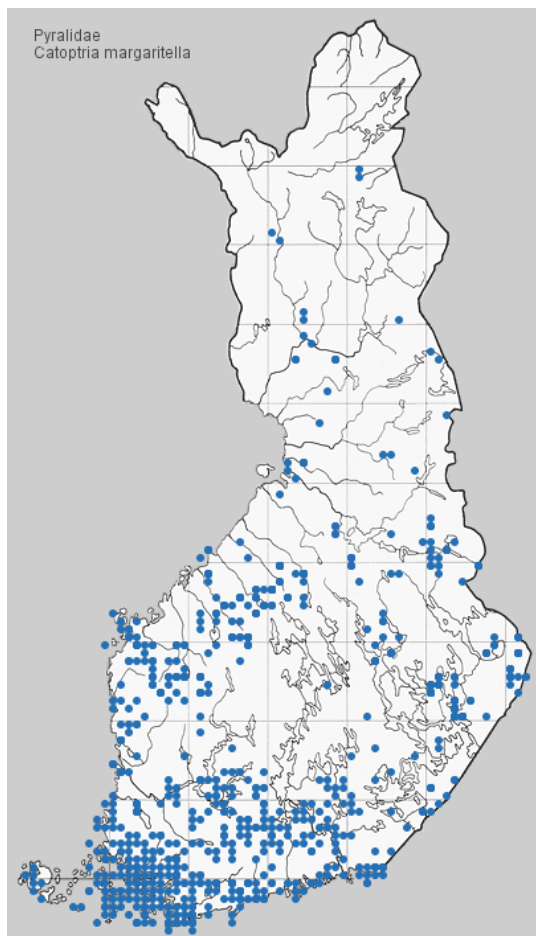
Kehitysvaiheet tuntemattomat.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 17-23 mm. Etusiivet kellanruskeat, takareunassa vaaleammat. Keskellä siipeä leveä, molemmilta puolilta tummarajainen, kiiltävänvalkea pitkittäisjuova, joka ulottuu siiven tyveltä lähelle ulkoreunaa; se on leveimmillään 4/5 kohdalla.

Siipiripset harmaanruskeat, kiiltävät. Takasiivet vaaleanharmaat.

Elintavat. Soilla. Istuu päivisin korsilla; häiritäessä pudottautuu tai lentää lyhyen matkaa. Lentää aktiivisesti iltapäivällä ja illalla; tulee yöllä valolle.

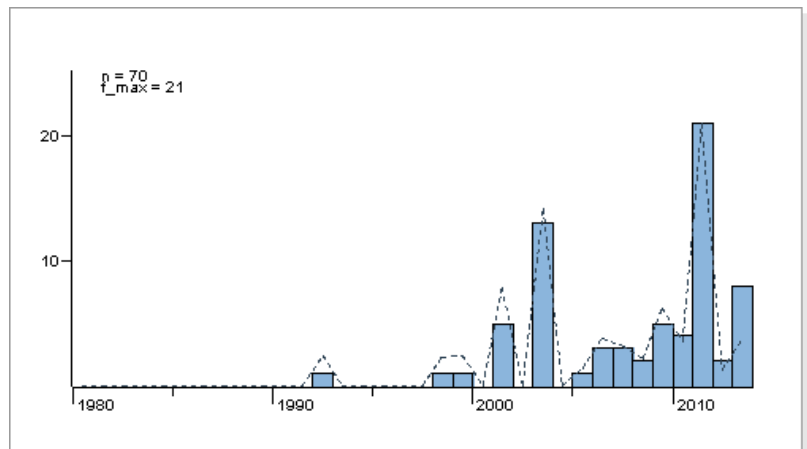
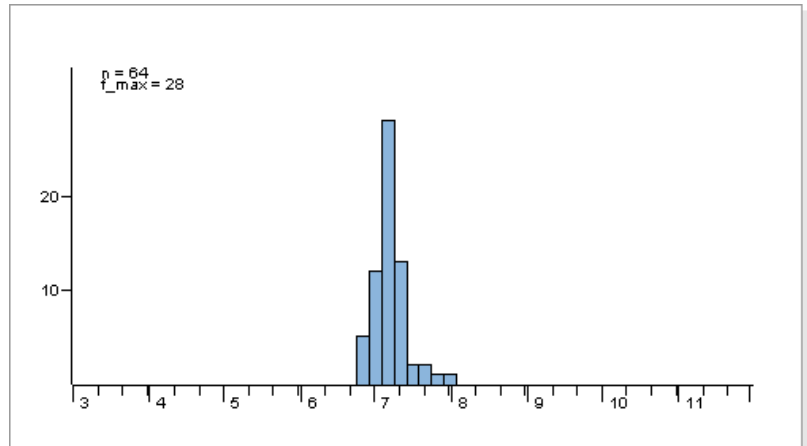
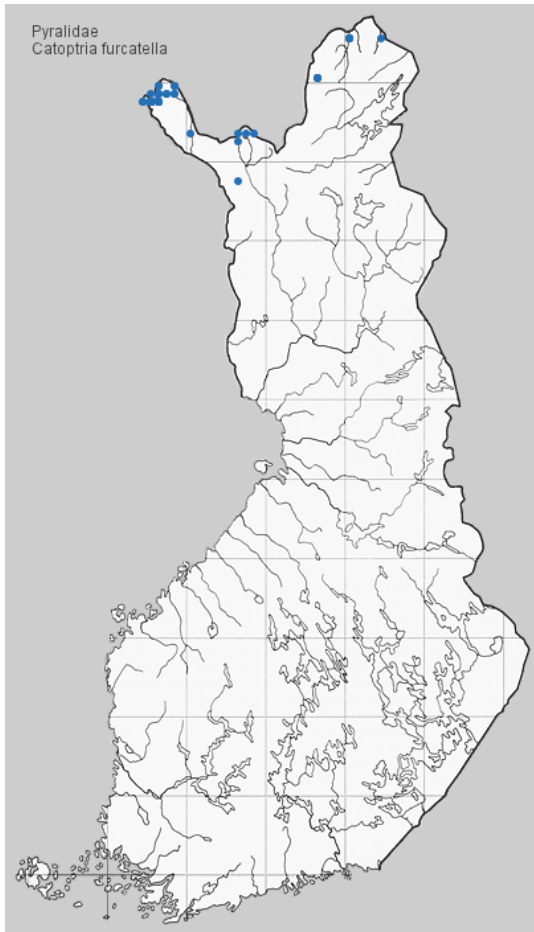
Toukka elänee sammalilla ja suovillojen (*Eriophorum*) lehtien tyviosissa.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 21-24 mm. Etusiivet tummanruskeat; keskellä siipeä melko kapea, valkoinen pitkittäisjuova, joka ulottuu siiven tyveltä lähelle ulkoreunaa. Siipiripset harmaat. Takasiivet tummanharmaat; ripset vaaleat.

Elintavat. Tunturipaljakoilla puurajan yläpuolella. Lentää aktiivisesti iltapäivällä ja illalla tynellä säällä.

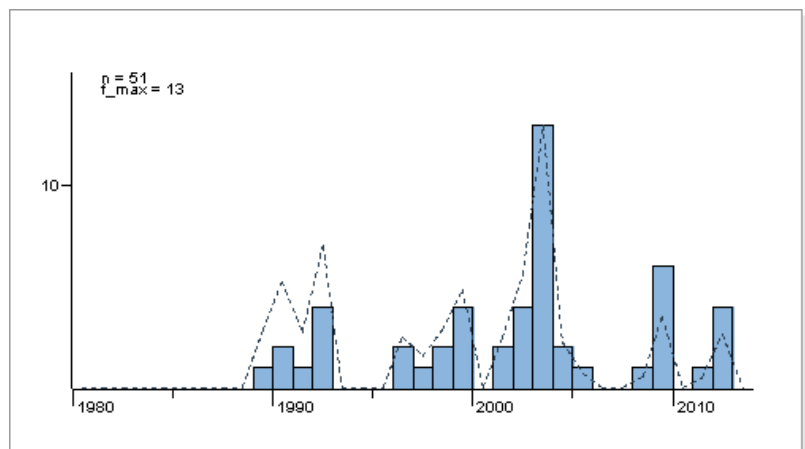
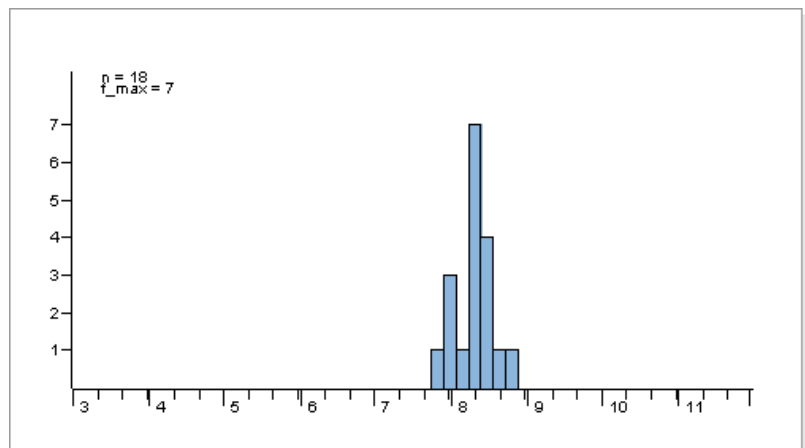
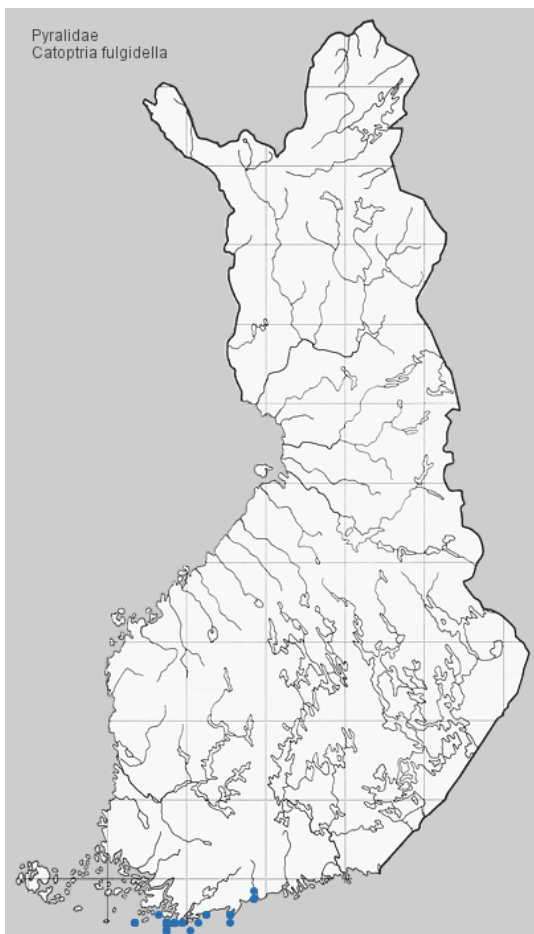
Toukka elää kapeassa käytävässä sammalien, tunturilieon (*Lycopodium alpinum*) ja lampaannadan (*Festuca ovina*) juuristossa.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-29 mm. Suurehko laji. Etusiivet pitkänomaiset, kiiltävän ruskeankeltaiset, joskus etureunasta vaaleammat. Keskellä siipeä kapea, valkea pitkittäisjuova, joka alkaa siiven tyveltä ja päättyy kaksikärkisenä ulkoreunaan; sen takareunassa 2-3 ulospäin osoittavaa hammasta. Tämän juovan takana siiven ulko-osassa valkea juova; samoin takareunassa siiven tyveltä 1/2 kohdalle. Siipiripset harmaanruskeat, niissä 4-5 terävää, valkeaa täplää sekä selvä tyviuova. Takasiivet valkeat, kärkiosa ja suonen 2 kohta tummemmat.

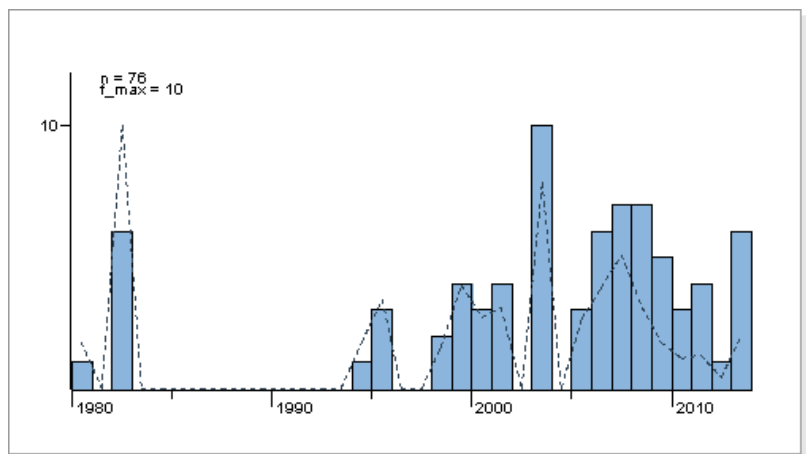
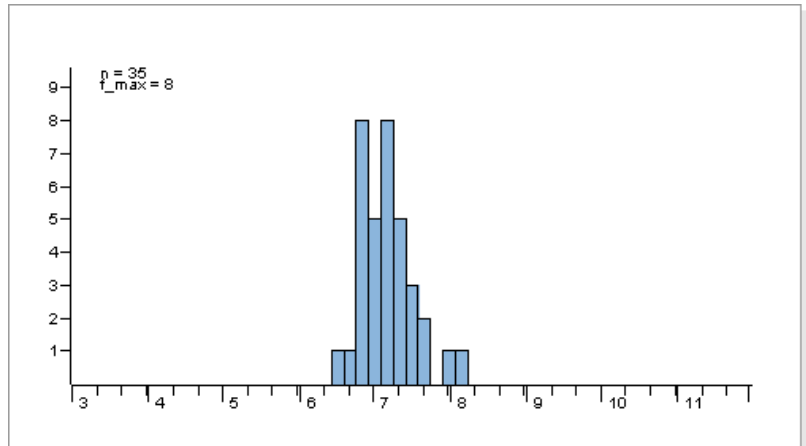
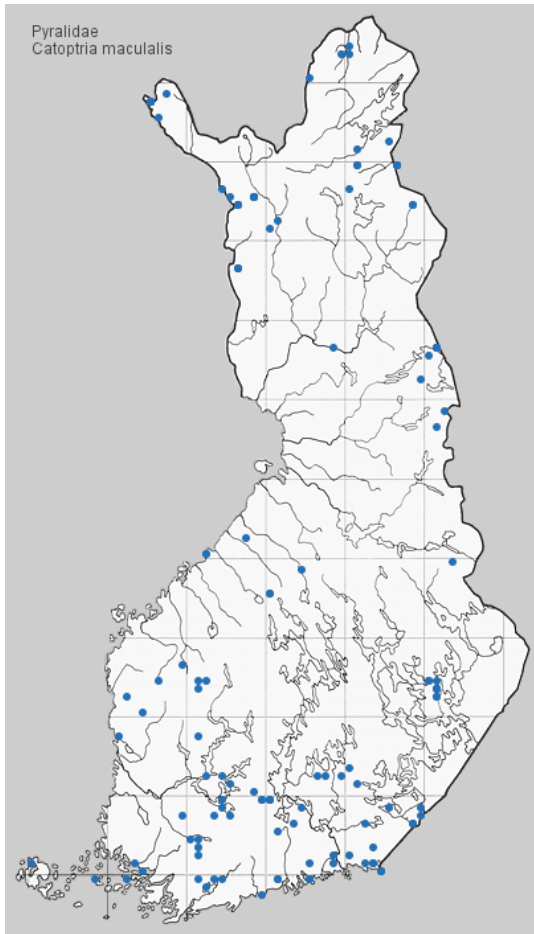
Elintavat. Lämpimillä hietikkoalueilla. Istuu päivisin mielellään havupuiden oksilla. Lentää pimeään tultua; tulee hyvin valolle. Toukka elänee nadoilla (*Festuca*) ja hietikkosaralla (*Carex arenaria*), silkkiputkessa maanpinnan lähellä; talvehtii.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-23 mm. Etusiivet melko leveät. Pohjaväri mustahko; 2/3 kohdalla valkea laikku. Poikkiviirut valkeahkot, epäselvät, usein häipyvät. Takasiivet tummanharmaat.

Elintavat. Soilla, kosteissa kuusimetsissä. Päiväaktiivinen. Istuu tavallisesti neulasilla.

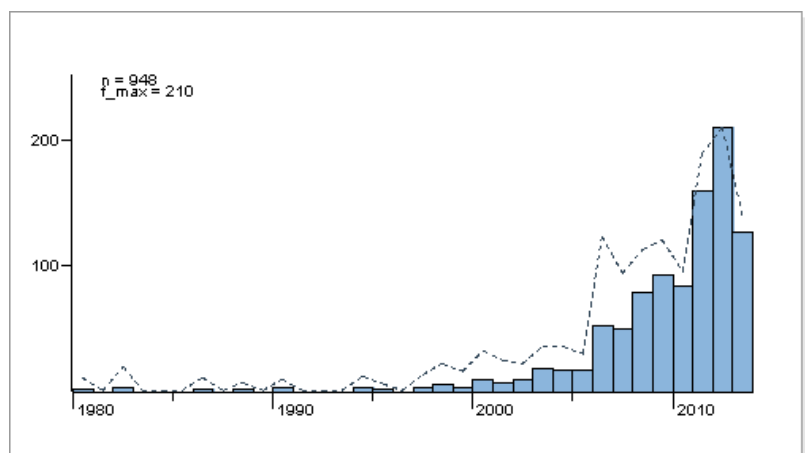
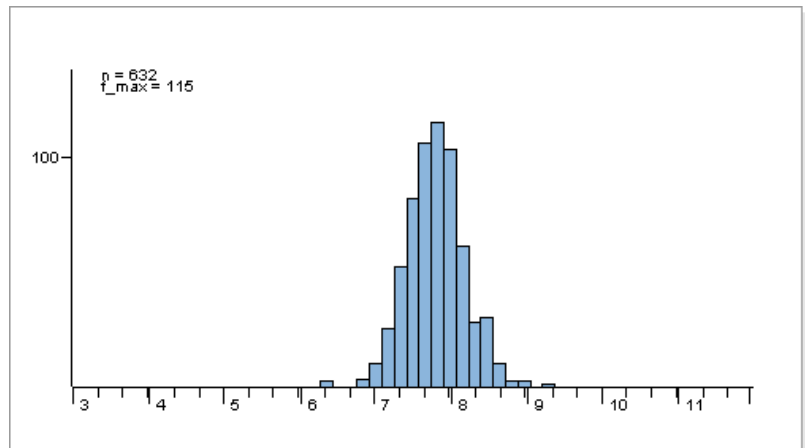
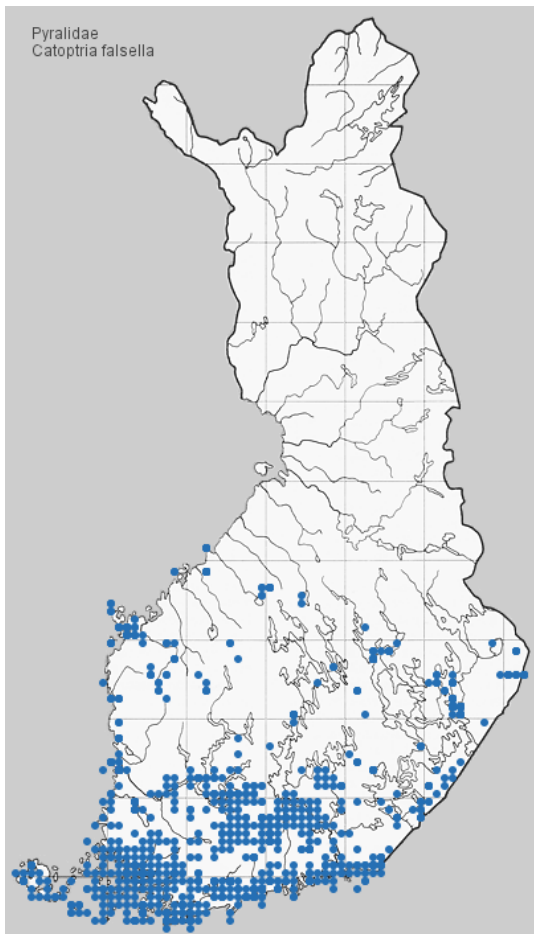
Toukka elää silkiputkessa sammaleilla.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-23 mm. Muistuttaa lajia *C. verella*; etusiivet kapeammat, pohjaväri valkeahko. Siiven keskellä hyvin leveä, terävärajainen, valkea pitkittäisjuova siiven tyveltä 3/5 kohdalle; sen takareunan keskellä ulospäin osoittava hammas. Ulompi poikkiviiru yleensä selvä, vaalea, sisäpuolelta terävästi tummarajainen, ulospäin taipunut, sen takaosassa terävä hammas sisäänpäin. Ulomman poikkiviirun sisäpuolella leveä, valkea alue, jonka poikki kulkee 2-3 tummanruskeaa suonta. Ulkosarakkeessa siiven kärjessä ja takakulmassa valkoinen laikku; ulkoreunan takaosassa kolme mustaa täplää. Siipiripset tummanharmaat, heikosti metallinkiiltoiset, niissä yksittäisiä valkoisia täpliä. Takasiivet vaaleanharmaat.

Elintavat. Ubikvisti. Lepää päivisin sammaleisilla seinillä, lohkareilla ym. Tulee hyvin valolle.

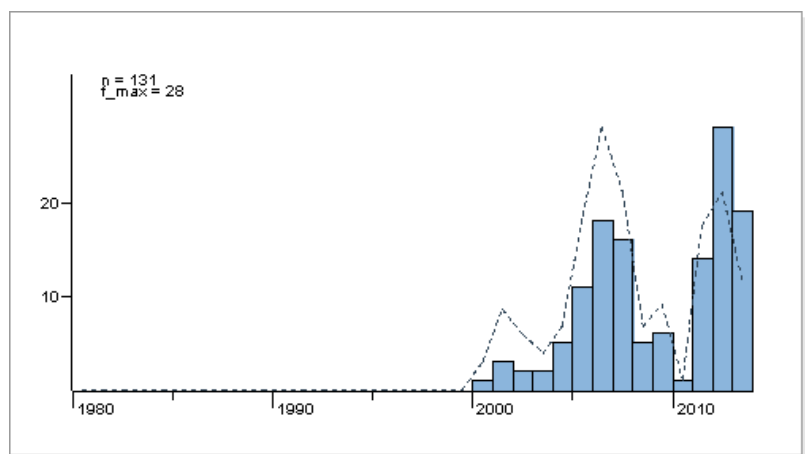
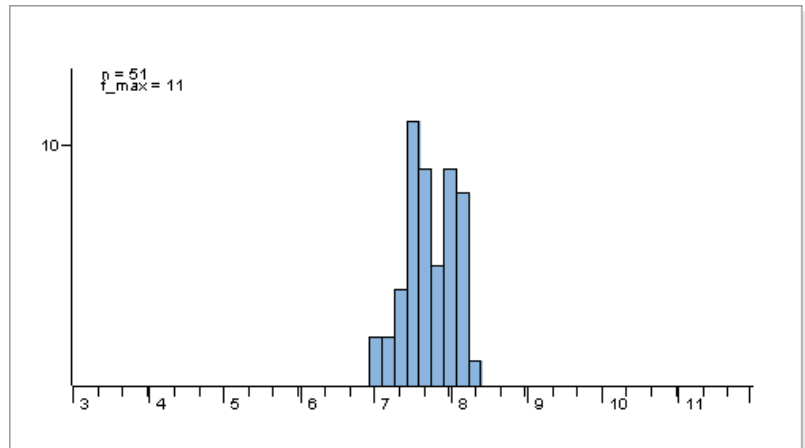
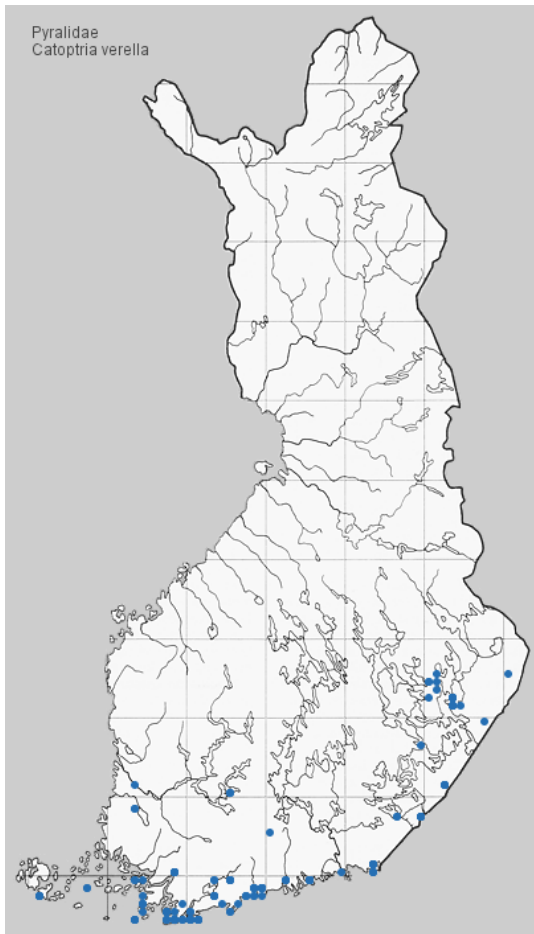
Toukka likaisenkeltainen tai vihertävänharmaa; pää ruskea. Niskakilpi ja raajat vaaleammat, läpikuultavammat. Nystyrät ja peräkilpi vartalon väriset. Elää syys-kesäkuussa lohkareilla ja muureilla kasvavilla sammalilla, kuten muurilapiosammalella (*Tortula muralis*), ketopartasammalella (*Tortula ruralis*) ja lehtosuikerosammalella (*Brachythecium rutabulum*), silkkiputkessa, johon myös koteloituu.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-21 mm. Etusiivet lyhyet ja leveät, kellanruskeat, suonien väleissä vahvasti mustanruskeaa kehnää, ei kuitenkaan etureunassa. Vaalea tyvijuova heikko, lyhyt, epäselvä. Ulompi poikkiviiru vaalea, ulospäin taipunut, lähellä takareunaa melko epäselvä hammas sisäänpäin; takakulman lähellä ulomman poikkiviirun suuntainen, leveä, valkea juova. Siipiripset tummanharmaat, heikosti metallinkiiltoiset, niissä yksittäisiä, valkeita täpliä. Takasiivet vaaleanharmaat.

Elintavat. Rehevissä rantalehdoissa. Aamuisin löydettävissä puunrungoilta. Tulee yöllä valolle.

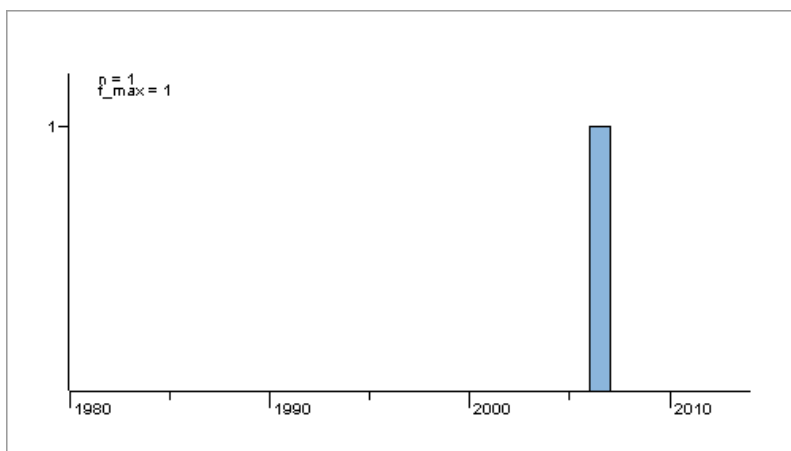
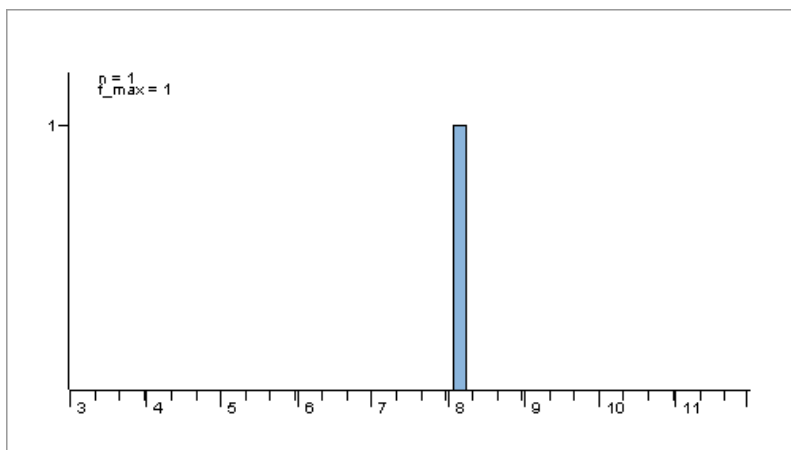
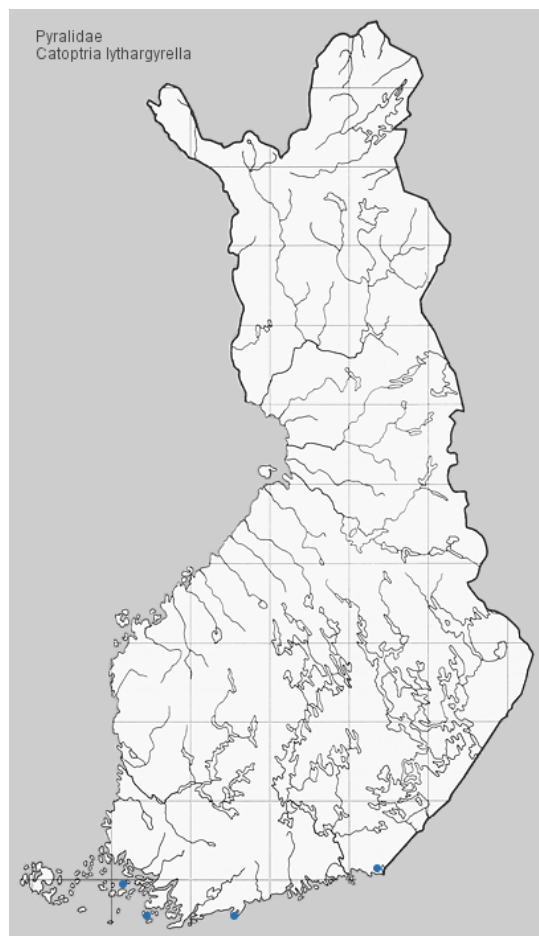
Toukka elää tammen, lehmuksen ja valkosalavan runkosammalla.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 21-28 mm. Naaraan etusiivet kapeammat ja terävämpikärkiset kuin koiraan. Etusiivet yksivärisen harmaankeltaiset, joskus oliivinvihreäsävyiset; suonet vaaleankellertävät (vrt. *Crambus perlellus*). Ulkoreunassa joskus rivi pieniä, mustia täpliä. Takasiivet harmaat, ripset vaaleammat.

Elintavat. Harhailija; hiekkarannoilla, heinikkosilla nummilla. Lentää suurimman osaa päivästä; tulee yöllä valolle.

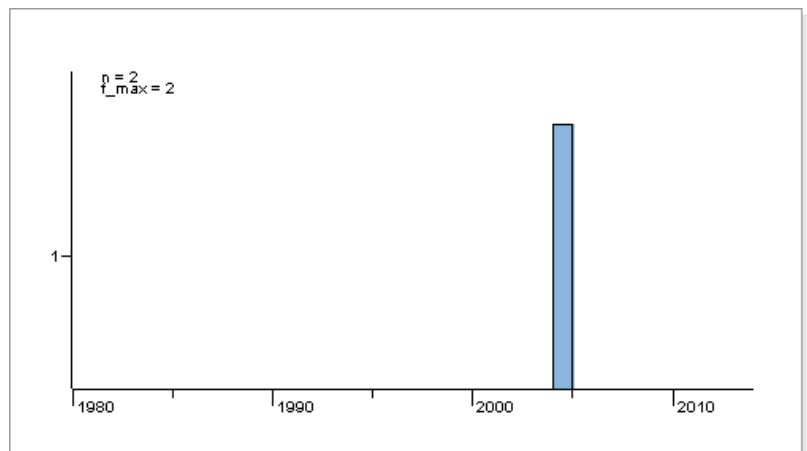
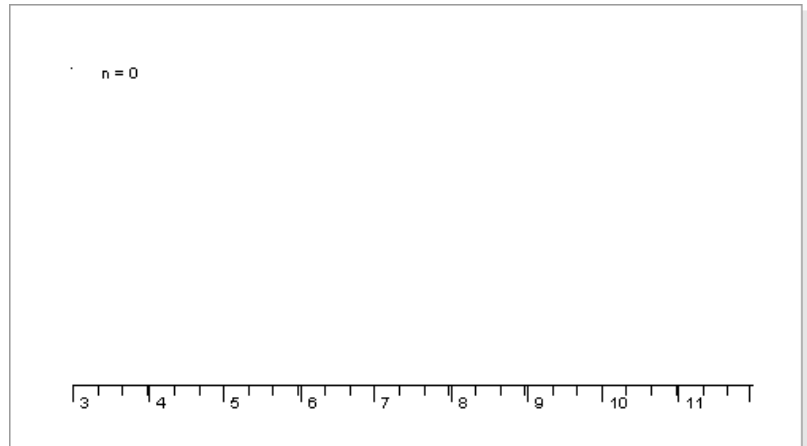
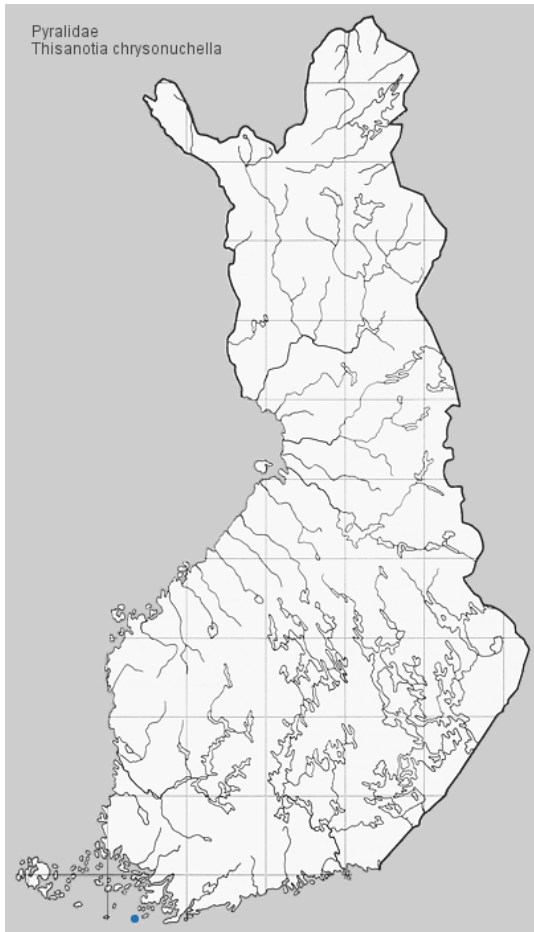
Toukka valkeahko tai ruskeanharmaa. Pää kiiltävän ruskea tai musta. Niskakilpi tummahkon tai vaaleahkon ruskea. Elää silkkiputkessa heinäkasvien (Poaceae) juuristossa; talvehtii. Koteloituu silkkiseen kudokseen.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 21-27 mm. Etusiivet leveät, vihertävänruskeat, mustakehnäiset; useimmat suonet leveästi valkeahkot.

Sisempi poikkiviiru keskellä siipeä, tummanruskea, leveä, hieman hammastettu. Ulompi poikkiviiru valkea, sisäpuolelta punaruskeareunainen, ulospäin kaareva. Ulkoreuna kellanruskea, siinä yksittäisiä mustia täpliä. Siipiripset vahvasti metallinkiiltoiset. Takasiivet tummanharmaat.

Elintavat. Kedoilla, rinteillä, nummilla. Lentää aktiivisesti auringonpaisteessa päivällä ja illalla, pilvisellä säällä helposti häiritävissä lentoon. Tulee yöllä yksittäin valolle.

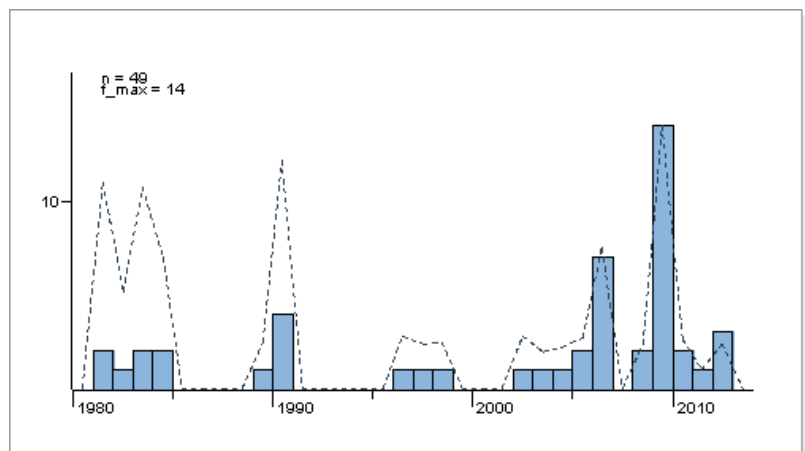
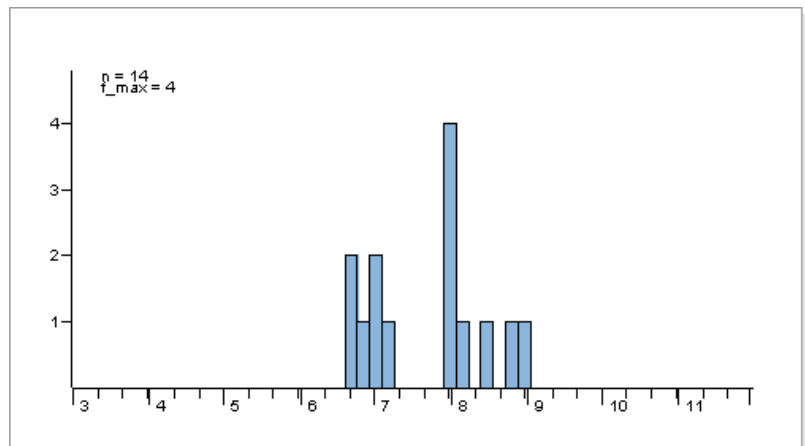
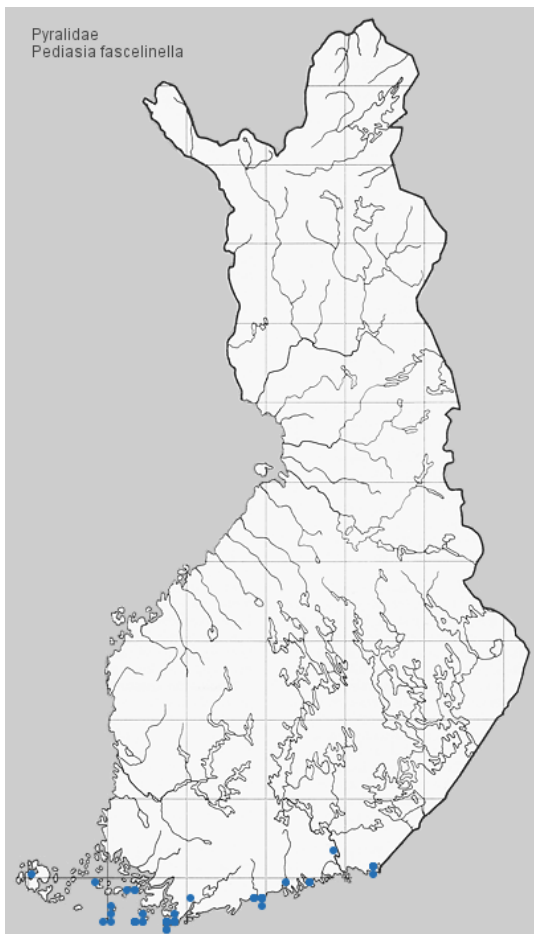
Toukka likaisenvalkkea tai likaisenruskea; nystyrät tummemmat. Pää kalpean kellertävä tai ruskea, tummatäpläinen. Elää heinä-toukokuussa silkkiputkessa lampaannadan (*Festuca ovina*), nurmikoiden (*Poa*) ja muiden heinäkasvien korren alaosissa. Koteloituu keväällä kotelokoppaan toukan silkkikudokseen.

Kuva: Pekka Malinen

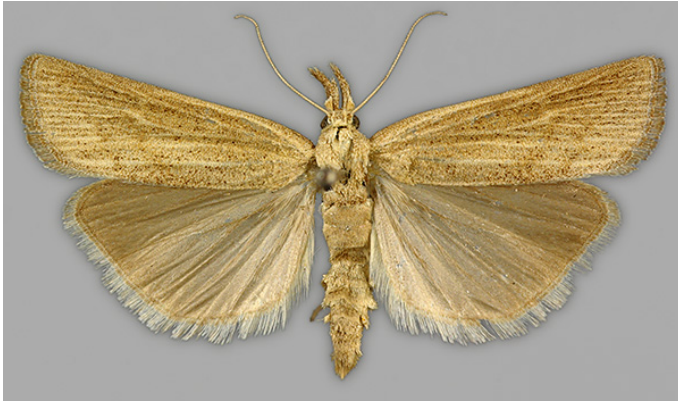
Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-30 mm. Koiraan tuntosarvet heikosti kampahampaiset. Etusiivet kalpean harmaankeltaiset, joskus tummemmat, ruskeankeltaiset; suonet vaaleat. Poikkiviirut enemmän tai vähemmän selvät, mustanruskeat, vaaleareunaiset, viistot. Suonien välissä, varsinkin tyvisarakkeessa, usein leveitä, mustanruskeita pitkittäisjuovia. Siipiripset ruskea- ja valkotäpläiset. Takasiivet vaalean harmaanruskeat.

Elintavat. Hiekkarannoilla, valoisissa mäntymetsissä. Lepää päivällä korsilla ym. Lentää aktiivisesti myöhään iltapäivällä ja illalla; tulee yöllä valolle.

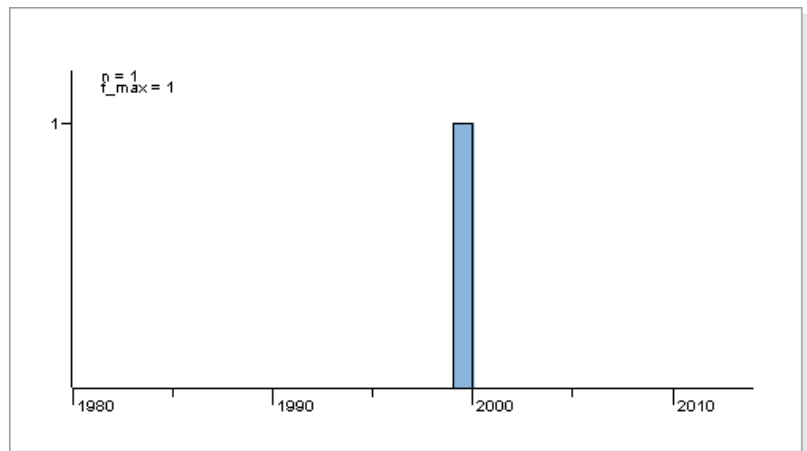
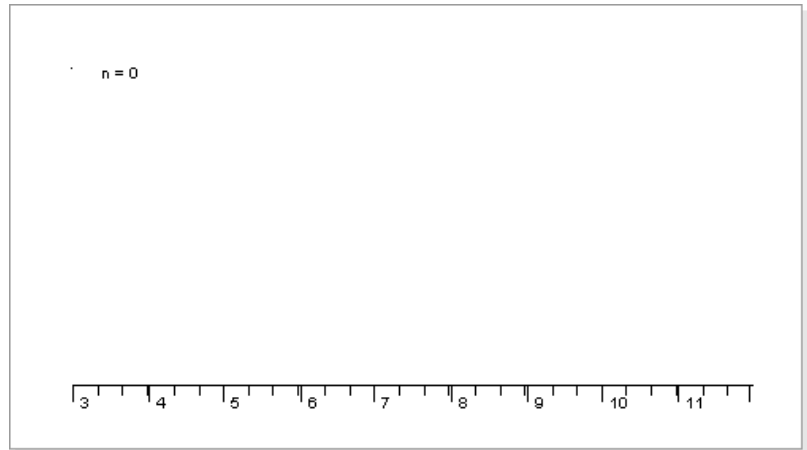
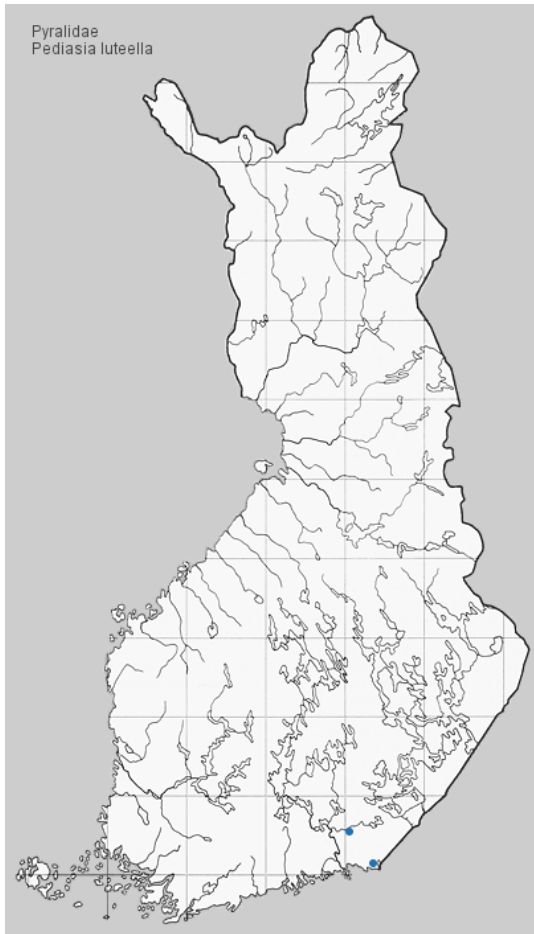
Toukka kalpeanharmaa, kellertävä tai punertava; jaokkeiden välit vaaleammat; tummempia alueita takaosassa. Pää ruskea, niskakilpi vaaleanruskea, takareunasta tummempi. Elää syys-kesäkuussa silkkiputkessa heinäkasvien, kuten juolavehnän (*Elytrigia repens*) ja lauhojen (*Deschampsia*) juurilla. Koteloituu pitkänomaiseen, tukevaan, hiekalla päällystettyyn kotelokoppaan pari senttimetriä maanpinnan alapuolelle. Kotelokoppa on pystysuorassa, kohtisuoraan toukan silkkiputkea vasten.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 25-30 mm. Koiraan etusiivet leveät, okrankeltaiset; naaraan etusiivet kapeammat, vaaleanharmaat, varsinkin takareunassa tummaa kehnää. Suonet hiukan pohjaväriä vaaleammat. Joskus näkyvissä aavistus tummemmasta ulommasta poikkiviirusta. Takasiivet harmaat.

Elintavat. Harhailija. Avoimilla, kuivilla paikoilla. Tulee valolle.

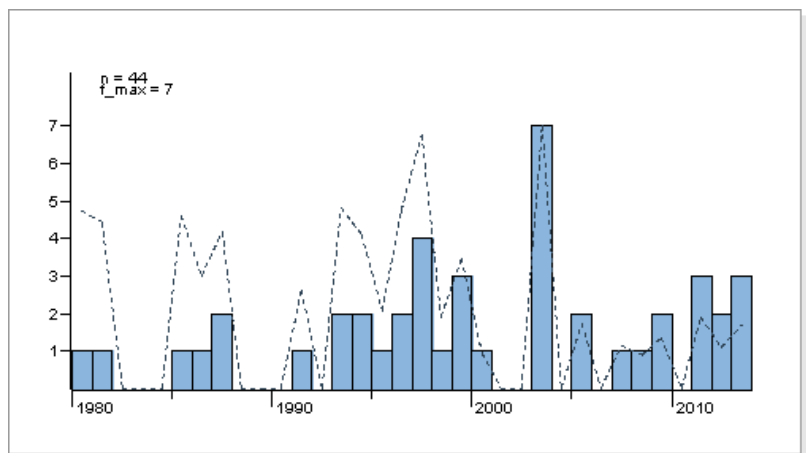
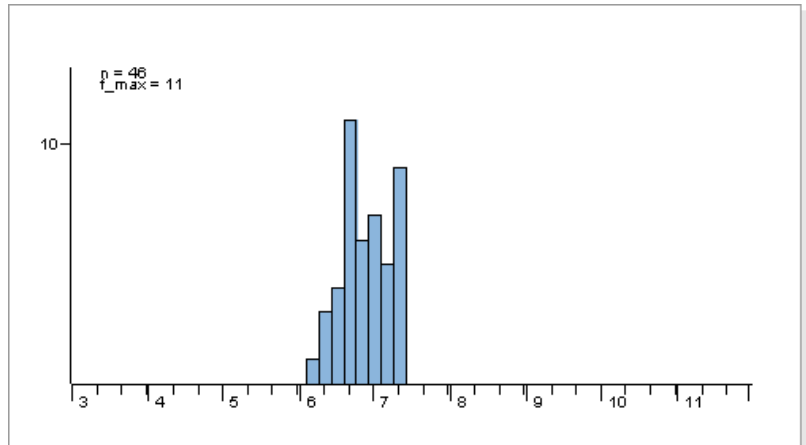
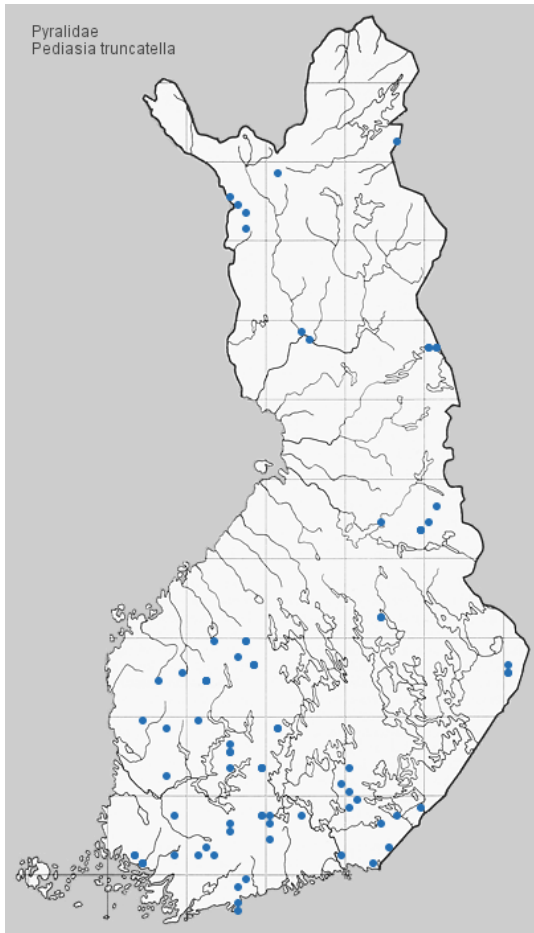
Toukka valkeahko tai vaaleanharmaa; pää tummanruskea, niskakilpi tummanruskea, jakautunut. Elää syys-toukokuussa heinäkasvien, kuten lampaannadan (*Festuca ovina*) ja nurmikoiden (*Poa*) juurilla, silkiputkessa, johon myös koteloituu.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 25-30 mm. Suuri. Etusiivet leveät, poikkipäiset, vaaleanharmaat, tummakehnäiset; etureuna ja ulkosarake kellertävän ruosteenruskeat. Poikkiviirut viistot, melko epäselvät, ruskeat; ulompi takaosastaan melko terävähampainen. Siipiripset mustanruskeat, niissä neljä valkeaa täplää. Takasiivet harmaat.

Elintavat. Soilla. Lentää aktiivisesti iltapäivällä.

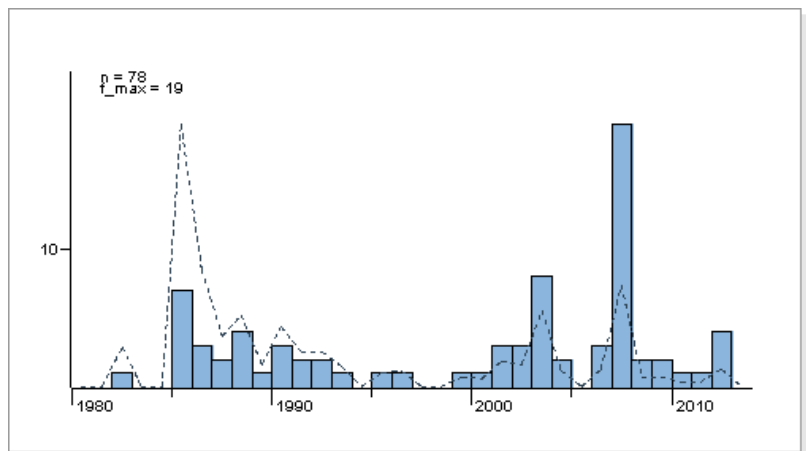
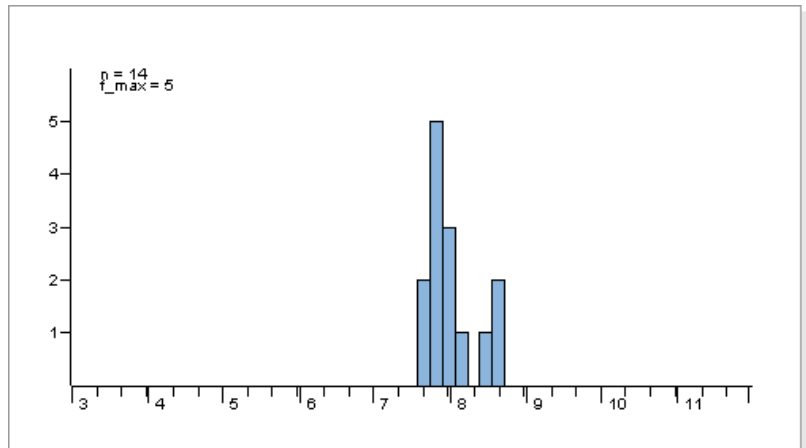
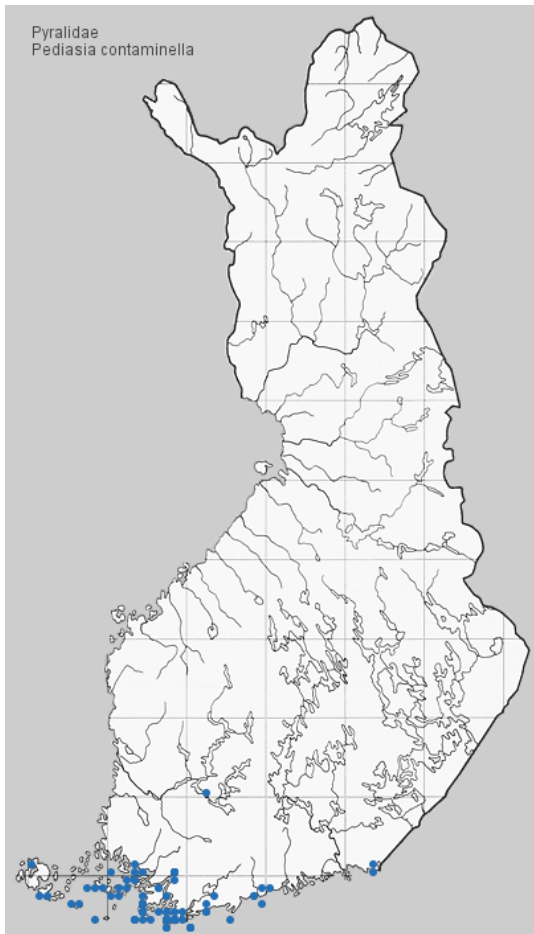
Kehitysvaiheet tuntemattomat. Toukka elänee rahkasammalella (*Sphagnum*).

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 21-28 mm. Naaras suipompisiipinen ja keskimäärin suurempi kuin koiras. Etusiipien ulkoreuna kovera kärjen takana. Etusiivet vaaleahkon tai tummahkon ruskeankeltaiset, etureuna joskus harmaampi. Poikkiviirut ruskeat, viistot; sisempi poikkiviiru usein epäselvä, muodostaa selvän kulman ulospäin, sen keskellä hammas sisäänpäin. Ulompi poikkiviiru kapea, takaosastaan terävähköhampainen. Takasiivet harmaat - tummanharmaat, tyvestä hiukan vaaleammat.

Elintavat. Kedoilla; valoisissa, hiekkapohjaisissa metsissä. Lepää päivisin kasvillisuudessa; lentää iltahämärissä. Tulee hyvin valolle.

Toukka vaaleanharmaa - harmaanruskea, osittain punertavanruskea; selkäjuova tumma. Pää ja niskakilpi hiukan tummemmat.

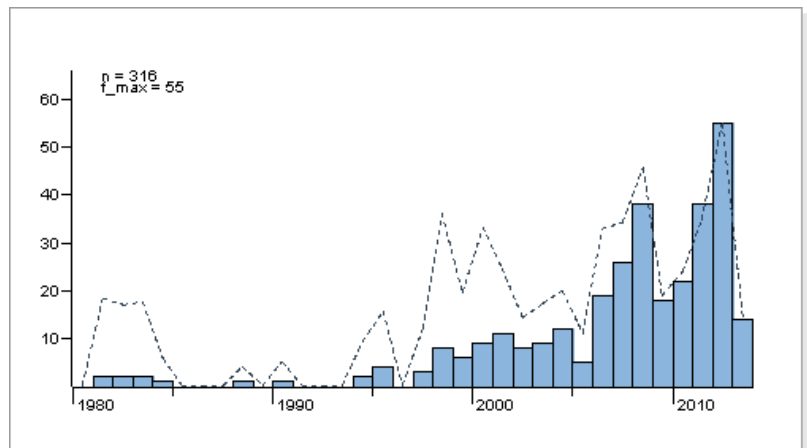
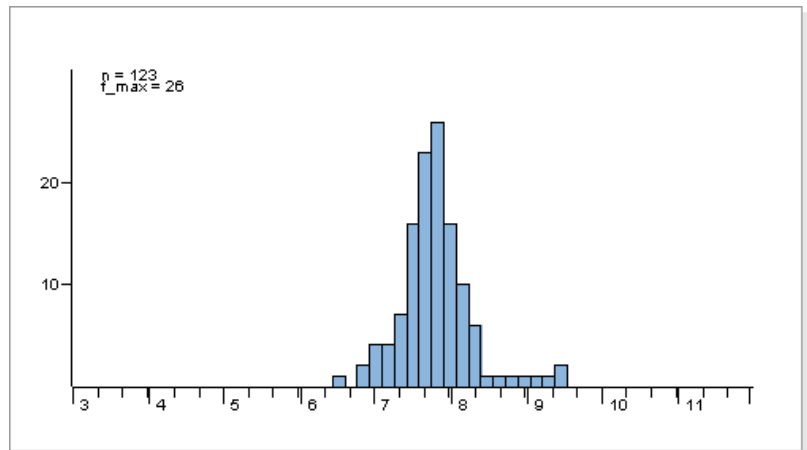
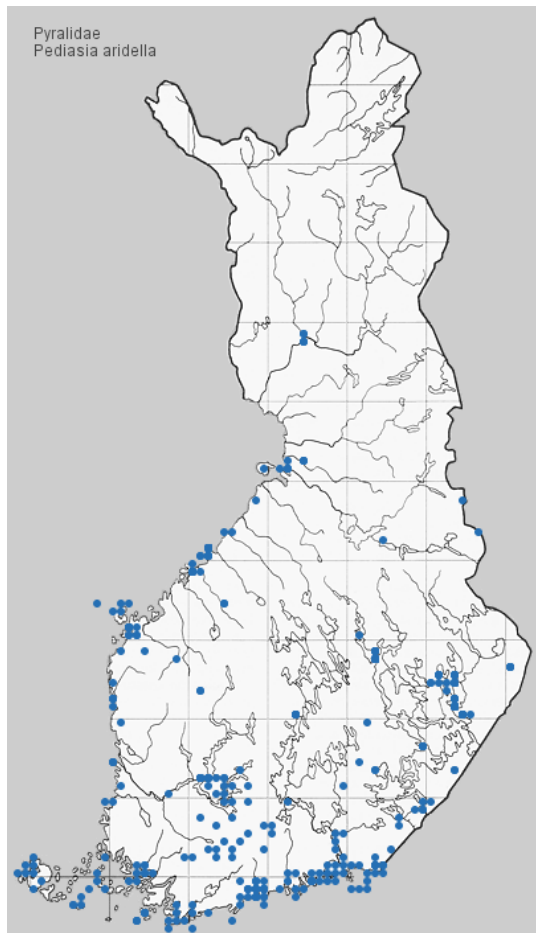
Elää syys-kesäkuussa silkkiputkessa heinäkasvien (*Poaceae*), kuten nurmikoiden (*Poa*) ja lampaannadan (*Festuca ovina*), juurilla; talvehtii silkkikopassa. Koteloituu tiiviiseen kotelokoppaan, joka on päällystetty hiekanjyvillä.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-29 mm. Naaras hieman suipompisiipinen kuin koiras. Etusiipien ulkoreuna heikosti kovera kärjen takana. Etusiivet kellanruskeat; keskisuoni tavallisesti vaaleampi keskisarkaan päin, takapuolelta mustanruskean varjon rajaama (vrt. *P. contaminella*). Poikkiviirut mustanruskeat, muodostavat selvän kulman ulospäin; sisempi hyvin viisto, joskus sen keskellä tumma täplä. Ulomassa poikkiviirussa pieni hammas sisäänpäin keskikohdan takapuolella. Ulkoreunan takaosassa pieniä, mustia täpliä. Takasiivet kalpeanharmaat, ulkoreunassa tummempi varjo.

Elintavat. Niityillä, hiekkarannoilla. Lentää iltahämärissä; tulee yöllä hyvin valolle.

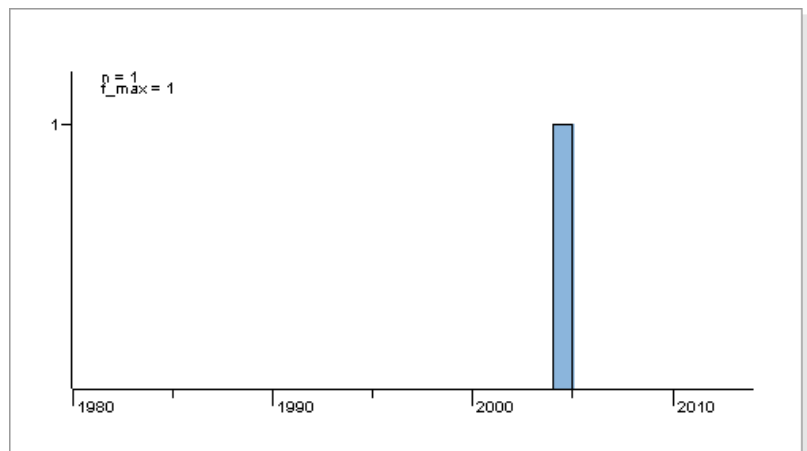
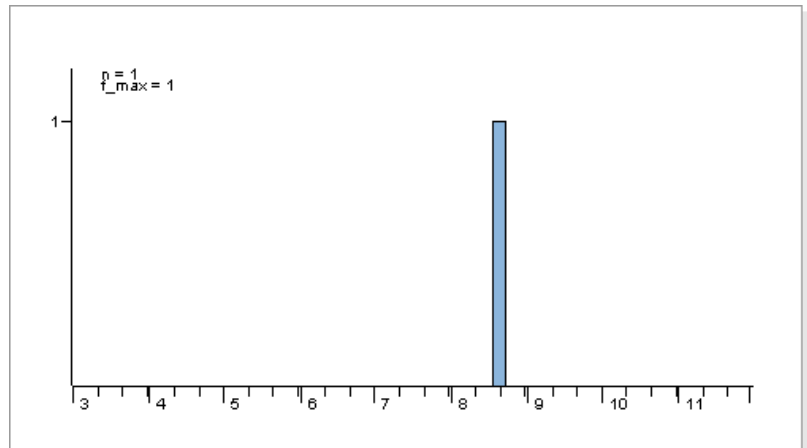
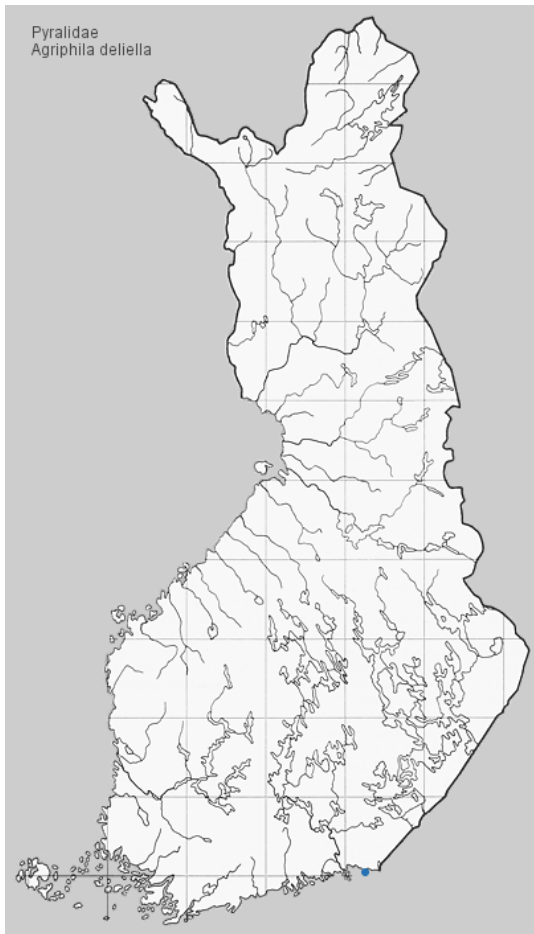
Toukka vaalean kellertävänharmaa, selkäjuova tummempi; pää ruskehtava. Niskakilpi usein tummanruskea, jakautunut. Elää syys-toukokuussa silkkiputkessa sorsimoiden (*Puccinellia*) ym. maavarsissa. Koteloituu soikeaan kotelokoppaan, joka on päällystetty maa-aineksella.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 24-29 mm. Naaras hieman pienempi ja kapeampisiipinen kuin koiras. Etusiivet vaalean okrankeltaiset. Siiven keskellä valkea, joskus epäselvä, pitkittäisjuova, joka rajautuu edestä terävään, mustaan pitkittäisjuovaan. Sen takana musta tyvijuoma, joka joskus jatkuu kaarevana takakulmaan. Pitkin takareunaa kulkee tumma varjo. Ulkoreunassa rivi pieniä, mustia täpliä. Takasiivet valkeahkonharmaat; ulkoreunassa kapea, tumma juova. Otsassa kartiomainen kohouma.

Elintavat. Kuivilla, hiekkapohjaisilla paikoilla. Piilottelee päivällä; pimeän tultua istuu korsilla ym. Tulee hyvin valolle.

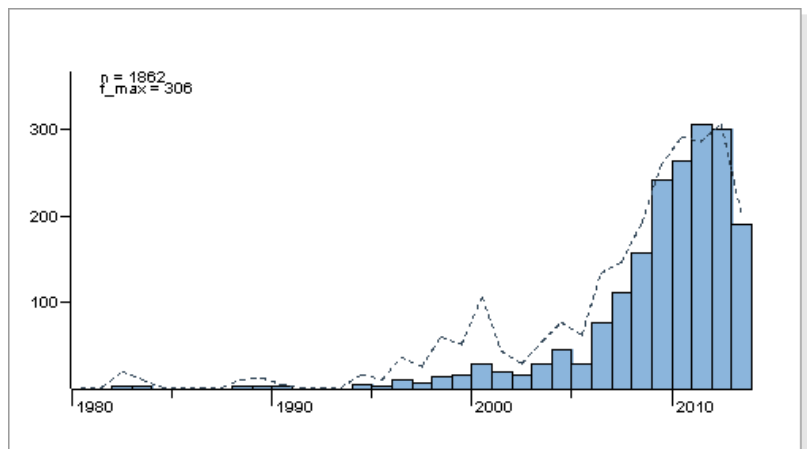
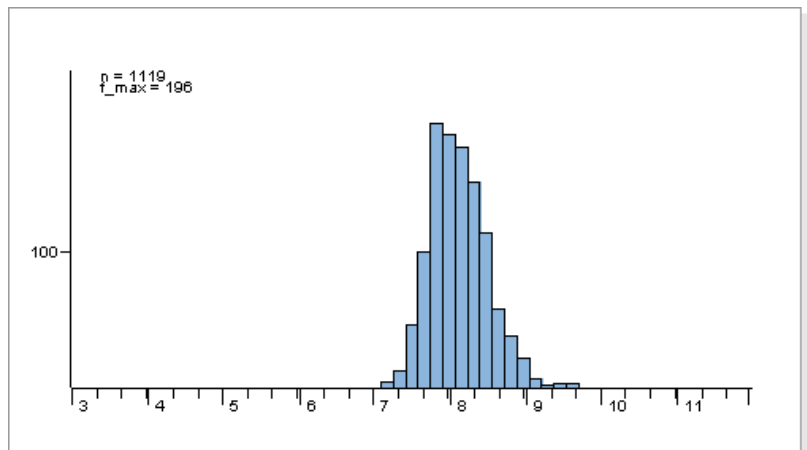
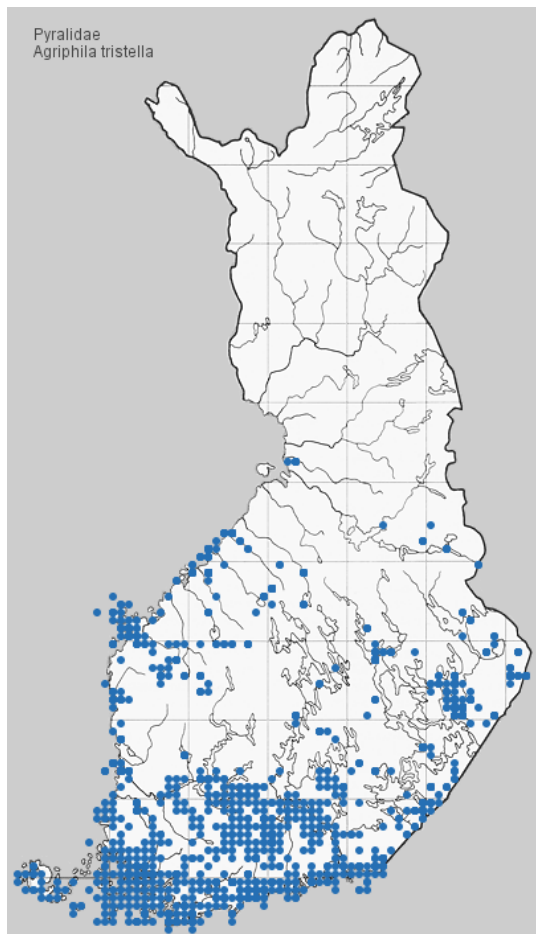
Toukka elää ulkomaille hopeaheinällä (*Corynephorus canescens*), hietikkosaralla (*Carex arenaria*) ja siniheinällä (*Molinia caerulea*).

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-30 mm. Etusiivet koiraalalla ja varsinkin naaraalla pitkät ja kapeat; ulkoreuna viisto, mutta ei kovera. Vaihteleva laji. Etusiivet savenkeltaiset tai ruskeat; siiven keskellä kapea, vaalea tai valkea, etu- ja takapuolelta tummarajainen pitkittäisjuova. Ulompi poikkiviiru tumma, muodostaa kulman ulospäin, useimmiten heikko tai puuttuu kokonaan. Toisinaan valkea pitkittäisjuova puuttuu; siiven keskellä sen sijaan tumma pitkittäisvarjo. Takasiivet harmaat.

Elintavat. Ubikvisti; tavataan kaikkialta, jossa kasvaa heinää. Lepää päivällä korsilla ym., on helposti häiritävissä lentoon, varsinkin iltapäivällä ja illalla. Tulee yöllä valolle.

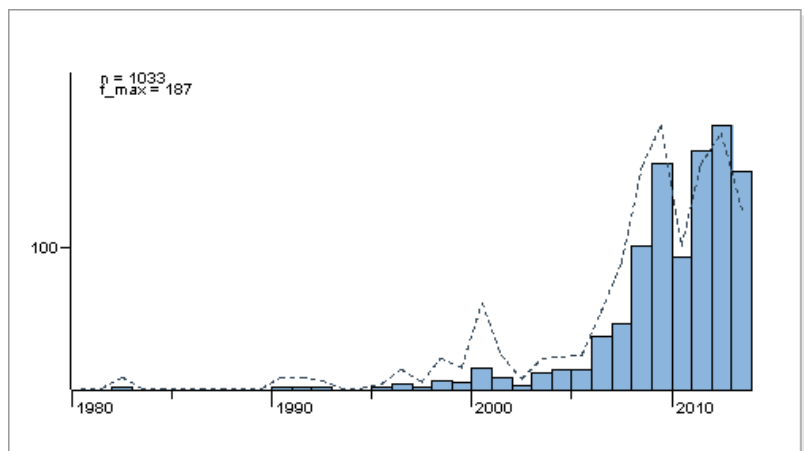
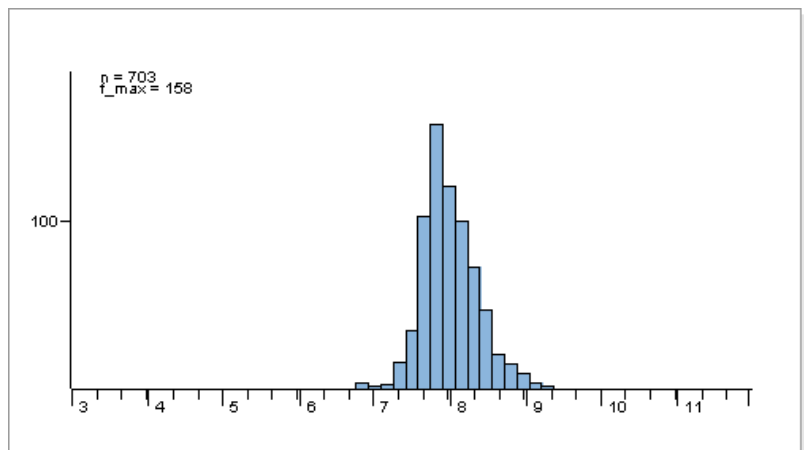
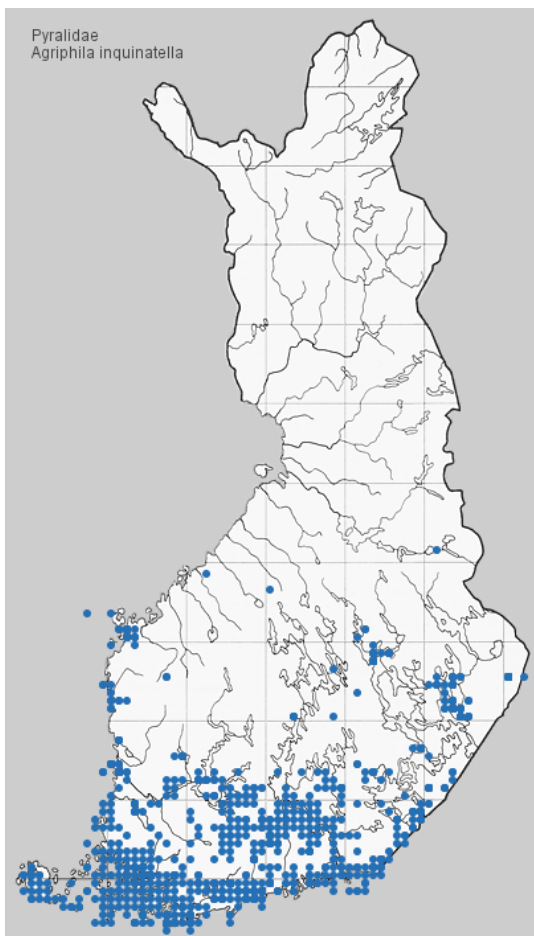
Toukka kalpeanharmaa, likaisenvalkea tai mustanharmaa. Pää, niskakilpi ja raajat mustat tai mustanruskeat. Nystyrät suuret, vihertävänharmaat. Elää loka-kesäkuussa silkkiputkessa heinäkavien (Poaceae), kuten lauhojen (*Deschampsia*) ja nurmikoiden (*Poa*) juurilla. Toukan putket tulevat myös maanpinnan yläpuolelle. Talvehtimisen jälkeen toukka tekee pitkän, pussimaisen kudoksen kuituneiden heinäkorsien väliin. Aamulla ja illalla toukka tulee kudoksesta ulos syömään. Koteloituu kesäkuussa kotelokoppaan maahan sammalen ja heinän keskelle.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 21-27 mm. Otsassa voimakas kartiomainen kohouma. Etusiivet vaalean kellertävät, enemmän tai vähemmän tummanruskeakehnäiset, joskus lähes kokonaan tummanruskeat. Suonet, varsinkin keskisuoni, tavallisesti vaaleammat. Poikkiviirut ruskeat, siiven etuosassa häipyvät; sisemmässä tummanruskea täplä keskellä siipeä. Ulkoreunassa rivi pieniä, mustia täpliä. Siipiripset metallinkiiltoiset, koiraalla tummat, naaraalla vaaleammat. Takasiivet vaaleahkon - tummahkon harmaat.

Elintavat. Kedoilla, niityillä, rinteillä, hiekkarannoilla. Istuu päivisin korsilla ym. pää alaspäin. Parhaiten häiritävissä lentoon iltapäivällä ja illalla. Tulee hyvin valolle, jonkin verran myös syötille.

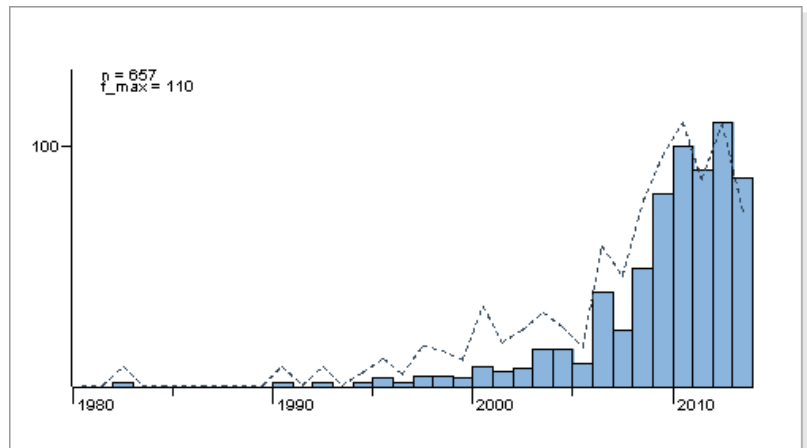
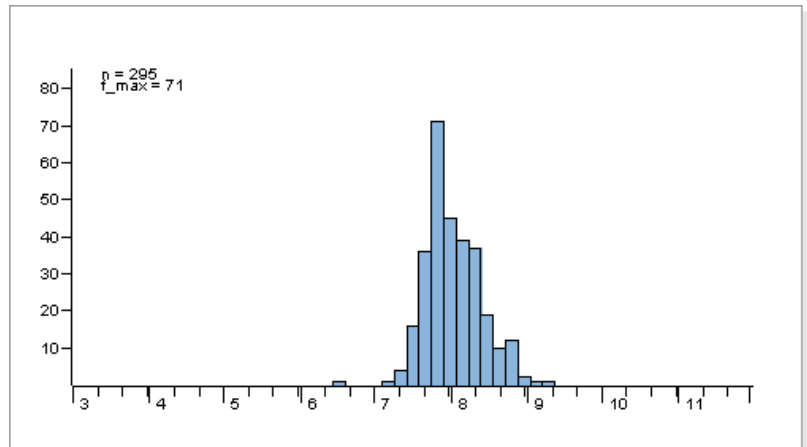
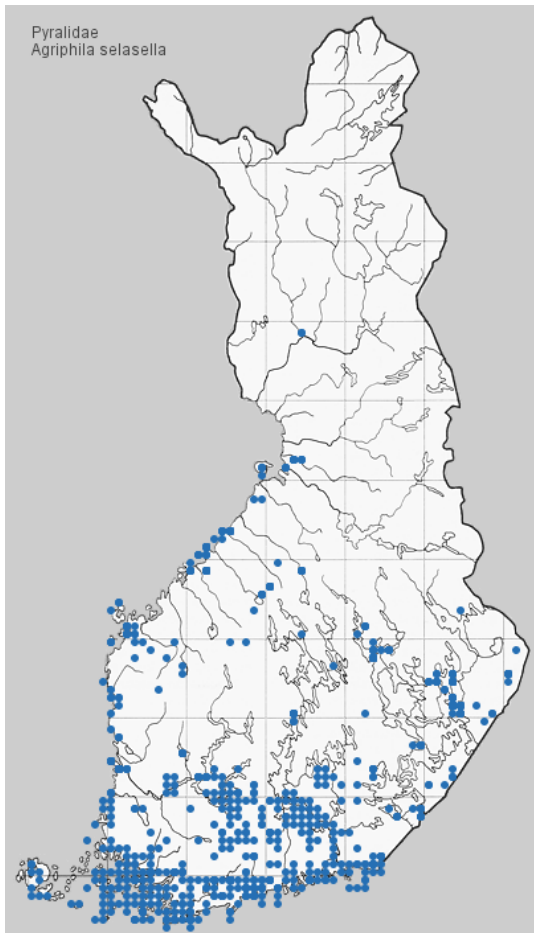
Toukka likaisenvalkoinen, violetinruskea, harmaanvihreä tai likaisenharmaa, nystyrät mustat. Pää tummanruskea tai musta, niskakilpi vaaleamman ruskea. Elää syys-toukokuussa heinäkasveilla (Poaceae), kuten lampaannadalla (*Festuca ovina*) ja nurmikoilla (*Poa*); silkkiputkessa nuorilla versoilla, juurilla tai maavarsissa. Koteloituu kotelokoppaan maahan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 21-27 mm. Muistuttaa lajia *A. tristella*; etusiivet lyhyemmät ja leveämmät; ulkoreuna vain hiukan viisto, naaraalla kärjen takana kovera. Pohjaväri kalpean okrankeltainen; keskellä siipeä kiiltävän valkoinen, edestä tummavarjainen pitkittäisjuova, joka ulottuu melko tasaleveänä siiven tyveltä ulkosarakkeeseen, sen kärjessä 2-3 valkeahkoa juovaa suonien kohdalla. Ulkoreunassa usein rivi pieniä, mustia täpliä. Pohjaväri harvemmin tummempi, ruskeankeltainen ja pitkittäisjuova tummempi, lähes häipyvä. Takasiivet harmaat.

Elintavat. Niityillä, soilla, rantaniityillä, tuoreissa metsissä. Istuu päivisin korsilla; lähtee häiritäessä helposti lentoon, varsinkin iltpäivällä ja illalla. Tulee yöllä valolle.

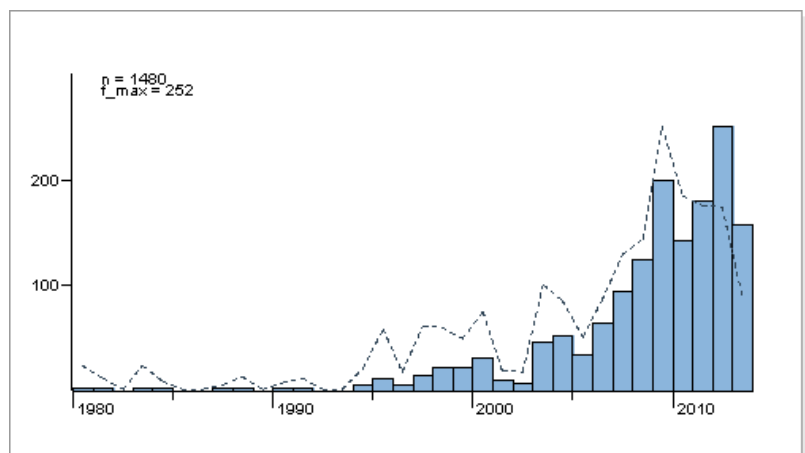
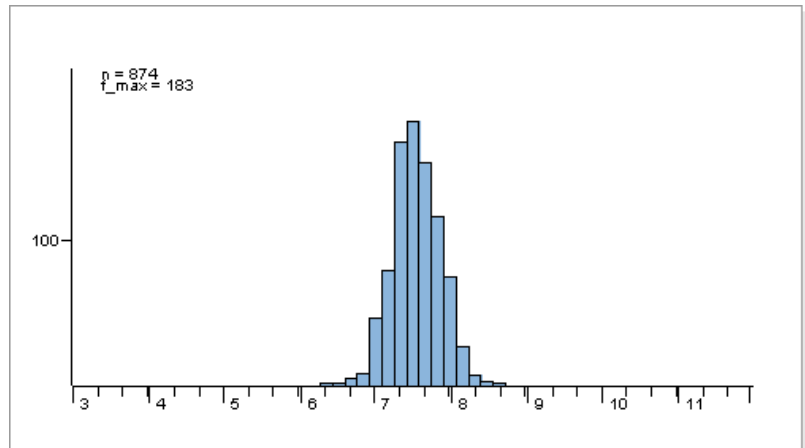
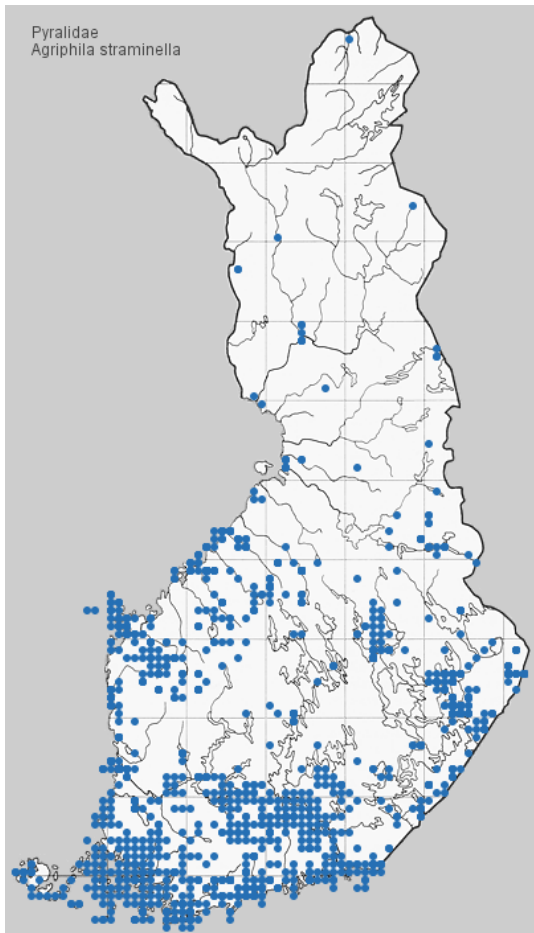
Toukka ruskehtava tai likaisenvalkkea, vatsapuolelta vaaleampi. Nystyrät tummanruskeat tai harmaanruskeat. Pää mustanruskea tai musta, niskakilpi hieman vartaloa tummempi tai mustanruskea. Elää heinäkasveilla (Poaceae), kuten sorsimoilla (*Glyceria*), nurmikoilla (*Poa*), lampaannadalla (*Festuca ovina*) ja ohralla (*Hordeum*); osittain maanpinnalle tai kiville korsien väliin kehrättyssä silkkiputkessa; talvehtii. Koteloituu kotelokoppaan silkkiputken päähän.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 16-23 mm. Etusiivet vaalean oljenkeltaiset, etureunasta ja suonien väleistä enemmän tai vähemmän harmaanruskeakehänäiset. Ulkoreunassa rivi pieniä, mustia täpliä. Siipiripset vahvasti metallinkiiltoiset. Takasiivet harmaat.

Elintavat. Ubikvisti; tavataan kaikkialla, missä kasvaa heinää. Istuu päivisin korsilla; lähtee häiritäessä helposti lentoon. Tulee yöllä valolle.

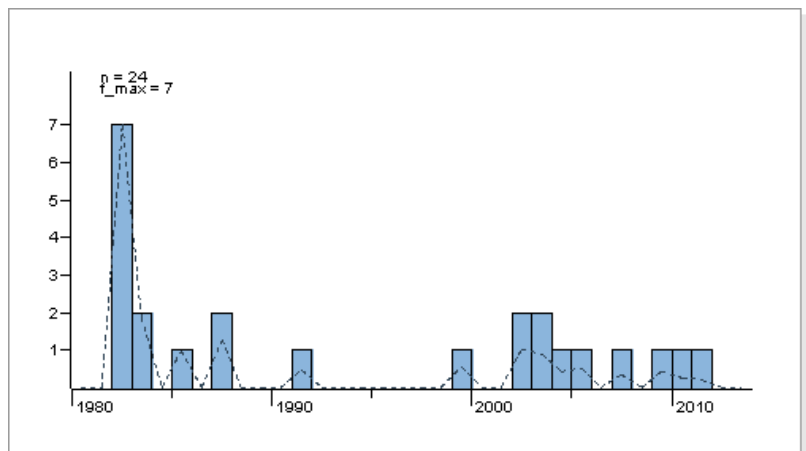
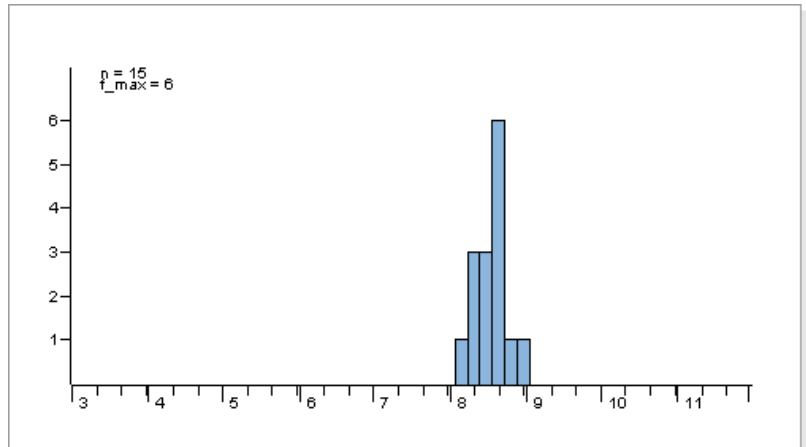
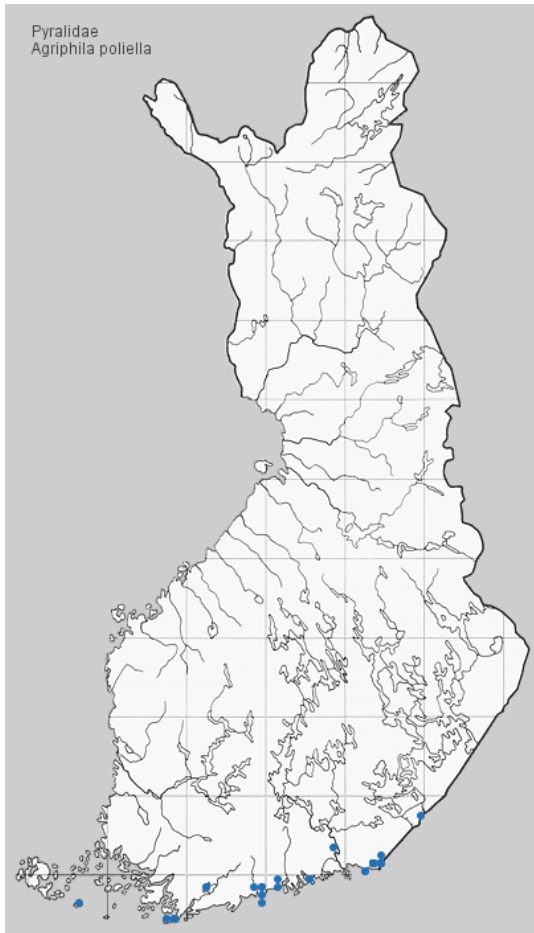
Toukka kalpea, violetinoranssi, kellertävänvalkea, punertavanruskea, punertavankeltainen tai ruskehtava; nystyrät ruskeat. Pää ja niskakilpi ruskeat tai keltaiset, usein tummempikuvioiset. Elää syys-kesäkuussa heinäkasveilla (Poaceae), kuten lampaannadalla (*Festuca ovina*) ja niittynurmikalla (*Poa pratensis*); silkkiputkessa korsien alaosissa. Koteloituu soikeaan kotelokoppaan, joka on päällystetty korrenpätkillä.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-26 mm. Etusiivet pitkänomaiset ja kapeat, naaraalla kapeammat ja terävämpikärkiset kuin koiraalla. Pohjaväri ruskehtavankeltainen; etureuna tummempi, harmahtavanruskea. Siiven vaaleassa osassa sirotellusti ruskeita suomuja. Keskitäplä tumma. Ulkoreunassa rivi pieniä, mustia täpliä. Siipiripset vahvasti metallinkiiltoiset. Takasiivet ruskehtavanharmaat.

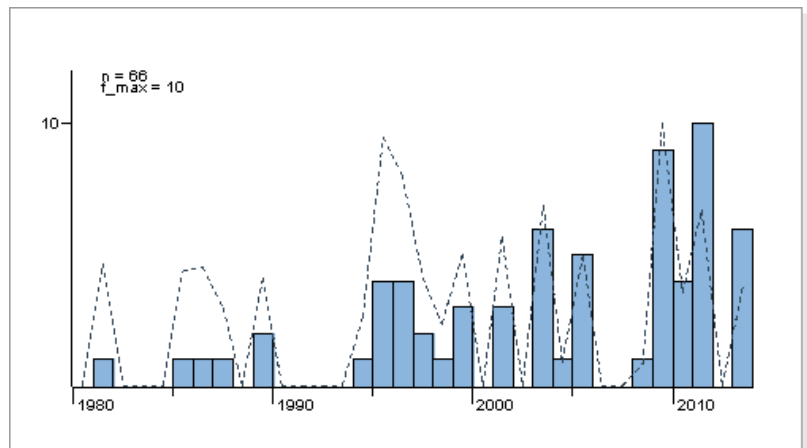
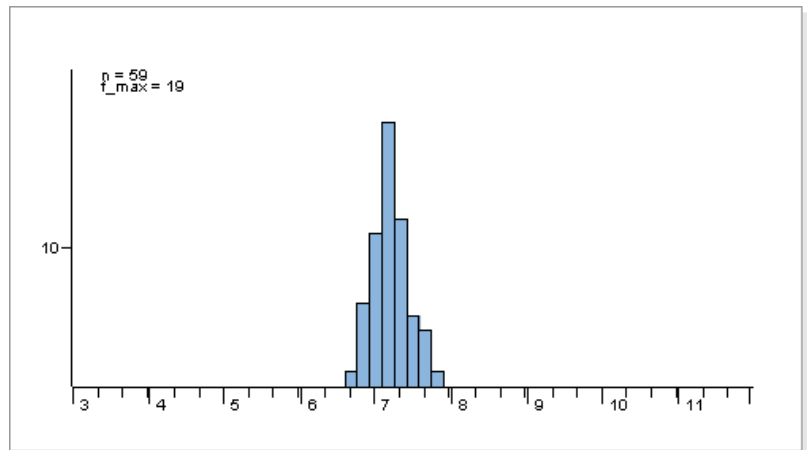
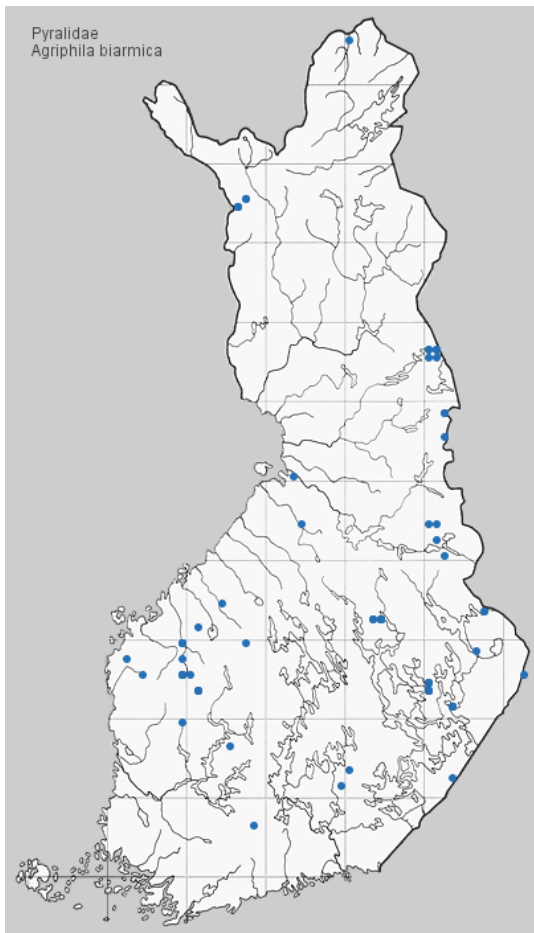
Elintavat. Kuivilla, hiekkapohjaisilla paikoilla, etenkin mäntymetsien aukioilla. Lentää päivällä auringonpaisteessa, naaras verkkaisemmin. Häiritäessä pudottautuu heinikkoon. Pimeän tultua koiraat istuvat usein korsilla. Tulee silloin tällöin valolle. Toukka hoikka, likaisenvalkea, nystyrät ruskehtavat. Pää vaaleanruskea, tummempitäpläinen. Niskakilpi vaaleankeltainen, keskellä suuri, musta täplä. Elää ilmeisesti kylänurmikalla (*Poa annua*); talvehtii täysikasvuisena kehräämässään kotelokopassa, johon keväällä kotoituu.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 12-18 mm. Pieni. Etusiivet leveät, poikkipäiset; laikukkaan tummanruskeat, keskisarake valkeahko. Ulompi poikkiviiru hiukan mutkitteleva. Ulkoreunassa rivissä 7 mustaa täplää. Takasiivet vaalean ruskeanharmat. Koiras tummempi ja yksivärisempi kuin naaras.

Elintavat. Soilla. Lentää päivällä ja illalla. Istuu pää alaspäin.

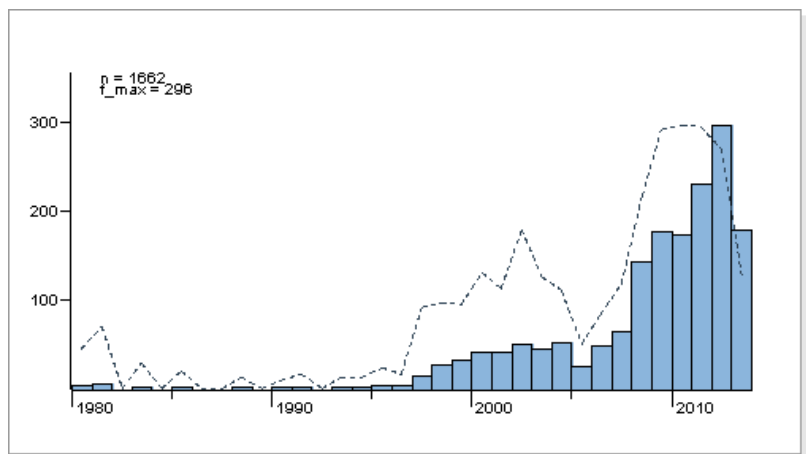
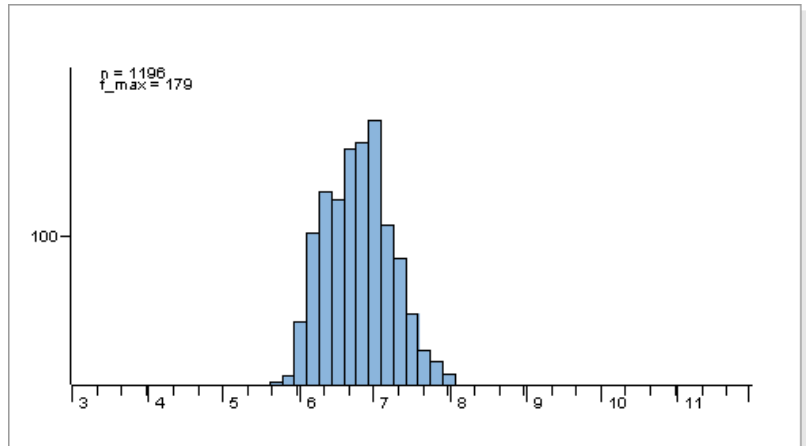
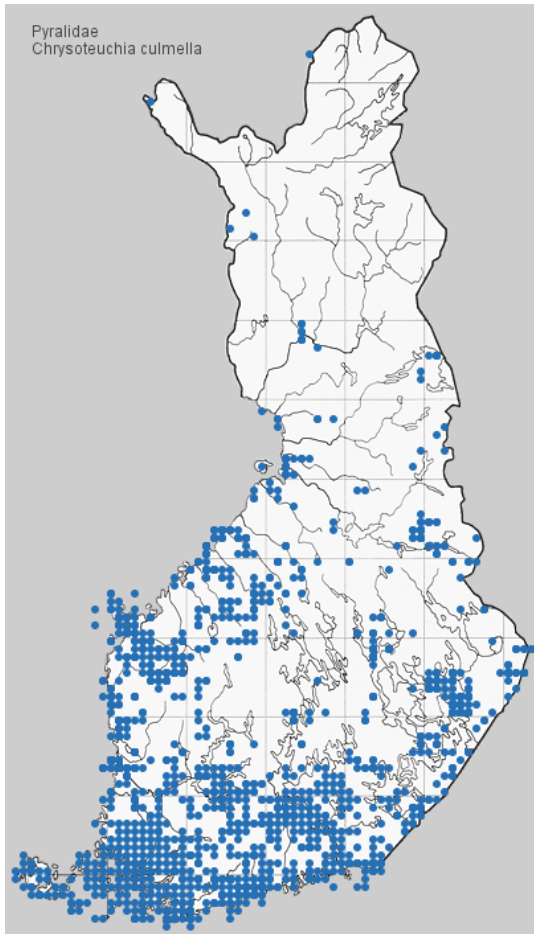
Kehitysvaiheet tuntemattomat.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-25 mm. Etusiivet vaalean oljenkeltaiset; suonien välit enemmän tai vähemmän ruskeatäytteiset, eniten etureunassa. Ulompi poikkiviiru lyijynharmaa, suorakulmaisesti ulospäin taipunut. Siiven kärjessä lyhyempi, samansuuntainen, tumma viiru. Joskus suonien väleistä puuttuu ruskea täyte, ja näkyy tumma, viisto, lähellä takareunaa terävämukainen sisempi poikkiviiru. Ulkoreunassa lähellä takakulmaa 3 mustaa täplää. Siipiripset vahvasti metallinkiiltoiset. Takasiivet harmaat.

Elintavat. Ubikvisti; esiintyy kaikkialla, missä kasvaa heinää. Lepää päivisin korsilla pää alaspäin. Lentää tai on häiritävissä lentoon koko päivän; aktiivisimmillaan myöhään iltapäivällä. Tulee yöllä silloin tällöin valolle.

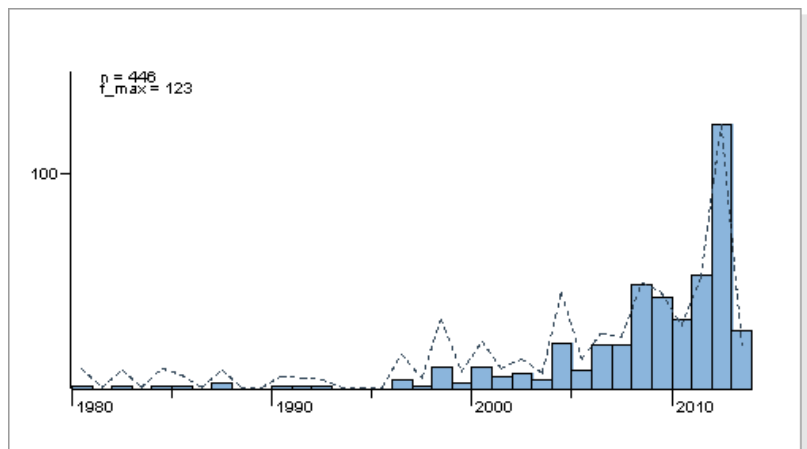
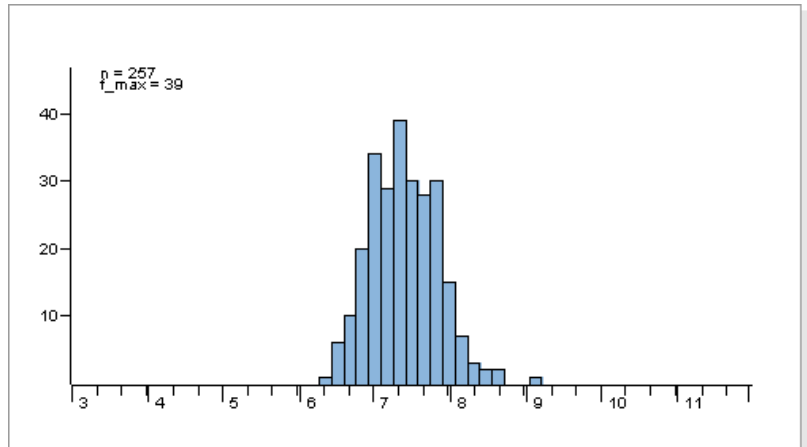
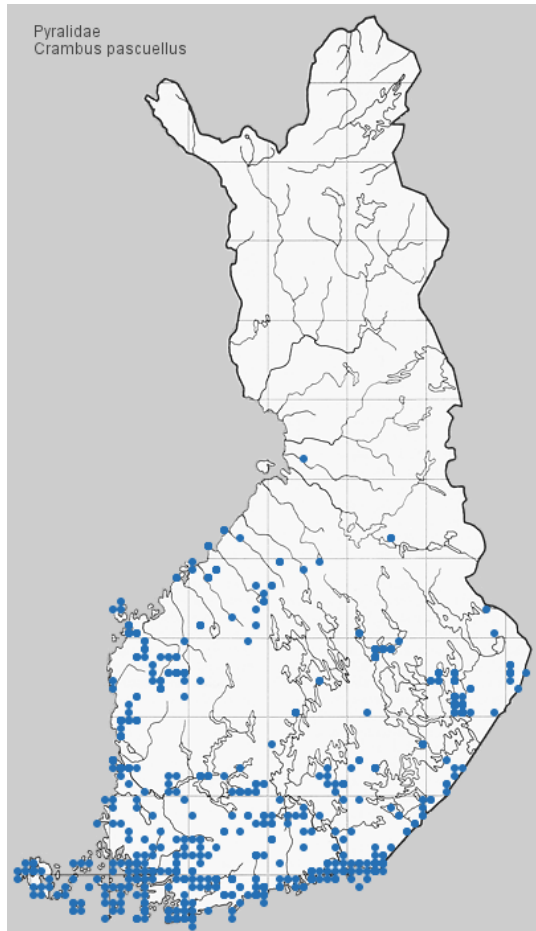
Toukka läpikuultava, valkeahko tai heikosti oranssi, joskus vihreäsävvyinen; voi olla myös purppuranruskea. Pää kiiltävän kellanruskea tai vaalean punaruskea. Niska- ja peräkilpi vaaleahkon ruskeat. Lähellä koteloitumista toukka on vihertävänharmaa, pää kiiltävän ruskea ja niskakilpi kiiltävän vihertävänkeltainen. Elää heinäkavien (Poaceae), kuten natojen (*Festuca*) sekä höyhensammalen (*Ctenidium molluscum*) juurissa; talvehtii täysikasvuksena. Koteloituu varhain keväällä kapeaan, paperimaiseen kotelokoppaan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 20–26 mm. Etusiipien ulkoreuna vahvasti kovera kärjen takana. Pohjaväri kiiltävän okrankeltainen; ulomman puoliskon suonien kohdalla valkeaa, tummareunaista kehnää. Takareunassa valkea viiru. Siiven etuosassa leveä, kiiltävänvalkea, kapealti tummareunainen pitkittäisjuova siiven tyveltä ulomman poikkiviirun lähelle. Pitkittäisjuova seuraa etureunaa noin 1/3 kohdalle; sen katkaisee keskisarakeen ulko-osassa kapea, tumma, viisto juova. Ulompi poikkiviiru ulospäin taipunut, valkea, sisäpuolelta ruskeareunainen; sen sisäpuolella pieni, valkea, kiilamainen laikku. Siiven kärjessä valkea, kolmiomainen laikku, jonka takana ulkoreunassa 3–4 pientä, tummaa täplää. Siipiripset harmaat, metallinkiiltoiset; karkiosassa valkeat, harmaakärkiset ja niissä kapea, tumma tyvijuova. Takasiivet harmaat, sisäreunasta valkeahkot.

Elintavat. Kuivilla ja kosteilla niityillä, suoniityillä, soilla. Lepää päivisin korsilla ym. pää alaspäin. Lentää iltapäivällä ja illalla; tulee yöllä valolle.

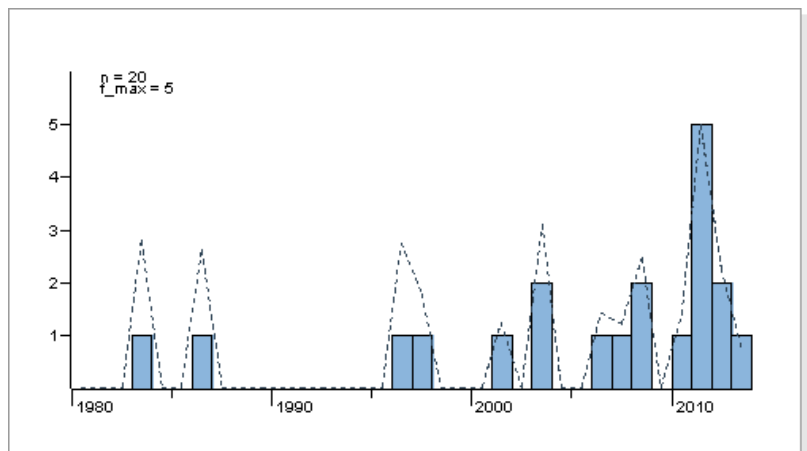
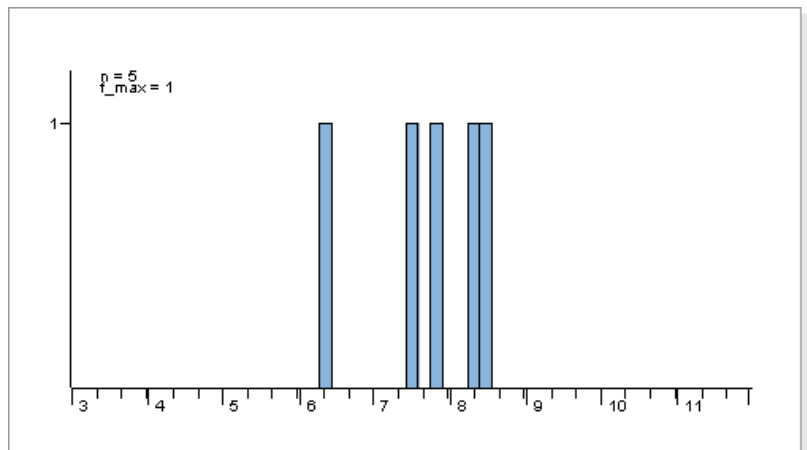
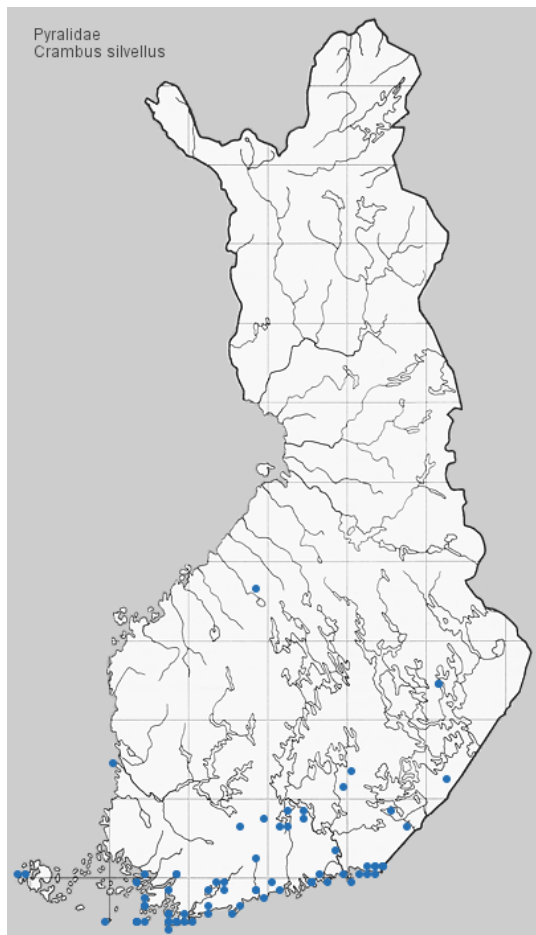
Toukka likaisenvalkea; pää vaaleanruskea, tummempitäpläinen; niskakilpi kellertävä. Elää syys-toukokuussa silkiputkessa heinäkasveilla (Poaceae), kuten nurmikoilla (*Poa*), joskus myös apiloilla (*Trifolium*) ja sammalilla; talvehtii lähes täysikasvuisena.

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: J. Tyllinen

Tuntomerkit. Siipiväli 20-24 mm. Etusiipien ulkoreuna vain vähän kovera kärjen takana. Pohjaväri kiiltävän okrankeltainen, takareunassa vaaleampi, suonet liijynharmaakehnäiset. Siiven etuosassa tasaleveä, kiiltävänvalkea, kapealti tummarajainen pitkittäisjuova, joka ulottuu siiven tyveltä ulkoreunaan asti; sen katkaisee kapea, ruskea, viisto juova sekä ulospäin taipunut, vaalean liijynharmaa ulompi poikkiviiru, joka on sisäpuolelta kapealti tummareunainen. Ulomman poikkiviirun sisäpuolella etureunassa vaalea, siiven keskikohtaan ulottuva kiilamainen laikku. Siiven kärjessä vaalea, V:n muotoinen juova; sen takana ulkoreunassa 5 mustaa täplää. Ripset harmahtavat, metallinkiiltoiset; kärkeosassa sisäosastaan valkeat, tyvijuoja musta. Takasiivet vaaleanharmat, etureunasta valkeahkot.

Elintavat. Soilla. Lepää päivisin korsilla; lentää myöhään iltapäivällä ja alkuillasta. Tulee yöllä valolle.

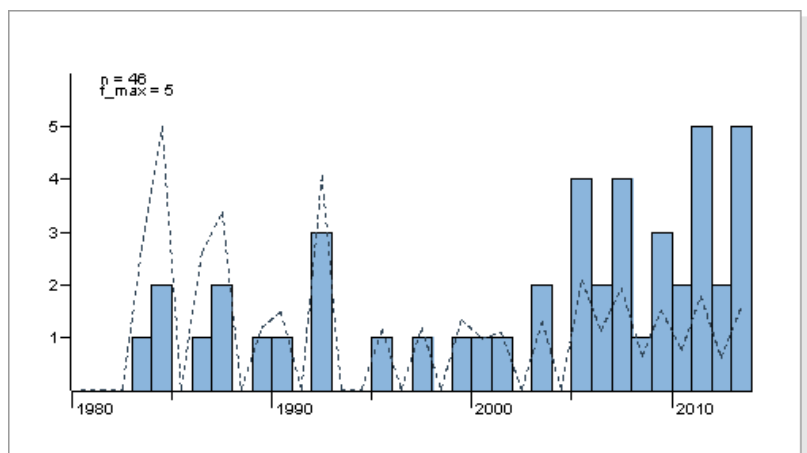
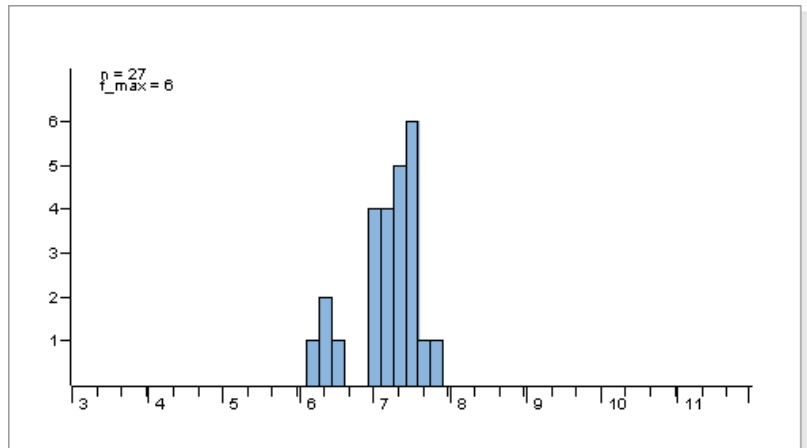
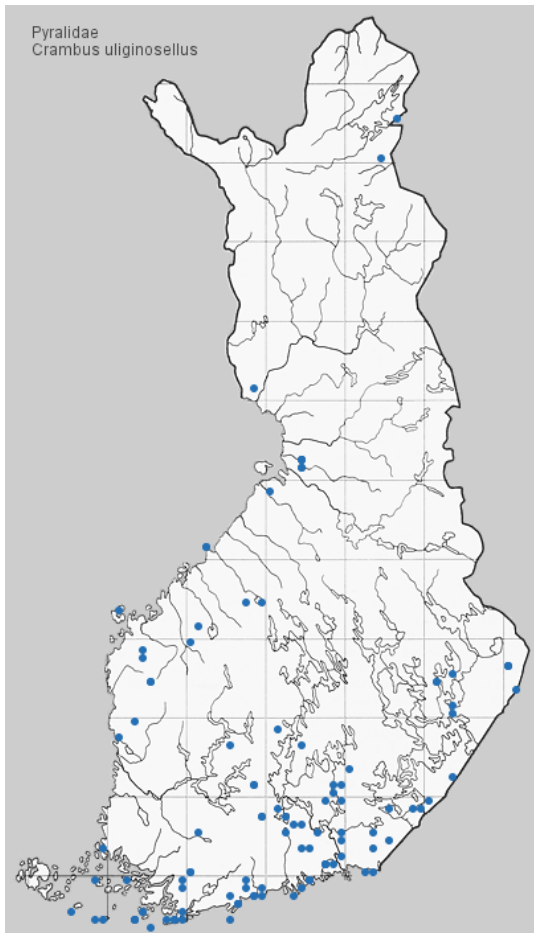
Toukka vihertävänharmaa tai kellanvihertävänharmaa; nystyrät suuret, kiiltävän kellanharmat tai harmaat. Pää keltainen, kuviot mustat tai ruskeat, tai kokonaan musta. Niskakilpi tumma, keskellä vaalea juova. Hengitysaukot ruskeat. Elää ohuessa silkkiputkessa sammalessa; syö kapealehtisten sarojen (*Carex*) lehtiä; talvehtii. Koteloituu heinäkuussa ohueen, mutta tiheään kotelokoppaan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-22 mm. Muistuttaa lajia *C. pascuella*; etusiivet lyhyemmät ja leveämmät, suonien kohdalla enemmän tummaa kehnää. Valkea pitkittäisjuova seuraa etureunaa n. 3/7 kohdalle; sen jakaa enemmän tai vähemmän selvä, tumma pitkittäisvarjo. Pitkittäisjuovan takareunan keskellä pieni hammas. Takasiivet valkeat, kärjestä harmahtavat.

Elintavat. Soilla, suoniityillä. Lepää päivällä kasvillisuudessa, josta helppo myöhään iltaapäivällä häiritä lentoon. Lentää aktiivisesti iltahämärissä. Tulee satunnaisesti valolle.

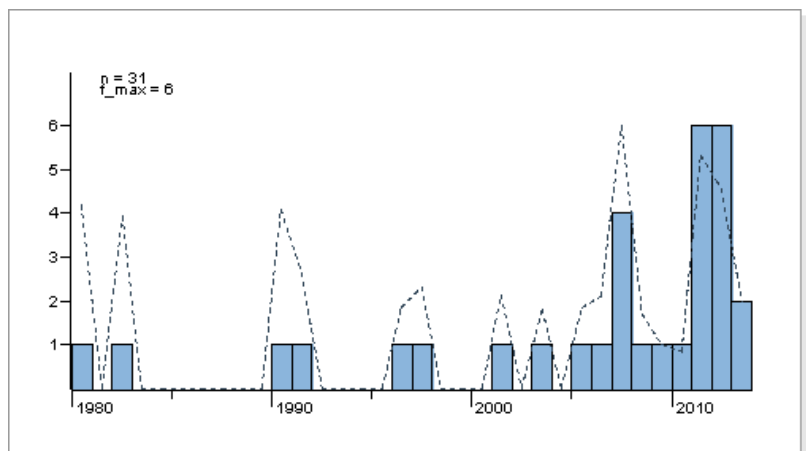
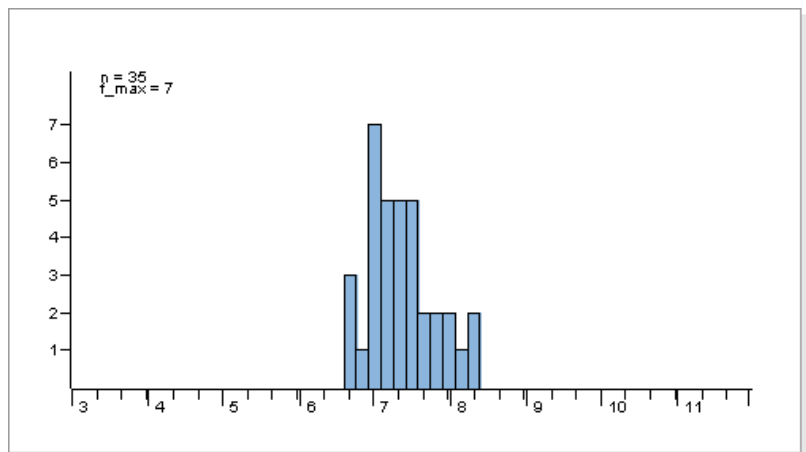
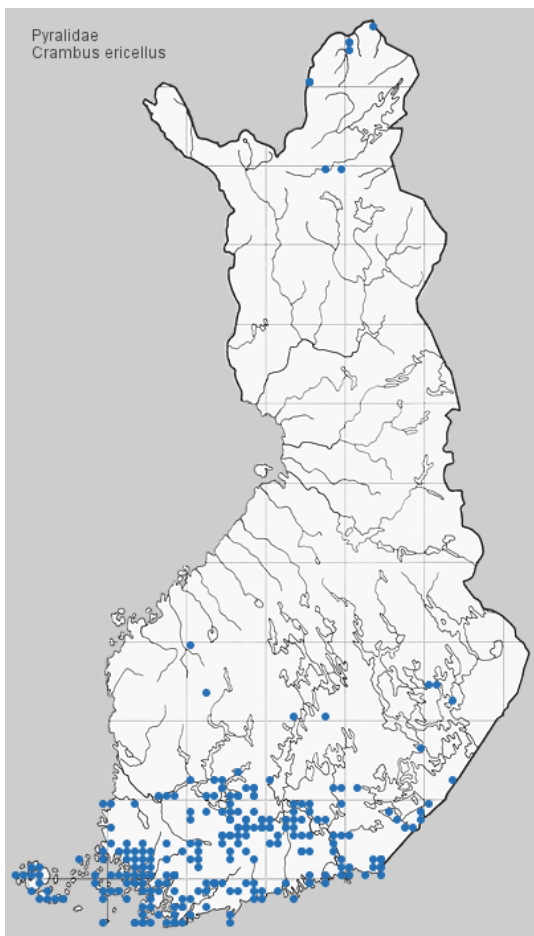
Toukka ensin punertavankeltainen tai vaaleanruskehtava, pää ja niskakilpi mustat. Myöhemmin se on kellertävänharmaa tai vaaleanruskehtava, pää musta. Niskakilpi ja raajat mustanruskeat. Nystyrät vartaloa tummemmat. Elää syys-toukokuussa heinäkasveilla (Poaceae); talvehtii silkkiputkessa sammalessa. Koteloituu maahan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

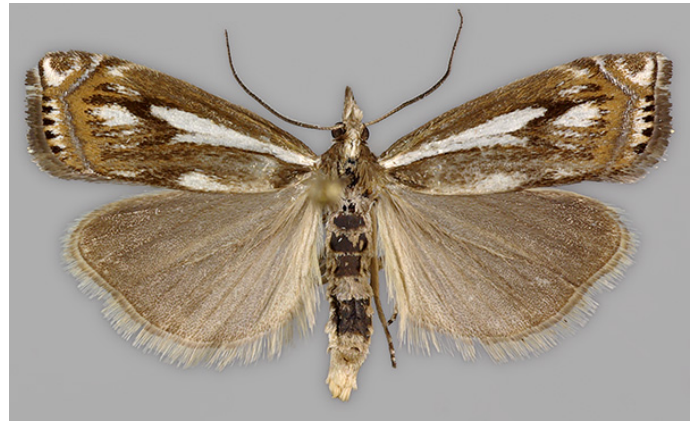
Tuntomerkit. Siipiväli 21-24 mm. Etusiipien ulkoreuna vain heikosti kovera kärjen takana. Pohjaväri ruskeankeltainen; takareunassa kapea, vaaleampi juova. Suonet lyijynharmaakehnäiset. Siiven etupuoliskossa kapea, kiiltävänvalkea pitkittäisjuova, joka ulottuu siiven tyveltä lähelle ulompaa poikkiviirua; sen katkaisee keskisarakeen ulko-osassa kapea, tumma, viisto juova. Pitkittäisjuova levenee tasaisesti tyvestä viistoon juovaan asti, sen ulkopuolella juova on tasalevyinen. Ulompi poikkiviiru ulospäin taipunut, vaalean lyijynharmaa, sisäpuolelta ruskeareunainen; sen sisäpuolella etureunassa pieni, valkea, viisto täplä. Siiven kärjessä pieni, valkea, kolmikulmainen täplä. Sen takana ulkoreunassa 4-5 mustaa täplää vaaleassa juovassa. Siipiripset tummanharmaat, metallinkiiltoiset; siiven karkiosassa sisäosastaan valkeat, tyvi juova tumma. Takasiivet tummanharmaat.

Elintavat. Nummilla, valoisissa mäntymetsissä, tunturikankailla. Tavataan päivisin; lentää aktiivisesti myöhään ilta päivällä. Tulee silloin tällöin valolle.

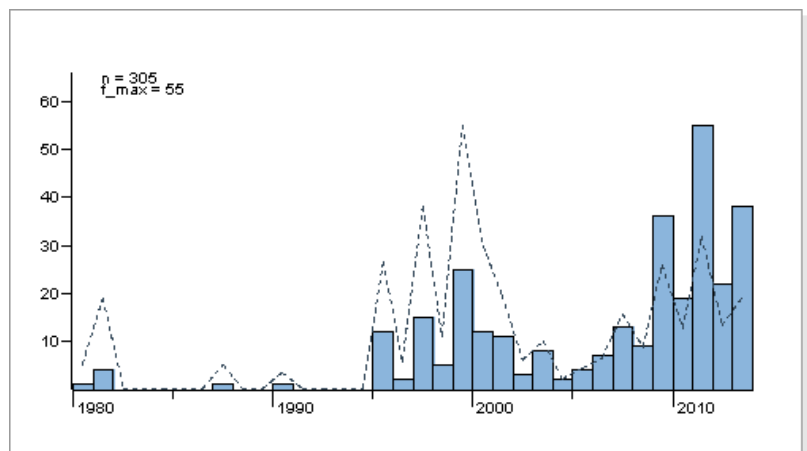
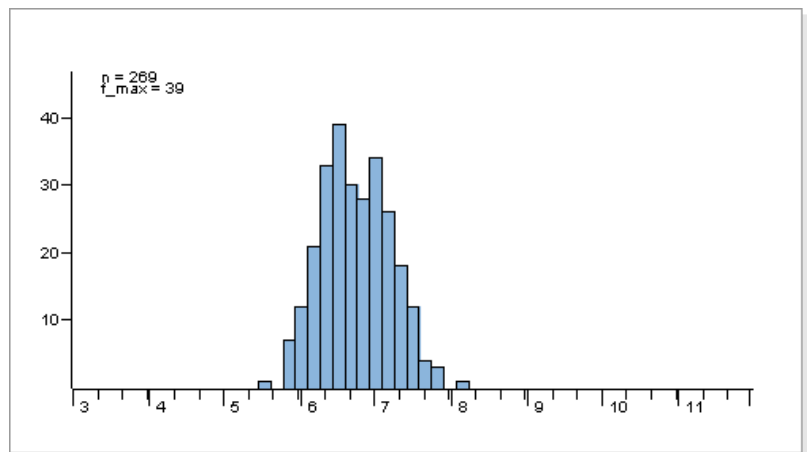
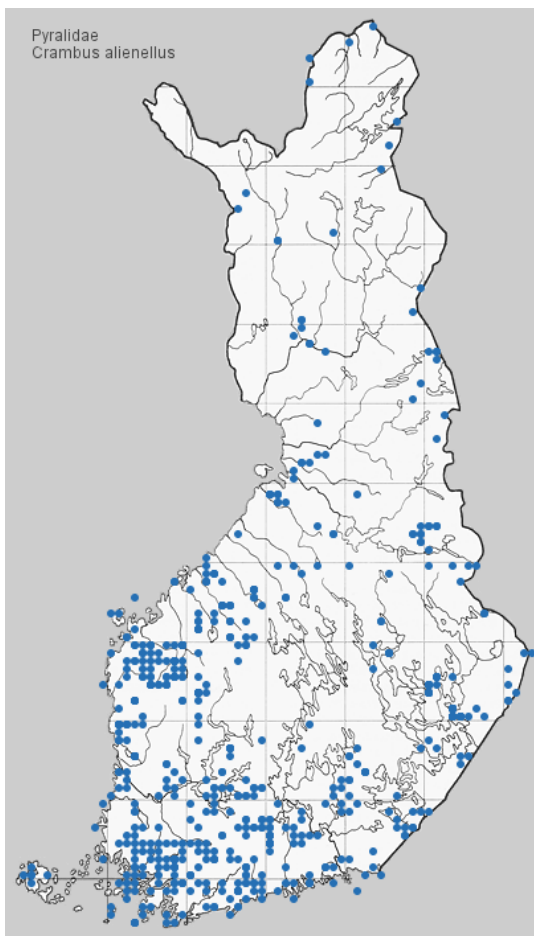
Toukka likaisenvalkoa. Pää suhteellisen vaalean ruskea; niskakilpi vaalean kellertävä. Elää syys-toukokuussa heinäkasveilla (Poaceae), kuten lampaannadalla (*Festuca ovina*) ja metsälauhalla (*Deschampsia flexuosa*).

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 18-22 mm. Etusiivet lyhyet ja leveät, ulkoreuna kovera kärjen takana. Pohjaväri tumman kellanruskea. Siiven keskellä valkea pitkittäisjuova, joka ulottuu siiven tyveltä lähelle ulompaa poikkiviirua; takareunassa lähes samanpituisen, valkea juova; molemmat katkaisee hiukan siiven keskikohdan ulkopuolelta mustanruskea, hammastettu poikkiviiru. Sen ulkopuolella pitkittäisjuovien välissä valkeita juovia suonien välissä sekä etureunassa pieni, valkea täplä. Ulompi poikkiviiru ulospäin taipunut, vaalean liijynharmaa, sisäpuolelta tummanruskearajainen. Siiven kärjessä valkea, V:n muotoinen täplä, sen takana ulkoreunassa 4-5 mustaa täplää valkeassa poikkijuovassa. Ripset siiven kärkeosassa tyvestä valkeat, kärjestä tummanharmaat; tyviuova kapea, tumma; heti kärkeosan takana kapealti kokonaan valkeat. Loput ripsistä tummanharmaat, metallinkiiltoiset. Takasiivet harmaat.

Elintavat. Soilla. Lentää iltapäivällä ja illalla; häiritävissä lentoon myös aikaisemmin päivällä.

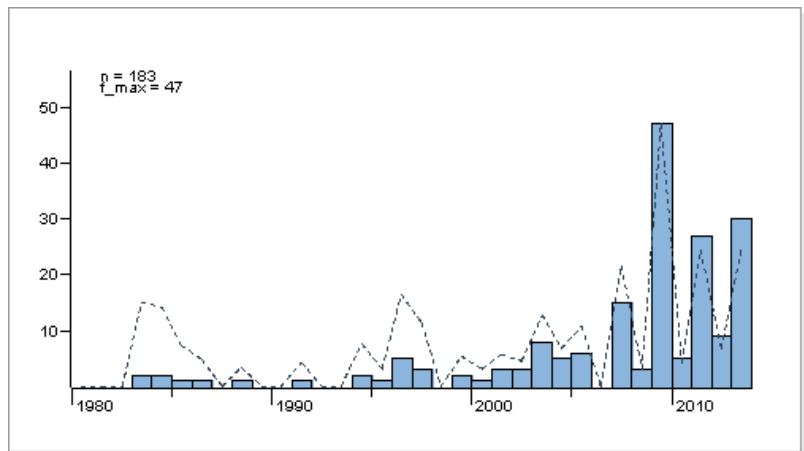
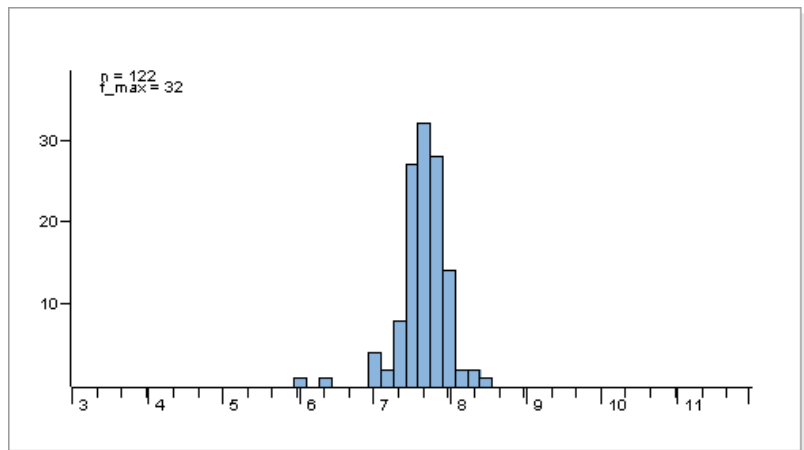
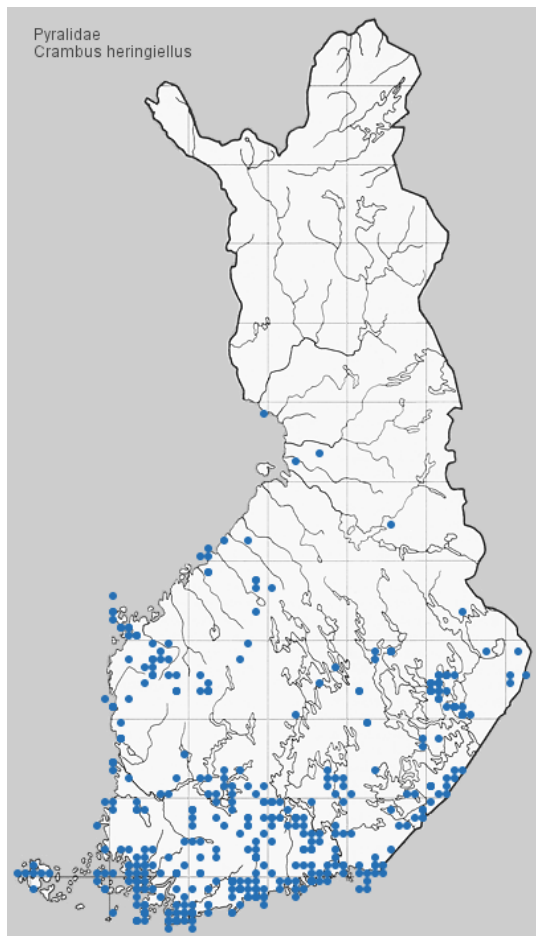
Kehitysvaiheet tuntemattomat.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-24 mm. Etusiivet lyhyet ja leveät; mustanruskeat. Siiven keskellä terävä, valkea pitkittäisjuova, joka ulottuu siiven tyveltä lähelle ulompaa poikkiviirua; sen katkaisee keskellä siipeä leveä, mustahko laikku. Pitkittäisjuova on siiven tyvessä hyvin kapea, levenee tasaisesti sen katkaisevaan laikkuun asti; sen ulkopuolella juova on tasalevyinen. Ulompi poikkiviiru ulospäin taipunut, lyijynkiiltainen, muodostaa etureunassa pienen, valkean täplän; sen sisäpuolella suurempi, vaalea täplä. Ulkoreunassa lähellä kärkeä valkea juova; sen takana 4-5 mustaa täplää. Siipiripset tumman harmaanruskeat, metallinkiilliset; karkiosassa tyvestä valkeat. Takasiivet mustanruskeat.

Elintavat. Kuivilla, hiekkapohjaisilla paikoilla. Lentää auringonpaisteessa, iltapäivällä ja illalla. Tulee yöllä valolle.

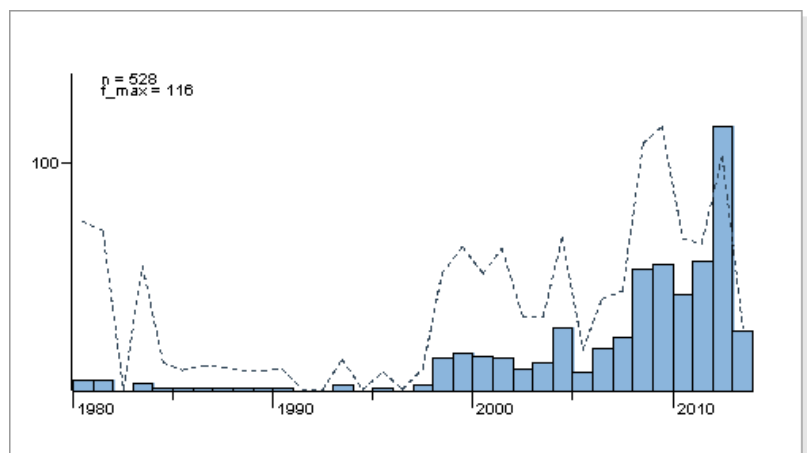
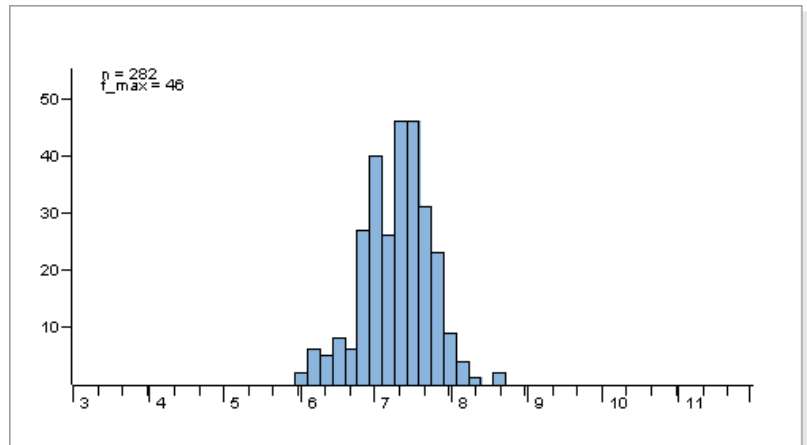
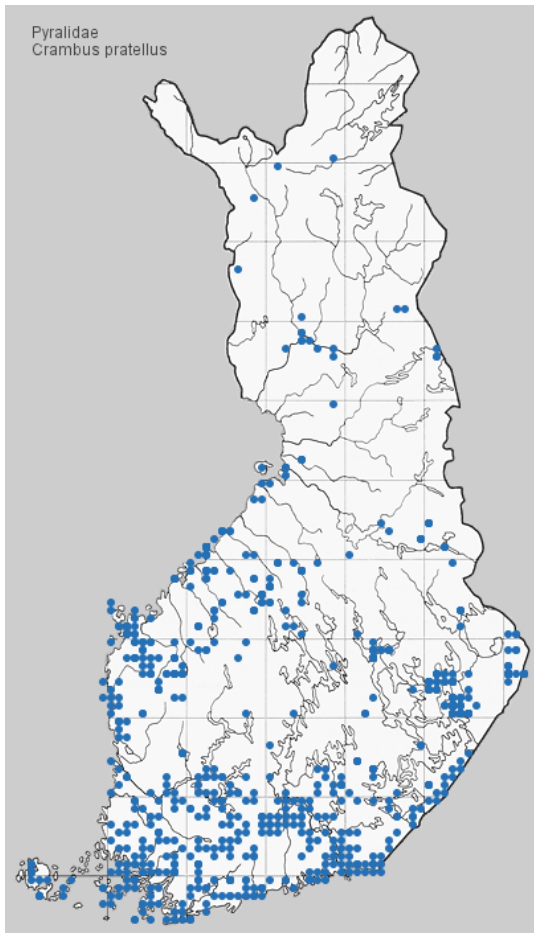
Toukka elää kalliopalmikkosammalilla (*Hypnum*) tehden käytäviä sammalen kuihtuneisiin osiin; talvehtii. Koteloituu kotelokoppaan sammaleeseen.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 20-25 mm. Muistuttaa lajia *C. lathoniellus*; Etusiivet hieman pitemmät ja kapeammat; pohjaväri koiraalla vaaleampi ja kellertävämpi. Valkea pitkittäisjuova taipuu hiukan siiven keskikohdan ulkopuolella. Kärjen vaalea täplä terävästi kolmikulmainen; etureunassa pienempi, valkea täplä, joka ei yhdy kolmikulmaiseen täplään (voi puuttuakin). Takasiivet hiukan vaaleamman harmaat kuin lajilla *C. lathoniellus*.

Elintavat. Kedoilla, niityillä, metsänreunoilla, soilla. Lepää päivisin korsilla ym., on helposti häiritävissä lentoon. Lentää aktiivisesti iltapäivällä; tulee yöllä valolle.

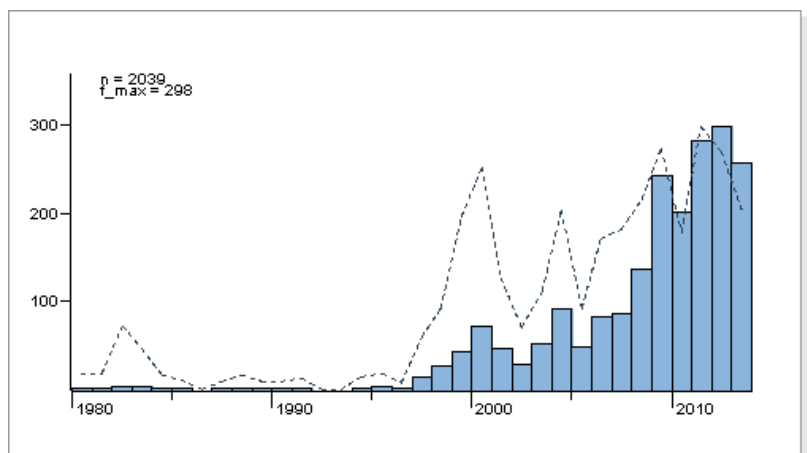
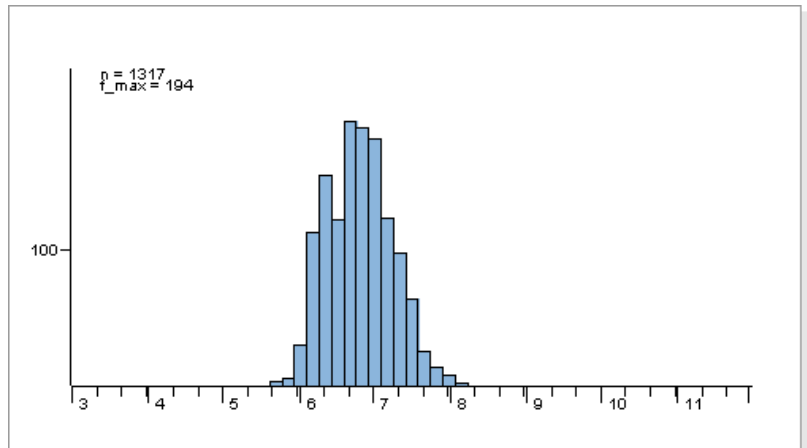
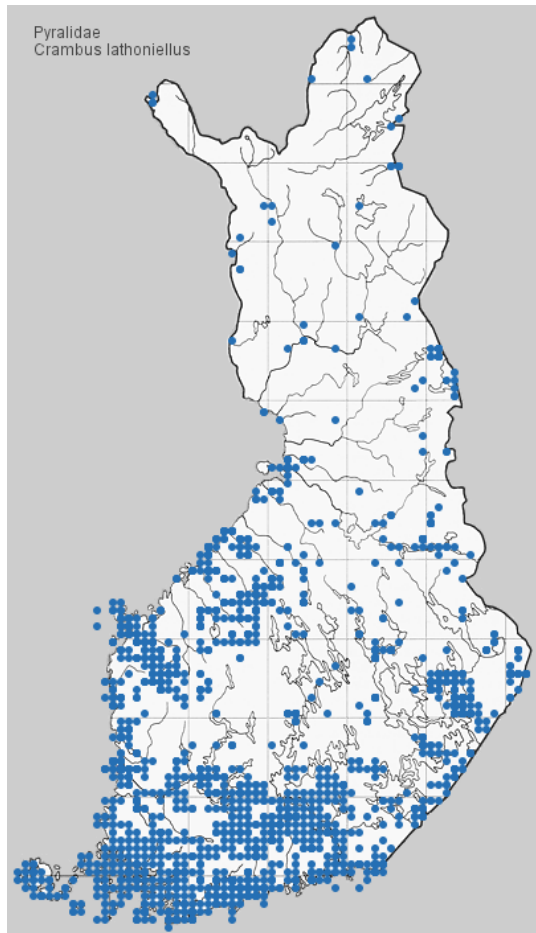
Toukka likaisenvalkoa tai ruskehtava, tummahkotäpläinen. Pää tummanruskea tai punaruskea. Niskakilpi harmaanruskea tai tummanruskea; peräkilpi tummanruskea. Elää elo-toukokuussa heinäkasvien (Poaceae), kuten lauhojen (*Deschampsia*) juurilla ja maavarsilla silkkiputkessa, joka on päällystetty korrenpätkillä. Koteloituu kotelokoppaan silkkiputken päähän.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 17-24 mm. Etusiipien ulkoreuna kovera kärjen takana. Pohjaväri koiraalla kellertävänruskea, naaraalla kellertävän- tai ruskehtavanvalkea; suonien kohdalla hienoa, tummaa kehnää. Etureunassa kapea, valkea juova siiven tyvestä siiven keskelle. Siiven keskellä kapeiden, tummanruskeiden viirujen rajaama valkea pitkittäisjuova siiven tyveltä ulompaan poikkiviiruun asti; etummainen reunaviiruista suora; takimmainen muodostaa hampaan siiven keskikohdassa ja jatkuu viistosti valkean pitkittäisjuovan poikki. Ulompi poikkiviiru ulospäin taipunut, valkea tai lyijynkiiltävä, sisäpuolelta ruskeareunainen. Siiven kärjessä ulkoreunaa vasten valkea, hyvin kapea, kolmikulmainen täplä, muodostaa usein V-kuvion yhdessä etureunan vaalean, viiston täplän kanssa. Ulkoreunassa rivi mustia täpliä. Siipiripset metallinkiiltoiset, karkiosassa niissä tumma tyvi-juova. Takasiivet harmaat.

Elintavat. Ubikvisti; lähes kaikkialla, missä kasvaa heinää. Lentää suurimman osan päivästä; lepää pää alaspäin. Tulee yöllä yksitellen valolle.

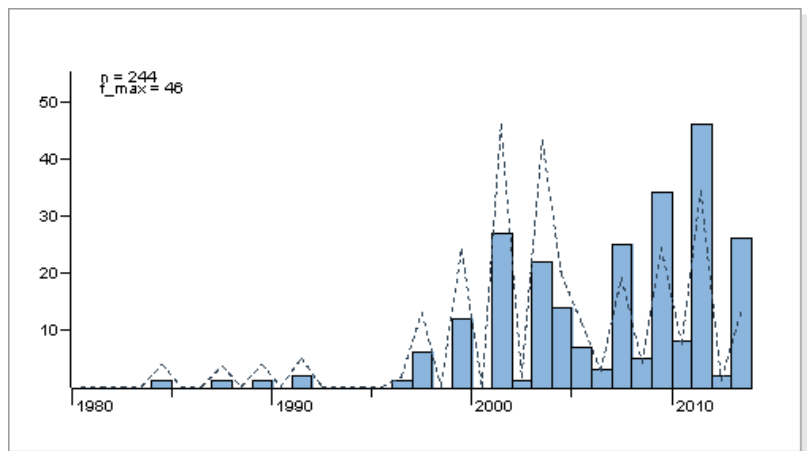
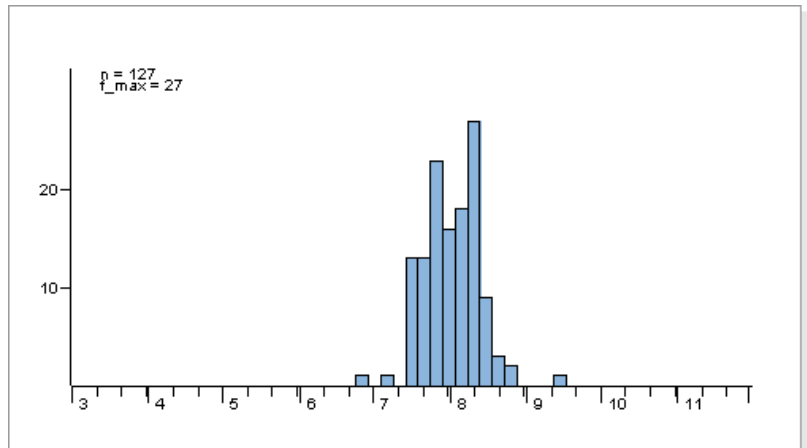
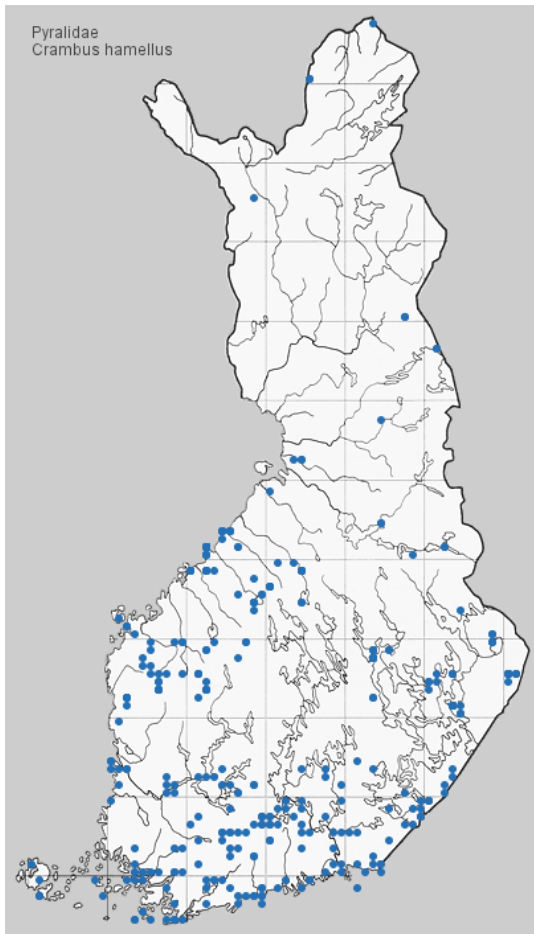
Toukka likaisenvalkea, vihertävänharmaa, harmaanruskea tai tumman vihreänkeltainen. Pää melko vaalean kellanruskea, tummempitäpläinen. Niskakilpi vaaleanruskea tai vaaleankeltainen. Elää heinäkasveilla (Poaceae), kuten nurmilauhalla (*Deschampsia cespitosa*); silkkikudoksessa maanpinnalla korsien välissä syöden korren alaosia; talvehtii lähes täysikasvuisena. Koteloituu keväällä kotelokoppaan maahan heinäjuurien väliin.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19–26 mm. Etusiipien ulkoreuna vain hiukan kovera kärjen takana. Pohjaväri ruskea, ulkosarake harmahtava. Valkea pitkittäisjuova siiven tyveltä ei osu etureunaan ja päättyy teräväkärkisenä lähelle ulompaa poikkiviirua; sen takareunassa siiven keskikohdassa pitkä, ulospäin suuntautuva hammas. Ulompi poikkiviiru ulospäin taipunut, valkea, sisäpuolelta tummareunainen; sen sisäpuolella etureunassa pieni, vaalea, viisto täplä. Siiven kärjessä suurempi, kolmikulmainen, valkea täplä ja etureunassa pienempi, valkea täplä; niiden välissä leveä, tummanruskea juova. Ulkoreunassa rivi tummia, juovamaisia täpliä. Siipiripset harmaat, metallinkiiltoiset, tyvestä vaaleat. Takasiivet harmaat.

Elintavat. Niityillä, nummilla. Piilottelee päivisin; istuu heinänkorsilla tai kanervilla illalla. Tulee yöllä valolle.

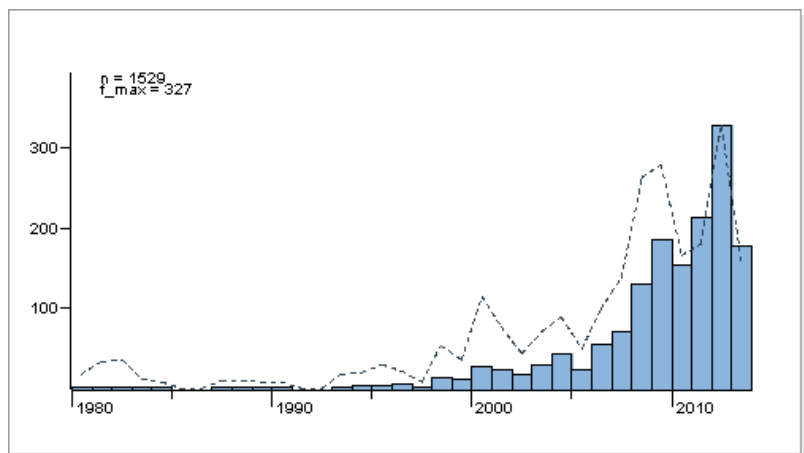
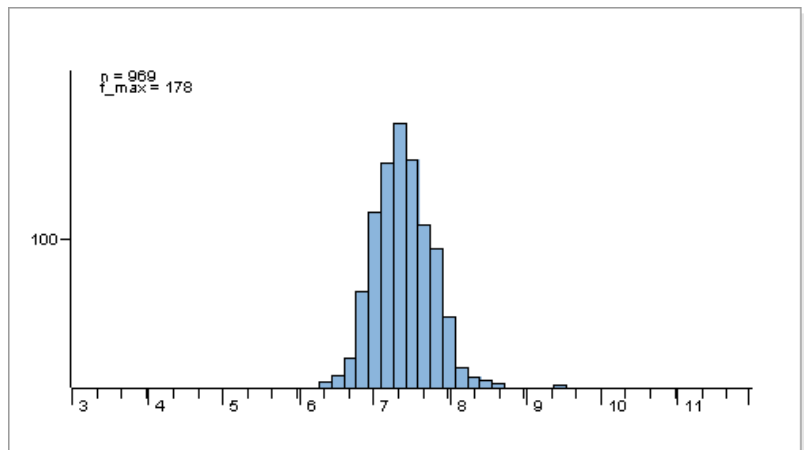
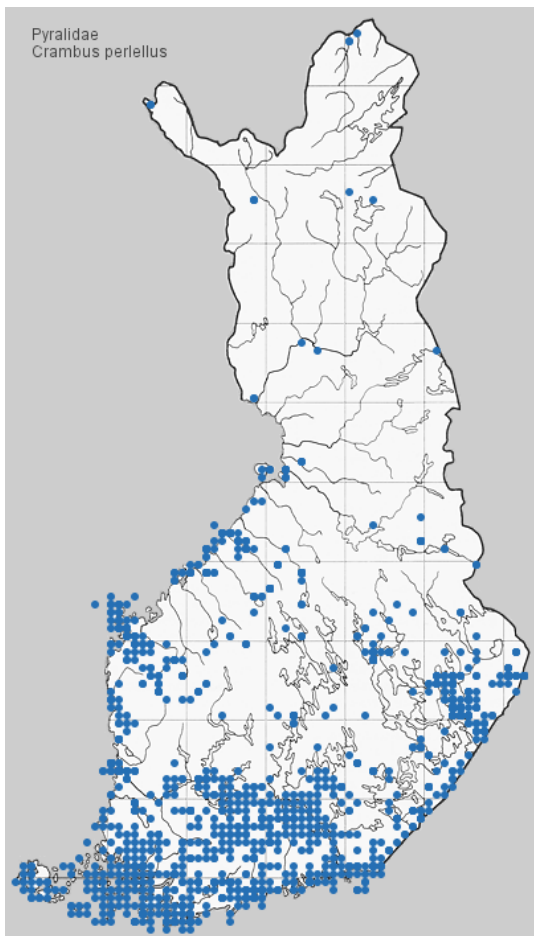
Toukka elää heinillä (Poaceae).

Kuva: J. Tyllinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 19-28 mm. Otsa tasainen. Huulirihmat hyvin pitkät. Etusiivet pitkänomaiset, kiiltävän valkeat, joskus kellertävänsävyiset. Suonet usein enemmän tai vähemmän leveästi harmaanruskeakehnaiset (f. *warringtonellus* Stainton, 1849). Takasiivet vaaleahkon - tummahkon harmaat.

Elintavat. Kedoilla, niityillä, soilla. Istuu päivisin korsilla pää alaspäin; häiritävissä helposti lentoon. Lentää aktiivisesti iltapäivällä ja illalla; tulee yöllä silloin tällöin valolle.

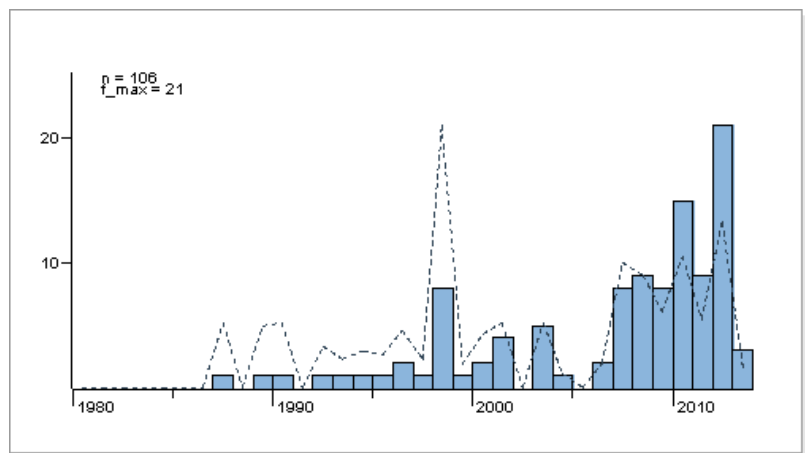
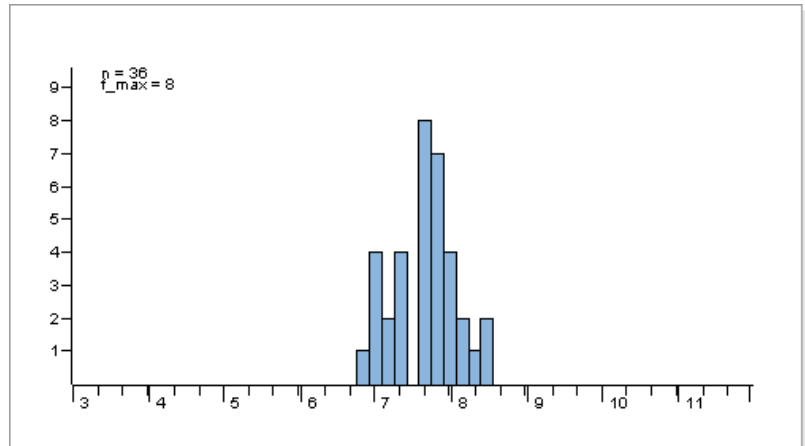
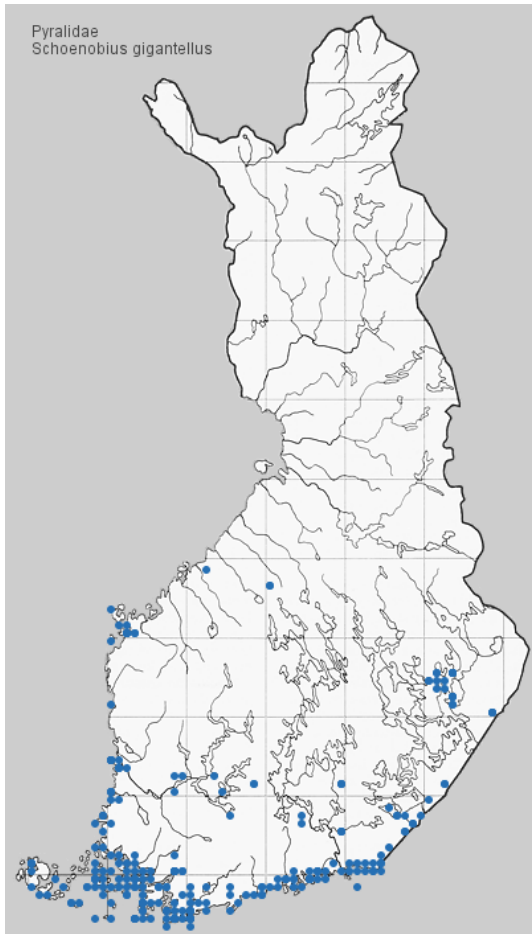
Toukka harmaanvihreä, harmaanruskea tai likaisen valkeahko; selkäjuova tumma, nystyrät ruskeat. Pää vaalean kellanruskea, tummanruskeakuvioinen. Niskakilpi kellanruskea. Elää heinäkasveilla (Poaceae), kuten nadoilla (*Festuca*) ja lauhoilla (*Deschampsia*); silkkiputkessa korren alaosissa. Koteloituu keväällä kotelokoppaan maahan.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 25-48 mm. Koiraan etusiivet harmaanruskeat, enemmän tai vähemmän okrankeltaisen sävyiset ja mustanruskeakehnäiset. Keskisarakkeen 2 mustanruskeaa täplää yleensä selvät, usein mustanruskeita täpliä on enemmän. Etureunasta läheltä kärkeä lähtee viisto, mustanruskea varjo. Ulkosarakkeen suonet usein vaaleakehnäiset. Takasiivet harmaanruskeat, tyvestä vaaleammat; niissä tumma reunajuova, joka tummimmillaan suonien kohdalla. Molempien siipiparien ulkoreunassa rivi tummia täpliä. Naaraan etusiivet vaalean okrankeltaiset - punaruskeat, etureunasta lähtevä viisto varjo epäselvä, kuten myös tummat täplät; kärjessä joskus harmaanruskea varjotäplä. Takasiivet valkeat, joskus kärjestä hiukan tummemmat, tumma reunajuova heikko. Ulkoreunan tummat täplät pieniä, usein epäselvät tai puuttuvat, varsinkin takasiivissä.

Elintavat. Ruovikoissa, rannoilla, ojissa, soilla. Piilottelee päivisin syvällä kasvillisuudessa. Lentää myöhään iltahämärissä ja yöllä ruovikon yllä. Tulee hyvin valolle.

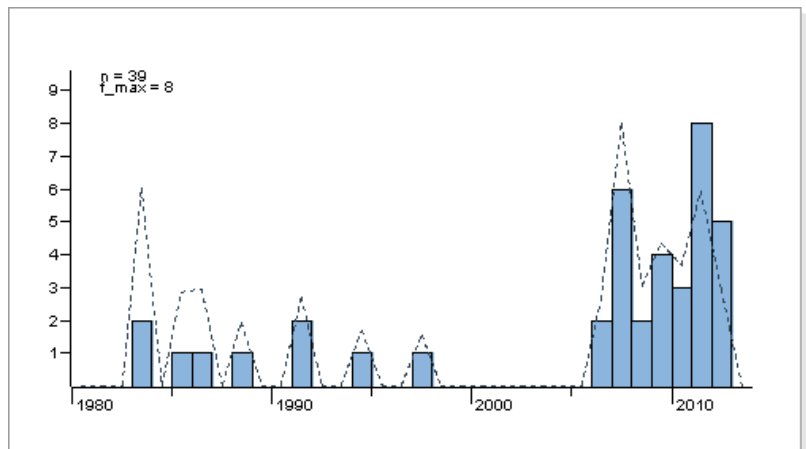
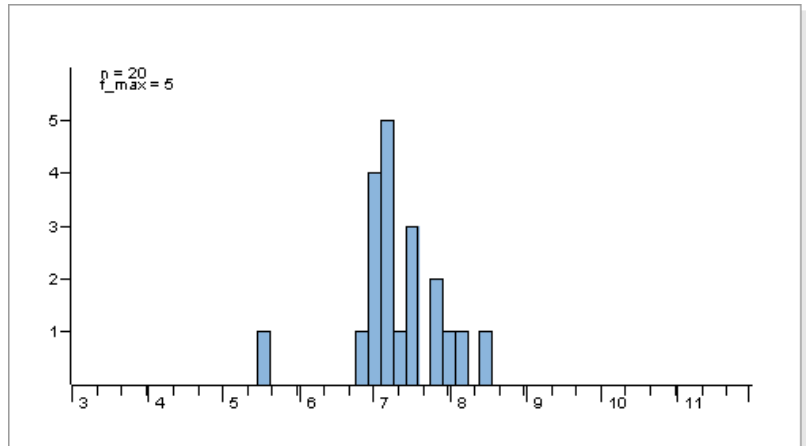
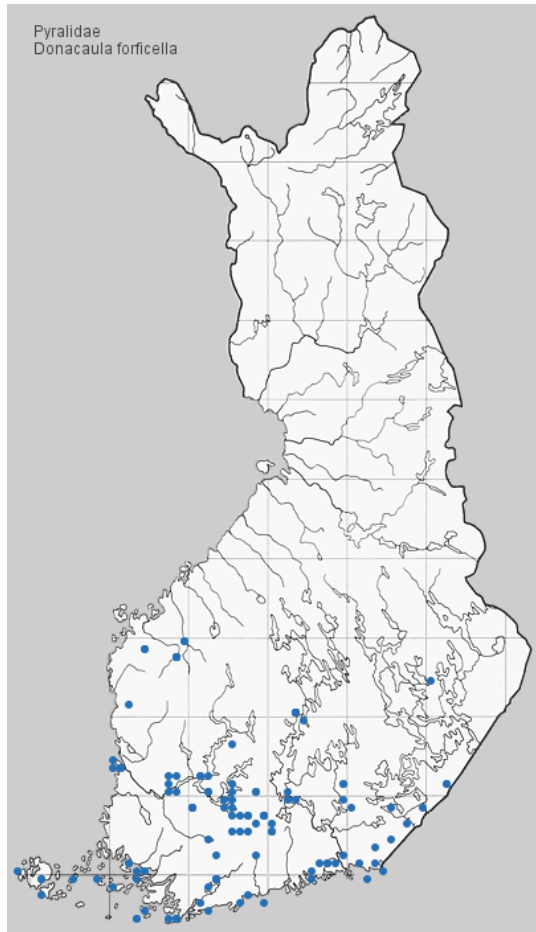
Toukka kalpeankeltainen, keltainen, vihertävänkeltainen tai oliivinvihreä, jaokkeiden välit harmaat. Pää ja niskakilpi kellanruskeat. Porautuu isosorsimon (*Glyceria maxima*) ja järviruo'on (*Phragmites australis*) korren sisään syöden sisustaa alaspäin. Kun korren sisus on syöty, leikkaa toukka palan korresta ja kehrää sen päistään kiinni sillaksi; tätä pitkin se siirtyy seuraavaan korteen. Toukka talvehtii, joskus kahdesti. Koteloituu korteen läpinäkyvään, pitkään kudokseen läpällä varustetun sisäänmenoreiän alapuolelle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 21-34 mm. Koiraan etusiivet leveät, vaalean okrankeltaiset, ruskeatäpläiset, enemmän tai vähemmän ruskeakehnaiset, tavallisesti siiven tyveltä hiukan etureunan takana kulkevana varjona, joka joskus ulottuu etureunaan. Keskitäplä pieni, selvä, mustanruskea; joskus pitkittäisvarjon ja takareunan välissä vielä 3 pienempää, tummaa täplää. Kärjestä takareunaan kulkee tummanruskea viisto juova. Takasiivet kellertävät, kärjessä tummempi, viisto varjo. Molempien siipiparien ulkoreunassa rivi tummia täpliä. Naaraan etusiivet pitkät ja kapeat, teräväkärkiset, ulkoreuna kovera. Pohjaväri vaaleahkon tai tummahkon ruskehtavankehtaiset, siiven tyveltä kärkeen hiukan etureunan takana kulkee tumman harmahtavanruskea pitkittäisjuova, jonka etureuna ei terävärajainen. Kärjestä lähtevä viisto juova usein epäselvä. Keskitäplä pieni, mustanruskea. Ulkoreunassa rivi heikkoja, mustia täpliä. Takasiivet kellertävänvalkeat, ulkoreunassa ei täpliä.

Elintavat. Kuivapohjaisissa järviruokoa harvakseltaan kasvavissa ympäristöissä ja laajojen ruovikoiden harva- ja matalakasvuisista osissa. Istuu päivisin korsilla, jolloin koiras lämpimällä säällä helposti häiritävissä lentoon. Iltapäivällä lentää aktiivisesti; koiras aloittaa lentonsa ennen naarasta. Molemmat sukupuolet tulevat yöllä valolle.

Toukka valkeahko, harmaanvihreä, vaaleanvihreä tai harmahtava, takapästä vaaleampi; selkäjuova tummanvihreä. Pää ja niskakilpi tummanruskeat tai kellanruskeat, mustatäpläiset. Aluksi kovertaa sorsimoiden (*Glyceria*), järviruo'on (*Phragmites australis*), sarojen (*Carex*) ja nurmikoiden (*Poa*) varsissa. Talvehtimisen jälkeen touko-kesäkuussa elää nuorissa versoissa, jotka se rullaa

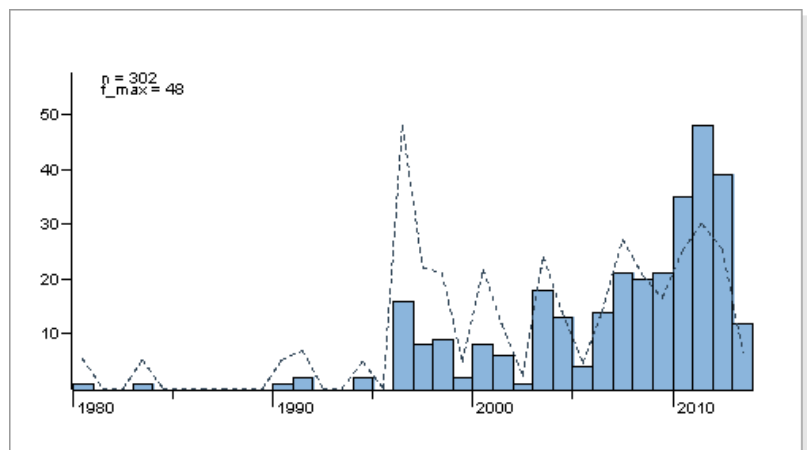
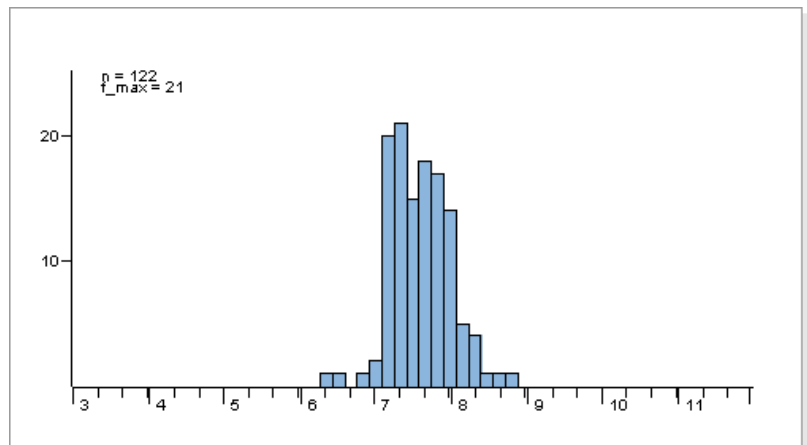
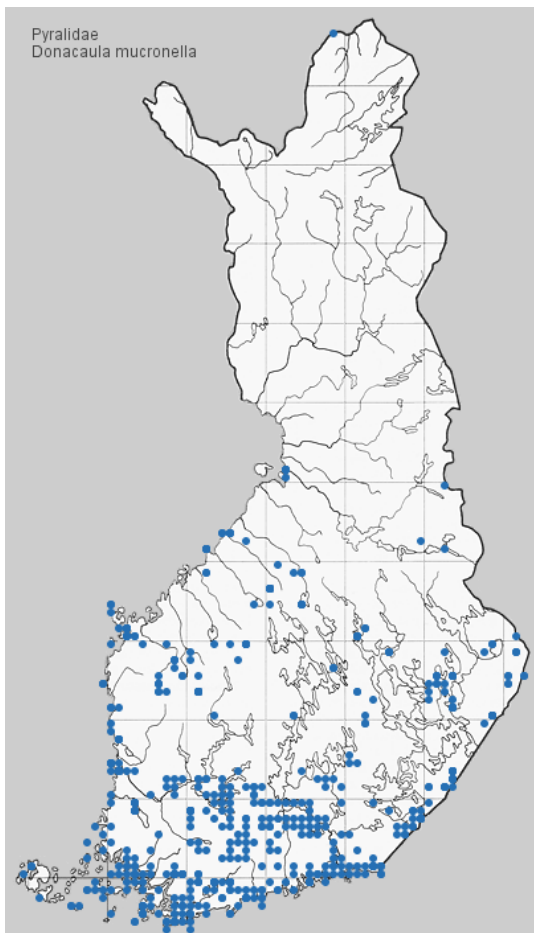
yhteen. Kun verso on syöty, leikkaa toukka palan korresta ja kehrää sen päistään kiinni sillaksi; tätä pitkin se siirtyy seuraavaan korteen. Koteloituu kesäkuussa korteen läpällä varustetun sisäänmenoreiän alapuolelle

Kuva: H.Tanner

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-31 mm. Koiraan etusiivet leveät, harmahtavanruskeat; naaraan etusiivet pitkät ja kapeat, teräväkärkiset, ulkoreunasta koverat, harmahtavanruskeat - okranruskeat, etureunassa terävärainen, vaalean kellanharmaa tai kellanruskea juova, jonka takana taaksepäin häipyvärainen, ruskea pitkittäisjuova siiven tyveltä siiven kärkeen. Koiraan takasiivet ruskehtavanvalkeat; molempien siipiparien ulkoreunassa selvät, tummat täplät. Naaraan takasiivet kellertävänvalkeat. Vain etusiipien ulkoreunassa pienet, epäselvät, tummat täplät.

Elintavat. Rannoilla, soilla. Piilottelee päivällä. Koiraat kiipeävät ruo'onkorsia ylös iltapäivällä ja lentävät hiukan iltahämärissä ja pimeään tultua. Molemmat sukupuolet tulevat hyvin valolle.

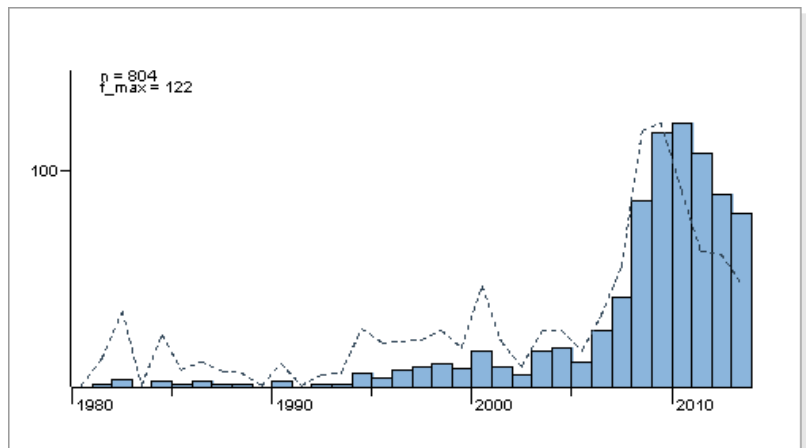
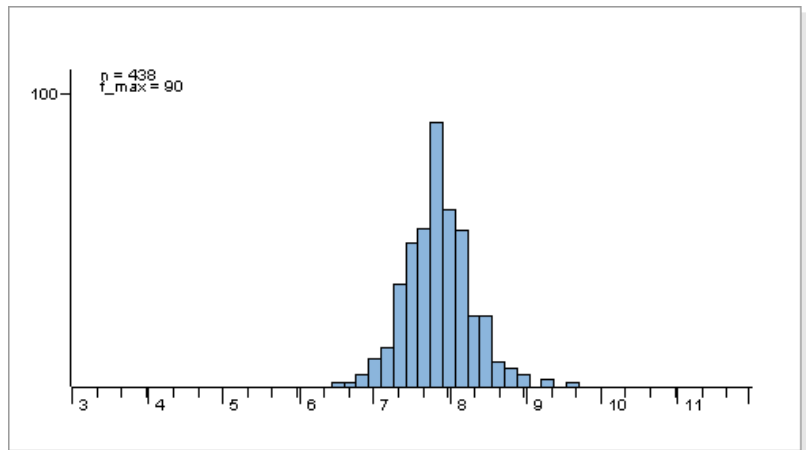
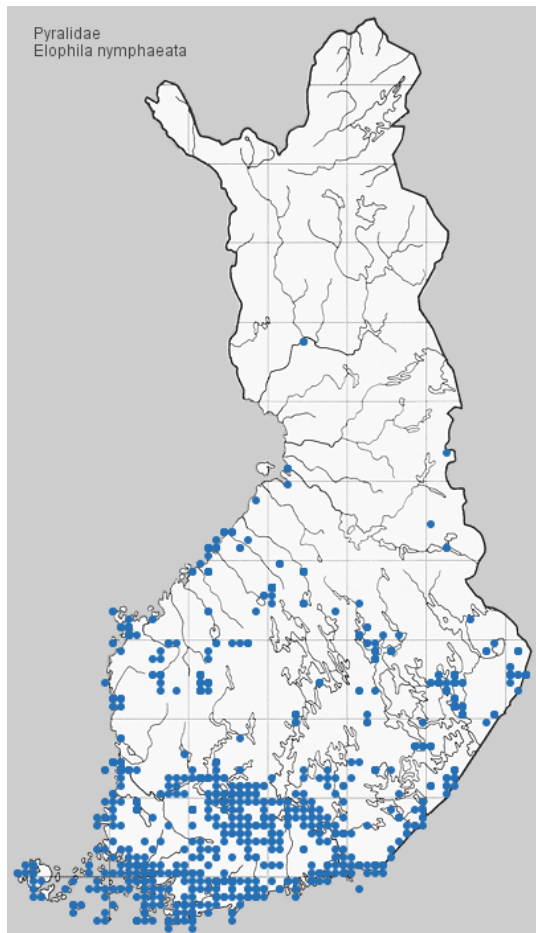
Toukka ruskea tai oliivinruskea, selkäjuova tummemman ruskea. Pää punaruskea tai kellertävä. Niskakilpi punaruskea. Elää talvehtimisen jälkeen touko-kesäkuussa sarojen (*Carex*), joskus myös isosorsimon (*Glyceria maxima*) ja järviruo'on (*Phragmites australis*) korren alaosissa. Koteloituu 5-7 cm korkeudella olevan ulostuloaukon alapuolelle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 22-33 mm. Pohjaväri valkea. Etusiipien poikkiviirut kaksinkertaiset, kellanruskeat - tumman harmaanruskeat, useimmiten valkotäytteiset; ulommassa ulkoreunaan ulottuvia hampaita ja keskellä voimakas kuroutuma sisäänpäin; tämä koskettaa sisemmän poikkiviirun ulospäin suuntautunutta hammasta sekä munuaistäplää, joka on tummareunainen, kellanruskeatäytteinen. Tyvisarakkeessa terävähampainen, tumma poikkiviiru, joka on usein hajonnut täpliksi. Takasiivissä 2 kaksinkertaista, tumman harmaanruskeaa poikkiviirua; ulommassa ulkoreunaan ulottuvia hampaita ja keskellä taipuma ulospäin; sisempi hampaallinen. Keskitäplä munuaismainen, tummareunainen, kellanruskeatäytteinen; koskettaa joskus ulompaa poikkiviirua. Molempien siipiparien ulkoreunassa kapealti tummareunainen, okrankeltainen juova.

Elintavat. Varastoituneissa vesistöissä, myös murtovedessä. Istuu päivisin kasvillisuudessa, lähtee häirittyinä helposti lentoon. Lentää jo iltapäivällä, mutta pääparveilu aika on iltahämärissä. Tulee yöllä valolle.

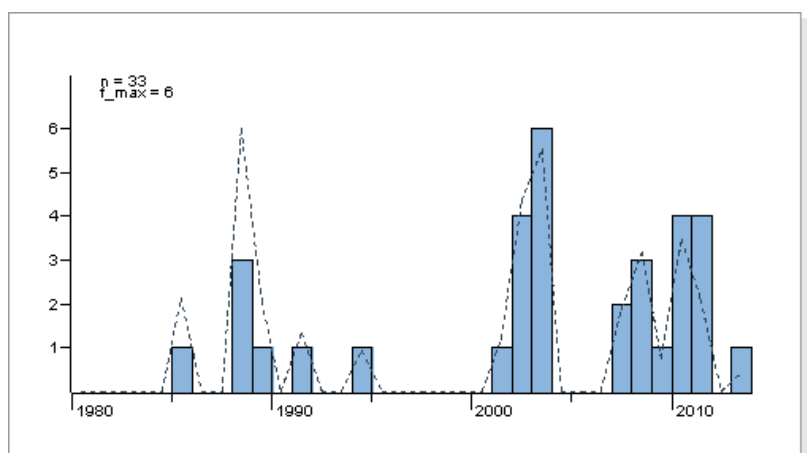
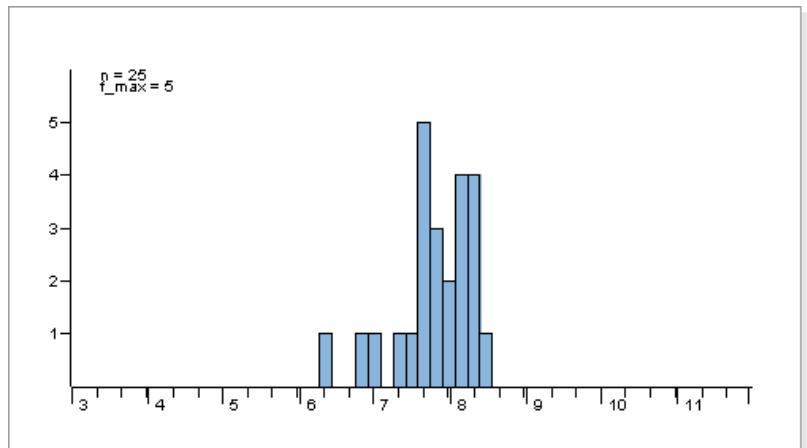
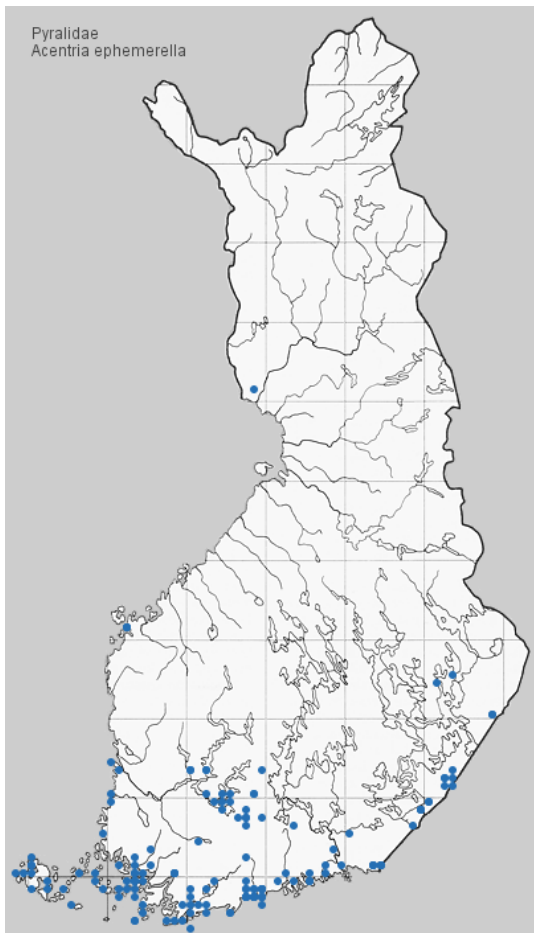
Toukka pienenä läpikuultavan valkea; pää ja niskakilpi tummanruskeat. Täysikasvuinen toukka vaalean oliivinruskea, likaisen kellanvalkea tai vaaleanruskehtava; selkäjuova tummempi; pää vaaleanruskea, niskakilpi mustareunainen. Elää vidoilla (*Potamogeton*), kilpukalla (*Hydrocharis morsus-ranae*), palpakoilla (*Sparganium*), limaskoilla (*Lemna*), vesitattarella (*Persicaria amphibia*), isoulpukalla (*Nuphar lutea*) ja lumpeilla (*Nymphaea*); nuorena kovertaa lehden alapintaa litteässä toukkapussissa. Suurempana syö

lehden alapintaa, jolloin lehtiin syntyy suuria, värittömiä alueita. Talvehtimista varten täyttyy toukkapussi vedellä. Talvehtimisen jälkeen täyttyy se ilmalla. Koteloituu vaaleanharmaaseen, lehdenpaloilla päällystettyyn kotelokoppaan, joka on kiinnitetty kasvin varteen hiukan vedenpinnan alapuolelle.

Kuva: Pekka Malinen

Kuva: Pekka Malinen

Tuntomerkit. Siipiväli 10-17 mm. Etusiivet valkeat, etureuna ja suonet harmaanruskehtavat. Takasiivet valkeat. Takaruumis yläpuolelta ruskea, kärki valkea, alapuolelta valkea.

Elintavat. Varastoituneissa vesistöissä, myös murtovedessä. Naaraan lyhytsiipinen muoto yleisempi. Pitkäsiipisiä naaraita tavataan lentoajan loppupuolella. Koiraat parveilevat iltahämärissä vedenpinnan yläpuolella etsien lyhytsiipisiä naaraita, jotka uivat vedessä. Parittelu, joka on hyvin lyhytkestoinen, tapahtuu vedenpinnan yläpuolella. Koiras tulee yöllä valolle.

Toukka valkea tai vaaleanvihreä, selkäjuova tummemman vihreä tai ruskeanvihreä; pää ja niskakilpi vaaleanruskeat. Talvehtimisen aikana toukka on tumman harmaanvihreä. Elää vidoilla (*Potamogeton*), vesirutolla (*Elodea canadensis*), karvalehdellä (*Ceratophyllum*

demersum), näkinparralla (*Chara*) ym. vesikasveilla; syö kasvin yläosia kehräten lehdet löyhästi yhteen. Usein valmistaa toukkapussin; joskus toukka porautuu varren sisään useimmiten latvasta, jolloin varsi muuttuu valkeahkoksi. Talvehtii nuorena; jatkaa syömistä alkaen pohjasta, jonne toukkapussi on upotettu. Koteloituu veden alle vasikasveihin kiinnitettyn kotelokoppaan n. 60 cm syvyyteen. Kotelokoppa on kokonaan tai osittain päällystetty lehdenpalasilla.